അറവുകാരൻ

AravuKaaran Kambi Novel | Author : Achillies | www.kambistories.com

"പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാർക്ക്....

എഴുതിയ കഥകളിൽ നിന്നെല്ലാം കുറച്ചുകൂടി പച്ചയായ ഒരു കഥ എഴുതണം എന്ന ആഗ്രഹംകൊണ്ട് എഴുതിക്കൂട്ടിയതാണ് ഈ കഥ,

ഒറ്റപാർട്ടിൽ തീർക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിലും, ചില കാര്യങ്ങൾ അത് പറയേണ്ടപോലെ പറഞ്ഞാലേ കൺവെ ചെയ്യാൻ കഴിയു എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് മാത്രം സ്പ്ലിറ് ചെയ്തു,
വലിയ ഒരു പാർട്ട് ആയിരിക്കും ഇത്.
തെറ്റുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞു തരുക തിരുത്താൻ എനിക്ക് അതെ വഴിയുള്ളൂ.

സ്നേഹപൂർവ്വം...❤️❤️❤️"

"ഇനി കാശു വെച്ചിട്ടുള്ള കച്ചോടമേ ഉള്ളൂ, ഇപ്പോൾ തന്നെ കടമെത്രായിന്നു വല്ല വിചാരോണ്ടോ.....അല്ലേൽ എനിക്ക് കാശിനൊത്ത എന്തേലും തരപ്പെടണം."

അവളുടെ ഇഴ പിന്നിയ സാരിക്കിടയിലൂടെ കാണുന്ന വയറിലേക്ക് നോക്കി പലചരക്ക് കടക്കാരൻ പിള്ള അവസാനം പറഞ്ഞത് കേട്ട് സുജയുടെ ദേഹത്ത് പുഴുവരിക്കുന്ന പോലെയാണ് തോന്നിയത്.

"ഓഹ് ഒരു ശീലാവതി."

പുച്ഛച്ചിരിയോടെ പിറകിൽ ഉയർന്ന പിള്ളയുടെ തുരുമ്പ് പിടിച്ച നാവാട്ടം കേട്ടില്ല എന്ന മട്ടിൽ തന്നെ ഉറ്റുനോക്കുന്ന,
കണ്ണേറ് കൊണ്ട് സാരി വലിച്ചു കീറി നഗ്നയാക്കുന്ന ആളുകളുടെ കണ്മുന്നിൽ നിന്നും സഞ്ചി മാറോടു ചേർത്ത് അവൾ വേഗത്തിൽ നടന്നു.

#ധക്ക്....ധക്ക്...#

കവലയിലെ ഇറച്ചിക്കടയുടെ മുന്നിലൂടെ പോയപ്പോൾ ഉയർന്ന സ്വരം അവളുടെ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചു.

തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മാംസങ്ങൾക്കിടയിൽ, തടിക്ക് മുകളിലിരിക്കുന്ന ഇറച്ചി നുറുക്കി ചെറുകഷ്ണങ്ങളാക്കുന്ന ശിവനെ അവൾ കണ്ടു.
അവളുടെ നോട്ടം അങ്ങോട്ട് നീളുന്നതറിഞ്ഞ കടയുടെ ഉടമ വീരാൻ കുട്ടിയുടെ ചുണ്ടിൽ ഒരു വികട ചിരി പരന്നു.

"എന്തേ സുജ മോളെ....കൂട്ടാന് ഇന്നത്തേക്ക് ഇറച്ചി ആയാലോ.....
നല്ല മുഴുപ്പുള്ള ഒന്ന് ഇക്കാടെ അടുത്തുണ്ട്..."

#$$%$

അടുത്തിരുന്ന ബക്കറ്റ് വെട്ടി കറങ്ങിയപ്പോൾ വീരാൻ കുട്ടി ഞെട്ടി....

"എന്താടാ ബലാലേ....ഇപ്പോൾ ഞമ്മള് അറ്റാക്ക് വന്നു ചത്തേനെലോ..."

വീരാന്റെ ചോദ്യത്തിന് ശിവൻ മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല,...
പകരം തടിപ്പുറത്തെ ഇറച്ചി വീണ്ടും നുറുക്കി കൂട്ടാൻ തുടങ്ങി.
മുമ്പത്തേക്കാളും ബലവും വേഗവും കൂടുതലായിരുന്നു എന്ന് മാത്രം.
ശിവന്റെ നേരെ കുരച്ചു ചാടിയ വീരാന്റെ ശ്രദ്ധ തിരികെ എത്തുമ്പോഴേക്കും സുജ നടന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു.
അപ്പോഴും അയാളുടെ കണ്ണുകൾ കെട്ടഴിഞ്ഞു മുടി മറച്ചിട്ടും ആടുന്ന വിടർന്ന അരക്കെട്ടിന്റെയും പിന്നിലേക്ക് തള്ളി സാരി കഷ്ടപ്പെട്ട് ചുറ്റി പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ചന്തിയിലുമായിരുന്നു.

മലമൂട്ടിലെ പുരോഗമനം അധികം തൊട്ടു തീണ്ടാത്ത ഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമമാണ് കരുവാക്കുന്ന്,
കവലയിൽ നിന്ന് ദിവസം മൂന്ന് ട്രിപ്പ് അൻപത് കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള ടൗണിലേക്കുണ്ട് അതാണ് അവിടെയുള്ളവർക്ക് പുറംലോകവുമായി ഉള്ള ഒരേയൊരു ബന്ധം.

കവലയിലെ പിള്ളയുടെ പലചരക്കു കടയും, വീരാന്റെ വെള്ളിയാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും തുറക്കുന്ന ഇറച്ചിക്കടയും, വർഗീസിന്റെ ചായക്കടയും, രാധാമണിയുടെ തയ്യൽക്കടയും , ഗോവിന്ദൻ മൂപ്പിലാന്റെ ബാർബർ ഷോപ്പും, അതോടെ കരുവാക്കുന്ന് കവലയുടെ പ്രതാപം കഴിഞ്ഞു.
ചെമ്മണ്ണും കരിങ്കല്ലും ഇടകലർന്നു ഉറച്ചു കെട്ടിയ പാതകളാണ് കൂടുതലും. അതിനു ഓരത്തായി അങ്ങ് ദൂരെ കരുവാക്കുന്നിലെ ഒരേയൊരു പ്രമാണിയായ വാകയിൽ സണ്ണിയുടെ ബംഗ്ലാവിലേക്കും അതിനടുത്തു തന്നെ ഉള്ള സണ്ണിയുടെ ശർക്കര ഫാക്ടറിയിലേക്കും മാത്രം കറന്റ് കൊടുക്കുന്ന തടി പോസ്റ്റുകളെ കാണുമ്പോഴെല്ലാം നാട്ടിലുള്ളവർ വായും പൊളിച്ചു നോക്കി നിൽക്കും.

കരുവാക്കുന്നിലെ ഒട്ടുമിക്ക പെണ്ണുങ്ങളും സണ്ണിയുടെ ശർക്കര ഫാക്ടറിയിൽ പണിക്കുപോകുന്നവരാണ്, സുജയ്ക്കും അവിടെതന്നെയാണ്

ജോലി.
പന്ത്രണ്ട് വർഷം മുൻപാണ് സുജയേയും കൂട്ടി സുജയുടെ ഭർത്താവായിരുന്ന ഭദ്രൻ മല കയറി കരുവാക്കുന്നിൽ എത്തിയത്, അന്ന് പതിനേഴു വയസ്സ് മാത്രം പ്രായമുള്ള സുജയെ അവളുടെ വീട്ടിൽ പണിക്കു വന്ന ഭദ്രന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു....ഭദ്രന്റെ ചുറുചുറുക്കിൽ സുജയ്ക്കും അനുരാഗം നാമ്പിട്ടു, പ്രതാപികളായിരുന്ന സുജയുടെ വീട്ടുകാർ കെട്ടിച്ചു തരില്ല എന്ന് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കിട്ടിയ അവസരത്തിൽ ഭദ്രൻ സുജയേയും കൊണ്ട് നാടുവിട്ടു.
പതിനേഴാം വയസ്സിലും വിടർന്നു നിൽക്കുന്ന തരുണ്യം ആയിരുന്നു സുജ,
കരിയെഴുതി നോക്കുന്നവന്റെ നെഞ്ച് തുളയ്ക്കുന്ന കണ്ണുകൾ, അളവിൽ അല്പം പോലും പിശക് വരുത്താതെ ശില്പി പണിതു വെച്ചപോലെ ഉള്ള മൂക്ക്, എപ്പോഴും തേൻ ഒലിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കത്തക്ക വിധം തിളങ്ങി നിൽക്കുന്ന തുടുത്ത അധരങ്ങൾ അല്പം മലർന്നു നിൽക്കുന്ന തടിച്ച കീഴ്ചുണ്ട് കണ്ടാൽ തന്നെ കമാദേവനുപോലും സുജയോട് പ്രണയം തോന്നിപ്പോവും,
വിളഞ്ഞ ഗോതമ്പിന്റെ നിറവും നെഞ്ചിൽ നിറഞ്ഞു അഴകോടെ നിൽക്കുന്ന മാമ്പഴങ്ങളും , വയറിലേക്ക് ഒതുങ്ങിയും നാഭിയിലേക്ക് വിടർന്നും നിൽക്കുന്ന അവളുടെ അരക്കെട്ട് ശെരിക്കും ഒരു ഹവർഗ്ലാസ് ഓർമിപ്പിച്ചു. നടക്കുമ്പോൾ തെന്നിയിളകുന്ന തള്ളിയ നിതംഭവും സുജയെ ഒരു അപ്സരസ്സിനെ പോലെയാക്കി.

പതിനേഴാം വയസ്സിൽ ഭദ്രന്റെ കയ്യും പിടിച്ചു കരുവാക്കുന്നിലേക്ക് ഓടി കയറുമ്പോൾ വയറ്റിൽ ഭദ്രന്റെ വിത്തും മുളപൊട്ടിയിരുന്നു.
കരുവാക്കുന്ന് അവരെ ഇരു കയ്യും നീട്ടി സ്വീകരിച്ചു, ഒരു കുഞ്ഞു വീട് അവർക്കായി വാടകയ്ക്ക് നൽകി ഒപ്പം ഭദ്രന് ഫാക്ടറിയിൽ ഡ്രൈവറായി ജോലി നൽകിയത് അന്ന് സണ്ണിയുടെ അപ്പൻ അവറാച്ചൻ മുതലാളി ആയിരുന്നു. എന്നാൽ പൊൻവെയിലേറ്റു കിടന്നിരുന്ന അവരുടെ നിറംപിടിച്ച ജീവിതത്തിനു മേലെ കാർമേഘം കുത്തിപെയ്തത് വളരെ നേരെത്തെ ആയിരുന്നു.

അനുപമ മോൾക്ക് നാല് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ശർക്കര കയറ്റി ടൗണിലേക്ക് പോയ വണ്ടി കൊക്കയിലേക്ക് എത്തിനോക്കിയപ്പോൾ ഭദ്രൻ പോയി.
ഇരുപത്തിയൊന്ന് വയസ്സിൽ സുജ വിധവയായി നാല് വയസ്സ് മാത്രമുള്ള അനുകുട്ടിക്ക് മുൻപിൽ അവൾ വീണു പോയിടത്തുനിന്നും എഴുന്നേറ്റു നിന്നു.
കൂടെ സഹായിക്കാൻ അയൽവക്കത്തെ ശ്രീജയും ഉണ്ടായിരുന്നു, ഭർത്താവുണ്ടായിട്ടും വീടിനെ ഒറ്റയ്ക്ക് ചുമക്കുന്ന കരുത്തുള്ള പെണ്ണായിരുന്നു ശ്രീജ, സുജയെ ഫാക്ടറിയിൽ തന്റെ കൂടെ ജോലിക്ക് കയറ്റിയത് ശ്രീജ ആയിരുന്നു.

ജോലിക്ക് പോവുമ്പോൾ സുജ അനുവിനെ ശ്രീജയുടെ വീട്ടിൽ ശ്രീജയുടെ അമ്മായിയമ്മയുടെ ഒപ്പം നിർത്തും അനുവിന് കൂട്ട് ശ്രീജയുടെ എട്ട് വയസ്സുകാരൻ മോനും ഉണ്ടാവും.
ഇന്ന് ഇരുപത്തിയൊന്പത്തിന്റെ നിറവിലും സുജ വിടർന്ന വശ്യതയുടെ പര്യായമാണ്...
പ്രസവത്തിനൊപ്പം കൂടെ കൂടിയ കൊഴുപ്പ്, രണ്ടറ്റം കൂട്ടിമുട്ടിക്കാനുണ്ടായ

ഓട്ടത്തിൽ ശരീരത്തിൽ കൃത്യമായ അഴകളവുകളിലേക്ക് വിരിഞ്ഞപ്പോൾ സുജയുടെ ഭംഗി ഒന്നുകൂടെ ഇരട്ടിച്ചു.

എങ്കിലും സുജയ്ക്ക് മോളും മോൾക്ക് സുജയും എന്ന് മാത്രം മനസ്സിൽ ജപം പോലെ ഉരുവിട്ട്, ആഹ് കരുവാക്കുന്നിൽ അവർ ജീവിതം കരുപിടിപ്പിച്ചു പോന്നു...
തന്നിൽ പതിയുന്ന കഴുകൻ കണ്ണുകളെ അറിഞ്ഞിരുന്ന സുജ എന്നും അതിൽ നിന്നൊരകലം വച്ച് പോന്നു.
ഇന്ന് സുജയുടെ കണക്ക് കൂട്ടലുകൾ തെറ്റിയ ദിവസമാണ് , ഓരോ മാസവും കിട്ടുന്ന ചെറിയ ശമ്പളം കൊണ്ട് മാസത്തിലെ ആദ്യ ദിവസം മുതൽ അവസാന ദിവസം വരെ കണക്ക് കൂട്ടി വെക്കുന്ന സുജ മോൾക്ക് വന്ന പനിയിൽ കാലിടറി വീണു.

മാസ ശമ്പളം മുഴുവൻ മുൻകൂർ വാങ്ങി, ഇന്ന് മാസത്തിന്റെ പകുതിയിൽ എത്തി നിൽക്കുമ്പോൾ ഒഴിഞ്ഞ അരിക്കലവും, സ്കൂളിൽ നിന്നും വിശന്നു വരുന്ന മോളുടെ മുഖവും കൂടി ഓർത്തപ്പോൾ അവളുടെ അമ്മഹൃദയം വിങ്ങി.
കവലയിൽ നിന്നും തിരിച്ചു വീട്ടിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ ഒരായിരം ചിന്തകൾ അവളെ അലട്ടുകയായിരുന്നു.
പനിയൊഴിഞ്ഞു ഇന്നാണ് അനു സ്കൂളിൽ പോയത്, അതൊരു വിധത്തിൽ സുജയ്ക്ക് അനുഗ്രഹമായിരുന്നു. ഉച്ചക്കുള്ള മോളുടെ വിശപ്പ് സ്കൂളിലെ ഉച്ചക്കഞ്ഞിയിൽ ഒതുങ്ങും എന്നവൾക്കറിയാം, പക്ഷെ അത് കഴിഞ്ഞു എന്ത് എന്നുള്ള ചോദ്യമാണ് സുജയെ ഉലയ്ക്കുന്നത്.
ചെമ്മണ്ണു വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ സുജയുടെ മനസ്സിൽ ഇന്ന് നടന്ന കാര്യങ്ങൾ തികട്ടി വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

"ശ്രീജേച്ചി....വരുന്നില്ലേ....???"

"ഹ വിളിച്ചു കൂവാതെടി പെണ്ണേ....ഞാൻ ദേ ഇറങ്ങുവാ..."

ശ്രീജയുടെ ഒപ്പം ഒരാഴ്ചയ്ക്കത്തെ ഇടവേളയ്ക്ക് ശേഷം വീണ്ടും ഫാക്ടറിയിൽ പോകാൻ ഇറങ്ങിയതാണ് സുജ....
മുൻകൂർ വാങ്ങിയ പണവും കടവും എല്ലാം തിരിച്ചു വീട്ടാൻ ജോലിക്ക് പോയെ പറ്റൂ എന്ന് സുജയ്ക്കറിയാം.

അപ്പോഴേക്കും കാത്തിരിപ്പിനു വിരാമം ഇട്ടുകൊണ്ട് ശ്രീജ ഇറങ്ങി വന്നു.
സുജായേക്കാളും നാല് വയസ്സിനു മൂത്ത ശ്രീജ കാണാൻ ഐശ്വര്യം ഉള്ള ഒരു വീട്ടമ്മയാണ്.
കറുപ്പ് ബ്ലൗസും അതിനുമേലെ വിടർത്തിയിട്ട കറുത്ത സാരിയും ഉടുത്തു ഇറങ്ങിയ ശ്രീജയുടെ തെറിച്ചുയർന്നു നിൽക്കുന്ന ഉരുണ്ടു കൊഴുത്ത മുലകളും ബ്ലൗസിനും സാരിക്കുമിടയിൽ നിന്ന് തുറിച്ചു ചാടി കിടക്കുന്ന മുഖത്തേക്കാൾ

നിറം ഉള്ള തൊട്ടാൽ പിതുങ്ങുന്ന അരയും.
നടുതൊട്ടു കിടന്നാടുന്ന കറുത്ത മുടിയും, ഓരോ അടിയിലും തമ്മിലമർന്നു ഉരുണ്ട് കയറിയിറങ്ങുന്ന ചന്തിപാതികളുമായി സുജയുടെ ചേച്ചിയാണെന്നു തോന്നും വിധം സുന്ദരി ആയിരുന്നു ശ്രീജയും.
രണ്ടു പേരും ഫാക്ടറിയിലേക്ക് പോവും വഴി, വഴിനീളയുള്ള കൂർത്ത നോട്ടങ്ങൾ കാണാത്ത പോലെ ഇരുവരും നടന്നു.

"ഈ മാസം മുന്നോട്ടു എങ്ങനെ കൊണ്ടുപോവും എന്നാലോചിച്ചിട്ടു ഒരെത്തും പിടിയും കിട്ടുന്നില്ല ചേച്ചി....."

തണൽ വീണു തണുത്ത മരങ്ങൾക്കിടയിലെ വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ സുജ ശ്രീജയോട് പറഞ്ഞു.

"നീ പേടിക്കല്ലേടി കൊച്ചെ...
എന്തേലും വഴി ഉണ്ടാക്കാം.... ഞാൻ ഒക്കെ ഇല്ലേ,...ആദി പിടിക്കാതെ ഇരിക്ക്."

ശ്രീജ സമാധാനിപ്പിച്ചിട്ടും സുജയുടെ മനസ്സ് കെട്ടഴിഞ്ഞു പോയ പട്ടം പോലെ ആയിരുന്നു.

****
മുന്നിലേക്ക് വീഴുന്ന കാർട്ടൺ മടക്കി പിൻ ചെയ്ത് പെട്ടികൾ ആക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സുജയുടെ മനസ്സിൽ ജോലി കഴിഞ്ഞു ഇറങ്ങാൻ നേരം സണ്ണിയെ കണ്ട് കുറച്ചു പണം കൂടെ കടം വാങ്ങാനുള്ള ചിന്ത ആയിരുന്നു.

"ശ്രീജേച്ചി.....ഇന്ന് പോവാൻ നേരം നിക്കണോന്നു മുതലാളി പറഞ്ഞു....നാളെ അയക്കാനുള്ള സ്റ്റോക്ക് ന്റെ എണ്ണം എടുക്കാനുണ്ടെന്ന്...."

കുഞ്ഞൂട്ടി വന്നു കാർട്ടൺ മടക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ശ്രീജയോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ ശ്രീജ ശേരിയെന്ന രീതിയിൽ തലയാട്ടി.

ഫാക്ടറിയിൽ അത്യവശ്യം മുൻപരിചയമുള്ളതുകൊണ്ട് ശ്രീജയെയാണ് മാസത്തിൽ രണ്ടു തവണ സ്റ്റോക്കിന്റെ എണ്ണം എടുക്കാൻ സണ്ണി ഏല്പിക്കാറുള്ളത്.
അതുകൊണ്ട് തന്നെ അതിൽ അസ്വാഭാവികത ഒന്നും ആർക്കും ഇല്ല.
എന്നാൽ അത് കേട്ടപ്പോൾ സുജയ്ക്ക് ആശ്വാസം തോന്നി, കടം ചോദിക്കുമ്പോൾ ശ്രീജേച്ചി കൂടെ ഉള്ളത് തനിക്കൊരു ധൈര്യം ആവുമല്ലോ എന്ന് സുജ കരുതി, മാത്രമല്ല ശ്രീജേച്ചിക്ക് സണ്ണി മുതലാളിയുടെ അടുത്ത് അത്യവശ്യം സ്വാതന്ത്ര്യവുമുണ്ട്, ഇത്രയും നാളായതിന്റെയും ഫാക്ടറിയുടെ മേല്നോട്ടത്തിന്റെയും ഒരു അടുപ്പം.

മണിയടിച്ചതോടെ ചെയ്തോണ്ടിരുന്ന പണിയെല്ലാം ഓരോരുത്തരും ഒതുക്കാൻ

തുടങ്ങി.
ഫാക്ടറി എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഒരു വലിയ ഗോഡൗൺ ആണ്,
അതിൽ ഏറ്റവും വലിയ ഹാളിൽ കരിമ്പ് കൂട്ടിയിടലും അതിൽ നിന്നും പാനിയെടുക്കലും അടുപ്പുകൂട്ടി ശർക്കരയാക്കലുമൊക്കെയാണ്, അതൊക്കെ കൂടുതലും ആണുങ്ങളാണ് ചെയ്യുന്നത്.
കെട്ടിമാറ്റിയ ഒരു വലിയ റൂമിൽ സുജയും ശ്രീജയും അടക്കമുള്ള പെണ്ണുങ്ങൾ കാർട്ടൺ പെട്ടി ഉണ്ടാക്കലും പാക്കിങ്ങും ചെയ്ത് പോവുന്നു.

പിന്നെ ഗോഡൗണിൽ നിന്ന് മാറിയുള്ള ഒരു വലിയ മറ്റൊരു കെട്ടിടത്തിൽ പായ്ക്ക് ചെയ്ത പെട്ടികൾ സ്റ്റോർ ചെയ്യാനും മറ്റുമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

സ്റ്റോക്ക് നോക്കാൻ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ശ്രീജ നേരത്തെ തന്നെ അങ്ങോട്ട് പോയിരുന്നു.
സ്റ്റോക്ക് നോക്കുന്ന ദിവസം ശ്രീജ വരാൻ വൈകുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് സുജ കുട്ടികളെ നോക്കാൻ പണി കഴിയുമ്പോൾ പോകുമായിരുന്നു.
ഓരോന്നായി നിർത്തി ഓരോരുത്തരും ഫാക്ടറി വിട്ടു തുടങ്ങി.
സ്റ്റോക്ക് എടുക്കാനുള്ളത് കൊണ്ട് അതുകഴിഞ്ഞു സണ്ണി വന്നു പൂട്ടും എന്നുള്ളതിനാൽ ഫാക്ടറിയിൽ മറ്റൊന്നിനും നിൽക്കാതെ എല്ലാവരും ഇറങ്ങി,
കടം ചോദിക്കാനുള്ളതിനാൽ സുജ മാത്രം അവിടെ നിന്നിരുന്നു.
ഫാക്ടറി പൂട്ടാൻ വരുമ്പോൾ പണം ചോദിക്കുന്നതിനൊപ്പം ശ്രീജയുടെ കൂടെ തിരികെ വീട്ടിലേക്ക് പോകാം എന്നാലോചിച്ചുകൊണ്ട് സുജ ഫാക്ടറിയിൽ അവരെ കാത്തു നിന്നു.
****

കരിങ്കല്ലിനാൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണ് ഫാക്ടറിയും സ്റ്റോക്ക് വെക്കാനുള്ള ഗോഡൗണും.
രണ്ടിനും പ്രധാനമായി രണ്ടു വലിയ വാതിലുകൾ മുന്നിലും പിറകിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓട് മേഞ്ഞ രണ്ടു കെട്ടിടത്തിന്റെയും മേൽക്കൂര ഉയരത്തിൽ നിന്നിരുന്നു.
മഞ്ഞിറങ്ങി തുടങ്ങിയ വൈകുന്നേരത്തിൽ ഫാക്ടറി നിന്ന കുന്നു പതിയെ വെള്ള പുതച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു.
ഗോഡൗണിൽ കൊണ്ടുവച്ച സ്റ്റോക്കുകളുടെ എണ്ണം എടുത്തു തീർക്കുന്ന തിരക്കിൽ ആയിരുന്നു ശ്രീജ,
ഗോഡൗണിന്റെ ആദ്യ ഭാഗം ഓഫീസ് ആയിരുന്നു, അതിനു ശേഷം പാർടിഷൻ ചെയ്ത വലിയ ഹാളിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് വിശ്രമിക്കാനായി ഒരു തുണികൊണ്ടു മറച്ചു ചെറിയ ഒരു ഭാഗവും നിർത്തിയിരുന്നു.

ചക്കരയുടെയും കരിമ്പിന്റെയും മണം നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന ആഹ് പഴയ കെട്ടിടത്തിൽ ബൾബിന്റെ മഞ്ഞ കലർന്ന വെളിച്ചം പതിയെ ഇരുട്ടിനെ കുറച്ചു ദൂരത്തേക്ക് മാത്രം അകറ്റി നിർത്തി.

"സ്സ്സ്...ഹാ.....എന്താ സണ്ണിച്ചാ,......ആരേലും കാണും..."

സ്റ്റോക്റൂമിൽ പെട്ടികളുടെ എണ്ണം എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ശ്രീജയുടെ പിന്നിലൂടെ വന്ന സണ്ണിയുടെ കൈകൾ സാരിയിൽ മറച്ചിരുന്ന കൊഴുത്തു തുളുമ്പുന്ന മുലയെ കൈയിലാക്കി ഞെരിച്ചപ്പോൾ ശ്രീജ ഒന്ന് പുളഞ്ഞു.

"ആരും വരത്തില്ലെന്റെ പെണ്ണേ....സമയം കഴിഞ്ഞു,...പോരാത്തതിന് മുന്നിൽ കുഞ്ഞൂട്ടിയെ നിർത്തിയിട്ടാ ഞാൻ പോന്നത്."

അവളുടെ ഇടുപ്പിലൂടെ കൈചുറ്റി തള്ളി വിടർന്നു നിന്ന ചന്തിവിടവിൽ ഉറച്ചു പൊങ്ങിയ കുണ്ണയെ മുണ്ടോടെ തള്ളുമ്പോൾ, വിയർപ്പൊഴുക്കി രുചി നിറഞ്ഞ ശ്രീജയുടെ കഴുത്തിൽ കടിച്ചു ചപ്പിക്കൊണ്ട് സണ്ണി മറുപടി പറഞ്ഞു.
മടക്കു വീണ് തുറിച്ചു ചാടിയ ഇടുപ്പിലും കിണർപോലെ വട്ടമെത്തി കുഴിഞ്ഞ പൊക്കിൽചുഴിയിലും ഞെരിച്ചും വിരലിട്ടും തഴുകിയും നടന്ന കൈകൂടെ സാരിക്കടിയിലൂടെ ശ്രീജയുടെ ബ്ലൗസിൽ ഞെരുങ്ങി കിടക്കുന്ന മുലകളിൽ പിടിച്ചുടച്ചു ഞെക്കിയതും, തളർച്ച ബാധിച്ചവളെ പോലെ ശ്രീജ സണ്ണിയുടെ വിരിഞ്ഞ നെഞ്ചിലേക്ക് ചാഞ്ഞു വീണു.
കയ്യിലെ ലിസ്റ്റ് എഴുതിയിരുന്ന ബോർഡ് വഴുതി താഴേക്ക് വീണു.
മുല പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന സുഖത്തിൽ കൂമ്പിയ മിഴികളുമായി തിരിഞ്ഞു നോക്കിയ ശ്രീജയ്ക്ക് വേണ്ടതെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ സണ്ണി തടിച്ചു മലർന്നു കൊതികൂടി ഉമിനീരൊഴുകുന്ന അവളുടെ ചുണ്ടുകളെ തന്റെ വാ പിളർന്നു മൊത്തത്തിൽ വായിലേക്കെടുത്തു.
ശ്രീജയുടെ തേനോലിക്കുന്ന ചുണ്ടുകളെ വായിലാക്കി ചപ്പിവലിച്ച സണ്ണി, ദാഹിച്ചു നിൽക്കുന്ന ശ്രീജയ്ക്ക് കുടിക്കാനായി തന്റെ നാവിനെ അവൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് തന്റെ വായിലെ ഉമിനീര് കൂടെ അവൾക്ക് പകുത്തുകൊടുത്തു.
വായിലേക്ക് വിരുന്നെത്തിയ അതിഥിയെ ശ്രീജ തന്റെ ചുണ്ടു നാവും കൊണ്ട് പരിചരിച്ചു.

സണ്ണിയുടെ കയ്യിലിരുന്നു ചതഞ്ഞും ഞെരിഞ്ഞുംകൊണ്ടിരുന്ന മുലകൾ അപ്പോഴേക്കും ബ്രായും ബ്ലൗസും തുളപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നീണ്ട മുലക്കണ്ണുകളെ തള്ളി നിർത്തിയിരുന്നു.

"ഹൂ....."

പിഴിയുന്ന നേരം കയ്യിൽ തടഞ്ഞ ഇരട്ട തടിപ്പുകൾ പെണ്ണിന്റെ വികാരം തള്ളി പുറത്തുവന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ സണ്ണി. തള്ള വിരലിനും ചൂണ്ടു വിരലിനുമിടയിൽ ഇട്ട് ഒന്ന് ഞെരിച്ചതും, സുഖം കാൽ മുതൽ ഉച്ചിവരെ കയറിയ ശ്രീജ ഒറ്റത്തിരിയലിൽ സണ്ണിയെ തന്നിൽ നിന്നും തള്ളി മാറ്റി.
അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ സാരിയും വികാരം മുറ്റിനിൽക്കുന്ന ദേഹവുമായി ശ്രീജ സണ്ണിയെ ഉന്തി തള്ളി നടന്നപ്പോൾ അവർക്കുള്ള സമാഗമത്തിനായി കർട്ടൻ പോലെ മറഞ്ഞു കിടന്ന തുണി നീങ്ങി മെത്ത വിരിച്ച കയർ കട്ടിൽ ദൃശ്യമായി. കട്ടിലിന്റെ വിലുമ്പിൽ തട്ടി മലർന്നു വീണ സണ്ണിക്കുമേൽ പഞ്ഞിക്കെട്ടു പോലെ ശ്രീജയും അമർന്നു.

"അടക്കി നിർത്തിയ എന്നെ നീ അഴിച്ചു വിടും അല്ലെടാ അച്ചായാ....."

സണ്ണിയുടെ മേലേക്കമർന്ന ശ്രീജ മുരണ്ടുകൊണ്ട് സണ്ണിയുടെ കഴുത്തിൽ

മുഖമുരച്ചു അവന്റെ വിയർപ്പ് മണത്തെടുത്തു.

"എന്റെ പെമ്പറന്നോത്തിയെ ഇളക്കേണ്ടതും അവളുടെ കഴപ്പ് തീർക്കേണ്ടതും ഞാൻ അല്ലെടി...ശ്രീകൊച്ചേ...."

ശ്രീജയുടെ മുതുകിൽ അരിച്ചു നടന്ന സണ്ണിയുടെ കൈകൾ അവളുടെ നടുവിലെ കുഴിവിൽ ഞെരിച്ചുകൊണ്ട്, നിറുകയിൽ ചുംബിച്ചു പറഞ്ഞു.

"എങ്കി തീർത്തു താ എനിക്ക് ഇളകി ഇരിക്കുവാ..."

കഴുത്തിൽ നിന്ന് മുഖമുയർത്തി കലങ്ങിച്ചുവന്ന മിഴികളുമായി അവൾ അവനെ നോക്കി.
അവളുടെ നോട്ടം കണ്ടു നിൽക്കാതെ വലിച്ചു മുകളിലേക്കിട്ട സണ്ണി, കൊഴുത്ത പെണ്ണിന്റെ ചൂടുള്ള ഭാരം ദേഹത്തു കിടന്നു ഉരുകുന്ന സുഖം അനുഭവിച്ചു.

മുഖത്തിന് നേരെ വന്ന അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ചപ്പി വലിച്ചപ്പോൾ അവനോളം അതാഗ്രഹിച്ച അവളും അതിനുവേണ്ടി വാ തുറന്നു അവനെ സ്വീകരിച്ചു.
ചുണ്ടിൽ നിന്നും മുഖത്ത് മുഴുവനും സണ്ണിയുടെ ചുണ്ടുകൾ ഇഴഞ്ഞും ചപ്പിയും അവളെ വിറകൊള്ളിച്ചു.
കിതച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവളെ തന്റെ അരയിൽ ഇരുത്തി ദേഹത്തു നിന്നും അകത്തി, കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചുംബനം മുടങ്ങിയ ദേഷ്യത്തിൽ ചിണുങ്ങിയ ശ്രീജയുടെ സാരിതലപ്പ് അഴിച്ചിട്ടാണ് സണ്ണി ഉത്തരം നൽകിയത്.
കറുത്ത ബ്ലൗസിൽ വിങ്ങിവീർത്തിരുന്ന മുലകളും തിണർത്തു തടിച്ച മുലക്കണ്ണുകളും ഇരുന്ന ഇരുപ്പിൽ മടങ്ങി അതിലൊളിഞ്ഞു ചതഞ്ഞ പൊക്കിളും അരയിൽ നിന്ന് അല്പം പുറത്തേക്ക് ചാടിയ അടിവയറും ഒക്കെയായി കാമരൂപിണിയായി ശ്രീജ ഇരുന്നു.

"ഇച്ചായാ ഇങ്ങനെ നോക്കി ഊറ്റിക്കുടിക്കല്ലേ,....എന്താന്ന് വച്ചാൽ ചെയ്യരുതോ..."

നാണം പൂണ്ടു ശ്രീജ ചോദിച്ചു.

"നിന്നെ ഇങ്ങനെ നോക്കി ഇരുന്നാൽ മതി പെണ്ണേ എനിക്ക് പോവാൻ..."

സണ്ണി പറഞ്ഞതും മുണ്ടിനടിയിൽ ശ്രീജയുടെ വിടർന്നു മുറ്റിയ ചന്തിയാൽ അമർന്നിരുന്ന സണ്ണിയുടെ കുണ്ണ ഒന്ന് വെട്ടി.
ചന്തിയിലെ കൊച്ചു സണ്ണിയുടെ വെട്ടു മനസിലാക്കിയ ശ്രീജ സണ്ണിയുടെ കഴുത്തിൽ കളിമട്ടിൽ പിടി മുറുക്കി.

"ദേ മനുഷ്യ മുണ്ടിൽ ഒഴുക്കിയാൽ കൊല്ലും ഞാൻ...
"

"പിന്നെ എവിടെ ഒഴുക്കണം....?"

വിയർപ്പ് ചാലിട്ടു നിന്ന ശ്രീജയുടെ ഉരുണ്ട കവിളിൽ തലോടി കാമം സ്‌പുരിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടെ സണ്ണി ചോദിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ തലോടലിൽ ഒന്ന് മയങ്ങിയ .ശ്രീജ ചൂട് വമിക്കുന്ന അവന്റെ കൈ സ്വന്തം കൈക്കുള്ളിൽ ആക്കി, അവന്റെ കരം അരയിൽ ചുരുണ്ടുയർന്ന സാരിക്കു മുകളിലൂടെ ചുട്ടു പഴുത്തു തുടിക്കുന്ന അവളുടെ അപ്പത്തിലേക്ക് അമ്മർത്തി വെപ്പിച്ചു.

സാരിക്കു മുകളിലൂടെ കയ്യിലേക്ക് ആലയിലെന്ന പോലെ ചൂട് വമിച്ചപ്പോൾ സണ്ണി ആഹ് തുടിപ്പ് ആകെ മൊത്തം അമർത്തിപ്പിഴിഞ്ഞു.
ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ഉള്ള പിഴിയലിൽ തുള്ളിപ്പോയ ശ്രീജ വിറച്ചു ചാടിക്കൊണ്ട് സണ്ണിയുടെ മേലേക്ക് വീണു.
അവന്റെ കുറ്റിത്താടി നിറഞ്ഞ മുഖത്ത് സ്വയം മുഖമുരച്ചു നിർവൃതിയിലാഴുമ്പോഴും സണ്ണിയുടെ കൈ അവളുടെ പൂവിനെ ഞെരിച്ചു തേനെടുക്കുകയായിരുന്നു, അമർത്തി നിശ്വസിച്ചു സുഖം ആസ്വദിച്ച ശ്രീജ കഷ്ടപ്പെട്ട് സണ്ണിയുടെ നെഞ്ചിൽ കൈകുത്തി ഉയർന്ന ശേഷം കവക്കിടയിൽ ആക്രമണം നടത്തുന്ന കൈ പിടിച്ചു മാറ്റി.
അരയ്ക്ക് മുകളിലിരുന്നു കിതക്കുന്ന ശ്രീജയെ എന്ത് പറ്റി എന്നാ ഭാവത്തിൽ സണ്ണി നോക്കി.

"അരഭാഗം നനഞ്ഞ സാരിയുമുടുത് കവലയിലേക്ക് ഞാൻ നടന്നാലെ നാട്ടുകാര് പിന്നെ എനിക്ക് പുതിയ പട്ടം ചാർത്തി തരും......
അതോണ്ട് മുഴുവൻ ഊരിയിട്ടേച്ചു എന്റെ ഇച്ചായനെ ഞാൻ അടക്കി തരാം..."

സണ്ണിയുടെ സിൽക്ക് ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടൺ ഓരോന്നായി ഊരിക്കൊണ്ട് ശ്രീജ പറഞ്ഞത് കേട്ട സണ്ണിയുടെ ഉള്ളിൽ ദേഷ്യം തിളച്ചു പൊങ്ങി.

"നിനക്കങ്ങനെ ഒരു പട്ടം ചാർത്തി തരുന്ന ഒരുത്തനേയും കരുവാക്കുന്നിൽ പിന്നെ ആരും ജീവനോടെ കാണുകേല....
അങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നവന്മാരോട് തല ഉയർത്തി പറഞ്ഞോണം നീ സണ്ണിയുടെ പെണ്ണാന്നു....എന്നിട്ടു സകലതും ഇട്ടെറിഞ്ഞു കൊച്ചിനേം വിളിച്ചോണ്ട് എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോന്നോളണം....."

സണ്ണിയുടെ കണ്ണിൽ കണ്ട ഉറപ്പ് മാത്രം മതിയായിരുന്നു ശ്രീജയ്ക്ക്, അവന്റെ ഷർട്ട് ഊരിയേറിഞ്ഞു കട്ടപിടിച്ച രോമത്താൽ മൂടിക്കിടന്ന നെഞ്ചിനെ ചുംബിച്ചും നക്കിയും രോമത്തെ നനച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീജ അവളുടെ നയം വ്യക്തമാക്കി, പാവടക്കുത്തിൽ നിന്നും സാരി വലിച്ചൂരി ഒന്നുയർന്നു നിന്ന് അഴിച്ചുമാറ്റി കട്ടിലിനു താഴെക്കിട്ട ഒപ്പം തന്നെ സണ്ണിയുടെ മുണ്ടും അവൾ ഊരി മാറ്റി വെള്ള ഷെഡിയിൽ തുപ്പലും ഒലിപ്പിച്ചു അപ്പോഴേക്കും കുഞ്ഞു സണ്ണി വളഞ്ഞു വീർത്തു മുഴുത്തു കിടന്നിരുന്നു.

അതിൽ നോക്കി ചുണ്ടു നനച്ച ശ്രീജ സണ്ണിയുടെ കൈ എടുത്തു ബ്ലൗസിന് മുകളിലെ

ഹൂക്കിന് മേലെ വച്ചു.

"അഴിച്ചു താടാ ഇച്ഛായാ..."

അവനെ നോക്കി ശ്രീജ കെഞ്ചി.

"അതെന്നാടി നിനക്ക് അങ് അഴിച്ചു എന്റെ വായിലേക്ക് തള്ളി തന്നാൽ..."

"ബ്ലൗസിന്റേം ബ്രാടേം ഹൂക്കെടുക്കുന്നതും അടിപ്പാവടേം ഷെഡ്ഡിം വലിച്ചൂരുന്നതും കേട്ട്യോന്മാരുടെ അവകാശാ... അത് അവര് ചെയ്യുന്നതാ ഞങ്ങൾക്കിഷ്ടോം...."

ബ്ലൗസിൽ കൊഴുത്തു വശങ്ങളിലേക്ക് തുറിച്ചു നിന്ന മുലകൾ ഒന്നിളക്കി ശ്രീജ പറഞ്ഞതും ഹൂക്കുകൾ മാറിയ ബ്ലൗസ് തുറന്നതും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു.
ബ്ലൗസിന്റെ മുറുക്കം വിട്ട മുലകൾ ബ്രായുടെ ഉള്ളിൽ ഒന്ന് കുലുങ്ങി.
സണ്ണി എഴുന്നേറ്റു വന്നു വിയർപ്പ് നിറഞ്ഞു നനഞ്ഞൊട്ടി നിറം മാറിയ ആഫ് ക്രീം ബ്രായിലൂടെ പെണ്ണിന്റെ മനം മയക്കുന്ന ചൂര് മൂക്കിലേക്ക് വലിച്ചു കയറ്റി.
കൊഴുത്തു തുറിച്ച മടക്കുള്ള വയറിൽ കൈ ചുറ്റി ബ്രായ്ക്ക് മുകളിലെ മുലമാംസത്തിന്റെ തുറിപ്പിൽ നാവിട്ടു നക്കി വടിച്ചപ്പോൾ, സുഖം മൂത്ത ശ്രീജ ഷെഡിയിലെ മുഴുപ്പിനെ ചന്തി വിടവിലാക്കി അമർത്തി ഉരച്ചു.

"ഹാവ്...സ്സ്സ്...."

ബ്രായ്ക്കു മുകളിലൂടെ പുറത്തേക്ക് തുറിച്ച മുലക്കണ്ണിയെ പല്ലിനാൽ അവൻ ഞെരിച്ചപ്പോൾ ശ്രീജയുടെ കഴപ്പ് പൊട്ടിയടർന്നു.

"അഴച്ചിട്ടു കുടിക്ക് ഇച്ഛായാ...."

തല മുലയിലേക്ക് അമർത്തി ഉരച്ചു അവൾ പറയുമ്പോൾ അവളുടെ അടിവയർ വിറയ്ക്കുന്നത് അവനറിഞ്ഞു.
വിയർത്തു മുഷിഞ്ഞ അവളുടെ ബ്രാ അഴിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ പിഴിഞ്ഞ് കളയാവുന്നത്ര വിയർപ്പ് അതിൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു.
അല്പം തൂങ്ങി എന്നാൽ മുഴുത്തു കരിക്കുപോലെ നിന്ന അവളുടെ മുലക്കുടങ്ങൾ വിയർപ്പിനാൽ നനഞ്ഞു കുളിച്ചിരുന്നു. ചുട്ടു പഴുത്തപോലെ അവളുടെയും അവന്റെയും ദേഹം താപം പുറംതള്ളുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

നീളമുള്ള നാക്ക് പുറത്തേക്കിട്ട് ശ്രീജയുടെ മാറിൽ തിളങ്ങിയ വിയർപ്പ് തുള്ളികൾ എല്ലാം വടിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ അവന്റെ മുടിയിൽ വിരൽ കോർത്ത് തല മുകളിലേക്കുയർത്തി അവൾ ഉറക്കെ സീൽക്കരിച്ചു.
കൊഴുത്ത മുലയുടെ വിയർത്ത വിടവും, വിയർപ്പ് അടിഞ്ഞു കൂടിയ താഴ്ഭാഗങ്ങളും ചപ്പിയെടുത്ത സണ്ണി അവസാനം നാവു ഞൊട്ടി നുണഞ്ഞു.

"എന്ത് രുചിയാ പെണ്ണേ നിന്റെ വിയർപ്പിന്...."

അപ്പോഴും അമർത്തി ശ്വാസം വിട്ടു തല മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി നിൽക്കുന്ന ശ്രീജ ഏതോ കാമമോഹ സ്വപ്നത്തിൽ ആയിരുന്നു.
രണ്ടു മടക്കുകൾ ഉള്ള കഴുത്തിൽ വിയർപ്പ് പൊടിഞ്ഞത് കണ്ട സണ്ണി വായ പിളർന്നു കഴുത്തിനെയും കടിച്ചു ചപ്പാൻ തുടങ്ങിയതും സണ്ണിയെ കെട്ടിവരിഞ്ഞു ശ്രീജ അവന്റെ മുഴുപ്പിലുള്ള ഉരയ്ക്കൽ വേഗത്തിലാക്കി.

കഴുത്തിലെ പൊടിവിയർപ്പുവരെ നാവിനാൽ തൂത്തെടുത്ത സണ്ണി പിന്മാറുമ്പോൾ കഴുത്തു ചുവന്നുകിടന്നു.
തിനർത്തു പൊട്ടാറായ ഇരുണ്ട് കൂർത്തു നിന്ന മുലക്കണ്ണികൾ അപ്പോഴാണ് അവന്റെ കണ്ണിൽ പതിഞ്ഞത്.
അവളെ അരയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു കൈകളാൽ രണ്ടു മുലയും അവൻ അമർത്തി ഞെരിച്ചു.

"അമ്മാ.....വൂ....."

ശ്രീജയിൽ നിന്നും സീൽകാരങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു.
അത് വകവെയ്ക്കാതെ താഴെ നിന്നും ഉടച്ചു പൊക്കി കയ്യാൽ തുറിപ്പിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു മുലക്കകണ്ണുകളും സണ്ണിയുടെ മുഖത്തിനുമുന്നിൽ കുത്തി.
ഒറ്റയടിക്ക് രണ്ടിനെയും വായിലാക്കി ചപ്പുമ്പോൾ ശ്രീജയുടെ കാമകരച്ചിൽ തട്ടിൽപോയി തട്ടി തിരിച്ചുവന്നു.
അപ്പോഴേക്കും ഒറ്റയ്ക്ക് പരിഗണനയ്ക്കായി അവൻ ഓരോ മുല വായിലാക്കി കടിച്ചു വലിക്കാൻ തുടങ്ങി.
അവന്റെ മുടിയിൽ പിച്ചിപ്പറിച്ചു അപ്പോഴും ശ്രീജ കേണു.

"എന്നെ ഇങ്ങനെ കൊല്ലല്ലേ.....ഇച്ചായാ..."

മുലയിൽ നിന്നും വായെടുത്തു ശ്രീജയെ നോക്കിയപ്പോൾ അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ മുടിയും ചുവന്നു തുടുത്ത മുഖവുമായി ശ്രീജ സന്തോഷത്തോടെ കെഞ്ചി.
മുലയിൽ വേദനിപ്പിക്കാതെ ഒരു കടിയായിരുന്നു സണ്ണിയുടെ മറുപടി.
അഴിഞ്ഞ മുടി ഒന്നു വാരിയൊതുക്കാൻ കൈകൾ ഉയർത്തിയപ്പോഴാണ് അല്പം തടിച്ചു വരവീണു തൂങ്ങിയ കൈകൾക്കിടയിൽ അപ്പം പോലെ ഉന്തിയ കക്ഷവും അതിൽ വിയർപ്പ് തുള്ളികൾ ഇറ്റിനിൽക്കുന്ന രോമക്കാടും കണ്ടത്.

എന്റെ മോളെ....
എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട് അവിടേക്ക് മുഖം പൂഴ്ത്തിയ സണ്ണിയുടെ നാവിനു ബെല്ലും ബ്രേക്കുമില്ലാത്ത പോലെ രണ്ടുകക്ഷവും ഉമിനീരിനാൽ നിറയും വരെ നക്കിവലിച്ചു മുഖം മാറ്റി അവളുടെ നെഞ്ചിൽ മുഖം ചായ്ച്ചു കിതച്ചു.

"തീർന്നോ.....കൊതി."

ചുണ്ടിലൊളിപ്പിച്ച കുസൃതിയുമായി ശ്രീജയുടെ ചോദ്യം.

ആഹ് ചുണ്ടു തന്നെ ചപ്പിവലിച്ചു സണ്ണി ഉത്തരം കൊടുത്തു.
രണ്ടു പേരുടെയും ദേഹം മഞ്ഞ വെളിച്ചത്തിൽ കുളിച്ചുകഴിഞ്ഞത് പോലെ തിളങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
ശ്രീജയെ പതിയെ ചരിച്ചു കട്ടിലിലേക്ക് കിടത്തിയ സണ്ണി അവളുടെ മേലേയായി.

"എന്തുവാ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നേ...."

മദിപ്പിക്കുന്ന പെണ്ണിന്റെ സ്വരം.

"എവിടുന്നു തുടങ്ങും എന്നാലോചിക്കുവായിരുന്നു...."

നെഞ്ചിൽ കനം വച്ച മുലകൾ ഒന്ന് തുളുമ്പി.
വരവീണു അല്പം താഴേക്ക് വീണു കിടക്കുന്ന അടിവയറും വിയർപ്പ് നിറഞ്ഞു.
കിടക്കുന്ന കിണർപൊക്കിളും കണ്ട സണ്ണി ഇടുപ്പിനെ ഇരുവശത്തും പിടിച്ചു ഞെരിച്ചുകൊണ്ട് വെണ്ണയുടെ മാർദ്ധവമുള്ള വയറിലേക്ക് മുഖം പൂഴ്ത്തി.

"ആഹ്....ഷ്മ്...."

ശ്രീജയുടെ വാ പിളർന്നു സീല്കാരം പുറത്തേക്ക് ചാടി.
സണ്ണിയുടെ ചുണ്ടുകൾ അടിവയറിലെ ഓരോ വരയിലും ഉരച്ചുകൊണ്ട് നീങ്ങി,
വെട്ടിയൊതുക്കിയ മീശയിലേ കൂർത്ത രോമങ്ങൾ വയറിൽ പോറൽ വീഴ്ത്തുമ്പോഴെല്ലാം ശ്രീജ വിറച്ചു.
നാവിനാൽ പൊക്കിളിലെ വിയർപ്പ് തേകിയെടുത്തപ്പോൾ അവൾ ആർത്തു കരഞ്ഞു.
അവസാനം പൊക്കിളിനു വശത്ത് കാമുകന്റെ സമ്മാനം എന്നോണം ഒരു കടിപ്പാട് കൊടുത്തവൻ താഴ്ന്നപ്പോൾ നിർവൃതിയിൽ കുറുകി.
അടിപ്പാവാടയ്ക്ക് മുകളിലൂടെ ഉന്തി നിന്ന അപ്പത്തിൽ അവൻ മുഖമുരച്ചു കൊണ്ട് വള്ളികൾ അഴിച്ചു.
അടിപ്പാവാടയും ഷെഡ്ഢിയും ഒരുമിച്ചു വലിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ തിടുക്കം അറിഞ്ഞ അവൾ എടുത്താൽ പൊങ്ങാത്ത ചന്തി ഉയർത്തിക്കൊടുത്തു.
തടിച്ചു മിനുത്ത തുടയിലൂടെ കുറച്ചു വലിഞ്ഞാണെങ്കിലും അവൻ അവളുടെ അവസാന തുണിയും ഊരിയെടുത്തു.
പപ്പടവട്ടത്തിൽ നനഞ്ഞിരുന്ന പാവാടയുടെ അടിഭാഗം കണ്ട അവളുടെ കണ്ണിൽ നാണം മിന്നിമാഞ്ഞു.
സണ്ണിയുടെ കണ്ണുകൾ അപ്പോൾ മുന്നിൽ കിടക്കുന്ന നഗ്നസൗന്ദര്യം ആവോളം കോരിക്കുടിക്കുകയായിരുന്നു.
തടിച്ചതുടതൂണുകൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചിട്ടും മറക്കാൻ കഴിയാതെ രോമക്കാട് മൂടിയ

ഉന്തിയപൂർ അരയിൽ നിന്നും പൊങ്ങി നിന്നിരുന്നു.
  അവളുടെ മേലേക്ക് ചാഞ്ഞ സണ്ണി അടിവയർ മുതൽ നാക്കോടിക്കാൻ തുടങ്ങി പ്രസവത്തിന്റെ തിരുശേഷിപ്പ് നിറഞ്ഞ ഓരോ വരയിലും അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ചുംബനം നൽകി.
പുല്കുന്ന നനുത്ത ചുംബനങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങി ശ്രീജ കുറുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
അരയിലെ അപ്പം വെറുതെവിട്ടുകൊണ്ട് അവന്റെ മുഖം താഴേക്ക് ഉരഞ്ഞിറങ്ങിയപ്പോൾ അത്ഭുതം പൂണ്ട് അവൾ തല ഉയർത്തി നോക്കി അത് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത് പോലെ അവളുടെ മാംസം തിങ്ങി തടിച്ച തുടയിൽ കരം അമർത്തി പിടിച്ചവൻ ചപ്പിക്കടിച്ചു.
കുഞ്ഞു കുഞ്ഞു കടിപ്പാടുകളാൽ ശ്രീജയുടെ തുടകളവൻ ചുവപ്പിച്ചു.
ഓരോ കടിയിലും വിറയാർന്നവൾ മോങ്ങി.
ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത നേരത്താണവൻ വണ്ണിച്ച തുടകളെ പിളർത്തി പൊളിഞ്ഞിരുന്ന പൂർ വാപിളർത്തി കമ്മിയത്.
മിന്നൽപോലെ രാതിസൂനത്തിൽ അമർന്ന കാമുകന്റെ വായുടെ താഡനത്തിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്നുപോയി.
കവക്കിടയിൽ ഇളകുന്ന സണ്ണിയുടെ തലയുമായി ഇരുന്നൊന്നു വിറച്ച ശ്രീജ അവന്റെ നാവിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്നെ മലർന്ന് വീണു.
കറുകറുത്ത പൂടയാൽമൂടിയ വീർത്ത കടിത്തടമായിരുന്നു ശ്രീജയ്ക്ക്, കറുപ്പടിച്ച ചുണ്ടുകൾ പുറത്തേക്ക് ചാടിക്കിടന്നിരുന്നു.
ചപ്പിയും വലിച്ചും അതിനെ വിറപ്പിച്ച സണ്ണി കയ്യാൽ ഒന്ന് വലിച്ചു പിളർന്നപ്പോൾ റോസ് നിറത്തിൽ പൂവ് അവനെ നോക്കി ഉള്ളിലേക്ക് വലിഞ്ഞു, അതോടൊപ്പം തേനിനെ അവനു കുടിക്കാനായി പുറത്തേക്കൊഴുക്കി.
സണ്ണിയുടെ അരം നിറഞ്ഞ നാവു ശ്രീജയുടെ പൂറിലേക്ക് തിരുകി കയറിയതും ഉയർന്ന തേങ്ങൽ അവിടെ മുഴങ്ങികേട്ടു.
കാമകലിപ്പിൽ രണ്ടുകയ്യുംകൊണ്ട് സണ്ണിയുടെ മുഖം കവക്കിടയിലേക്ക് തള്ളുമ്പോൾ സണ്ണി സ്വയം തന്റെ ഷെഡ്ഢി ഊരിയെടുത്തു കൊമ്പന്റെ കൊമ്പു പോലെ വളഞ്ഞ തന്റെ കാടൻ കുണ്ണയെ ഒന്നുഴിഞ്ഞു.
നാക്കും .ചുണ്ടും പല്ലും കൊണ്ട് അവളുടെ നെയ്പൂറിനെ ഉരുക്കിയെടുക്കുമ്പോൾ അവളുടെ തുടയിൽ പടർന്ന കാമതേൻ വടിച്ചെടുത്തവൻ തന്റെ കുണ്ണയെ കുളിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.
തേനൊഴുക്ക് കൂടിയതും ശ്രീജ അര തന്റെ മുഖത്തിട്ടു ഉരയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയതും അറിഞ്ഞ സണ്ണി ഞൊടിയിടയിൽ തന്റെ മുട്ടൻ കുണ്ണയെടുത്തു അവളുടെ പൂറ്റിലേക്ക് തള്ളി.

"ഹമ്മോ.....അയ്യോ.....ഹ്മ്മ്...."

ഒന്നലറിയ ശ്രീജ പിന്നെ അതിനോട് പൊരുത്തപ്പെട്ടു രതിമൂർച്ചയുടെ പടിവാതിലിൽ എത്തിയ ശ്രീജ തേങ്ങിക്കൊണ്ട് കുണ്ണ വിഴുങ്ങിയ പൂറുമായി വീണ്ടും അരക്കെട്ടിളക്കാൻ തുടങ്ങിയതും ശ്രീജയുടെ മേലേക്ക് കിടന്നു ഇളകിയാടുന്ന മുലകൾ ഉടച്ചുകൊണ്ട് സണ്ണി അഞ്ചാറ് തവണ കുണ്ണ ഊരികുത്തി.

അതോടെ കണ്ണ് മുകളിലേക്ക് മലർത്തിയ ശ്രീജ സണ്ണിയെ തന്റെ അരയിലിരുത്തി സ്ഖലിച്ചു.
തന്റെ പെണ്ണിനെ രതിയുടെ ഉന്നതിയിൽ എത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ചരിതാർഥ്യത്തിൽ അവളുടെ വിയർപ്പൊഴുകിയ കഴുത്തു ചപ്പിക്കൊണ്ട് അവളുടെ കിതപ്പാറും വരെ തഴുകി തലോടി കിടന്നു.
ശ്വാസം നേരെ ആയപ്പോൾ ശ്രീജയുടെ കൈകൾ സണ്ണിയുടെ പുറത്തിഴയാൻ തുടങ്ങി, അവളുടെ മുഖം മുഴുവൻ മുത്തികൊണ്ട് സണ്ണി തന്റെ കുണ്ണ ചൂടൊഴുകുന്ന നെയ്പൂറിൽ വച്ചുകൊണ്ട് അവളെ ചുംബിച്ചു തന്നെ കിടന്നു.

"ചെയ്യേണ്ടേ...ഇച്ഛായാ..."

അരക്കെട്ട് വിശ്രമം കൊള്ളുന്നതറിഞ്ഞ ശ്രീജ കണ്ണ് തുറന്നു അവനെ നോക്കി.

"ഓഹ് മനസ്സിലായി ഇങ്ങു കൊണ്ട് വാ അവനെ."

അവന്റെ ആഗ്രഹം മനസ്സിലായെന്നപോലെ ശ്രീജ പറഞ്ഞതും അവളുടെ മലർന്ന ചുണ്ടിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് സണ്ണി തന്റെ കുണ്ണയൂരി.

"ഹ്മ്മ്...."

കുണ്ണ നഷ്ടപ്പെട്ട സങ്കടത്തിൽ അവളൊന്നു ചിണുങ്ങി.
അവളുടെ നെയ്യിൽ പൊതിഞ്ഞ ഈട്ടിത്തടി പോലെ ഉറച്ച കുണ്ണ ഒന്നുഴിഞ്ഞു ആട്ടിയപ്പോൾ കുണ്ണയിലാകെ നിറഞ്ഞ ഒലിപ്പ് എല്ലാ ദിശയിലേക്കും തെറിച്ചു.
കട്ടിലിൽ ഇരുന്ന ശ്രീജ സണ്ണിയുടെ കുസൃതി അവസാനിപ്പിക്കാനായി നീണ്ടു വളഞ്ഞ കുണ്ണയുടെ കടയിൽ പിടിച്ചു.
ഒത്ത കൂൺ പോലെ തടിയിൽ നിന്നും വിടർന്നു നിന്ന മകുടം ഒന്ന് പിഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുകളിൽ സണ്ണി ഒന്ന് കരഞ്ഞു.
വയറിലേക്ക് മലർത്തി കുണ്ണയുടെ കടയിൽ നാവുവെച്ചു നക്കി അവൾ മുകളിലോട്ടു വന്നു.
തന്റെ തേനിൽ മുങ്ങിക്കിടന്ന കുണ്ണ ഒരറപ്പും കൂടാതെ അവൾ വായിൽ കടത്തി ഊമ്പിവലിച്ചു.
തൊലിമാറി തിളങ്ങിയ മാകുടത്തിൽ അവൾ ചുംബിച്ചും നക്കിയും തുടുപ്പിച്ചു.
മദജലത്തിൽ കുതിർന്നിരുന്ന കുണ്ണയെ അവൾ തുപ്പലിൽ കുളിപ്പിച്ചു.
ഒരു കടലിളകി വരുന്നതറിഞ്ഞ അവൻ നിർബന്ധപൂർവ്വം അവളുടെ തല അരക്കെട്ടിൽ നിന്ന് പിടിച്ചകറ്റി.
വീണ്ടും കള്ളപരിഭവം മുഖത്തെടുത്തണിഞ്ഞ ശ്രീജയെ അവൻ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു മുഖത്തേക്ക് വീണു കിടന്ന മുടിയിഴകൾ മാടിയൊതുക്കി ചൂട് പരസ്പരം പകരാൻ എന്നോണം അവളെ കെട്ടിവരിഞ്ഞു.
തിരിച്ചും അതെ വായ്പൊടെ അവൾ അവനെയും പുണർന്നു.
ചുണ്ടുകൾ വീണ്ടും നുകർന്നു, വെട്ടിനിന്ന കുണ്ണ അവളുടെ വട്ടപ്പൊക്കിളിൽ

കൊതിനീരൊലിപ്പിച്ചു.
ചുംബനം വിട്ടൊഴിഞ്ഞ പെണ്ണിന്റെ കണ്ണിൽ കേഴൽ കണ്ട സണ്ണി അവളെ തിരിച്ചു നിർത്തി കട്ടിലിലേക്ക് കുനിച്ചു,
കൈകുത്തി കുനിഞ്ഞ ശ്രീജയുടെ കനത്ത ചന്തികൾ വിടർന്നു, കൈകൊണ്ടൊന്നു ഉഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവയൊന്നിളകി, വെളുത്ത ചന്തിയിൽ ചില പാടുകൾ തെളിഞ്ഞു കണ്ടു, അവയിലെല്ലാം അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ചുംബനങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞു, നിലത്തേക്ക് മുട്ടുകുത്തി ചന്തിപ്പാതികൾ പിളർത്തി ഇടുക്കിൽ അവന്റെ ശ്വാസവും ശേഷം നാവും ഇഴഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ വീണ്ടും തേങ്ങി.
ചുളുങ്ങിയ കൂതിയിൽ നാവു കുത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ കേഴൽ വീണ്ടും ഉയർന്നു,
പിളർന്നു നിന്ന പൂവ് പിന്നിൽ നിന്നും ചപ്പി വലിച്ചപ്പോൾ ഇനിയും താങ്ങാനാവാതെ അവൾ കൈ പിന്നിലേക്കിട്ട് അവന്റെ മുടിയിൽ പിടിമുറുക്കി.

"മതി....എനിക്ക് കേറ്റി താ....."

അതോടെ അവളുടെ തുടയിടുക്കിൽ നിന്നും ഉയർന്ന സണ്ണി കുണ്ണയൊന്ന് കുലുക്കി, ശ്രീജയുടെ ഒരു കാൽ ഉയർത്തി കട്ടിലിനു മേലെ വച്ചു ഒന്നുകൂടെ പിളർന്ന പൂറിലേക്ക് കുണ്ണ രണ്ടാവർത്തി ഉരച്ച ശേഷം തള്ളിയിറക്കുമ്പോൾ ശ്രീജ സുഖം കൊണ്ട് വിറച്ചു, അരയിൽ പിടിച്ചു അടിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ വീണ്ടും തേങ്ങലുകൾ ഉയർന്നു.
സണ്ണിയുടെ കുണ്ണ അവളുടെ പൂവിനു വേണ്ടി പണിതതുപോലെ തിങ്ങി
നിറഞ്ഞു കയറി ഇറങ്ങി, അവളുടെ മേലേക്ക് ചാഞ്ഞ സണ്ണി കൈകളാൽ തൂങ്ങി ആടിക്കൊണ്ടിരുന്ന മുലകൾ പിഴിഞ്ഞെടുത്തു.
വരവറിയിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീജ ഒന്ന് പിടഞ്ഞു അവളുടെ ഉള്ളിൽ ഒപ്പം നിറയ്ക്കാനായി ഊരികുത്തി അവളിലേക്ക് ചാഞ്ഞു തോളിൽ കടിച്ചുകൊണ്ട് സണ്ണി അവളെ പാലുകൊണ്ട് നിറച്ചു.
രണ്ടുപേരും നിർവൃതിയിൽ ലയിച്ചു അങ്ങനെ തന്നെ നിന്ന് കിതച്ചു.
....

"നിനക്ക് എല്ലാം ഇട്ടിട്ടു കൊച്ചിനേം കൊണ്ട് പോന്നൂടെ പെണ്ണേ.....
......എന്റെ ഭാര്യായിട്ടു,.....ഇനിയും എത്ര കാലം നീ സഹിച്ചു നിൽക്കും..."

രോമം മൂടിയ നെഞ്ചിൽ തല ചായ്ച്ചു അഴിഞ്ഞു പോയ സാരിയിൽ പുതച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു ശ്രീജ.
സാരിക്കടിയിൽ നഗ്നതയിൽ പൊള്ളുന്ന ചൂട് പരസ്പരം പകർന്നു അവന്റെ നെഞ്ചിൽ മുഖമുരച്ചു അവനെ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞു അവൾ കിടന്നു.
കിടന്നു.

"ഇതിനു ഞാൻ ഉത്തരം എത്ര തവണ പറഞ്ഞതാ ഇച്ഛായാ....
ഭർത്താവിനെ ഇട്ടേച്ചു മറ്റൊരാണിനെ സ്വീകരിച്ചാൽ ആഹ് പെണ്ണിന് കഴപ്പ്

കൂടിയതാണെ ബാക്കി ഉള്ളൊരു പറയു....
എന്റെ കാര്യം ഞാൻ വിട്ടാലും ന്റെ മോന്റെ ജീവിതം ഞാൻ നോക്കണ്ടേ....
കെട്ടി ഒരു കൊച്ചിനെ തന്നെന്നെ ഉള്ളൂ....പല പെണ്ണുങ്ങളുടെ മണവുമായി രാത്രി എന്നെ തേടി വരുന്ന അയാളുമായുള്ള ബന്ധം ഒക്കെ എന്നെ കളഞ്ഞതാ,...പക്ഷെ നാട്ടാരുടെ മുന്നിൽ അയാളാ ഇപ്പോഴും എന്റെ മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ഉടമ....
അത് പിഴുതെറിയാൻ എനിക്ക് ധൈര്യം പോരാ ഇച്ചായാ..."

വിതുമ്പാൻ തുടങ്ങിയ അവളെ വലിച്ചു മേലേക്കിട്ട് പുറം മുഴുവൻ തലോടി ഇടറാൻ തുടങ്ങിയ പെണ്ണിന്റെ ചുണ്ടു കവർന്നു വാരിപുണർന്നു അവൻ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

"എനിക്കറിയാടി പെണ്ണേ....നിന്റെ ഉള്ളിൽ പുകയുന്ന കനൽ....
......ആദ്യം എനിക്ക് നിന്നോട് തോന്നിയത് കാമം ആണെങ്കിൽ ഇന്ന് അത് എത്ര വലുതാണ് എന്ന് എനിക്കുപോലും അറിയാത്ത പ്രേമം ആണ്.
നീ എനിക്ക് വേണ്ടി ജനിച്ചവളാണ് എന്ന് മനസ്സിലായ അന്ന് മുതൽ തോന്നിയ പ്രേമം...."

അവളെ ഒന്നൂടെ ദേഹത്തേക്ക് കേറ്റിപ്പിടിച്ചു മുഖം മുഴുവൻ അമർത്തി ചുംബിച്ചു സണ്ണി.

"വാകയിലെ പിന്ഗാമിക്ക് ചേർന്ന തരം നോക്കി മകന് തറവാടും കാശും കണ്ട് കൊണ്ടുവന്ന പെണ്ണിന്റെ കൊണാവധികാരം കൊണ്ട് മേലോട്ട് പോയ എന്റെ അപ്പന് അറിയില്ലായിരുന്നു സണ്ണിയുടെ വാരിയെല്ല് ഓടേതമ്പുരാൻ കൊണ്ടോയി വച്ചത് മലമൂട്ടിലെ ഈ പെണ്ണിലാണെന്നു,.........
.......അറിയാൻ ഞാനും വൈകി, അല്ലായിരുന്നേൽ രാജാവിനെപോലെ ജീവിച്ച എന്റെ അപ്പന് പെടുമരണം കിട്ടുകേലാരുന്നു."

"എന്നോട് എത്ര വട്ടം പറഞ്ഞതാ ഇച്ചായാ ഇതെല്ലാം...ഇനിയും എന്തിനാ കഴിഞ്ഞതൊക്കെ ആലോചിക്കുന്നെ..."

മുഖമുയർത്തി അവന്റെ കവിളിൽ തലോടിക്കൊണ്ട് ശ്രീജ ചോദിച്ചു.

"ഹാ അറിയാടി പെണ്ണേ കഴിഞ്ഞതെല്ലാം കഥകളാണെന്നു....പക്ഷെ ഉള്ളിൽ ഇങ്ങനെ തികട്ടുമ്പോൾ പറഞ്ഞുതീർക്കാൻ എനിക്ക് നീ അല്ലേ ഉള്ളൂ...
തല ഉയർത്തി എന്തും നേരിടാൻ പാകത്തിന് നെഞ്ച് വിരിച്ചു നടക്കുന്ന സണ്ണിയുടെ ഉള്ളു കണ്ടത് നീ അല്ലേ ഉള്ളൂ..."

അവന്റെ ഉയരാൻ തുടങ്ങിയ മിടിപ്പ് കുറയ്ക്കാൻ എന്നോണം ഇടനെഞ്ചിൽ വീണ്ടും അവൾ തല ചായ്ച്ചു.

"വീട്ടിൽ എത്തുമ്പോഴാ എനിക്ക് പിടിവിട്ടു പോവുന്നെ...

എന്റെ വിധിയിൽ നീറി ജീവിക്കുന്ന അമ്മച്ചിയുടെ കണ്ണീരു കാണുമ്പോൾ പല വട്ടം തോന്നിയിട്ടുണ്ട് നിന്നേം കൊച്ചിനേം കൊണ്ടുപോയി മുന്നിൽ നിർത്തിയിട്ട് പറയണമെന്ന്,...എന്റെയാണെന്നു....
നിനക്ക് തന്ന വാക്ക് ഓർത്തിട്ട് മാത്രമാ ഇന്നും നീയും ഞാനും ഇങ്ങനെ...."

"കെട്ടിയൊരു കൊച്ചുള്ള എന്നെ മുൻപിൽ കൊണ്ടുപോയി നിർത്തിയേച്ചാലും മതി അമ്മേച്ചി ഇച്ഛായന്റെ തലേൽ ആയിരിക്കും അടിക്കുന്നെ...."

"ഒന്ന് പോടീ പെണ്ണേ....എന്നെ അമ്മേച്ചിക്ക് നന്നായിട്ട് അറിയാം എന്റെ ഉള്ള് കാണാനും അറിയാം."

"ഇച്ഛായാ നേരം വൈകി എനിക്ക് ഇറങ്ങണം...."

അവന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർന്നു കിടന്നു ശ്വാസം എടുത്തുകൊണ്ടവൾ പറഞ്ഞു.

"ഈ ഭാരം എന്നും എന്റെ മേലെ ഇങ്ങനെ ഒളിച്ചും പാത്തും അല്ലാതെ കിടത്താൻ എന്നാടി എനിക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടാവുന്നെ..."

മങ്ങിയ പുഞ്ചിരി അവനായി പൊഴിച്ച ശ്രീജ താഴെ ചിതറി കിടന്ന ബ്രായും ബ്ലൗസും എടുത്തു.

"ഇങ്ങു കൊണ്ടാടി....അഴിക്കാൻ അറിയാലെ തിരിച്ചു ഇടീക്കാനും എനിക്ക് അറിയാം...."

ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അതവന്റെ കയ്യിലേക്ക് കൊടുത്ത ശ്രീജ പൂർണ നഗ്നയായി നിന്നു.

"മേലപ്പിടി വെള്ളമാണല്ലോ ഇതിന്റെ മേലേക്കൂടി ഇതെങ്ങനാ ഇടുന്നെ...?"

വിയർപ്പിൽ മുങ്ങി നിന്ന അവളുടെ ദേഹത്തേക്ക് നോക്കി സണ്ണി ചോദിച്ചു.

"ആഹ് പാവാട ഇങ്ങെടുത്തു താ ഇച്ഛായാ അതേല് തൂക്കാം..."

അത് കേക്കാത്ത മട്ടിൽ സണ്ണി അവന്റെ ഊരിയിട്ട ഷർട്ട് എടുത്തു ആഹ് വിഗ്രഹത്തിന്റെ വിയർപ്പ് ഒപ്പാൻ തുടങ്ങി.

"ശീ...എന്നതാ ഇച്ഛായാ...ആഹ് നല്ല ഷർട്ടിലാണോ വിയർപ്പ് പറ്റിക്കുന്നെ..."

അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും ഷർട്ട് പിടിച്ചു വാങ്ങാൻ നോക്കിയ അവളെ വാരിപ്പുണർന്നവൻ ഒതുക്കി നിർത്തി.

"നീയോ എന്റെ ഒപ്പമില്ല നിന്റെ മണമെങ്കിലും ഇരുന്നോട്ടെടി കൊച്ചെ."

അവളുടെ മുഖവും കഴുത്തും തുടങ്ങി ഓരോ അണുവിലും അവന്റെ ഷർട്ട്

പരതിയിറങ്ങി.

"ചെന പിടിക്കുവൊടി പെണ്ണേ..."

കാലിനിടയിലെ വിടർന്ന പൂവിൽ അപ്പോഴും ബാക്കി നിന്നിരുന്ന ശുക്ളപ്പാട കണ്ട സണ്ണി ചോദിച്ചു.

"പിടിച്ചാലങ് പെറും..."

കള്ളക്കണ്ണിറുക്കി ശ്രീജ പറഞ്ഞപ്പോൾ സണ്ണി കണ്ണുരുട്ടി.

"എന്നാൽ പിറ്റേന്ന് മോളെന്റെ വീട്ടിൽ കിടക്കും മൊലക്കിടയിൽ എന്റെ താലിയും പിടിച്ചോണ്ട്..."

അവളുടെ ഉരുണ്ട് തള്ളിയ ചന്തിയിൽ പിഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് സണ്ണി മുരണ്ടപ്പോൾ ശ്രീജ പെരുവിരലിൽ ഒന്നുയർന്നു പോയി.

അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ചാഞ്ഞു നിന്ന അവളെ ആഹ് മയക്കത്തിൽ നിന്നുണർത്താതെ അവൻ ഓരോന്നായി ഉടുപ്പിച്ചു.
അവളുടെ ഓരോ ഭാഗവും തുണിയിൽ മൂടും മുൻപേ ഓരോ ചുംബനത്താൽ അവിടം അവൻ വിശുദ്ധീകരിച്ചു.
സാരി കൂടി ഉടുപ്പിച്ചു അവളുടെ നെറ്റിയിൽ കയ്യിൽ കരുതിയ കുംകുമം കൊണ്ട് പൊട്ടു തൊടീപ്പിച്ചു അവന്റെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കി.

"ഒരിക്കൽ ഞാൻ ഇത് നിന്റെ രേഖയിൽ വരക്കും പെണ്ണേ...."

അവളുടെ കവിളിൽ ഉമ്മവച്ച സണ്ണി അവന്റെ ഷെഡ്ഢി എടുത്തു കയറ്റി, മുണ്ടു കുടഞ്ഞു ഉടുത്തു.

"ഇച്ചായാ....എനിക്ക് കുറച്ചു പൈസ വേണം. സുജയുടെ കാര്യം ആകെ കഷ്ടത്തിൽ ആഹ് അവൾക്ക് കൊടുക്കാൻ...."

സാരി എടുത്തു ചുറ്റി സണ്ണിയുടെ നേരെ നിന്ന് അവൾ പാതി പറയാതെ നിർത്തി.

"നീ എന്റെ ആരാടി കഴുവേറിട മോളെ.....
....ഇങ്ങനെ എന്റെ മുന്നിൽ നിന്ന് ഇരക്കരുത് എന്ന് എത്ര വട്ടം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
കെട്ടി കൂടെ പൊറുപ്പിക്കാൻ നിന്റെ മുടിഞ്ഞ ന്യായം ഉള്ളോണ്ട് മാത്രാ...ഇല്ലേൽ എന്റെ വീട്ടിൽ എന്നേ വാഴിച്ചേനെ നിന്നെ ഞാൻ....
കെട്ടിയില്ലേലും നീ തന്നെയാ എന്റെ ഭാര്യ...
അമ്മച്ചി കഴിഞ്ഞാൽ അല്ലേൽ അമ്മച്ചിയോളം എന്നിൽ അവകാശോം അധികാരോം നിനക്കെ ഞാൻ തന്നിട്ടൊള്ളൂ...
പിന്നേം നീ എന്റെ മുൻപിൽ നിന്ന് ആരുമല്ലാത്ത പോലെ നിന്ന് ഇരക്കണത്

കാണുമ്പോ ഉള്ളു പൊള്ളണ പോലെയാ...."

അലറി പറഞ്ഞു തീർക്കുമ്പോൾ സണ്ണിയുടെ കണ്ണുകൾ തുളുമ്പിയിരുന്നു.

മേശ വലിപ്പിന്റെ താക്കോൽ എവിടെയാന്ന് നിനക്കറിയേലെ,....എടുത്തിട്ട് എടുത്തു എന്ന് മാത്രം എന്നോട് പറഞ്ഞാൽ മതി...
എന്തിന് എത്ര എന്നൊന്നും എനിക്ക് അറിയേണ്ട."

കട്ടിലിലേക്കിരുന്ന സണ്ണിയുടെ അടുത്തേക്ക് അവൾ വന്നു. അവന്റെ രണ്ടുകാലിനുമിടയിലേക്ക് കയറി നിന്ന ശ്രീജ അവന്റെ മുഖം കയ്യിൽ കോരിയെടുത്തു.

അവന്റെ കണ്ണിലെ തീച്ചൂട് നിറഞ്ഞ കണ്ണീരു അവളിലേക്കും കുടിയേറിയിരുന്നു.

"കണ്ട മേശയിലെയും ലോക്കറിലെയും കാശ് എനിക്ക് വേണ്ട,....
ഇച്ചായന്റെ പഴ്സിലെ കാശ് മതി, അധികാരത്തോടെ എനിക്ക് എടുക്കാൻ അത്രയും മതി."

അവന്റെ തല പിടിച്ചു മാറിലേക്കമർത്തി നെറുകയിൽ ഉമ്മ വെയ്ക്കുമ്പോൾ ശ്രീജയുടെ ഉള്ളിൽ പ്രണയം പുഴയായി ഒഴുകി.

"ദേ എണീറ്റ് ഉടുപ്പെടുത്തിട്ടെ....ഞാൻ ഇറങ്ങുവാ..."

അൽപനേരം കെട്ടിപ്പിടിച്ചു നിന്ന ശേഷം അവനെ അടർത്തിമാറ്റി ശ്രീജ നീങ്ങി.

തന്റെ ദേഹം തുടച്ച അവന്റെ ഷർട്ടിൽ നിന്നും പേഴ്സ് എടുത്തു കാശ് അവൾ തന്റെ കുഞ്ഞു പേഴ്സിലേക്ക് വച്ചു.

"ഹും....നല്ല വിയർപ്പ് മണം ഉണ്ട്,....ഇതുകൊണ്ട് തുടയ്ക്കേണ്ട വല്ല കാര്യോം ഉണ്ടായിരുന്നോ...."

അവന്റെ ഷർട്ട് മൂക്കിൽ വച്ച് മുഖം ചുളിച്ചവൾ പറഞ്ഞു.
അതുകേട്ട് അവളെ പിടിച്ചു തന്റെ കൈക്കുള്ളിൽ ആക്കി അവളുടെ കഴുത്തിൽ മൂക്കുരച്ചു ശ്വാസം വലിച്ചു.

"ഹാ....ഷ്മ്..."

പെട്ടെന്നുണ്ടായ തരിപ്പിൽ ശ്രീജ ഒന്ന് പുളഞ്ഞു.

"നിന്റെ ദേഹത്തൂന്നു ഈ മണോം നേരിട്ട് വലിച്ചു കിടക്കോണോന്നു കൊതിയുണ്ടായിട്ടും നീ സാധിച്ചു തരുന്നില്ലല്ലോ..."

പരിഭാവത്തോടെ സണ്ണി പറഞ്ഞു, അവളുടെ കഴുത്തിൽ മുഖമുറച്ചുകൊണ്ട് നിന്നു.

"പിന്നെ സെന്ററല്ലേ....വിട് ഞാൻ പോട്ടെ...ഒത്തിരി വൈകിന്നു തോന്നുന്നു."

സണ്ണിയുടെ പിടി വിടുവിച്ചു അവൾ മാറി.

"ഹാ ഇനി നീ ഒറ്റയ്ക്ക് പോവേണ്ടടി...ഞാൻ കൊണ്ടാക്കി തരാം നേരം ഇരുട്ടി."

ഷർട്ട് വലിച്ചു ഇട്ടുകൊണ്ട് സണ്ണി അവളുടെ പുറകെ ഓഫീസിനു വെളിയിൽ വന്നു.

"ഡാ കുഞ്ഞൂട്ടിയെ....."

ശ്രീജ ഓഫീസ് താഴിടുന്നതിനിടയിൽ സണ്ണിയുടെ ഉറക്കെ ഉള്ള വിളി കേട്ടു.
അടുത്ത നിമിഷം കുഞ്ഞൂട്ടി അവിടെ ഹാജരായി.

"നീ ഇതെവിടാരുന്നെടാ....
ജീപ്പ് ഇറക്ക് ഇവളെ നമുക്ക് കൊണ്ട് പോയി ആക്കാം..."

സണ്ണി പറഞ്ഞതുകേട്ട കുഞ്ഞൂട്ടി ജീപ്പുമായി വന്നു.
മുൻപിൽ കുഞ്ഞൂട്ടിയോടൊപ്പം സണ്ണിയും പിറകെ ശ്രീജയും കയറി.

കുന്നിന്റെ ഏങ്കോണിച്ചുള്ള വഴിയിൽ കുലുങ്ങി ജീപ്പ് താഴേക്ക് ഓടിയിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

"കുഞ്ഞു നിന്റെ ചേച്ചിയുടെ കല്യാണാലോചന എവിടെ വരെ ആയട..."

മുൻപിലെ സീറ്റിലേക്ക് ചാഞ്ഞു ശ്രീജ ജീപ്പോടിക്കുകയായിരുന്ന കുഞ്ഞൂട്ടിയോട് ചോദിച്ചു.

"ഒരു കൂട്ടര് ഈ ആഴ്ച വരുന്നുണ്ട് ചേട്ടത്തി....
മൂക്കൻപാറേൽ ഉള്ളൊരാ...
അവിടെ ആൾക്ക് ടൗണിൽ ജീപ്പോടിക്കലാ ജോലി..."

"നല്ല കൂട്ടരാണേൽ നമ്മുക്ക് അങ് നടത്താടാ കുഞ്ഞു.
ചെക്കന്റെ സ്വഭാവം നോക്കിയാൽ മതി ബാക്കി ഒക്കേ നമുക്ക് ചെയ്ത് കൊടുക്കാവുന്നതല്ലേ ഉള്ളൂ..."

"ഞാനും പറഞ്ഞിട്ടൊണ്ട് ആളെക്കുറിച്ചു നല്ലോണം ഒന്നന്വേഷിക്കാൻ ചെക്കൻ നല്ലൊരാളാണേൽ പിന്നെ ബാക്കി എല്ലാം അങ് നടത്താം."

സണ്ണിയും ശ്രീജയുടെ വാക്കിനോട് ചേർത്തു.

"ഓഹ് ചേച്ചീടെ കെട്ട് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ചാൻസ് നമ്മുടെ കുഞ്ഞൂനാ അല്ലെ ഇച്ഛായാ..."

കുഞ്ഞൂട്ടിയെ കളിയാക്കികൊണ്ട് ശ്രീജ പറഞ്ഞു.

"ചേട്ടായി നിക്കുമ്പോ അനിയൻ കെട്ടുന്നെതെങ്ങനാ....ചേട്ടായി എന്ന് ചേട്ടത്തിയുടെ കഴുത്തിൽ മിന്ന് കെട്ടുന്നോ അതുകഴിഞ്ഞു നോക്കാം എന്റെ കാര്യം."

കുഞ്ഞൂട്ടിയുടെ വാക്കുകൾ ഉറപ്പുള്ളതായിരുന്നു, ചെറുപ്പത്തിലെങ്ങോ കൂടെക്കൂട്ടിയതാണ് സണ്ണി കുഞ്ഞൂട്ടിയെ,
ഒരു വയറ്റിൽ പിറന്നില്ലെങ്കിലും തമ്പുരാൻ കനിനനുഗ്രഹിച്ചു കൊടുത്ത ഒരനിയൻ അവനും സണ്ണി സ്വന്തം ചേട്ടൻ ആയിരുന്നു.

അവന്റെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമറിയാതെ അവർ രണ്ടുപേരും അവരുടെ വിചാരങ്ങളിൽ ലയിച്ചു.

****

തണുപ്പ് അരിച്ചിറങ്ങി തുടങ്ങിയപ്പോൾ അല്പം ചൂടിന് വേണ്ടി കുഞ്ഞൂട്ടി ഷർട്ടിന്റെ മടക്കിൽ വച്ചിരുന്ന ബീഡിയും എടുത്തു പുകയെടുക്കാനായി മാറിയപ്പോഴായിരുന്നു, ഇരുന്നു മടുത്ത സുജ എന്തായാലും ഓഫീസിൽ പോയി സണ്ണിയെ കണ്ടു കാര്യം പറയാം എന്ന് കരുതി അങ്ങോട്ട് നടന്നെത്തിയത്.
തുറന്നു കിടന്ന ഓഫീസിലെ വലിയ മരവാതിൽ കടന്നു തല ഇട്ടു എത്തിനോക്കിയ സുജ ആരെയും കാണാതിരുന്നത് കൊണ്ട് അകത്തേക്ക് കടന്നു.

"ചേച്ചി അകത്തു സ്റ്റോക്ക് എടുക്കുവല്ലേ ചേച്ചിയോട് ചോദിക്കാം സണ്ണി മുതലാളി എവിടെ ആണെന്ന്...."

ഉള്ളിൽ ആത്മഗതം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പാർട്ടിഷൻ കടന്നു ഗോഡൗണിലേക്ക് കടന്നതും.
ഉയർന്നു പൊങ്ങിയ സീല്കാരം സുജയുടെ കാതു തുളച്ചു.
ഒന്ന് ഭയന്ന് ഞെട്ടിയ സുജ ശബ്ദം കേട്ട ഭാഗത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു.
അവിടെ തുണിയിട്ട് മറച്ച കട്ടിലിനടുത്തേക്ക് അറിയാതെ നടന്നു തുടങ്ങിയ സുജ, ഇളകി മാറുന്ന ആഹ് കട്ടിതുണിക്ക് ഇടയിലൂടെയുള്ള കാഴ്ച കണ്ട് വിറച്ചു.
കയറു കട്ടിലിൽ സണ്ണിയുടെ അടിയിൽ നഗ്നയായി പുളയുന്ന ശ്രീജയെ കണ്ടു സുജ തറഞ്ഞു നിന്നു.
അരകൊണ്ടു ഒന്നായി നിരങ്ങി ഉയരുന്ന രണ്ടു ശരീരങ്ങൾ സണ്ണിയുടെ കീഴെ

തേങ്ങലുകളുമായി, സണ്ണി ചുംബിച്ചു ചുവപ്പിച്ച മുഖവുമായി, രതിസുഖത്തിൽ മയങ്ങി കൂമ്പിക്കിടക്കുന്ന ശ്രീജയെ അധികനേരം കണ്ടുനിൽക്കാൻ കഴിയാതെ സുജ ഉയർന്ന ഹൃദയമിടിപ്പുമായി അവിടം വിട്ടു പുറത്തേക്കോടി.
ഫാക്ടറി വിട്ടു നടക്കുമ്പോൾ സുജയുടെ ഉള്ളിൽ സ്വന്തം ചേച്ചിയെപോലെ കരുതിയ ശ്രീജയുടെ അവിഹിത വേഴ്ച ഉള്ളിൽ പൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആദ്യമായി സുജയ്ക്ക് ശ്രീജയോട് വെറുപ്പ് തോന്നി.
ഉള്ളിൽ പൊങ്ങി വന്ന ഗദ്ഗദം അവൾ കഷ്ടപ്പെട്ട് അടക്കി നടന്നു.
കവലയിൽ എത്തുമ്പോഴാണ് വീട്ടിലേക്കുള്ള സാധനങ്ങൾ തീർന്നതും, കാശ് കടം വാങ്ങാൻ നിന്നതും അവളിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നത്.
വിശന്നു വരുന്ന മോളുടെ മുഖം ആലോചിച്ചതും കയ്യിൽ പണമില്ലെങ്കിലും സാധനങ്ങൾ എങ്ങനെയെങ്കിലും വാങ്ങാനായി സുജയുടെ കാലുകൾ കവലയിലെ പിള്ളയുടെ കടയിലേക്ക് ഒരാശ്രയതിനെന്ന പോലെ നടന്നു.
എന്നാൽ വിശപ്പടക്കാനുള്ള ഭക്ഷണത്തിനു തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ വില ഇട്ട പിള്ളയുടെ മുന്നിൽ പിന്നെയും നിന്നുരുകാതെ തിരികെ നടക്കുമ്പോഴാണ് ഇറച്ചിക്കടയിലെ വീരാന്റെ നാവുകൊണ്ടുള്ള ആക്രമണം.
വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴിയിലേക്ക് നെഞ്ച് തകർന്നു നടക്കുമ്പോൾ സുജയുടെ ഉള്ളിൽ നാടിനോടും നാട്ടിലെ പുരുഷന്മാരോടും ഉള്ള ദേഷ്യം നുരയുകയായിരുന്നു, പെണ്ണിൽ മാംസത്തെയും വികാരശമനത്തെയും മാത്രം കാണുന്ന കഴുകന്മാരുടെ ഒരു കൂട്ടത്തെയാണ് അവൾക്ക് കാണാൻ ആയത്.
നിസ്സഹായ അവസ്ഥയെപോലും അവസരമാക്കാൻ വെമ്പുന്ന ഇവരുടെ ഇടയിൽ ജീവിക്കാൻ പോലും സുജയ്ക്ക് പേടിതോന്നി, ഇനിയൊരവസാരത്തിൽ ഗതിയില്ലാതെ വന്നാൽ തനിക്കും ഏതേലും ഒരുവന്റെ മുന്നിൽ നിലനിൽപ്പിനായി വിശപ്പടക്കാനായി തുണിയഴിക്കേണ്ടി വരുമോ എന്ന ചിന്ത അവളെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കാൻ തുടങ്ങി.
അങ്ങനെ വന്നാൽ തന്റെ മോളുടെ ജീവിതം എന്താവും എന്നുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ കൂടി കുത്തിനോവിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും സുജയുടെ മനസ്സിൽ എല്ലാതിനുമുള്ള ഉത്തരവും ഉയർന്നു വന്നു.
ഇതുവരെ ഇല്ലാതിരുന്ന ഉറപ്പുകൾ അവളുടെ കാലടികൾക്ക് കൈ വന്നു.
എന്നും പോകും വഴി കണ്ടിരുന്ന വഴിയരികിലെ കാടിനിടയിൽ ഒളിച്ചു നിന്നിരുന്ന #$$#%% ചെടി വേരോടെ വലിച്ചു പൊക്കി അതിൽ നിന്നും വേര് പൊട്ടിച്ചു കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുക്കുമ്പോൾ, അവളുടെ മനസ്സ് ദൃഢമായിരുന്നു.
സാരി വലിച്ചുപിടിച്ചു വീട്ടിലേക്കുള്ള പാത നടക്കുമ്പോൾ അറ്റത്തു നിന്നും തനിക്കു നേരെ ഓടിവരുന്ന രൂപത്തിൽ അവളുടെ കണ്ണുടക്കി.
കണ്ണിന്റെ ദൂരത്തെത്തിയപ്പോൾ ശ്രീജയുടെ മകൻ കുട്ടുവാണെന്നു അവൾക്ക് മനസ്സിലായി, തന്റെ മുന്നിൽ ഓടിയണച്ചു കിതക്കുന്ന കുട്ടുവിനെ കണ്ടു അവളുടെ ഉള്ളു പിടഞ്ഞു, അവനെ നോക്കുമ്പോൾ അവളുടെ ഉള്ളിൽ സഹതാപം നിറഞ്ഞു.

"ന്തിനാടാ കുട്ടൂസെ നീ ഇങ്ങനെ പായണേ...."

അണപ്പൊതുക്കാൻ കഷ്ടപ്പെടുന്ന അവന്റെ കവിളിൽ തലോടിക്കൊണ്ട് സുജ ചോദിച്ചു.

"സുജാമ്മ ന്തേ ഇത്ര വൈകിയേ കാണാത്തോണ്ട് അമ്മ ന്നെ നോക്കാൻ വിട്ടതാ..."

അവന്റെ നിഷ്കളങ്കത നിറഞ്ഞ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ അവൾക്ക് വാത്സല്യം തോന്നി.....
അനുവിനെക്കാളും രണ്ടു വയസ്സ് മൂപ്പെ ഉള്ളെങ്കിലും പലപ്പോഴും കുറച്ചൂടെ പക്വത കാണിക്കാറുള്ള കുട്ടുവിനെ അവൾക്ക് ഇഷ്ടമായിരുന്നു.

"ഓഹ് വലിയ ഒരു ആണ് വന്നേക്കുന്നു...."

അവനെ തന്നിലേക്ക് ചേർത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുമ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞതുകേട്ടു അവൻ ചിണുങ്ങി.....കുറുമ്പ് കാട്ടി.

"അയ്യോ.....!!!"

"എന്താടാ....കുട്ടൂസെ..."

"ഇതമ്മ സുജമ്മയ്ക്ക് തരാൻ തന്നു വിട്ടതാ ഞമ്മറന്നോയി....."

അവൾക്ക് നേരെ നീട്ടിയ കുഞ്ഞിക്കയ്യിൽ ചുരുട്ടിയ നിലയിൽ കുറച്ചു നോട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവന്റെ കണ്ണിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ സുജയ്ക്ക് ഉള്ളിലെ വിഷമം സഹിക്കാൻ ആയില്ല.
ആഹ് പണം എങ്ങനെ ഉണ്ടായതാണെന്നു അറിയാവുന്ന സുജയ്ക്ക് അതിനോടും അറപ്പ് തോന്നി.

"വേണ്ട കുട്ടൂസെ പൈസ വേറെ കിട്ടീന്നു അമ്മേനോട് പറഞ്ഞോട്ടോ...."

കുട്ടുവിന്റെ കയ്യിൽ തന്നെ മടക്കിവെപ്പിച്ചു അവനെയുംകൊണ്ട് സുജ മുന്നോട്ടു നടന്നു.

"മുത്തശ്ശിക്ക് വയ്യ വൈകിട്ട് ആയപ്പോൾ മുതൽ വലിവ് കൂടി കിടക്കുവാ.......
പിന്നെയില്ലേ.....ഇന്നമ്മ ജീപ്പിനാ വന്നത് മുതലാളിയുടെ കൂടെ.....ഒരീസം എന്നെ ജീപ്പിൽ കൊണ്ടോവാന്ന് മുതലാളി പറഞ്ഞുല്ലോ....
സുജാമ്മ എന്താ അമ്മോടൊപ്പം ജീപ്പിൽ വരാഞ്ഞേ...
അങ്ങാനാണേൽ ഇത്രേം നടക്കണ്ടാരുന്നല്ലോ...."

സുജയോടൊപ്പം നാട്ടുവഴിയിലൂടെ എല്ലാം ഓരോന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കുട്ടു നടന്നു.
അവൻ പറയുന്നതിനെല്ലാം മൂളിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് സുജയും.

കൈപ്പിടിയിൽ വേരുകൾ ഒന്ന് ഞെരിഞ്ഞു.

****

"അമ്മാ....."

വെള്ള ഷർട്ടും പച്ചപ്പാവാടയും ധരിച്ചുകൊണ്ട് അനു സുജയെക്കണ്ടതും ഓടി വന്നു.

ശ്രീജയുടെ വീടിന്റെ പടിയിൽ സുജയേയും കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു അവൾ.

"അമ്മ എന്താ ഇത്ര വൈകിയേ....ഞാൻ വന്നിട്ട് ഒരുപാട് നേരായി...."

"അമ്മ കവലയിൽ പോയിരുന്നു അനൂട്ടി അതോണ്ടാ...."

"കുട്ടു ന്ന ഞങ്ങൾ പോവാട്ടോ ശ്രീജമ്മയോട് പറഞ്ഞേക്ക്..."

തലയാട്ടി വീട്ടിലേക്ക് ഓടുന്ന കുട്ടുവിനെ നോക്കി നിന്ന സുജ അനുവിനെയും കൂട്ടി കരിങ്കല്ല് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ പടികൾ കയറി വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു.

ശ്രീജയുടെ വീടിന്റെ മുകളിലേക്ക് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കരിങ്കല്ല് പടികൾ കയറി ചെല്ലുന്ന കയറ്റത്തിലാണ് സുജയുടെ വീട്.

"മോൾ വല്ലതും കഴിച്ചോ...."

"ആഹ് ശ്രീജമ്മ വന്നപ്പോൾ എനിക്കും കുട്ടൂനും അവല് നനച്ചു തന്നു....
രാത്രിക്ക് എന്താമ്മെ കൂട്ടാൻ...."

കയ്യിലെ ഒഴിഞ്ഞ സഞ്ചി നോക്കി അനു ചോദിച്ചത് കണ്ട സുജയിൽ ഒരു ഞെട്ടൽ ഉണർന്നു. മോള് കാണാതെ അത് മറച്ചു കയ്യിലെ വേര് സാരിത്തുമ്പിൽ ചുറ്റി ഒളിപ്പിച്ചു അവൾ അനുവിനെയും ശകാരിച്ചു വീട് തുറന്നു അകത്തു കയറി.
ഒരു ചെറിയ നടുമുറിയും അതിനോട് ചേർന്ന് ഉള്ള മറ്റൊരു ചെറിയ കിടപ്പ് മുറിയും അടുക്കളയും മാത്രം ഉള്ള കുഞ്ഞു ഓടിട്ട വീട്.
മോളെയും കൊണ്ട് അകത്തേക്ക് കയറിയ സുജ നിറം മങ്ങിയ സാരി അഴിച്ചു അഴയിലേക്കിട്ടു തോർത്തെടുത്തു ബ്ലൗസിന് മേലെ ഇട്ട് മുറിക്ക് വെളിയിലേക്കിറങ്ങി.

"അനു.....ഉടുപ്പൂരിയിട്ട് തോർത്ത് ചുറ്റി പിന്നാമ്പുറത്തേക്ക് വാ...ഞാൻ വെള്ളം കോരാൻ പോവാ..."

മുൻവാതിൽ കുറ്റിയിട്ട് അടുക്കള വാതിൽ തുറന്നു സുജ പിന്നാമ്പുറത്തേക്കിറങ്ങി. മുടി ഒന്ന് വാരിക്കെട്ടി കിണറ്റിലേക്ക് പാട്ട ഇടുമ്പോൾ അവളുടെ മനസ്സ്

യാന്ത്രികമായിരുന്നു, നിറഞ്ഞ പാട്ട പൊക്കികൊണ്ടുവന്നു മറപ്പുരയിലെ ഒഴിഞ്ഞ ബക്കറ്റ് നിറച്ചു.
തിരിയുമ്പോൾ നെഞ്ചിനു മീതെ തോർത്തുടുത് അനു പിന്നിലെത്തിയിരുന്നു.

"മോള് അകത്തേക്ക് കയറിക്കോ...അമ്മ ദാ വരുന്നു.."

തലയാട്ടിക്കൊണ്ട് അനു അകത്തേക്ക് കയറുമ്പോൾ പാട്ടയിൽ വെള്ളം നിറച്ചു അതുമായി സുജയും മറപ്പുരയിലേക്ക് കയറി.
കൗമാരം തളിർക്കാൻ തുടങ്ങിയ മോളെ കണ്ട് സുജയുടെ ഉള്ള് പിടഞ്ഞു.
അനുവിനെ കുളിപ്പിച്ച് തുവർത്തി, തോർത്ത് ഉടുപ്പിച്ചു സുജ പുറത്തേക്ക് ആക്കി.

"ഉടുപ്പ് മാറി മോള് അടുക്കള പടിയിൽ ഇരുന്നു പഠിച്ചോട്ടോ,....അമ്മ കുളിച്ചിട്ടു വേഗം വരാം.."

രാത്രി അയാൽ വഴിയിൽ മുഴങ്ങുന്ന ചൂളം വിളികളും ഉമ്മറത്തു കാലുരയുന്ന സ്വരങ്ങളും ഉയരും എന്നുള്ളതിനാൽ ഒരു നിമിഷം പോലും മോളെ കണ്മുന്നിൽ നിന്നും മാറ്റാൻ അവൾക്ക് കഴിയില്ലായിരുന്നു.
മഞ്ഞിറങ്ങി തുടങ്ങുന്ന സന്ധ്യയിൽ തണുത്തുറഞ്ഞ വെള്ളത്തിന് അവളിലെ കനലിനെ തെല്ലും കെടുത്താനായില്ല,
മറപ്പുരയുടെ കെട്ടിവലിച്ച തുണി കൊണ്ടുള്ള ശീലയ്ക്കു മുകളിലൂടെ ഇടയ്ക്കിടെ അവളുടെ നോട്ടം റാന്തൽ കത്തിച്ചു അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇരുന്നു പഠിക്കുന്ന അനുവിലേക്ക് നീളുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
കുളി കഴിഞ്ഞു തന്റെയും മോളുടെയും മുഷിഞ്ഞ ഉടുപ്പുകൾ നനച്ചിട്ടു തോർത്തുകൊണ്ട് മേൽ മറച്ചു വേഗം അവൾ അനുവിനെയും കൂട്ടി അകത്തേക്ക് കയറി.

"അമ്മ....തിങ്കളാഴ്ച എനിക്കൊരു മൂന്ന് രൂപ വേണം സ്കൂളിൽ സ്റ്റാമ്പ് വന്നിട്ടുണ്ട്, എല്ല കുട്ടികളും വാങ്ങണോന്നു പറഞ്ഞു."

"അമ്മ തരാം......
.....മോൾക്ക് ഇപ്പോഴും ചുമ ഉണ്ടോ..."

തോർത്തു മാറ്റി മറ്റൊരു ബ്ലൗസ് ധരിക്കുന്നതിനിടയിൽ അടുത്ത് നിന്ന അനുവിനോട് സുജ ചോദിച്ചു.

"ഇല്ലമ്മാ....എനിക്ക് ഇപ്പൊ കുഴപ്പൊന്നുമില്ല..."

"ഇപ്പോഴും ചെറിയ കുറുങ്ങലുണ്ട്, വാ...എന്റെ കയ്യിൽ ശ്രീജേച്ചി മരുന്ന് തന്നു വിട്ടിട്ടുണ്ട്."

ബ്ലൗസ് ഉടുത്തു ജനാലപ്പടിയിൽ വച്ചിരുന്ന വേരും മറു കയ്യിൽ റാന്തലും

എടുത്തുകൊണ്ടവൾ അടുക്കളപ്പുറത്തെ അമ്മിക്കടുത്തെത്തി.

കഴുകിയ അമ്മിയിൽ വെള്ളം മുക്കി തുടച്ച വേര് ചതച്ചെടുക്കുമ്പോൾ പിടിച്ചു കെട്ടിയിട്ടും അനുസരണക്കേട് കാട്ടി നീർത്തുള്ളികൾ കവിളിലേക്കു പടർന്നു. അവളുടെ ഓരം ചേർന്ന് അവൾ ചെയ്യുന്നത് നോക്കി നിന്ന അനു അത് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

#ഡും ഡും ഡും...!!!

ഒന്ന് നിന്ന ശേഷം
വീണ്ടും ശക്തിയിൽ ഒന്നുകൂടെ ആഹ് ശബ്ദം ആഹ് വീട്ടിൽ മുഴുവൻ മുഴങ്ങി.

കതകിൽ വീണ കൊട്ടുകേട്ടു അനു സുജയുടെ അരയിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു ഭയം നിഴലിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടെ സുജയെ നോക്കി.
നീർതിളങ്ങി മങ്ങി നിന്ന സുജയുടെ കണ്ണുകളിൽ കനൽ എറിഞ്ഞു.
ഇതുവരെ അടക്കി നിർത്തിയ ദേഷ്യവും സങ്കടവും അവളിലെ തോറ്റുകൊടുക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്ത പെണ്ണിനെ ഉണർത്തി.
കണ്ണുകളിൽ കാമം തിരുകി തന്നെ ഉരിയുന്ന ആണുങ്ങളുടെ മുഖം അവളുടെ കണ്മുന്നിൽ തെളിഞ്ഞതും അടുക്കളയിലെ തട്ടിനു പിറകിൽ വച്ചിരുന്ന വാക്കത്തി വലിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് കാറ്റുപോലെ മുന്നിലെ കതകിലേക്ക് അവൾ പാഞ്ഞടുത്തു.
സുജയുടെ ഭാവമാറ്റം കണ്ടു പകച്ചുപോയ അനു പേടിച്ചരണ്ടു ഒരു മൂലയിലേക്ക് ഒതുങ്ങി.
കതകു വലിച്ചുതുറന്നു മുറ്റത്തേക്ക് ഇറങ്ങിയ സുജ ആരെയും കാണാതെ പകച്ചു ഒരു നിമിഷം നിന്നു.
നിറഞ്ഞ നിലാവിൽ പെട്ടന്ന് ഒരു ആളനക്കം കണ്ട സുജയുടെ കണ്ണുകൾ എത്തി നിന്നത് കരിങ്കൽ പടികൾ ഇറങ്ങിപ്പോവുന്ന ആഹ് രൂപത്തിൽ ആയിരുന്നു.

"ശിവൻ.!!!"

സുജയുടെ വാക്കുകളിൽ ആശ്ചര്യം നിറഞ്ഞിരുന്നു.
എങ്കിലും നിരാശയോടെ ദേഷ്യം അടക്കി തിരിഞ്ഞ സുജ കണ്ടത് വാതിലിനരികെ ഭിത്തിയിൽ ചാരി വച്ച നിലയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു സഞ്ചി ആയിരുന്നു.
അതിനടുത്തേക്ക് എത്തിയ സുജ തേക്കിനിലയിൽ പൊതിഞ്ഞ മറ്റൊരു പൊതി കൂടി കണ്ടു.

"ആരാമ്മെ....വന്നേ...."

വാതിൽപ്പടിയിൽ നിന്ന് ചോദിച്ച അനുവിന്റെ സ്വരം കേട്ട് അവൾ പെട്ടന്ന് ഞെട്ടി.

"അത്...അത്...ശ്രീജേച്ചിയാ..."

വിക്കി വിക്കി അവൾ എങ്ങനെയോ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു.

"ഇതെന്താ..."

സുജ കയിലെടുത്തിരുന്ന സഞ്ചി നോക്കി അനു വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

"അത് ചേച്ചി തന്നതാ മോളെ അരിയും സാധനങ്ങളും......"

"ആണോ....എനിക്ക് നന്നായി വിശന്നതാ അമ്മേ...അമ്മ കുളിക്കാൻ കയറിയപ്പോ പാത്രം ഒക്കെ തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ഒന്നും കണ്ടില്ല,
അമ്മയെ വിഷമിപ്പിക്കണ്ടാ എന്നു വിചാരിച്ചാ ഞാൻ ഒന്നും ചോദിക്കാതിരുന്നെ....
എനിക്ക് വിശക്കണുണ്ടമ്മേ..."

വയറ്റിൽ കുരുത്ത ചോരയുടെ വിശപ്പിന്റെ കാളൽ നിലവിളി പോലെ പുറത്തേക്ക് വന്നപ്പോൾ കേട്ട് നിന്ന അവളിലെ അമ്മ ഹൃദയം വിങ്ങി.
പകയിളകിയ ഭദ്രയിൽ നിന്നും അമ്മയായ പെണ്ണിലേക്ക് നിമിഷാദ്രം കൊണ്ടവൾ പരകായപ്രവേശം നടത്തി.

"അമ്മ മോൾക്കിപ്പോൾ ചോറുണ്ടാക്കി തരാട്ടോ..."

മാറിലേക്ക് ചേർത്ത് പിടിച്ചു മോളോടതു പറയുമ്പോൾ അവളുടെ ഹൃദയത്തിനൊപ്പം സ്വരവും ഇടറിയിരുന്നു.
അനുവിന്റെ കണ്ണ് തുടച്ചു അവളോടൊപ്പം അകത്തേക്ക് കയറിയ സുജയ്ക്ക് മറ്റൊന്നും വിഷയമായിരുന്നില്ല മോളുടെ വിശപ്പ്, അതടക്കണം എന്ന തീരുമാനം മാത്രം.
അടുക്കളയിലെത്തി വിറക് കൂട്ടി അടുപ്പിൽ വെള്ളം നിറച്ച കലം വക്കുമ്പോഴും അരി കഴുകി കൊണ്ട് വന്നു മാറ്റി വെക്കുമ്പോഴും വല്ലാത്ത ചടുലത അവളിൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു.
തിള വന്ന വെള്ളത്തിലേക്ക് അരി പകർന്നു കഴിഞ്ഞാണ്. തേക്കിലയിലെ പൊതി അവൾ തുറന്നത്,...
നുറുക്കിയ നിലയിൽ ഇറച്ചി തുറന്ന ഇലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു
അമ്മയുടെ കയ്യിലേക്ക് എത്തി നോക്കുന്ന അനുവിന്റെ കണ്ണിലും അത്ഭുതവും കൗതുകവും നിറഞ്ഞു.
സ്കൂൾ വിട്ടു വരുമ്പോൾ പലപ്പോഴും കടയിൽ തൂക്കി ഇട്ടിരുന്ന ഇറച്ചി കാണുമായിരുന്നെങ്കിലും ഓർമ്മ വച്ചിട്ടിതുവരെ വീട്ടിൽ വാങ്ങിച്ചിട്ടോ പാകം ചെയ്തിട്ടോ ഇല്ലാത്ത ഒരപൂർവ്വ വസ്തു ആയിരുന്നു അവൾക്കത്, അമ്മയ്ക്കത് വാങ്ങാൻ പാങ്ങില്ല എന്ന് മനസ്സിലായ നാൾമുതൽ അതിനുവേണ്ടി അവൾ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുമില്ലയിരുന്നു.

കയ്യിലിരുന്ന ഇറച്ചി കഷ്ണങ്ങളിലേക്ക് നോക്കിയ സുജ കൗതുകത്തോടെ അത് നോക്കുന്ന അനുവിനെയും കണ്ടു.
ഒരു പാത്രത്തിലേക്ക് ഇറച്ചി പകർന്നു കഴുകുമ്പോൾ ഒരു കുഞ്ഞിപൂച്ചയെപോലെ അവൾ അമ്മയെ ഉരുമ്മി നിന്ന് എല്ലാം കാണുകയായിരുന്നു.
കഴുകി മാറ്റിയ ഇറച്ചി അടുക്കളയിൽ വച്ച് സുജ പിന്നാമ്പുറത്തേക്കിറങ്ങി.
അവിടെ ഓരത്തു നട്ടു വച്ചിരുന്ന ഇഞ്ചി ചെടിയുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും മണ്ണുമാറ്റി പാകമായ ഒരു ഇഞ്ചി മണ്ണിൽ നിന്നും വേർപ്പെടുത്തി കൈയിലാക്കി, അടുത്ത് നിന്ന മുളക് ചെടിയിൽ നിന്നും അഞ്ചാറു മുളകും പറിച്ചു,
പിന്നാമ്പുറത്തുനിന്നു അല്പം മാറി തെങ്ങിൽ പടർന്നു തളർന്ന ദാരിദ്ര്യം പിടിച്ച കുരുമുളകിന്റെ താഴെ കൊടിയിൽ നിന്നും കുറച്ചു പച്ചക്കുരുമുളകും, വരുംവഴി പൊട്ടിച്ചെടുത്ത കറിവേപ്പിലയുമായി അടുക്കളയിലേക്ക് തിരികെ കയറിയ സുജയെകാത്തു അനു പടിയിൽ തന്നെ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.
കിണറ്റിൻ കരയിൽ വച്ച് കഴുകിയെടുത്ത സാധങ്ങൾ എല്ലാം അവൾ അമ്മിക്കരികിൽ വച്ചു.
അമ്മിയിൽ അപ്പോഴും പാതിയാക്കിയ ബുദ്ധിമോശത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രമെന്നോണം ചാവാൻ അരച്ച് പകുതിയാക്കിയ വേര് അവളെ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
അത് കണ്ടു ഒരുനിമിഷം സ്വയം വെറുപ്പ് തോന്നിയ സുജ അമ്മിയിൽ നിന്നും അതെടുത്തു ദൂരെ കളഞ്ഞു,
അമ്മിയെ പല ആവർത്തി അവൾ കഴുകി,
ഇഞ്ചിയും പച്ചമുളകും പച്ചക്കുരുമുളകും കൂട്ടി അമ്മിയിലരച്ചു അരപ്പുമായി അവൾ തിരികെ കയറി,
കഴുകി വച്ചിരുന്ന ഇറച്ചിയിൽ അരപ്പ് മൊത്തമായി വിരകി അടുക്കളയിൽ ബാക്കി ഉണ്ടായിരുന്ന ഉപ്പും, കുപ്പിയുടെ അടിയിൽ പറ്റിയിരുന്ന കുറച്ചു മുളകുപൊടിയും മഞ്ഞളും കൂട്ടി ഒന്നുകൂടെ വിരകുമ്പോൾ സഞ്ചിയിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു ചെറിയ പൊതി കൂടി കണ്ടെത്തിയ അനു അത് അമ്മയ്ക്ക് നീട്ടി.
കടലാസ്സിൽ പൊതിഞ്ഞ പൊതി മണത്തപ്പോൾ മസാലയുടെ മണം മൂക്ക് തുളച്ചു.
പൊതി തുറന്നു അതിൽ നിന്നും കുറച്ചെടുത്തു പുരട്ടി വച്ചിരിക്കുന്ന ഇറച്ചിയിൽ തൂകി, വേപ്പിലയും പച്ച വെളിച്ചെണ്ണയും കൂടെ ചേർത്ത് അവൾ ആഹ് മൺചട്ടി ചോറ് കലത്തിനു അടുത്തുള്ള അടുപ്പിലേക്ക് വച്ച് തീ പകുത്തു കൊടുത്തു.
തിളച്ചു പൊങ്ങി വെള്ളം പതഞ്ഞൊഴുകിയ അരിക്കലം അരിയുടെ വേവ് അറിയിച്ചപ്പോൾ അത് ഇറക്കി വച്ച് അഹ് അടുപ്പിൽ വിറക് കൂട്ടി കുറച്ചൂടെ തീ കൂട്ടി ഇറച്ചി വച്ചിരുന്ന ചട്ടി അതിലേക്ക് മാറ്റി,

"ആവാറായോ അമ്മെ..."

അടുപ്പിലേക്ക് കണ്ണുനട്ടുള്ള അനുവിന്റെ ചോദ്യം കേട്ട് സുജയിൽ ഒരു ചിരി വിടർന്നു.

"കുറച്ചൂടെ അനൂട്ടിയെ..."

അനുവിന്റെ കണ്ണുകളിൽ കൊതി നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഇറച്ചിയിലെ നെയ്യുരുകി മസാലകൂട്ടുമായി ചേർന്ന് മനം മയക്കുന്ന മണം അവിടെ പരന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു.
പാത്രത്തിന്റെ മൂടി മാറ്റിയപ്പോൾ വേവുന്ന ഇറച്ചിക്കറിയുടെ മണം അടുക്കളയിലാകെ തിങ്ങിനിറഞ്ഞു.
ഒന്നിളക്കി വീണ്ടും അടപ്പ് മൂടി കൊതിയെ നീട്ടിക്കൊണ്ട് അവർ ഇരുന്നു.

തവികൊണ്ടു തിളപൊങ്ങിയ മൂടിതട്ടി മാറ്റി ഒരു കഷ്ണം വേവ് നോക്കാനായി എടുത്തപ്പോൾ നാവിൽ വെള്ളം ഇറ്റിച്ചുകൊണ്ട് അത് തന്നെ നോക്കിയിരുന്ന അനുവിനും കൂടെ ഒരു കഷ്ണം സുജയെടുത്തു.
ആവിപറക്കുന്ന കഷ്ണം ഊതിയൂതി ചൂടാറ്റി വായിലേക്ക് വച്ചപ്പോൾ നാവിൽ വിരിഞ്ഞ പുതിയ രുചിയുടെ അനുഭൂതിയിൽ അവളുടെ കുഞ്ഞുചുണ്ടിൽ പുഞ്ചിരി തിളങ്ങി.
പതിയെ അത് സന്തോഷാധിക്യം കൊണ്ടുള്ള നനവായി കണ്ണിൽ നിന്നും ഒഴുകിയിറങ്ങിയപ്പോൾ കണ്ടു നിന്ന സുജയുടെയും കണ്ണ് നിറഞ്ഞു വന്നു.
പ്ലേറ്റിൽ പൂ പോലുള്ള ചോറും ഇറച്ചി വേവിച്ചതും വിളമ്പി അന്ന് രാത്രിയവർ കഴിക്കുമ്പോൾ അനു സ്വർഗം കിട്ടിയപോലെ ആസ്വദിച്ചു കഴിച്ചു സുജയുടെ മനസ്സിൽ ശിവന്റെ മുഖവും.

****

പൊട്ടിയ ഓടിലൂടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു വെളിച്ചത്തിന്റെ രശ്മി തീർത്തുകൊണ്ട് തറയിൽ വീണ നിലാവെളിച്ചത്തിൽ നോക്കി കിടക്കുകയായിരുന്നു സുജ തന്നോടൊട്ടി കിടക്കുന്ന അനുവിന്റെ മുടിയിലൂടെ വിരലോടിച്ചു കിടക്കുമ്പോഴും സുജയെ ചിന്തകൾ അലട്ടി.
ശിവനിലായിരുന്നു അവളുടെ ചിന്തകൾ എത്തി നിന്നത്.
ശിവൻ ഇന്ന് നീട്ടിയ സഹായത്തിനു വേറെ എന്തെങ്കിലും ഉദ്ദേശം ഉണ്ടാവുമോ എന്നറിയാതെ അവൾ ഉലഞ്ഞു.
നാട്ടിൽ തന്റെ സാഹചര്യം മുതലെടുക്കാൻ ശ്രെമിക്കാത്ത ചുരുക്കം ചിലരെ ഉള്ളൂ...
കാമത്തോടെ കണ്ണുകൊണ്ട് തന്റെ തുണിയഴിക്കാൻ നോക്കാത്ത കുറച്ചുപേർ. അതിലൊരാൾ ശിവനായിരുന്നു.
ഒരിക്കലും തന്നെ അയാൾ നോക്കിയിട്ടില്ല കവലയിലൂടെ പോകുമ്പോഴും വരുമ്പോഴുമെല്ലാം യാദർച്ഛികമായി എപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ണുകൾ തമ്മിൽ മുട്ടിയാൽ പോലും കാമം തിളക്കുന്ന മറ്റു കണ്ണുകളെക്കാളും ആഹ് കണ്ണുകൾ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു.
അയാളുടെ ശബ്ദം പോലും കേട്ടിട്ടില്ല, ആരോടും സംസാരിക്കുന്നതുപോലും

കണ്ടിട്ടില്ല...
ഒരു പക്ഷെ ഊമ ആയിരിക്കുമോ....
ഏയ് അല്ല എന്നാണ് ശ്രീജേച്ചി ഒരിക്കൽ തന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.
ശ്രീജയുടെ കാര്യം മനസ്സിലേക്ക് കയറി വന്നതും ഇന്ന് കണ്ട കാര്യങ്ങൾ സുജയുടെ മനസ്സിലേക്ക് തികട്ടിവന്നു.
മുതലാളിയുടെ അടിയിൽ കിടന്നു പുളയുന്ന ശ്രീജ , കാമം പൂത്തു മലർന്ന കണ്ണുകൾ വിയർപ്പൊഴുകി തിളങ്ങുന്ന ദേഹങ്ങൾ,
ആലോചന കാടുകയറിയതും സുജയുടെ മുലകൾ വിങ്ങി, മുലക്കണ്ണുകളിൽ തരിപ്പ് പടർന്നു.
വികാരം തലയിൽ കത്തിയാടും മുൻപ് മോളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കണ്ണുകൾ ഇറുക്കിയടച്ചു അവൾ അതിൽ നിന്നും പുറത്തു കടന്നു.
പതിയെ ഉറക്കം കണ്ണുകളെ തഴുകാൻ തുടങ്ങുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു.

പിറ്റേന്ന് ഞായറായത് കൊണ്ട് തന്നെ അവർക്ക് ഫാക്ടറിയിൽ പണി ഇല്ലായിരുന്നു.

ബാക്കി ഉണ്ടായിരുന്ന അരി കഴുകി അടുപ്പിൽ ഇട്ടു അതിനടുത്തേക്ക് ഇന്നലെ വച്ച ഇറച്ചി കൂടെ വച്ച് അവൾ ചൂടാക്കി.
രാവിലേക്കുള്ളത് കൂടിയേ ഇനി ബാക്കി ഉള്ളു എന്ന് അവൾ കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നു,
ഇത് കഴിഞ്ഞാൽ ഇനിയെന്ത് എന്നുള്ള ചിന്തയും അവളെ അലട്ടി.
പ്രാതലിന് കൂടി ഇറച്ചിക്കറിയും ചോറും കിട്ടിയ സന്തോഷത്തിൽ കൊതിയോടെയാണ് അനു കഴിച്ചത്.
അത് കണ്ടു നിറഞ്ഞ മനസ്സുമായി തന്റെ പങ്ക് മോൾക്ക് ഉച്ചക്കത്തേക്ക് മാറ്റിവെച്ച് സുജ കഞ്ഞിവെള്ളത്തിൽ തന്റെ വിശപ്പടക്കി.

"അമ്മാ......ഞാൻ കുട്ടൂന്റെ വീട്ടിൽ പോവാ..."

പുറകിൽ നനച്ചിട്ട തുണി കഴുകുകയായിരുന്ന സുജയുടെ മറുപടിയെത്തും മുൻപ് ആഹ് പാവാടക്കാരി പടിയിറങ്ങി ഓടിയിരുന്നു.

പിന്നാമ്പുറത്ത് നിന്ന് അകത്തേക്ക് കയറാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോഴായിരുന്നു പുറകിലെ പറമ്പിൽ നിന്നവളാ വിളി കേട്ടത്, ശ്രീജയുടെ വിളി.
പിറകിലെ പറമ്പ് കടന്നു സുജയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു ശ്രീജ.
ശ്രീജയെ കണ്ടപാടെ സുജയുടെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു വന്നത് ഇന്നലത്തെ കാര്യങ്ങൾ ആയിരുന്നു ആലോചിച്ചതും സുജയ്ക്ക് അവളോട് വെറുപ്പ് ഉയർന്നു വന്നു.

"സുജേ നിക്കെടി....ഞാൻ ദേ വരുന്നു."

ശ്രീജയെ അഭിമുഖീകരിക്കാനുള്ള ഇഷ്ടക്കേടുകൊണ്ട് തിരികെ വീട്ടിലേക്ക് കയറാനൊരുങ്ങിയ സുജയെ നീട്ടി വിളിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീജ പിന്നിലെ പടികയറി

സുജയുടെ അടുത്തെത്തി.

"എന്റേടി പെണ്ണേ...ഇന്നലെ അമ്മയ്ക്ക് ആകെ വലിവ് കയറി കുറച്ചു പ്രശ്നമായി, ഞാൻ വരാനും കുറച്ചു വൈകി അല്ലോ... രാത്രി കുറെ വൈകിയാ ഒന്ന് നേരെ ആയെ...
നീയും ഇന്നലെ അത്രേം വൈകിയതെന്താ....എനിക്ക് മുന്നേ പോന്നതല്ലേ..."

വന്നതേ ശ്രീജ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി.

"ആഹ് വൈകി കവലയിൽ ഒന്ന് കയറി...."

സംസാരിക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലാതെ സുജ ഒറ്റവാക്കിൽ മറുപടിയൊതുക്കി.

"ആഹ് ഞാൻ നിനക്ക് കുറച്ചു കാശ് തരപ്പെടുത്തിയാരുന്നു...ഇന്നലെ കുട്ടൂനെ അതും കൊടുത്തു വിട്ടപ്പോൾ നീ വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞെന്നു പറഞ്ഞു...
നിനക്ക് കാശ് എവിടെന്നേലും കിട്ടിയോടി....കടം വാങ്ങിയതാണേൽ അതങ്ങു കൊടുത്തേക്ക്, വെറുതെ കടം വെച്ചോണ്ടിരിക്കണ്ടല്ലോ എന്റെ കയ്യിൽ അത്യാവശ്യം കാശ് കിട്ടി."

ഒന്നും നടക്കാത്ത പോലെ ശ്രീജ പറഞ്ഞത് കേട്ടതും സുജയ്ക്ക് എരിഞ്ഞു നിന്നതെല്ലാം പൊട്ടിത്തെറിച്ചു.

"കണ്ടവന് കാലു വിടർത്തിക്കൊടുത്തു സംബാധിച്ചതൊന്നും എനിക്കോ എന്റെ മോൾക്കോ വേണ്ട....പിന്നെ എന്റെ പേര് പറഞ്ഞു കാശ് വാങ്ങിച്ചത് എന്നെക്കൂടി കൂട്ടിക്കൊടുക്കാൻ ഉള്ള ഉദ്ദേശത്തിലാണെങ്കിൽ അതങ്ങ് മറന്നേക്ക്...."

ദേഷ്യം കൊണ്ട് വിറയ്ക്കുകയായിരുന്നു സുജ,...മുഖം മുഴുവൻ കോപത്താൽ ചുവന്നിരുന്നു.

അവളുടെ വാക്കുകളിൽ ശ്രീജ ഒരു നിമിഷം പകച്ചുപോയി. പറഞ്ഞത് വിശ്വസിക്കാനാവാതെ പിന്നെയും നിന്നു തലയ്ക്കുള്ളിൽ വാക്കുകൾ വീണ്ടും മുഴങ്ങി കേട്ടതും ശ്രീജയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി.

ഠോ #@##

ഉറക്കെ ഒരു ശബ്ദം അവിടെ മുഴങ്ങി...
സുജ കവിൾ പൊത്തി ഇരുന്നുപോയി,....ഒഴുകുന്ന കണ്ണീരിനിടയിലൂടെ പടിയിറങ്ങി പോവുന്ന ശ്രീജയെ അവൾ കണ്ടു.
ശ്രീജ ഇറങ്ങിപ്പോവുന്നത് കണ്ടു തരിച്ചിരിക്കാനെ അല്പസമയം സുജയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ളു.

നെഞ്ചിന്റെ താളം നേരെയാവാൻ എടുത്ത സമയം അവൾ ആലോചിച്ചത് ശ്രീജയെകുറിച്ചായിരുന്നു, ഇവിടെ വന്ന കാലം തൊട്ടു എന്തിനും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നത് ശ്രീജയയിരുന്നു.
ഒരു വയറ്റിൽ പിറന്നില്ലെങ്കിലും ഒരെ ചോരയായിട്ടെ ചേച്ചി തന്നെ കണ്ടിട്ടുള്ളു. താങ്ങും തണലുമായി കൂടെപിറപ്പായി കിട്ടിയ ചേച്ചി, ഭദ്രൻ മരിച്ചപ്പോഴും തനിക്ക് കൈത്താങ്ങായി നിന്നവൾ, അന്ന് ചേച്ചി ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പണ്ടേ മോളും താനും ഈ ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചേനെ...
എന്നാലും ചേച്ചി ചെയ്തത്.....
കുടുംബം നോക്കാത്ത ഒരു മുഴുവൻ സമയവും കള്ള് മോന്തി നടക്കണ ഒരാളാണ് ചേച്ചിയുടെ ഭർത്താവ് മാസത്തിലെപ്പോഴോ ഒരിക്കൽ വരും അന്ന് കുടിച്ചു പുലഭ്യം പറഞ്ഞു ഉമ്മറത്തെ തിണ്ണയിൽ ബോധം കെട്ടുറങ്ങും.
അയാൾ ഭർത്താവായി ഉള്ളതും ഇല്ലാത്തതും ഒരു പോലെയാണ്...
എന്നാലും ചേച്ചി ഒരു ഭാര്യ അല്ലെ,....
ഒരു തോന്നലിന് പുറത്തു ചെയ്ത് പോയതാവും,..

ചിന്തകൾ സുജയെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കി...
ദേഷ്യത്തിൽ കണ്ണമറഞ്ഞു പോയ അവസരത്തിൽ ശ്രീജയോട് പറഞ്ഞുപോയ കാര്യങ്ങൾ ഓർത്തു നെഞ്ച് വിങ്ങാൻ തുടങ്ങിയതും കണ്ണ് തുടച്ചുകൊണ്ടവൾ ശ്രീജ ഇറങ്ങിയ പടിക്കെട്ടുകൾ ഓടിയിറങ്ങി...

"ഇല്ല എനിക്ക് ചേച്ചിയെ വേണം ചേച്ചി കൂടി ഇല്ലാതെ എനിക്ക് പറ്റില്ല...
ചേച്ചി എങ്ങനെയുള്ള ആളായാലും ചേച്ചിയെ എനിക്ക് വേണം."

പറമ്പിലൂടെ കരഞ്ഞു കിതച്ചു ശ്രീജയുടെ വീട്ടിലേക്ക് ഓടുമ്പോൾ സുജയുടെ മനസ്സ് അവളോട് വെമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കാലിലുരഞ്ഞു മാറുന്ന ചെറു പുല്ലുകളെ വകഞ്ഞുകൊണ്ട് സുജ ശ്രീജയെ കാണാനായി ഓടി.
ശ്രീജയുടെ പറമ്പിന്റെ അതിരിൽ കെട്ടിയ മുട്ടുകാലോളം പൊക്കം ഉള്ള കലിങ്കിന് മേലെ ശ്രീജ ഉണ്ടായിരുന്നു.
കണ്ണ് ഇടയ്ക്കിടെ തുടച്ചു എങ്ങി കരയുന്ന ശ്രീജയെ കണ്ടതും സുജയുടെ ഉള്ളിൽ കുറ്റബോധം ആർത്തലച്ചിറങ്ങി.
ഓടി ചെന്ന് പിറകിലൂടെ ശ്രീജയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവളുടെ പുറത്തു മുഖംവച്ചു കരയുമ്പോൾ ശ്രീജയേക്കാൾ ഉച്ചത്തിൽ സുജയുടെ തേങ്ങൽ ഉയർന്നിരുന്നു.

"അവിടെ അങ്ങനെ കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് സയ്ക്കാൻ പറ്റിയില്ല,....ആഹ് ദേഷ്യത്തിൽ അറിയാണ്ട് പറഞ്ഞുപോയതാ....കരയല്ലേ ശ്രീജേച്ചി...."

സുജ എങ്ങിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞപ്പോഴും ശ്രീജ അതെ ഇരിപ്പ് തുടർന്നു...

"ഇങ്ങനെ കരയല്ലേ....എനിക്ക് സങ്കടം സഹിക്കാൻ പറ്റണില്ല...ചേച്ചി എന്നെ എത്ര

വേണേലും തല്ലിക്കോ....എന്ത് വേണേലും പറഞ്ഞോ പക്ഷെ ഇങ്ങനെ മിണ്ടാതെ ഇരിക്കല്ലേ....
ഇവിടെ എനിക്ക് ആകെ ചേച്ചി മാത്രേ ഉള്ളൂ,..ചേച്ചി കൂടെ ഇല്ലേൽ ഇനി ഞാൻ എന്തിനാ കൊച്ചിന് കുറച്ചു വിഷോം കൊടുത്തു ഞാനും അങ് ചത്തേക്കാം...."

പതം പറഞ്ഞു കരഞ്ഞ സുജയുടെ കയ്യിൽ ഒറ്റയടി ശ്രീജ കൊടുത്തു.
പുറത്തേക്ക് കയ്യിട്ട് അവളുടെ മുടിയിൽ തഴുകിയപ്പോൾ,
ഉള്ളു തണുത്ത ആശ്വാസത്തിൽ ശ്രീജയെ ഒന്നുകൂടെ മുറുക്കെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

"നിന്നോട് ഞാൻ എല്ലാം പറയേണ്ടതായിരുന്നു....
പറയാതെ വച്ചതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിച്ചു...."

ശ്രീജയുടെ സ്വരം ദൃഢമായിരുന്നു.

"എന്നാലും ചേച്ചി ഇത്....
ചേട്ടനെ ചതിക്കുവല്ലേ..."

"എന്താ പെണ്ണേ ചതി....
നാട്ടുകാരുടെ മുന്നിൽ അങ്ങേരു ചിലപ്പോൾ എന്റെ ഭർത്താവും കൊച്ചിന്റെ അച്ഛനുമൊക്കെ ആയിരിക്കും പക്ഷെ എന്റെ ഉള്ളിൽ അങ്ങേരിപ്പോ വെറുമൊരു അന്യനാ....
കെട്ടിയ ആണ് പെണ്ണിന് തരുന്ന കാവലും കരുതലുമാണ് ഒരു മാലയെ താലി ആക്കുന്നത്.
അല്ലേൽ അത് വെറും ചരടാ,...
കള്ളു കുടിച്ചു വന്നു തല്ലാനും അങ്ങേരുടെ കാമം തീർക്കാനും, ചോദിക്കാൻ നേരം പണിയെടുത്തു ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയ കാശെടുത്തു കൊടുക്കാനും മാത്രം ഉള്ള ഒരാളെ ഭർത്താവെന്നു എങ്ങനെ പറയും.
എന്റെ കുട്ടു ഒരിക്കൽപോലും സ്നേഹത്തോടെ അച്ഛൻ എന്ന് വിളിച്ചിട്ടില്ല....മാസത്തിലൊരിക്കൽ വീട്ടിൽ ഉയർന്നു കേൾക്കുന്ന പുലയാട്ടാണ് അവനു അച്ഛൻ,....

കൊച്ചിനെ ഉണ്ടാക്കി തരാൻ ഏതൊരു ആണിനും പറ്റും സുജേ..."

ഒന്ന് നിർത്തി ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം എടുത്തു ശ്രീജ തുടർന്നു.

"അങ്ങേരുടെ താലി കഴുത്തിൽ കയറുമ്പോൾ ആയിരം സ്വപ്നങ്ങൾ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു അതെല്ലാം തല്ലിക്കെടുത്തിയിട്ട് ഉണ്ടാക്കി തന്ന കൊച്ചിനെ പോലും നോക്കാതെ എന്റെ അധ്വാനോം ചോരേം ഊറ്റി കുടിക്കുന്ന അയാളെ എനിക്ക് വേണ്ട എന്ന് തോന്നിയപ്പോൾ പൊട്ടിച്ചു കളഞ്ഞതാ അയാൾ കെട്ടിയ താലി.

എന്റെ മനസ്സിൽ അയാളില്ല, ഇനി ഉണ്ടാവുകയുമില്ല."

ശ്രീജ ഒരു നിശ്വാസത്തോടെ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

അപ്പോഴേക്കും ചെരിഞ്ഞിരുന്നിരുന്ന ശ്രീജയുടെ തോളിൽ ചാരി ആയി സുജയുടെ കിടപ്പ്.

"എന്നാലും ചേച്ചി......മുതലാളിയുമായിട്ട്…???"

സുജ പറയാതെ ബാക്കി വിഴുങ്ങി.

"ഹ ഹ ഹ....ഡി പെണ്ണേ മുതലാളി ഒക്കേ ബാക്കി ഉള്ളോർക്കാ എനിക്കതെന്റെ ഇച്ഛായനാ.....താലി കെട്ടിയില്ലെങ്കിലും മനസ്സുകൊണ്ട് അങ്ങേരു കെട്ടിയ താലി എന്റെ ഹൃദയത്തിനു മേലെ ഉണ്ട് അതിന്റെ ഉറപ്പിൽ ആഹ് ഇപ്പോൾ എന്റെ ജീവിതം…"

"എന്നാലും ചേച്ചി….???"

സുജ പിന്നെയും അവളുടെ സന്ദേഹം ഉയർത്തി.

"ചതിച്ചിട്ടു പൊവാത്തൊന്നും ഇല്ലെടി പെണ്ണേ...അതിനായിട്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നെ ആവായിരുന്നു. പരസ്പരം അറിഞ്ഞതും അടുത്തതും എല്ലാം ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ട,....
….താളം തെറ്റിപ്പോയ കുടുംബജീവിതം, അത് നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായ വേദനയിൽ നടന്നിരുന്ന ഇച്ഛായനും, ജീവിതം ഒന്നുമൊന്നും ആവാതെ ആയിപോയ ഞാനും,...എങ്ങനെയോ രണ്ടു പേരും തമ്മിൽ കൂട്ടായി…
തുല്യരീതിയിൽ സങ്കടം അനുഭവിച്ചോണ്ടിരുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം വിഷമങ്ങൾ തുറന്നു പറയാൻ മനസ്സറിഞ്ഞ ആളെ കിട്ടിയപോലെ ആയിരുന്നു.
സ്റ്റോക്ക്ന്റെ എണ്ണം എടുക്കുമ്പോൾ ആയിരുന്നു ഈ സംസാരം ഒക്കെ…
കുഞ്ഞൂട്ടിയും ഉണ്ടാവും, ഇച്ഛായന് അനിയനെ പോലെയാ എനിക്കും.
പിന്നെ പിന്നെ ഞങ്ങൾ പരസ്പരം താങ്ങാവാൻ തുടങ്ങി, പിന്നീട് പ്രേമമായി,...
പക്ഷെ അപ്പോഴും കഴപ്പ് തീർക്കാനുള്ള ഒരു കാര്യമായി ഞങ്ങൾക്ക് അത് തോന്നിയിട്ടില്ല, ഇച്ഛായൻ ഒരിക്കൽപോലും അങ്ങനെ നോക്കിയിരുന്നില്ല എന്ന് വേണം പറയാൻ,...
ഒരിക്കൽ അങ്ങേരെന്നെ വിളിച്ചു.
കൊച്ചിനേം കൊണ്ട് അങ്ങേരുടെ കൂടെ ചെല്ലാൻ,
കൊച്ചിനെ സ്വന്തം മോനായിട്ടു ഇച്ഛായൻ നോക്കിക്കോളാം എന്ന്.
എന്നെ താലി കെട്ടി കേട്ട്യോളായിട്ട് കൊണ്ട് പോണമെന്നു വാശി പിടിച്ചു.
ഒറ്റയ്ക്ക് തളർന്നു പോവുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു എന്റെ മുന്നിലിരുന്നു കരഞ്ഞു.
അന്ന് എനിക്ക് ഉള്ളതെല്ലാം ഇച്ഛായന് ഞാൻ കൊടുത്തു.
ഇന്ന് എന്റെ മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ഒരാളെ ഉള്ളു അത് ഇച്ഛായനാ….അങ്ങേരെ

ഞാൻ ചതിച്ചിട്ടില്ല ചതിക്കത്തും ഇല്ല.
അങ്ങേര് എന്റെ കൂടെ ഉള്ള ധൈര്യത്തിലാ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ജീവിക്കുന്നെ....
ഇന്നലെയും ചോദിച്ചു കൊച്ചിനേം കൂട്ടി വന്നൂടെ എന്ന്."

"പിന്നെന്തിനാ ചേച്ചി, ഇങ്ങനെ ഇവിടെ നരകിക്കുന്നേ,...ചേച്ചിക്ക് പൊയ്ക്കൂടേ..."

"കഴിയില്ലെടി കൊച്ചെ...നാട്ടാരുടെ മുന്നിൽ ഞാൻ ഇപ്പോഴും ആഹ് വൃത്തികെട്ടവന്റെ ഭാര്യയാ...
കേട്ട്യോനെ വിട്ടു വേറെ ഒരാളുടെ കൂടെ പോയ പെണ്ണിന്റെ മോനായിട്ടു എന്റെ കൊച്ചു വളർന്നൂടാ...
നമ്മുടെ നാട്ടാർക് എന്നെക്കുറിച്ചു പറയാൻ കഥ ഉണ്ടായിക്കൂടാ....
പിന്നെ അങ്ങേരുടെ അമ്മ അമ്മായിയമ്മ ആയിട്ടല്ല സ്വന്തം അമ്മ ആയിട്ടാ എനിക്ക് തോന്നിയെ.....
വീണപ്പോഴെല്ലാം എന്നെ എഴുന്നേല്പിക്കാൻ ഉണ്ടായത് അവരാ...ഈ നെലേൽ അവരെ വിട്ടേച്ചു പോവുന്നത് ദൈവത്തിന് നിരക്കാത്തതാ....
അയാളിനി എന്നെ തൊടുകേല എന്റെ മേൽ ഒരാവകാശോം ഇല്ല, പക്ഷെ നോക്കുവേലെങ്കിലും കൊച്ചിന്റെ തന്ത ആയി പോയില്ലേ...അതുകൊണ്ടാ, വന്നാൽ ഇപ്പോൾ വരാന്ത വരെയേ എത്തൂ അത് ഞാൻ തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്...എന്താണ്ടൊക്കെ മനസ്സിലായിട്ടുമുണ്ട്, പക്ഷെ മിണ്ടാൻ പറ്റത്തില്ലല്ലോ...അതോണ്ട് കുടിച്ചു എന്നേലും വരുവാണേൽ അവിടെക്കിടന്നു വഴി പോണോരെ തെറിയും പറഞ്ഞു കിടക്കും.
ആഹ് ജീവിതം ഞാൻ എന്നെ അവസാനിപ്പിച്ചതാ സുജേ...."

"എങ്കിലും എത്ര കാലം ഇങ്ങനെ പോവും ചേച്ചി..."

"അറിയില്ല.....വിധിയുണ്ടേൽ എല്ലാം നടക്കും പെണ്ണേ....
അതൊക്കെ വിട് ഇന്നലെ എന്ത് ചെയ്തു പിള്ള കടം തന്നോ...
കുട്ടൂനു കൊടുത്തുവിട്ട കാശ് നീ മേടിച്ചില്ലെന്നു പറഞ്ഞു."

"അത്....അത്....ചേച്ചി....ഇന്നലെ ശിവൻ കൊണ്ട് വന്നു അരിയും കുറച്ചു ഇറച്ചിയും കൊണ്ട് തന്നു...."

"എഹ്....ശിവനോ....പോ പെണ്ണേ.."

പറഞ്ഞത് വിശ്വസിക്കാനാവാതെ ശ്രീജ ഞെട്ടി.

"അതെ ചേച്ചി ഞാൻ കണ്ടതാ വാതിൽപ്പുറത്തു സാധനങ്ങൾ വച്ചിട്ട് താഴേക്ക് പോവുന്ന ശിവനെ..."

"എന്നാലും അവൻ എന്നാത്തിനാ കൊച്ചെ നിനക്ക് സാധനങ്ങൾ കൊണ്ട് തരുന്നെ...
ഞാൻ അറിയാത്ത വല്ല പ്രേമോം ഉണ്ടോടി പെണ്ണേ..."

സുജയെ കളിയാക്കികൊണ്ട് ശ്രീജ ചുണ്ടുകോട്ടി.

"ദേ ചേച്ചി ഒറ്റ കുത്തു വച്ച് തരും..."

കളിയാക്കൽ പിടിക്കാതെ സുജ മുഖം ചുവപ്പിച്ചു.

"ഹ ഞാൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞതല്ലേ പെണ്ണേ...എന്നാലും ഇതുവരെ നേരാം വണ്ണം ഒരു പെണ്ണിന്റെ മുഖത്ത് അവൻ നോക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല....
എന്തിന് അവന്റെ ഒച്ചപോലും പൊങ്ങി ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല...
അവൻ എന്തിനാണാവോ നിനക്കിപ്പോൾ ഈ സഹായം ചെയ്യുന്നേ..."

"കവലേൽ വച്ച് ആഹ് പിള്ളയുടെ കൂർത്ത നോട്ടം താങ്ങാൻ പറ്റാതെ ഒന്നും വാങ്ങാതെ തിരികെ നടക്കുമ്പോൾ ശിവൻ കവലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇനി അത് കണ്ടിട്ടാവുമോ....
അല്ലേൽ എല്ലാരേം പോലെ എന്റെ ഈ അവസ്ഥ മുതലെടുക്കാൻ ആയിരിക്കുവോ..."

അവസാനം ആയപ്പോൾ സുജയുടെ ശബ്ദം ഇടറിയിരുന്നു.

"ഹ....നീ പേടിക്കാതിരി കൊച്ചെ ഒന്നുല്ലേലും ഞാൻ ഇല്ലേ....നിനക്കും കൊച്ചിനും ഒന്നും വരത്തില്ല വരാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കുകേല.."

ശ്രീജ അവളെ ചേർത്ത് പിടിച്ചു ഒന്ന് ധൈര്യപ്പെടുത്തി.

"ഞാൻ ചെല്ലട്ടെ ഉച്ചക്കത്തേക്ക് വല്ലതും ഉണ്ടാക്കണം...നിനക്കും കൊച്ചിനുമുള്ളത് ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നേക്കാം...."

"വേണ്ടേച്ചി....ഇന്നലത്തേത് ബാക്കി ഉണ്ട്..."

"എന്റെ കൊച്ചെന്ത്യേടി..."

"രാവിലെ അങ്ങോട്ട് പോന്നിട്ടുണ്ട്..."

"ആഹ് എന്നാൽ തിരിച്ചു പോരാൻ നേരം കാശ് ഞാൻ അവളുടെ കൈയേൽ കൊടുത്തുവിട്ടേക്കാം, മാസം ഇനീം ബാക്കി കിടക്കുവല്ലേ...."

അവളെ ഒന്നുകൂടെ ചേർത്ത് പിടിച്ചു ശ്രീജ കലിങ്കിറങ്ങി.

"ചേച്ചി ഒന്നും മനസ്സിൽ വച്ചേക്കല്ലേ....എന്നോട് ക്ഷമിച്ചേക്കണേ..."

സുജ മനസമാധാനത്തിനായി ഒന്നൂടെ ശ്രീജയുടെ മുന്നിൽ മാപ്പ് പറഞ്ഞു.

"ദേ കൊച്ചെ...എൻ്റെന്ന് ഇനീം തല്ലു വാങ്ങാതെ പോവാൻ നോക്ക്."

ചിരിയോടെ നടന്നു നീങ്ങുന്ന ശ്രീജയെ നോക്കി ചുണ്ടിൽ വിരിഞ്ഞ പുഞ്ചിരിയുമായി സുജ തിരികെ വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു.
പിന്നാമ്പുറത്തെത്തുമ്പോഴാണ്, മുൻവശത്ത് സുജ കാൽപെരുമാറ്റം ശ്രെദ്ധിച്ചത്.
ഉടനെ വീടിന്റെ വശത്തുകൂടി മുന്നിലേക്ക് സുജ നടന്നു.
മുന്നിലെത്തിയ സുജ നിന്നത് പടിക്കൽ സഞ്ചി വച്ച് നിവർന്ന ശിവന്റെ മുന്നിലായിരുന്നു.
ഒരു നിമിഷം സുജയും ശിവനും ഞെട്ടി നിന്നു, കണ്ണുകൾ തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞ കുറച്ചു നിമിഷം ഒന്നും പറയാൻ സുജയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല, ശിവനും, രണ്ടു പേരും അൽപനേരം കണ്ണുകളിൽ ആണ്ടു നിന്നു.
മുണ്ടിന്റെ തുമ്പിൽ തെരു പിടിപ്പിച്ചു നിന്ന സുജയെ കൂടുതൽ വിറപ്പിക്കാതെ ഒരക്ഷരം പോലും മിണ്ടാതെ ശിവൻ പടിയിറങ്ങി പോയി.
അവന്റെ പിന്നിൽ നിന്നും കണ്ണ് വിടാതെ അവൾ വാതിൽ പടിയോട് ചാഞ്ഞു നിന്നു.

****

"മതിയോടാ ശിവാ....???"

പറഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ എല്ലാം അവൻ കൊണ്ടുവന്ന സഞ്ചിയിലേക്ക് വച്ചുകൊണ്ട് കടയിലെ പിള്ളച്ചേട്ടൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ, മതി എന്ന രീതിയിൽ ശിവൻ തലയാട്ടി.
സഞ്ചിയുമായി കടയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി നടന്നു പോവുന്ന ശിവനെ കണ്ടുകൊണ്ട് അപ്പുറം അത്രയും നേരം മാറി നിന്നിരുന്ന അരവിന്ദൻ വായിലെ മുറുക്ക് നീട്ടിതുപ്പിക്കൊണ്ട് പിള്ളയുടെ കടയിലേക്ക് കയറിച്ചെന്നു.

"ആർക്കാ പിള്ളച്ചേട്ട ആഹ് പൊട്ടൻ ശിവൻ സാധനോം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോയെ..."

"എന്തുവാടാ...അവൻ പൊട്ടനൊന്നുമല്ല ആവശ്യമില്ലാതെ സംസാരിക്കാറില്ല എന്നെ ഉള്ളൂ."

"ഓഹ്..."

അത് പിടിക്കാത്ത രീതിയിൽ അരവിന്ദൻ ഒന്ന് നീട്ടി.

"ചേട്ടൻ ഞാൻ ചോയിച്ചത് പറ...അതാർക്ക് വേണ്ടി വാങ്ങികൊണ്ടു പോയതാ....ഇന്നലേം രാത്രി
കണ്ടല്ലോ...."

"ആഹ് അവനു വെച്ചുണ്ടാക്കി തിന്നാൻ ആയിരിക്കും,....നിനക്കിപ്പോൾ അറിഞ്ഞിട്ടെന്താ കാര്യം."

"എന്റെ പിള്ളച്ചേട്ട ഇതവനൊന്നുമല്ല.....
അവൻ ഇന്നും മൂന്ന് നേരോം ആഹ് വറീതേട്ടന്റെ കടേന്ന തിന്നത്....പിന്നവനെന്തിനാ ഈ അരീം സമാനോം ഒക്കെ....ഇതിലെന്തോ ഉണ്ട്...ഈ വരുത്തൻ ഇനി ഇവിടെ വല്ല കുറ്റിയെം ഒപ്പിച്ചോ എന്തോ....എന്തായാലും ഞാൻ ഒന്ന് പോയി വരാം."

"ഇവനിതെന്നാത്തിന്റെ കേടാ..."

ശിവന്റെ പുറകെ മറപറ്റി നീങ്ങാൻ തുടങ്ങുന്ന അരവിന്ദനെ നോക്കി പിള്ള പിറുപിറുത്തു.
സുജയുടെ വീടിനു മുന്നിലെ പടിക്കെട്ടിനു മുൻപിൽ വന്നിട്ട് അവൻ സഞ്ചിയുമായി കയറിപോവുന്നതും അല്പം കഴിഞ്ഞു വെറും കയ്യോടെ തിരികെ വരുന്നതും ചെരിവില് മരത്തിന്റെ മറയിൽ നിന്ന് അവൻ കണ്ടു.
അവിടുന്നിറങ്ങി നടന്നു പോവുന്ന ശിവനെയും മുകളിലെ സുജയുടെ വീടും നോക്കി, മുറുമുറുത്തുകൊണ്ട് അരവിന്ദൻ തിരികെ നടന്നു.
ശിവന്റെ സുജയുടെ വീട്ടിൽ നിന്നുള്ള വരവ് അവന്റെ ഉള്ളിൽ പക നിറച്ചു കരുവാക്കുന്നിലെ ഒട്ടുമിക്ക ആണുങ്ങളെയും പോലെ സുജയുടെ വശ്യസൗന്ദര്യത്തിന്റെ ആരാധകൻ ആയിരുന്നു അരവിന്ദനും, ഇന്നല്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കൽ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഭർത്താവില്ലാത്ത ജീവിക്കുന്ന സുജയെ കയ്യിൽ ഒതുക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് കരുതി നടക്കുന്ന അരവിന്ദന് ശിവന്റെ കാര്യത്തിൽ അസൂയ തോന്നി, അസൂയ പക ആയി മാറാൻ അധികം നേരം വേണ്ടി വന്നില്ല.
തിരികെ നടക്കുമ്പോൾ അരവിന്ദന്റെ ഉള്ളിലെ വൃത്തികെട്ടവൻ ഉണരുകയായിരുന്നു.
****

സുജയുടെ മുന്നിൽ ഇരുന്ന സഞ്ചി കയ്യിലേക്കെടുത് സുജ അകത്തേക്ക് നടന്നു, പെട്ടെന്ന് മുന്നിൽ കണ്ടപ്പോൾ വേണ്ട എന്ന് പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല,ശിവന്റെ ഉള്ളിലെന്താണെന്നും അവൾക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ ആയില്ല.
സഞ്ചിയുടെ ഉള്ളിൽ കൂടുതൽ അരി ഉണ്ടായിരുന്നു ഒപ്പം കുറച്ചു പച്ചക്കറികളും പൊടികളും ഒരു ചെറിയ കടലാസിൽ പൊതിഞ്ഞ നിലയിൽ കുറച്ചു രൂപയും.
അടുക്കളയിലേക്ക് ഓരോന്നും എടുത്തു വയ്ക്കുമ്പോൾ വേണോ വേണ്ടയോ എന്ന ചിന്ത അവളെ അലട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

****

പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഒരു നിഴൽ പോലെ അരവിന്ദൻ ശിവന്റെ പിന്നിൽ

ഉണ്ടായിരുന്നു.
എങ്കിലും ഒന്നും കൂടുതലായി കണ്ടെത്താൻ ആയില്ല, സുജയും ശിവനും തമ്മിൽ പിന്നീട് കാണാത്തതും അവനിൽ അല്പം സന്തോഷം നിറച്ചു.
****

അന്നൊരു ശനിയാഴ്ചയായിരുന്നു, കവലയിലൂടെ ശ്രീജയും സുജയും വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു വരുകയായിരുന്നു.

"ധക്ക് ധക്ക്...##$$"

ഇറച്ചിക്കടയിലെ പതിവ് സ്വരം ഉയർന്നു കേട്ടതും സുജയുടെ കണ്ണുകൾ പെട്ടെന്ന് അങ്ങോട്ട് തിരിഞ്ഞു, അന്ന് സഞ്ചി കൊണ്ട് വന്നതിനു ശേഷം പിന്നീട് സുജ ശിവനെ കണ്ടിട്ടില്ല,
കടയിലേക്ക് നോക്കിയ സുജ കാണേണ്ട ആളെ കാണാതെ കടയ്ക്ക് ചുറ്റും വീണ്ടും വീണ്ടും കണ്ണോടിച്ചു.
കടയിൽ പതിവിന് വിപരീതമായി വീരാൻ കുട്ടി ആയിരുന്നു വെട്ടാൻ നിന്നിരുന്നത്, കടയ്ക്ക് മുന്നിൽ വാങ്ങാൻ വന്നവരും കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.
സുജയുടെ കണ്ണുകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും കടയ്ക്കുള്ളിലും കൂടി നിന്നവരുടെ ഇടയിലും ഓടി നടന്നു.

"ശിവൻ എന്ത്യേ വീരാനെ... അവനെ പറഞ്ഞു വിട്ടോ...."

"ഒന്നും പറയേണ്ട ജോസേ, രണ്ടീസമായിട്ട് ഓന് ഒടുക്കത്തെ പനി അതോടെ എന്റെ കാര്യം കഷ്ടത്തിലായി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതീലോ....ഇനി മാറിയിട്ട് വരട്ട്."

തിരക്കിനിടയിൽ വീരാൻ മറുപടികൊടുത്തുകൊണ്ട് വീണ്ടും ഇറച്ചി നുറുക്കാൻ തുടങ്ങി.
വീരാന്റെ മറുപടികേട്ട സുജയുടെ ഉള്ളിലും എന്തോ ഒരു നോവ് പടർന്നു, ശിവന് വേറെ ആരും ഇല്ലെന്നു കുന്നിലെ എല്ലാവർക്കും അറിയുന്ന കാര്യമാണ്. പുഴക്കരയിൽ ഒരു കുടിൽ കെട്ടിയാണ് താമസം,....ഒരാവശ്യത്തിന് പോലും ആരും ഉണ്ടാവില്ല എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സുജയ്ക്ക് വല്ലാതെ ആയി.

"ഡി പെണ്ണേ എന്തോ നോക്കി നിക്കുവാ, ഇങ്ങ് നടന്നെ...."

ആലോചനയിൽ മുഴുകി വഴിയിൽ തന്നെ നിന്ന സുജ ശ്രീജയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടാണ് പെട്ടെന്ന് നടന്നു തുടങ്ങിയത്.
അന്ന് മുഴുവൻ അവളുടെ ചിന്തകൾ ശിവനെ ചുറ്റിപറ്റി ആയിരുന്നു....പനി പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന ശിവനെക്കുറിച്ചു ആലോചിക്കുമ്പോൾ എല്ലാം അവളുടെ മനസ്സ് വിങ്ങുന്നത് എന്തിനാണെന്ന് അവൾക്ക് മനസ്സിലായില്ല...
ഏറ്റവും അത്യാവശ്യഘട്ടത്തിൽ ജീവൻ രക്ഷിച്ച ആളോട് തോന്നുന്ന ഒരു സഹാനുഭൂതിയായി കണ്ട് അവൾ സ്വയം ആശ്വസിക്കാൻ ശ്രെമിച്ചു.

****

"ശ്രീജേച്ചി ഞാൻ കുറച്ചു ചുള്ളി നോക്കാൻ പോവുവാ...മോള് മുൻപിൽ കുട്ടുവിന്റെ കൂടെ കളിക്കുന്നുണ്ട്...ഒന്ന് നോക്കിയെക്കണേ...."

"ഡി പെണ്ണെ ഞാനൂടി വരണോ...."

തന്നോട് പോവുന്ന കാര്യം പറയാൻ വന്ന സുജയോട് ശ്രീജ ചോദിച്ചു.

"വേണ്ടേച്ചി...ഞാൻ പോയിട്ട് വേഗം ഇങ്ങു പോരാം...."

ഞായറാഴ്ച്ച രാവിലെ വീട്ടിലെ പണിയൊതുക്കി അവൾ വീട്ടിൽ നിന്നുമിറങ്ങി.
ഓരോ അടി നടക്കുമ്പോഴും അവളുടെ മനസ്സ് ഇരുത്രാസുള്ള തുലാസിൽ തൂങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
പുഴക്കരികിലേക്കും കാട്ടിലേക്കും പോവാനുള്ള വഴിക്കു നടുവിൽ സുജ നിന്നു.
വീട്ടിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു, പക്ഷെ വഴിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ അവൾ വീണ്ടും ചിന്താകുഴപ്പത്തിലായി,

"ഇല്ല ഒന്ന് പോയി നോക്കണം ആരുമില്ലാത്ത ആളല്ലേ...പോയില്ലെങ്കിൽ അത് നന്ദികേടാണ്...."

മനസ്സിൽ ഒരു തീരുമാനം തെളിഞ്ഞതോടെ അവൾ വേഗത്തിൽ പുഴക്കരയിലേക്ക് നടന്നു.
തെളിഞ്ഞൊഴുകുന്ന കുന്നിപ്പുഴകടവിൽ മരങ്ങൾ തുടങ്ങുന്ന ഭാഗത്ത് അവൾ കുടിൽ കണ്ടു, മരത്തിന്റെ പാളികൊണ്ടു കെട്ടി ഉണ്ടാക്കിയെടുത്ത ഒരു കുഞ്ഞു കുടിൽ മേലെ ഷീറ്റ് വലിച്ചു കെട്ടിയിട്ടുണ്ട് ഒന്ന് ചുറ്റും നോക്കി കൊണ്ടവൾ അങ്ങോട്ട് നടന്നു,
പക്ഷെ അവളറിയാതെ അരവിന്ദന്റെ കണ്ണുകൾ അവൾ വീട് വിടും മുൻപേ പിറകിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അഞ്ചു വര്ഷം മുൻപാണ് ശിവൻ കരുവാക്കുന്നിൽ എത്തിയത്, അധികം ആരോടും സംസാരിക്കാറില്ല, എല്ലാത്തിനും മിക്കപ്പോഴും ഒരു കുഞ്ഞു പുഞ്ചിരി തന്നു നീങ്ങും, കണ്ടാൽ മുപ്പതിന് താഴെയെ പ്രായം തോന്നു, എന്ത് ജോലിയും ചെയ്യും കൂപ്പിൽ പണിയെടുക്കാൻ പോവും വിറകുവെട്ടും, ശനിയും ഞായറും എല്ലാം വീരാന്റെ കടയിൽ ഇറച്ചിവെട്ടും ഒക്കെ ആയി അധ്വാനിയാണ് ശിവൻ അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഉറച്ച കല്ല് പോലുള്ള ശരീരത്തിൽ പേശികൾ തിങ്ങി തിളങ്ങിയിരുന്നു, കരുവാക്കുന്നിലെ പെണ്ണുങ്ങളുടെയെല്ലാം സ്വപ്നങ്ങളിലെ രഹസ്യ കാമുകൻ കൂടി ആയിരുന്നു ശിവൻ,
അവൻ പക്ഷെ എല്ലാവരോടും ഒരു അകലം പാലിച്ചു ജീവിച്ചു പോന്നു....
ഒറ്റയ്ക്ക് ഈ കുടിൽ പുഴയോരത്തു കെട്ടിയതും എല്ലാവരിൽ നിന്നും ഒരു അകലം അവൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടുമാണ്.

കുടിലിനടുത്തേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ സുജയുടെ മനസ്സിലെ ധൈര്യവും അതായിരുന്നു, ആരും ശിവനെക്കുറിച്ചു ഒരു പരാതിയും പറഞ്ഞിട്ടില്ല ഒരു പെണ്ണുപോലും അവന്റെ നോട്ടത്തേയോ സംസാരത്തെയോ കുറിച്ച് കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടില്ല, പലപ്പോഴും നാട്ടിലെ ഞരമ്പ് രോഗികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും നേരിട്ടല്ലെങ്കിൽക്കൂടി അവൻ പലരെയും രക്ഷിച്ചതും പെണ്ണുങ്ങൾ ഫാക്ടറിയിൽ കൂടുമ്പോൾ പറയാറുണ്ട്,
കരുവാക്കുന്നുകാർക്ക് ഇടയിൽ ശിവൻ ഒരു പ്രഹേളിക ആയിരുന്നു.

ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് സുജ കുടിലിന് മുന്നിൽ എത്തിയിരുന്നു.
ചാരിയിട്ടിരുന്ന വാതിലിൽ കൈ വച്ചുകൊണ്ട് സുജ ഒന്ന് സന്ദേഹത്തോടെ നിന്നു, കതകിൽ ഒന്ന് രണ്ടു തവണ മടിച്ചാണെങ്കിലും മുട്ടി, അകത്തു നിന്ന് മറുപടി ഒന്നും കിട്ടാതെ ആയപ്പോൾ പോയാലോ എന്ന് തോന്നിയെങ്കിലും, ഒരു തോന്നലിൽ അവൾ വാതിൽ പതിയെ തുറന്നു,
കണ്ണ് പോയത് നിലത്തേക്കാണ്, അവിടെ ഒരു കരിമ്പടം കഴുത്തുവരെ പുതച്ച നിലയിൽ അവൻ കിടന്നിരുന്നു.
പനമ്പായ തിണ്ണയിൽ വിരിച്ചു അതിന്മേൽ കിടന്നു വിറച്ചു തുള്ളുന്ന ശിവനെ കണ്ടതും സുജ വല്ലാതെ ആയി.
അകത്തു കടന്നു ശിവന് അരികിൽ അവൾ ഇരുന്നു.
ചുരുണ്ടുകൂടി വിറക്കുന്ന ശിവൻ വ്യക്തമല്ലാതെ എന്തോ പിറുപിറുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, ചുണ്ടിനു പുറത്തേക്ക് വരാതെ ആഹ് വാക്കുകൾ പലപ്പോഴും മുറിഞ്ഞു പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
ഒരു നിമിഷം എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നിന്ന സുജ അവന്റെ നെറ്റിയിലൊന്നു കൈ വച്ച് നോക്കി.

"ദേവീ....പൊള്ളുന്ന ചൂടാണല്ലോ....എന്താ ചെയ്യാ..."

വിഷമിച്ചു ചുറ്റും പരതിയ സുജ ഒരു വശത്ത് ഇരുന്ന ചെറിയ കലവുമെടുത്തു വേഗം പുഴക്കരയിലേക്ക് നടന്നു. പുഴയിൽ നിന്നും വെള്ളം നിറച്ച കലവുമായി കുടിലിലെത്തി, ഒരു തുണി കീറി വെള്ളം നനച്ചു അവന്റെ നെറ്റിയിൽ വെച്ചു,
അടുപ്പിന്റെ കല്ലുകൾ കണ്ട സുജ അതിലേക്ക് വിറകും ചുള്ളിയും കയറ്റി വച്ച് തീ കൊടുത്തു, ഊതി കത്തിച്ച തീ ആളി തുടങ്ങിയപ്പോൾ കലം അതിലേക്ക് വച്ചുകൊടുത്തു,.
വെള്ളം തിളക്കാൻ വെച്ചിട്ട് സുജ തിരികെ ശിവന്റെ അടുത്തെത്തി.

"അതെ...എന്തേലും കഴിച്ചോ...ഞാൻ വേണേൽ എന്തേലും എടുത്തുകൊണ്ടു വരാം..."

അവ്യക്തമായി ഒന്ന് മൂളിയതല്ലാതെ അവനിൽ നിന്നും മറ്റൊന്നും വന്നില്ല, തിളച്ചു തുടങ്ങിയ വെള്ളം കണ്ടതും സുജ അവിടേക്ക് ചെന്നു ഒരു ചെറുകുപ്പിയിൽ

കുറച്ചു കാപ്പിപ്പൊടി അവൾ കണ്ടിരുന്നു, അതിനടുത്തുതന്നെ ഉറുമ്പ് കയറിയ നിലയിൽ കരിപ്പെട്ടിയും,
കാപ്പിപ്പൊടി ഇട്ടു ഗ്ലാസ്സിലേക്ക് പകർത്തിയ കാപ്പിയിലേക്ക് കരിപ്പെട്ടി കൂടി അവൾ ചേർത്തു.

"എഴുന്നേൽക്ക് ഇത്തിരി ചൂട് കാപ്പി കുടിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ കുറച്ചു ആശ്വാസം കിട്ടും..."

അവനെ തട്ടി വിളിച്ചെങ്കിലും ഒട്ടും വയ്യാതെ അവൻ അനങ്ങാതെ കിടന്നു.
അതോടെ പായയിൽ ഇരുന്ന സുജ അവനെ വലിച്ചു പൊക്കി അവളുടെ മാറിലേക്ക് ചേർത്ത് പിടിച്ചു, ഊർന്നു പോകാതെ ഇരിക്കാൻ വട്ടം കൈകൊണ്ടു താങ്ങി.
ശിവന്റെ മുഖം അപ്പോൾ അവളുടെ മാറിലായിരുന്നു, തലയിൽ പിടിച്ചു അവന്റെ ചുണ്ടിലേക്ക് ഊതി ആറ്റിയ കാപ്പി അവൾ പകർന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു,
ശിവന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും ഉരുണ്ടിറങ്ങിയ കണ്ണീർ അവളെയും വല്ലാതെയാക്കി, കണ്ണുകൾ തുറക്കാൻ പോലും കഴിയാതെ ശിവൻ അത്രയും തളർന്നു പോയിരുന്നു.
ചുണ്ടിനിടയിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങിയ കാപ്പി അവൾ സാരിതുമ്പാൽ തുടച്ചെടുത്തു, ഗ്ലാസ്സൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവനെ അവൾ മടിയിൽ കിടത്തി പുതപ്പുകൊണ്ട് മൂടി തലോടി കൊടുത്തു.
പതിയെ മയക്കത്തിലേക്ക് വീണ അവനെയും വഹിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു,
സമയം പോവുന്നതിന്റെ നിലയറിഞ്ഞപ്പോൾ വേറെ വഴി ഇല്ലാതെ അവൾ പായയിലേക്ക് അവനെ കിടത്തി പുതപ്പിച്ചുകൊടുത്തു.
കുടിലിൽ നിന്നിറങ്ങുമ്പോൾ അവളുടെ മനസ്സ് ആർദ്രമായിരുന്നു, ഈ അവസ്ഥയിൽ അവനെ വിട്ടു പോരുന്നതിലുള്ള സംഘർഷം അവളിൽ തന്നെ ഒതുക്കി അവൾ വേഗം പുഴക്കരയിൽ നിന്നും തിരികെ നടന്നു.
****

തിങ്കൾ അതിരാവിലെ ഗ്രാമം ഉണരും മുൻപ് സുജ ഉണർന്നു.
തലേന്ന് വച്ച ചോറ് വെള്ളം ചൂടാക്കി അതിലേക്കൊഴിച്ചു കഞ്ഞിയാക്കി അവൾ പുലരും മുൻപ് വീട് വിട്ടിറങ്ങി ആരും അറിയാതെ പുഴക്കരയിലെ കുടിലിൽ അവൾ എത്തി തുറന്നു അകത്തു കയറുമ്പോൾ തണുപ്പിൽ വിറച്ചുകൊണ്ട് ശിവൻ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു,
കൊണ്ടുവന്ന കഞ്ഞി അവൻ കാണാൻ പാകത്തിന് വച്ച് കാപ്പി തിളപ്പിച്ച ശേഷം സുജ തിരികെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.
പാതിബോധത്തിൽ സുജ വരുന്നതും പോവുന്നതുമെല്ലാം ശിവൻ അറിയുന്നുണ്ടോ എന്ന് പോലും സുജ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല
അവളുടെ മുന്നിൽ ഒരിക്കൽ തന്റെയും മോളുടെയും ജീവൻ രക്ഷിച്ചവനോടുള്ള കടപ്പാട് മാത്രം ഉയർന്നു നിന്നിരുന്നു.

****

"പിള്ള ചേട്ടോ....ഇന്ന് നമുക്കൊന്ന് കൂടണം.."

കടയും തുറന്നു ഇരുന്ന പിള്ളയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നുകൊണ്ട് അരവിന്ദൻ പറഞ്ഞു.

"എന്നാടാ...പെട്ടെന്നൊരു വെളിപാട്...."

"ആഹ് വെളിപാട് തന്നെയാന്നു കൂട്ടിക്കോ.....ശിവന്റെ ആളെ കിട്ടി...അറിഞ്ഞ പിള്ള ചേട്ടൻ ഞെട്ടും,...."

"ഏഹ്...ആരാടാ....!!!"

ആകാംഷയോടെ പിള്ള ചോദിച്ചു...

"ഹോ ഇപ്പോൾ എന്താ ഒരു ഉത്സാഹം...ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്തായിരുന്നു...."

"ഹ നീ അതൊക്കെ വിട്, നീ ആരാന്നു പറ..."

"അതിങ്ങനെ പറയേണ്ടതോന്നും അല്ലെൻറെ ചേട്ടോ...രണ്ടെണ്ണം കീറിയിട്ടു പറയേണ്ടതാ..."

"ആഹ്, എങ്കിൽ നീ വൈകീട്ടാട്ടെ കുപ്പീം മേടിച്ചോണ്ട് വീട്ടിലോട്ടു പോര്, നിന്റെ ആഗ്രഹം പോലെ രണ്ടെണ്ണം വിട്ടോണ്ട് കേൾക്കാം..."

"അയ്യട, കുപ്പി,.... പിള്ളചേട്ടന് ആളെ അറിയണമെങ്കിൽ കുപ്പി വാങ്ങി വെക്ക് വൈകീട്ട് ഞാൻ അങ് എത്തിയേക്കാം....."

" ഹ, ഡാ അരവിന്ദ...നിക്കടാ പറയട്ടെടാ..."

"ഒന്നും പറയണ്ട വൈകിട്ട് ഞാൻ വരാം കുപ്പിയുണ്ടേൽ ആളെ പറയാം, ഇല്ലേൽ ഇല്ല..."

പിള്ളയുടെ മറുപടിക്ക് കാക്കാതെ അരവിന്ദൻ നടന്നു നീങ്ങി.

ആരായിരിക്കും ശിവന്റെ ആള് എന്നുള്ള ചിന്തയിൽ പിള്ള കടയിലിരുന്നു അപ്പോഴും രാത്രി ശിവന് കൊടുക്കാൻ കുപ്പി എങ്ങനെ സ്വന്തം കാശു കൊടുത്തു വാങ്ങും എന്നുള്ള ചിന്തയിൽ ആയിരുന്നു പിശുക്കൻ എന്ന് കൂടി പേരെടുത്തിട്ടുള്ള പിള്ളയുടെ ഉള്ളിൽ.

"ദാ പിടി നീ പറഞ്ഞ കുപ്പി ഇനി പറ ആരാ ആള്..."

ആളാരാന്നറിയാതെ ഇന്നിനി തനിക്ക് ഉറക്കം കിട്ടില്ല എന്നറിയാവുന്ന പിള്ള കടയും പൂട്ടി വരുന്ന വഴി അരവിന്ദനെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ കോരയുടെ അടുത്ത് നിന്ന് കൊട്ടുവടിയും വാങ്ങിയാണ് വീട്ടിൽ എത്തിയത്,
അരവിന്ദൻ വന്നപാടെ അവന്റെ കയ്യിലേക്ക് കുപ്പിയും കൊടുത്തു പിള്ള തന്റെ ചോദ്യം എറിഞ്ഞു.

"ഒന്നടങ്ങ് പിള്ളച്ചേട്ട....നമുക്ക് ഒരൊന്നങ്ങ് വിടാം അപ്പോഴേ അതൊക്കെ പറയാനും

കേൾക്കാനും ഒക്കെ ഉള്ള ഒരു സുഖം കിട്ടൂ...."

പിള്ളയുടെ വീടിന്റെ വരാന്തയിലേക്ക് കയറി ഇരുന്നുകൊണ്ട് അരവിന്ദൻ പറഞ്ഞു, വെരുകിനെ പോലെ പിള്ളയും അവനോടൊപ്പം ഇരുന്നു.

"ഡി ഭാനുവേ....രണ്ടു ഗ്ലാസും തൊട്ടു കൂട്ടാൻ എന്തേലും കൂടി ഇങ്ങെടുത്തോ..."

വൈകികാതെ ഇരിക്കാൻ പിള്ള അകത്തേക്ക് വിളിച്ചു പറഞ്ഞതും അരവിന്ദന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി,
ആഹ് തിളക്കത്തിനുള്ള ഉത്തരവുമായി പിള്ളയുടെ ഭാര്യ ഭാനുമതി വാതിലിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, നാൽപ്പതു കഴിഞ്ഞ ഉരുണ്ടു കൊഴുത്ത സ്ത്രീ, വെളുത്തു വട്ട മുഖവും ചുവന്ന് ചോര ചുണ്ടുകളും കാമം സ്പുരിക്കുന്ന കണ്ണുകളും,
കൊഴുത്ത ദേഹം ബ്രഹ്മാവിനോട് ചോദിച്ചു വാങ്ങിയതുപോലെ ബ്ലൗസിന് താങ്ങാൻ കഴിയാത്ത ചക്ക മുലകളും തുളുമ്പുന്ന വയറും മുണ്ടിനൊളിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത ചാടി തൂങ്ങിയ ചന്തിയുമായി ഭാനുമതി എന്ന മദാലസ പുറത്തേക്ക് വന്നപ്പോൾ കുതിച്ചു പൊങ്ങിയ കുണ്ണ അരവിന്ദൻ പിള്ള കാണാതെ ഒളിപ്പിച്ചു,
എങ്കിലും കടക്കണ്ണാൽ ഭാനുമതി അത് കണ്ടത് അവളുടെ ചിരിയിൽ നിന്നും അരവിന്ദന് മനസ്സിലായി,
വരാന്തയിലേക്ക് ഇറങ്ങി അവരുടെ മുന്നിൽ ആവശ്യത്തിലധികം താഴ്ന്നു അരവിന്ദന് തന്റെ കുചകുംഭങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ വിരിപ്പ് കാണിക്കുമ്പോൾ ഈരിഴ തോർത്തു ഇളകിമാറി,
പാൽകട്ടി പോലെ വെളുത്ത തേങ്ങാപോലുള്ള മുലകൾ പകുതിയിലധികവും അവനു മുന്നിൽ അനാവൃതമായി,
തൊണ്ടയിലൂടെ കൊതിവെള്ളമിറക്കുന്ന അരവിന്ദനെ നോക്കി ഇളകി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഭാനു നിവർന്നു നിന്നു.

"ഇന്ന പിടിയെടാ....എന്നിട്ടു നീ പറ"

ഭാനുവിന്റെ വശ്യതയിൽ മയങ്ങിപ്പോയ അരവിന്ദൻ പിള്ള നീട്ടിയ ഗ്ലാസ് കണ്ടാണ് ഉണർന്നത്.

"ആരുടെ കാര്യ നിങ്ങളു പറയുന്നേ..."

അരവിന്ദനെ ഉറ്റുനോക്കി ഭാനു ചോദിച്ചു.

"അത്....അത് ഭാനുവേച്ചി...."

"എടിയെ, നമ്മുടെ ശിവന് ഇവിടെ ഉള്ള ഏതോ പെണ്ണുമായിട്ട് ബന്ധം ഉണ്ടെന്നു ആരാണെന്നു ഇവനറിയാം അതാ ഞാൻ ഈ ചോദിക്കുന്നെ..."

"ശിവനോ.....നീ നേരാണോ പറയുന്നേ...."

ഭാനുമതിയുടെ കണ്ണിൽ. ശിവനെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കണ്ട തിളക്കവും ദാഹവും ആശ്ചര്യവും കണ്ട അരവിന്ദന്റെ ഉള്ളിൽ തീയാളി,
ഒറ്റ വലിക്ക് ഗ്ലാസിലെ കൊട്ടുവടി കേറ്റി ചിറി തുടച്ച അരവിന്ദൻ ഭാനുമതിയുടെ നേരെ നോക്കി.

"അതെന്ന അവനു ഇതൊന്നും പറ്റുകേലെ....എന്തായാലും കാത്തിരുന്ന് പിടിച്ചത് ഒരൊന്നൊന്നര മുതലിൽ ആഹ്...."

അരവിന്ദൻ പറഞ്ഞത് കേട്ടതും പിള്ളയ്ക്ക് പിന്നെയും സമാധാനം ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ ആയി.

"നീ ആരാന്ന് പറേടാ....കുറെ ആയല്ലോ..."

ഗ്ലാസ്സിലുള്ള ഒന്ന് തീർത്തു അടുത്തത് ഒഴിച്ചുകൊണ്ട് പിള്ള അസ്വസ്ഥനായി.

"സുജ..."

അരവിന്ദൻ പറഞ്ഞത് കേട്ടതും ഒറ്റയിറക്കിന് പിള്ളയുടെ വായിലിരുന്ന ചാരായം വയറ്റിലെത്തി.

"പോടാ... ഇപ്പോൾ നീ പറയുന്നത് നുണയാണെന്നു ഉറപ്പായി..."

പുച്ഛച്ചിരിയുമായി ഭാനുമതി അരവിന്ദന്റെ വാദം പാടെ തള്ളി.
അതോടെ അരവിന്ദന്റെ പിടിച്ചു വച്ച എല്ലാ നിയന്ത്രണവും തെറ്റി.

"അതെന്നാ...ചേച്ചി....ഞാൻ കണ്ടതേ പറഞ്ഞിട്ടൊള്ളൂ...
പിള്ളച്ചേട്ടന്റെ കടേന്നു അരീം സമാനോം രണ്ടു ദിവസം ആഹ് ശിവൻ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോയതിനു നിങ്ങടെ കേട്ട്യോൻ തന്നാ സാക്ഷി....അത് കൊണ്ട് പോയി സുജയുടെ വീട്ടിൽ കൊടുത്തത് ഞാനും കണ്ടതാ....ഇനി അത് പോട്ടെ, ആരും കാണാതെ ഒളിച്ചും പാത്തും സുജ എന്തിനാ അരവിന്ദന്റെ പുഴക്കരയിലെ കുടിയിൽ പോണേ....."

കിതച്ചുകൊണ്ട് അരവിന്ദൻ പറഞ്ഞതും കണ്ണും തള്ളി പിള്ള ഭാനുവിനെയും അരവിന്ദനെയും നോക്കി,

"ശ്ശെ....എന്നാലും ഇത്രേം ആണുങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടും ആഹ് ഒരു ഗുണോം ഇല്ലാത്ത വരുത്തൻ ആഹ് പെണ്ണിനെ വളച്ചെടുത്തല്ലോ..."

നഷ്ടസൗഭാഗ്യത്തെ ഓർത്തുകൊണ്ട് പിള്ള വീണ്ടും കുപ്പി കമഴ്ത്തി.
താൻ പൈസ കൊടുത്തു വാങ്ങിയ ചാരായം അരവിന്ദനെക്കൊണ്ടു അങ്ങനെ മൂക്കു മുട്ടെ കുടിപ്പിക്കേണ്ട എന്ന പിശുക്കിന്റെ നാലാം പ്രമാണം ബോധം

മറയുമ്പോഴും തലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പിള്ളയ്ക്ക് അതൊരു വാശി കൂടി ആയിരുന്നു.
തിരിച്ചകത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ വെള്ളം നിറച്ച ബലൂണ് പോലെ ചാടിതുള്ളുന്ന ഭാനുമതിയുടെ പിന്നഴക് കണ്ട അരവിന്ദന്റെ ഉള്ളിൽ അപ്പോൾ മറ്റൊരു പൂത്തിരി കത്തിതുടങ്ങി.
പിള്ളയുടെ ഗ്ലാസ് നിറഞ്ഞൊഴിയുമ്പോൾ അരവിന്ദന്റെ ഗ്ലാസ് മുക്കാൽ ഭാഗത്തിലിരുന്നു മടുത്തു തുടങ്ങി.

ആടിക്കുഴഞ്ഞ പിള്ള പഴംതുണി കെട്ടുപോലെ അവസാനം വരാന്തയിൽ ചാഞ്ഞപ്പോൾ, അരവിന്ദന്റെ ചുണ്ടിലും ചിരി വിടർന്നു.
ഉറക്കത്തിലും ചാരായത്തിലും പിച്ചും പേയും വിളിച്ചു പറയുന്ന പിള്ളയെ ഒന്ന് തട്ടിയനക്കി ഉറപ്പു വരുത്തിക്കൊണ്ട് തൊട്ടുനക്കാൻ കൊണ്ടുവന്ന പ്ലേറ്റ്മായി അരവിന്ദൻ വീട്ടിലേക്ക് കയറി.
ആദ്യത്തെ കുഞ്ഞു ഹാളിലും അതിനടുത്തെ മുറിയിലും തന്റെ കണ്ണ് തേടുന്ന ആളെ കാണാതെ അവൻ മുന്നോട്ടു നടന്നു.
അടുക്കളയിൽ ഉയർന്നു കേട്ട തട്ടും മുട്ടും അവന്റെ കാലിനെ അങ്ങോട്ട് നീക്കി.
അടുക്കള പടിക്കപ്പുറം അവനെ കാത്തു ആഹ് കൊഴുത്ത സദ്യ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
അടുപ്പിലെന്തോ ഊതിക്കൊണ്ടു നിന്ന ഭാനുവിന്റെ കൊട്ട പോലുള്ള ചന്തികൾ കള്ളിമുണ്ടിൽ വിടർന്നു നിന്നിരുന്നു.
ആഹ് ചന്തി കണ്ടതും അവൻ നിൽക്കകള്ളി ഇല്ലാതെ പൊന്തി ഉയർന്ന കുണ്ണയുമായി അവളുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി.
പിറകിൽ ആളുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞ ഭാനു നേരെനിന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ വിറയ്ക്കുന്ന കയ്യിൽ പാത്രവുമായി വിയർത്തു നിൽക്കുന്ന അരവിന്ദനെയാണ്,

"എന്നാടാ തൊട്ടു നക്കാൻ കൊണ്ട് പോയത് തീർന്നോ...?"

അവനെ ഒന്ന് വലയ്ക്കാൻ വേണ്ടി ഭാനു ചോദിച്ചു.
വെളുത്തു കൊഴുത്തു ബ്ലൗസിൽ ഇറങ്ങിയിരുന്ന ഉരുണ്ട മുലകൾ കണ്ട് അരവിന്ദൻ സ്വപ്നലോകത്തേക്ക് എറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

"എന്നാടാ...."

തീ ചിതറുന്ന കണ്ണുകളുമായി ഭാനു അവനോടു ചോദിച്ചു.

"ചേച്ചീ....ഒരിക്കെ ഒരിക്കെ മാത്രം,...അവസരം ഒത്തു വന്നാൽ പരിഗണിക്കാം എന്ന് ചേച്ചി എന്നോട് ഒരിക്കെ പറഞ്ഞില്ലേ,....ഇപ്പോൾ, ഇപ്പോൾ അവസരം വന്നു, ഇനി....?"

അവളുടെ കണ്ണിൽ നോക്കി അത്രയും പറഞ്ഞു അവൻ നിന്ന് കിതച്ചു.

"എന്നിട്ടിപ്പോ അവസരം നല്ലതാണോ..."

അവനോടു അത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് വീണ്ടും തിരിഞ്ഞു നിന്ന് അവശ്യത്തിലും അധികം കുനിഞ്ഞു നിന്നവർ അടുപ്പിൽ ഊതി,

പിന്നിലേക്ക് ചാടിയ ചന്തി കണ്ടതും അരവിന്ദന് പിന്നൊന്നും ആലോചിക്കാൻ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല അരവിന്ദന്റെ കയ്യിലെ പാത്രം ഊർന്നു വീണതും അവന്റെ കൈ ആളുടെ പിന്നിലെ കൊഴുപ്പ് ഞെരിച്ചു.
മുണ്ടിന് മേലേക്കൂടി കൂഴച്ചക്ക പോലുള്ള രണ്ടു ചന്തിപാതികളും കുഴച്ചുടക്കുമ്പോൾ ഭാനുമതി അടുപ്പിൽ തീ താഴ്ത്താൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.
വിടർന്ന ചന്തിയുടെ മിനുസം അറിയാൻ മുണ്ടിന്റെ കുത്തഴിക്കാൻ കൈകൊണ്ടുവന്ന അരവിന്ദന്റെ കയ്യിൽ ഭാനുവിന്റെ കൈ വന്നു.

"വായും കയ്യും നല്ലോണം കഴുകിയിട്ട് മുറിയിൽ പോയി ഇരിക്ക്."

അവളുടേതൊരു ആജ്ഞ പോലെ തോന്നിയ അരവിന്ദൻ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ അവളെ വിട്ടു.
അടുക്കളയിൽ നിന്നും കയ്യും വായും കഴുകി ഇനി വരാൻ പോവുന്ന സുഖനിമിഷങ്ങൾ ഓർത്തുകൊണ്ട് അവൻ അടുക്കള വിട്ടു.
അടുപ്പിലെ തീകെടുത്തി അടുക്കള വാതിൽ അടച്ചു മുൻവശത്തേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ ഒഴുകിയൊലിച്ച തേനിറങ്ങി തുടകൾ തമ്മിൽ തെന്നുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
വരാന്തയിൽ കിടന്നു കൂർക്കം വലിക്കുന്ന പിള്ളയെ നോക്കി അവൾ മുറിയിലേക്ക് നടന്നു.
തോർത്ത് വരുംവഴി അഴിച്ചു കളഞ്ഞു ചിമ്മിനി കയ്യിലേന്തി ഇളകിയടിക്കുന്ന മുലകളും തെന്നികളിക്കുന്ന ചന്തിയുമായി അവൾ അരവിന്ദൻ ഇരുന്ന റൂമിൽ കയറി.

ഷർട്ടൂരി ഭാനുവിനായി കാത്തിരുന്ന അരവിന്ദൻ മുറിയിലേക്ക് വന്ന അവരെ കണ്ട് എഴുന്നേറ്റു നിന്നുപോയി.
മുടിയഴിച്ചിട്ട് ഓരോ അടിയിലും കുലുങ്ങുന്ന മുലയും ചാടിയ അടിവയറിൽ വട്ടക്കിണർ പോലെ കുഴിഞ്ഞ പൊക്കിളും, ചുവന്നു തുടുത്ത കവിളുമായി കാമ ദേവതയെപോലെ ആഹ് നാൽപ്പതുകാരി അവനെ നോക്കി നിന്നു.

"എന്റെ ഭാനുവേച്ചി...."

ചാടി വീണ അരവിന്ദൻ മുന്നിൽ നിന്ന ആഹ് നെയ്ക്കുംഭത്തിനെ കയ്യിലൊതുക്കി.
കനത്ത മുലകൾ ബ്ലൗസിൽ ഞെരിഞ്ഞു അവന്റെ നെഞ്ചിലമർന്നു അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ വയറിലും പുറത്തും ഒഴുകി നടന്നു, അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ മുഖത്ത് മുഴുവൻ മുത്തിയും ഉരച്ചും ആർത്തി കാണിച്ചു.
അവന്റെ കൈ ഉയർന്നു അവളുടെ മുലകളെ താങ്ങിയതും ഭാനുവിന്റെ കൈകൾ അവനെ അവരിൽ നിന്നടർത്തി മാറ്റി.

"എന്നതാ ഭാനുവേച്ചി...."

കിതച്ചു കൊതിപൂണ്ട് അവൻ ചോദിക്കുന്ന കേട്ട് കൂസലില്ലാതെ ഭാനു അവനെ നോക്കി നിന്നു.

"ഡാ എല്ലാം നിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനല്ല എന്റെ ഇഷ്ടത്തിനുകൂടി നടത്താനാ ഞാൻ നിൽക്കുന്നത്, അതുകൊണ്ട് നീ ഒന്നടങ്."

"ഞാൻ എന്ത് വേണം എന്ന പറയുന്നേ..."

തുറിച്ചു ചാടിയ മുലക്കണ്ണിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് നാവു ഞൊട്ടി അരവിന്ദൻ ചോദിച്ചു.

"ആഹ് മുണ്ടൂരി മാറ്റി കാട്ടിലേലിരി."

കയ്യിൽ അപ്പോഴും ഇരുന്ന ചിമ്മിനി വെളിച്ചം കുറച്ചു മുറിയിലെ മേശയിലേക്ക് വച്ച
അവരുടെ ഭാവം കണ്ട അരവിന്ദൻ എങ്ങനെയെങ്കിലും അവരെ അനുഭവിച്ചാൽ മതി എന്നുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ മുണ്ടുരിഞ്ഞു കളഞ്ഞു ഷെഡ്ഢിയും ഊരി കട്ടിലിൽ കയ്യും കുത്തി മലർന്നു ഇരുന്നു.
അവന്റെ കുണ്ണയെ നോക്കി ചുണ്ടുകടിച്ച ഭാനു അവന്റെ അടുത്തേക്ക് ചേർന്ന് നിന്നു, അവന്റെ മുഖം കയ്യിലെടുത്തു മുഖം താഴ്ത്തി. അവന്റെ ചുണ്ടിൽ ചപ്പി, സാഹചര്യത്തോടുയർന്ന അരവിന്ദൻ അവരുടെ ചന്തിയിൽ പിടിച്ചു ചേർത്ത് അവരുടെ ചുണ്ടുകളും ചപ്പി നുണഞ്ഞു. നാവുകൾ കൂടി പടവെട്ടി ഉമിനീരുകൾ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും വലിച്ചു കുടിച്ചു അവർ വിട്ടുമാറി.

"ചേച്ചിക്ക് പതുക്കെ ആണല്ലേ ഇഷ്ടം...."

ഭാനുവിന്റെ ഇടുപ്പിൽ ഞെരിച്ചുകൊണ്ട് അരവിന്ദൻ ചോദിച്ചു.

"പിന്നെ, കയറിവന്നു ആർത്തിമൂത്തു നിരങ്ങിപോവാൻ ആണേൽ എനിക്കങ്ങേരു പോരെ."

പറഞ്ഞു തീർന്ന ഭാനു അവന്റെ തല പിടിച്ചു തന്റെ നെയ്പോലെ കുഴഞ്ഞ വയറിൽ ഇട്ടുരച്ചു.

"നക്കട,.... എന്റെ പൊക്കിളിൽ നാവിട്...,"

ഭാനുവിന്റെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലായ അരവിന്ദൻ പിന്നെ ഒന്നും നോക്കിയില്ല അവളുടെ വയറിൽ ചെറു കടികൾ നൽകി, നാവുകൊണ്ട് ആഹ് പതുപതുപ്പിൽ മുഴുവൻ ഉഴിഞ്ഞു.

കിണർ പോലെ ആഴത്തിലുള്ള അവളുടെ പൊക്കിളിൽ നാവിട്ടു വലിച്ചതും തേങ്ങിക്കൊണ്ട് ഭാനു അവന്റെ മുടിയിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചു.

"ആഹ്....അങ്ങനെ..."

അവളുടെ കാമകരച്ചിൽ കേട്ടുകൊണ്ട് അവൻ അവന്റെ നാവ് വീണ്ടും വീണ്ടും പൊക്കിളിൽ കുത്തിയിളക്കി.
പിടി വിട്ടു പോവുമെന്നു തോന്നിയ ഭാനു അവനെ അടർത്തി മാറ്റി കട്ടിലിലേക്ക് കിടത്തി.
അവനെ തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ബ്ലൗസിന്റെ ഓരോ ഹൂക്കുകൾ അവൾ ഊരുമ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകൾ മിഴിഞ്ഞു വന്നു, അവസാനത്തെ ഹുകും ഊരി വിയർത്തു പറ്റി ദേഹത്തോട് ചേർന്ന് കിടന്ന ബ്ലൗസ് ഊരിയെറിഞ്ഞു, കുലുങ്ങി മറിഞ്ഞ വെണ്മുലകൾ അവളുടെ വയറിൽ ചാഞ്ഞു വിശ്രമിച്ചു.
തേങ്ങ ചേർത്ത് വെച്ചപോലെ വിളഞ്ഞ വലിയ മുലകളും അതിന്റെ തുമ്പു മുഴുവൻ പരന്നു കിടക്കുന്ന കറുത്ത ഏരിയോളയും തുറിച്ചു ഒരിഞ്ചു നീളത്തിൽ ചാടി നിക്കുന്ന കറുകറുത്ത മുന്തിരിഞെട്ടും കണ്ടതോടെ അരവിന്ദൻ ഗ്രഹണിപിടിച്ച പോലെ അമറി.

കിലുകിലെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഭാനുമതി കട്ടിലിലേക്ക് നിരങ്ങി കയറി അവന്റെ വയറിൽ ഇരുന്നു.

"കൊതിപ്പിക്കാതെ താ ചേച്ചീ... കണ്ടിട്ട് സഹിക്കാൻമേല..."

കൊതിവെള്ളം ഒലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അരവിന്ദൻ പറഞ്ഞതുകേട്ട ഭാനുവിന്റെ ചുണ്ടിൽ വീണ്ടും ചിരി നിറഞ്ഞു.

"ഇത് തന്നാൽ നീ എന്തൊക്കെ ചെയ്യും..."

വശ്യതയോടെ അവനെനോക്കി ഭാനു ചോദിച്ചു.
കയ്യിലിട്ടു കുഴച്ചു ഉടക്കും, ചപ്പി വലിച്ചു പാല് പിഴിഞ്ഞെടുക്കും അവസാനം പച്ചയ്ക്ക് ഞാൻ തിന്നുവെടി ചേച്ചീ...."

"ഹ ഹ ഹ.....എങ്കിൽ ന്നാ തിന്നോ..."

അവന്റെ കഴുത്തിനിരുവശവും കൈകുത്തി അവന്റെ മുഖത്തിന് നേരെ അവൾ മുല താഴ്ത്തി വച്ചതും, അവന്റെ കൈകൾ തൂങ്ങിയാടിയ മുലകളിലേക്ക് ചേക്കേറി.
അകിട് വലിക്കും പോലെ താഴെക്കവൻ ഓരോ വട്ടം വലിക്കുമ്പോഴും അര അവന്റെ വയറ്റിലുരച്ചു അവൾ മോങ്ങി.

"ഡാ ചപ്പിക്കുടിക്ക്....ആഹ്...."

ഭാനുമതി കരഞ്ഞു. അതുകേട്ടതും അരവിന്ദൻ തല ഉയർത്തി വട്ടത്തിലുള്ള വലിയ ഏരിയോള അടക്കം വായിലാക്കി ചപ്പി വലിച്ചു. മുലഞെട്ടിൽ ഉറിഞ്ചി വലിച്ചു അവൻ മുല കുടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"അങ്ങനെ തന്നെടാ..."

സുഖാധിക്യത്തിൽ ഭാനു കരഞ്ഞു.
ഒരു മുല പിഴിഞ്ഞ് മറ്റെമുല വലിച്ചു ചപ്പി കുടിക്കുന്ന അരവിന്ദന്റെ മുകളിലിരുന്നു ഭാനുമതി ഉരുകിയൊലിച്ചു.
ഒരു തിരിയലിൽ അവനെ തന്റെ മേലെയാക്കിയ ഭാനു ഒരു കൈകൊണ്ട് തന്റെ മുണ്ടിന്റെ കുത്തഴിച്ചു സ്വയം നഗ്നയായി,
അപ്പോഴും കൊതിമാറാതെ അവളുടെ മുല നാവിനാൽ പിഴിയുകയായിരുന്നു അവൻ,
കഷ്ടപ്പെട്ട് അവന്റെ തല മുലയിൽ നിന്നും വിടുവിച്ചു താഴേക്ക് തള്ളിയപ്പോഴാണ് അവൻ വയറിനു താഴെ വെളിവായ പൊന്തിയ പൂറും ഉരുണ്ടു തടിച്ച തുടകളും കണ്ടത്.
തന്റെ തല കാട് മറച്ച പൂറിലേക്ക് ഭാനു തള്ളുന്നത് കണ്ട അരവിന്ദൻ തല ഉയർത്തി അവരെ നോക്കി.

"ചേച്ചി ഞാൻ ഇതുവരെ അവിടെ ഒന്നും നക്കിയിട്ടില്ല..."

അല്പം സങ്കോചത്തോടെ അവൻ പറയുന്നതുകേട്ട ഭാനുവിന്റെ മുഖത്ത് ചിരി മാഞ്ഞു.

"പിന്നെ എന്ത് ഊമ്പനാട നീ ഇങ്ങോട്ട് കയറിയത്...
എനിക്ക് വേണ്ടത് തരാൻ ഒക്കുകേലേൽ, മുണ്ടും മുറുക്കിയുടുത്ത് ഇപ്പോൾ ഇറങ്ങിക്കൊൾണം, ഇവിടെ നിന്ന്..."

ഭാനുവിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയ അരവിന്ദൻ വിറച്ചു പോയി.
അത് കണ്ട അവർ ഒന്ന് മയപ്പെട്ടു.

"നീ നിന്റെ കുണ്ണ ഇങ്ങു കൊണ്ട് വാ...",

അവന്റെ അരയിൽ കയ്യിട്ടു പിടിച്ചു പേടിച്ചു തളർന്ന കുണ്ണ അവൾ കയ്യിലിട്ടൊന്നു തൊലിച്ചടിച്ചു പിന്നെ വാ തുറന്നു വായിലേക്കെടുത്തു.
അവളുടെ വായിലെ ചൂടും നാവിന്റെ തഴുകലും ചുണ്ടിന്റെ ഉറിഞ്ചലും അറിഞ്ഞ കുണ്ണ കട്ടി വച്ച് വീർത്തു.

"ആഹ്...ചേച്ചി...നല്ല സുഖം....ഹാ..."

കുണ്ണയിൽ അറിഞ്ഞ സുഖത്തിൽ അരവിന്ദൻ മൂളാൻ തുടങ്ങി.

"ഹ വായും പൊളിച്ചു നിക്കാതെ എന്റെ പൂർ പൊളിച്ചു തിന്നട...",

ഭാനു കുണ്ണ വായിൽ നിന്നും മാറ്റി ഒന്നലറി.

അതോടെ കുണ്ണയിൽ അറിഞ്ഞ സുഖം ഇനി മുറിയാതെ ഇരിക്കാൻ അവൻ തല അവളുടെ കവക്കിടയിലേക്ക് പൂഴ്ത്തി.
തുടകൾ അകത്തി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഭാനു അവനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു, ചെറിയ മൂത്രച്ചൂരും പാതി വെന്ത പോലുള്ള ആവിയും കുഴമ്പും ചേർന്ന് കലങ്ങിക്കിടന്ന ഭാനുവിന്റെ പൂറിലേക്ക് നോക്കി കിടന്ന അവൻ പെട്ടെന്നൊന്നു നിലവിളിച്ചു,
പൂറിന്റെ കടി കൂടിയ നിമിഷം ഭാനു അവന്റെ കുണ്ണയിൽ പല്ലു കൊണ്ട് നടത്തിയ പ്രയോഗത്തിലാണ് അരവിന്ദൻ കരഞ്ഞത്.
വീണ്ടും കടി കിട്ടാതിരിക്കാൻ പിന്നൊന്നും നോക്കാതെ കണ്ണുമടച്ചു അവൻ ആഹ് പൊന്തിയ പൂറു പിളർന്നു നാവിറക്കി നക്കാൻ തുടങ്ങി.
പുളിയും ഉപ്പും കലർന്ന രുചിയുള്ള ആഹ് അപ്പം ചൂടോടെ അവന്റെ നാവിൽ അലിഞ്ഞു.
അതോടെ ഭാനുവിൽ നിന്ന് മുക്കലും മൂളലുകളും ഉയർന്നു തുടങ്ങി.
ഇനി ഒന്നും നോക്കാൻ ഇല്ലാത്ത അരവിന്ദൻ പിന്നീട് നാവു മുഴുവൻ ആഹ് വിളഞ്ഞ പൂറ്റിലിളക്കി മറിച്ചു.
കുഴമ്പോഴുകി മെത്ത നനഞ്ഞു കുതിർന്നു തുടങ്ങി.
ഒരു വിറയലോടെ അര വെട്ടിച്ച ഭാനു പതിയെ കിടന്നു കിതച്ചു.
പിന്നെ തന്റെ മേലെ നിന്ന് അരവിന്ദനെ താഴേക്ക് കിടത്തി.

"എന്നാ പറ്റി ചേച്ചി...,"

അവളുടെ നേരെ കിടന്നു അരവിന്ദൻ ചോദിച്ചു.

"എനിക്ക് പോയതാടാ... ഹാവൂ എന്താ സുഖം.
നാവു കൊണ്ട് ഇങ്ങനൊന്നു നടത്തണം എന്ന് എന്റെ ഒരാഗ്രഹം ആയിരുന്നു.
അതെങ്ങനെയാ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ആണുങ്ങൾക്കെല്ലാം വീട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങളെ നേരാം വണ്ണം നോക്കാൻ കഴിയാതെ നാട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങളെ സുഖിപ്പിക്കാൻ നടക്കുവല്ലേ,
അവൾ പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ മനസിലാക്കാൻ കഴിയാതെ കുണ്ണയെ ഉഴിഞ്ഞു കൊണ്ട് കിടക്കുകയായിരുന്നു അരവിന്ദൻ.
അത് കണ്ട ഭാനുവിന ചിരിയാണ് വന്നത്.

"കേറ്റിയടിക്കണോ അതോ ഒന്നൂടെ ചപ്പണോ..."

അവന്റെ കുണ്ണയിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു ഭാനു ചോദിച്ചു.

"കേറ്റിയടിച്ചാൽ മതിയെന്റെ ചേച്ചീ....അല്ലേൽ ചിലപ്പോൾ പോവും."

"എന്ന മേലേക്കേറിക്കോടാ....ഇനി അത് കയ്യേലൊഴുക്കണ്ട..."

അത് കേട്ടതും ചാടിപ്പിടിച്ചു അവളുടെ മേലേക്കയറിയ അരവിന്ദൻ കവ വിടർത്തി പൂറു പൊളിച്ചു കുണ്ണ കയറ്റി ഊരിയടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവന്റെ അടിയിൽ തട്ടിത്തെറിക്കുന്ന മുലകളും നാഭിയിൽ ഇടിക്കുന്ന വയറും,സഞ്ചി വന്നിടിക്കുമ്പോൾ ഉയരുന്ന ശബ്ദവും അവിടെ ഉയർന്നു.
കണ്ണുമടച്ചു വലിഞ്ഞു മുറുകിയ മുഖവുമായി എങ്ങനെയെങ്കിലും പാല് കളയണം എന്ന ഉദ്ദേശത്തിൽ വലിച്ചടിക്കുന്ന അരവിന്ദനെക്കണ്ട അവൾക്ക് പുച്ഛം തോന്നി.
അധികം വൈകാതെ തന്റെ പൂറിലേക്ക് ചൂട് പടർത്തി അരവിന്ദൻ അവളുടെ മാറിലേക്ക് വീണു വിറച്ചു.

"ഡാ അങ്ങേരെ പിടിച്ചു അകത്തിട്ടിട്ടു പോണേ..."

ഭാനുവിനെ കളിച്ചു ഉടുപ്പുമാറി മുറിക്ക് പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയ അരവിന്ദനെ നോക്കി ഭാനുമതി പറഞ്ഞപ്പോൾ അരവിന്ദൻ തലയാട്ടി.

"ഇനിയെപ്പോഴാ ചേച്ചി ഇതുപോലെ...."

അരവിന്ദൻ ചിരിയോടെ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഭാനു വലിയ മുഖവിത്യാസം ഒന്നുമില്ലാതെ കിടന്നു.

"അവസരം വരട്ടെ..."

"അവസരം ഞാൻ ഉണ്ടാക്കും..."

ചിരിയോടെ അതും പറഞ്ഞു അരവിന്ദൻ വരാന്തയിലേക്ക് പോയി.

****

അരവിന്ദന്റെ നാവും പിള്ളയുടെ കടയും കരുവാക്കുന്നിലെ കാത്തിരുന്നു കിട്ടിയ പുതിയ അവിഹിതകഥ സംപ്രേഷണം ചെയ്തു തുടങ്ങി, അരവിന്ദൻ കണ്ടതും കാണാത്തതുമായ കഥകൾ അവന്റെ ദുഷിച്ച നാവുകൊണ്ട് പറഞ്ഞിറക്കി.
കരുവാക്കുന്നിലെ നാട്ടുകാർ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും അവരെ നോക്കി ചിരിച്ചു.
ചുറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങൾ അറിയാതെ സുജയും ശിവനും അവരുടെ കാര്യം നോക്കി ജീവിച്ചു പോന്നു.
ആഹ് ദിവസം വരെ....

"ഡാ മുത്തൂ.....ജീപ്പെടുക്കല്ലേ ഞാൻ കൂടി ഉണ്ട്...."

ടൗണിൽ നിന്നും വൈകിട്ടത്തെ കരുവാക്കുന്നിലേക്കുള്ള ട്രിപ്പ് എടുത്തു പോകാനൊരുങ്ങുന്ന ജീപ്പിന്റെ ഡ്രൈവർ മുത്തു പിന് വിളി കേട്ട് ജീപ്പ് ചവിട്ടി നിർത്തി.
ഓടി വന്നു ജീപ്പിന്റെ മുന്നിലെ സീറ്റിൽ ഒന്ന് കൂടെ തിക്കി ഞെരുക്കി അരവിന്ദൻ കയറി പറ്റി.

"നീ ആയിരുന്നോ..."

ജീപ്പ് മുന്നോട്ടെടുത്തുകൊണ്ട് മുത്തു ചിരിച്ചു.

"ആഹ് ഇന്ന് ടൗണിൽ ആയിരുന്നു പണി. ഇന്നത്തോടെ കഴിഞ്ഞു...കൃത്യ സമയത്തു കണ്ടതുകൊണ്ട് രക്ഷപെട്ടു ഇല്ലേൽ പെട്ട് പോയേനെ..."

ജീപ്പിൽ കയറിയ പാടെ അരവിന്ദൻ തന്റെ പരിപാടി തുടങ്ങി.

നാവിന്റെ തുള്ളലിൽ പല കഥകളും കയറിയിറങ്ങി പോയി.ഒടുക്കം സുജയുടെ കഥയും ജീപ്പിൽ നിറഞ്ഞു കണ്ടതും കാണാത്തതും അടക്കം പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വച്ച്, അരവിന്ദൻ കൊട്ടിഘോഷിക്കുമ്പോൾ, പിറകിൽ ഒരു കുഞ്ഞു ഹൃദയം ഉരുകിയൊലിച്ചു,
കണ്ണുകളിൽ ഉരുണ്ടുകൂടിയ കണ്ണീര് അടക്കി പിടിച്ചുകൊണ്ട് സ്വന്തം അമ്മയെക്കുറിച്ചു അവൻ പറയുന്ന വൃത്തികെട്ട കഥകൾ കേട്ടു തലകുനിച്ചു ഇരിക്കാനെ അവൾക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ളു.
കരുവാക്കുന്നിലേക്കുള്ള ആഹ് യാത്ര അവളെ അത്രയധികം ഉലച്ചു കളഞ്ഞിരുന്നു.

ജീപ്പിറങ്ങി നടക്കുമ്പോഴും കുനിഞ്ഞുപോയ തല ഉയർത്താൻ അവൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല കുട്ടുവിന്റെ കയ്യിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു നടക്കുമ്പോഴും അവൾ കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
അമ്മയെക്കുറിച്ചു കേട്ട കഥകൾ വിശ്വസിക്കാൻ അവൾക്ക് തോന്നിയില്ല തന്റെ അമ്മ അവൾക്ക് അത്രയും വലുതായിരുന്നു.
കുഞ്ഞു കാലുകൾ നിന്നത് മുന്നിൽ വേറെ രണ്ടു കാലുകൾ കണ്ടപ്പോഴാണ്,
മുന്നിൽ കണ്ട കാലുകളുടെ ഉടമയെ തിരിച്ചറിയാൻ കണ്ണുയർത്തിയ അവൾ കണ്ടത് കയ്യിൽ തേൻമിട്ടായിയും നീട്ടി ചിരിയോടെ നിക്കുന്ന ശിവനെ ആയിരുന്നു.
പുഞ്ചിരിക്കുന്ന അവന്റെ മുഖം കണ്ട അനുവിന്റെ കണ്ണിൽ പകയും വെറുപ്പുമാണ് കത്തിയത്.

"എനിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല നിങ്ങളെ....
ചീത്തയാ നിങ്ങള്.....

...... എന്റെ പാവം അമ്മ...
എനിക്കെന്റെ അമ്മ മാത്രേ ഉള്ളൂ...എന്റെ അമ്മയെക്കൂടി നിങ്ങള് ചീത്തയാക്കാരുത്...."

അവർക്ക് നേരെ നീട്ടിയ മിട്ടായി തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചത്രയും പറഞ്ഞതും അനു വിങ്ങിപ്പൊട്ടി പോയിരുന്നു,
ഏങ്ങി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് തല കുനിച്ചു നടന്നു പോവുന്ന അവളെ കണ്ടതും ശിവന്റെ ഹൃദയം കഷ്ണങ്ങളാക്കി നുറുക്കിയ പോലെ തോന്നി.
ഒരു കുട്ടിയുടെ കണ്ണ് നിറച്ചുള്ള ആവലാതി തന്നെ പ്രതിസ്ഥാനത്തു നിർത്തി പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ആലോചിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ നെഞ്ച് നീറിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
കവലയിലേക്ക് നടക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവന്റെ മനസ്സിൽ അവളുടെ വാക്കുകൾ ആയിരുന്നു.
തന്നെയും അവളുടെ അമ്മയെയും കുറിച്ച് അങ്ങനൊരു കഥ ഉണ്ടെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല,

കവലയിലെത്തുംവരെ മാത്രമേ അതിനു ആയുസ്സുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.
കാണുന്നവരുടെ മുഖത്തെ ചിരിക്ക് വന്ന വിത്യാസം അവനു കാര്യങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു.
തന്നെക്കാണുമ്പോൾ അടക്കം പറയുന്ന ചിലർ വികട ചിരി ചിരിക്കുന്ന മറ്റുചിലർ.
കവലയിലെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം തന്നിലേക്ക് മാറിയതറിഞ്ഞ ശിവന് അവിടെ നില്ക്കാൻ തോന്നിയില്ല വന്ന വഴി തിരികെ അവൻ നടന്നു പുഴയോരത്തെ കുടില് വരെ.
അകത്തുകടന്ന ശിവൻ പുരയുടെ മൂലയ്ക്കിരുന്ന ട്രങ്ക് പെട്ടി എടുത്തു തുറന്നു തന്റേതായതെല്ലാം അടുക്കി കൂട്ടുമ്പോൾ അവന്റെ ഉള്ളിൽ ചെയ്യേണ്ട കാര്യം തെളിഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു.

എല്ലാവരെയും കാത്തിരുത്തി മുഷിപ്പിച്ചതിനു സോറി….
പല ഭാഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തി കൺവിൻസിങ് ആക്കിയാലെ പൂർണ്ണത കിട്ടൂ എന്നെനിക്കു തോന്നിയതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും വൈകിയത്.
എഴുതിയെത്തുമ്പോൾ വലിയൊരു പാർട്ട് ആയതും വായിക്കുമ്പോൾ മടുപ്പു തോന്നുവോ എന്നുള്ള പേടിയുള്ളതുകൊണ്ടും പിന്നെയും വൈകി.
ഒപ്പം ടി വി യിൽ കണ്ടും വായിച്ചും മാത്രം പരിചയമുള്ള ഒരു കാലം എഴുതിതീർക്കുമ്പോൾ ഉള്ള ചില പ്രശ്നങ്ങളും.
ആദ്യ പാർട്ടിനു എനിക്ക് കിട്ടിയ സപ്പോർട്ട് ഞാൻ ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാത്തതായിരുന്നു, എന്റെ ടോപ് ലിസ്റ്റിൽ കയറിയ ആദ്യ കഥ അറവുകാരൻ ആയിരുന്നു…
എല്ലാവര്ക്കും ഒത്തിരി നന്ദി...❤️❤️❤️

ആദ്യ പാർട്ടിന്റെ അതെ ലെവൽ കീപ് ചെയ്യാൻ പറ്റിയിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയില്ല….
തെറ്റുകൾ ക്ഷമിക്കുക പറഞ്ഞു തരിക, അടുത്ത കഥകളിൽ തിരുത്താമല്ലോ…
ഈ പാർട്ടിൽ സ്റ്റക്ക് ആയി നിന്നപ്പോൾ എല്ലാം എന്നെ സഹായിച്ച ആശാനും, ആദ്യ റിവ്യൂ തന്നു ഇത് കുറച്ചു കൂടെ നന്നാക്കാൻ സഹായിച്ച തമ്പുവിനും നന്ദി പറയുന്നു.
അപ്പോൾ സ്നേഹപൂർവ്വം...❤️❤️❤️

പുഴക്കരയിലെ പാറപ്പുറത്തവൻ കിടന്നു, മലയിൽ നിന്നും പേരറിയാത്ത അനേകം പൂക്കളുടെ മണവുംപേറി എത്തിയ തണുത്ത കാറ്റിനും അവന്റെ മനസ്സിനെ തണുപ്പിക്കാനായില്ല.

"പോണം…..ഇവിടുന്നു...പോണം,
ഞാൻ കാരണം ആർക്കും ഉപദ്രവം ഉണ്ടാവരുത്…"

അവന്റെ മനസ്സ് ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.
****

"ഓടുന്നതെന്തിനാട കുട്ടു...വീട്ടിൽ ഇരുന്നാൽ പോരെ ഞങ്ങൾ വരില്ലേ….അനുമോൾ എന്ത്യേ…"

പതിവുപോലെ ജോലി കഴിഞ്ഞു വീട്ടിലേക്ക് വരുന്ന വഴിയിലാണ് തങ്ങളുടെ നേരെ ഓടിപ്പാഞ്ഞു വരുന്ന കുട്ടുവിനെ സുജയും ശ്രീജയും കണ്ടത്.

"അമ്മാ അനുമോൾ വീട്ടിലിരുന്നു കരയുവാ…
സുജാമ്മേക്കുറിച്ചു ജീപ്പിലിരുന്ന ആള് കുറെ വൃത്തികേട് പറഞ്ഞു.
അത് കേട്ടപ്പോൾ തൊട്ടു അനു വിഷമിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു, അത് കഴിഞ്ഞു വരുന്ന വഴി ശിവൻ ചേട്ടനെ കണ്ടു അയാളോടും കുറെ ചീത്തയൊക്കെ പറഞ്ഞു."

"ദേവി...എന്റെ മോള്….."

കുട്ടു പറഞ്ഞതുകേട്ട സുജ തളർന്നു വീണു പോയി, കൃത്യ സമയത്ത് ശ്രീജ താങ്ങിയതും സുജ അവളിലേക്ക് ചാരിക്കൊണ്ട് വിങ്ങിപ്പൊട്ടി.

"എന്തുവാ കൊച്ചെ ഇത്, അവള് കാര്യം അറിയാതെ അല്ലെ, പെട്ടെന്ന് ഓരോന്ന് കേട്ടപ്പോൾ തളർന്നു പോയതാവും,....
അത് നോക്കാതെ നീയും കുഞ്ഞുപിള്ളാരെ പോലെ ഇങ്ങനെ കിടന്നു കരഞ്ഞാലോ…

....ഡാ കുട്ടു നീ എന്നിട്ടു അവളെ അവിടെ ഒറ്റയ്ക്കിരുത്തിയിട്ടു ഇങ്ങോട്ടു പോന്നോ..."

"അവിടെ അമ്മൂമ്മ ഉണ്ട് അമ്മ....അവള് കരയണ കണ്ടപ്പോൾ എന്നോട് പോയി നിങ്ങളെ കൂട്ടി വരാൻ പറഞ്ഞോണ്ട ഞാൻ...."

കുട്ടു തല താഴ്ത്തി നിക്കുന്നത് കണ്ട ശ്രീജ അവനെ തിരികെ പോയ്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞതും ഓടിക്കൊണ്ടവൻ തിരികെ പോയി.

"ചേച്ചി...ആഹ് പെണ്ണുങ്ങള് പറഞ്ഞത് ഒക്കെ കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ എന്റെ പിടി വിട്ടു പോയതാ...ഇപ്പോൾ എന്റെ മോള്....
അവള് എന്നെക്കുറിച്ചു എന്ത് കരുതിക്കാണും...."

"ഡി പൊട്ടി...എന്ത് കരുതാൻ നീ അവൾക്ക് വേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടുന്നതൊക്കെ അവള് കാണുന്നതല്ലേ, നാക്കിന് എല്ലില്ലാത്ത നാട്ടിലെ ഓരോ പരിശകൾ പറയുന്നത് കേട്ട് നീ ഇങ്ങനെ കിടന്നു മോങ്ങുന്നതെന്തിനാ,...
വാ ഇങ്ങോട്ടു വീട്ടിലേക്ക് ചെല്ലട്ടെ മോളെ നമുക്ക് പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാം."

സുജയെ താങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ശ്രീജ നടന്നത്,
സുജയുടെ കാലുകൾ കുഴഞ്ഞ പോലെ ആയിരുന്നു,
ഏങ്ങലടിച്ചും, മൂക്കു പിഴിഞ്ഞും അവർ നടന്നു നീങ്ങി.

കരഞ്ഞു കലങ്ങിയ കണ്ണുകളുമായി സുജ എത്തുമ്പോഴേക്കും ശ്രീജയുടെ വീടിന്റെ വാതിൽപ്പടിയിൽ അനു ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, അഴിഞ്ഞു വീണ മുടിയും മിഴിനിറഞ്ഞൊഴുകിയ കണ്ണീര് കവിളിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്നിരുന്നു,
അത് കൂടെ കണ്ടതും സുജയുടെ തേങ്ങൽ പിടിവിട്ടുയർന്നു.
അമ്മയുടെ തേങ്ങൽ കേട്ടാണ് അനുവിന്റെ കണ്ണ് ഉയർന്നത്.
മുന്നിൽ വിങ്ങിപ്പൊട്ടി നിന്ന അമ്മയെ കണ്ടതും പിടിച്ചു കെട്ടി നിന്ന സർവ്വ സങ്കടവും പൊട്ടിയലച്ചുകൊണ്ട് അനു ഓടിപ്പാഞ്ഞു വന്നു ശ്രീജയെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു.
അവളുടെ വയറിൽ മുഖം അമർത്തി തന്നെയൊന്നു നോക്കുക കൂടെ ചെയ്യാതെ കരയുന്ന അനുവിനെ കണ്ടതും
സുജ വീണ്ടും തളർന്നു പോയി.

"ഡി പെണ്ണേ നീ വീട്ടിലേക്ക് ചെല്ല്,...
അനുമോള് കുറച്ചു നേരം എന്റെകൂടെ ഇരിക്കട്ടെ...
കുട്ടൂസെ സുജാമ്മേനേം കൂട്ടി വീട്ടിലേക്ക് ചെല്ല്..."

സുജയെ നോക്കി ഒന്ന് കണ്ണടച്ചുകാട്ടി സമാധാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീജ പറഞ്ഞു.

എന്നിട്ടും കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അവിടെ നിന്ന സുജയെ നോക്കി ഒന്ന് കൂടെ കണ്ണ് കാണിച്ചിട്ട് ശ്രീജ അനുവുമായി കുറച്ചു മാറി.
സുജ കുട്ടുവിന്റെ കയ്യിൽ താങ്ങി എങ്ങനെയോ വീട്ടുപടിക്കൽ ഇരുന്നു തേങ്ങി.
മകൾ കൂടെ തന്നെ അവിശ്വസിക്കുമോ എന്ന ഭയം പിടിമുറുക്കിയ സുജ വിങ്ങുന്ന ഹൃദയവുമായി പടിയിലിരുന്നു.
അൽപ സമയത്തിന് ശേഷം അനുവിനെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീജ അവളുടെ മുന്നിൽ എത്തി.
കണ്ണീരൊഴുകിയ പാട് മാത്രം അനുവിന്റെ കവിളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.
ആഹ് കണ്ണുകളിൽ അമ്മയോടുള്ള സ്നേഹം നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു.
മകളെക്കണ്ട് ഞെട്ടിപ്പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റ സുജയുടെ നേരെ ഓടി വന്ന അനു അവളെ മുറുക്കി കെട്ടിപ്പുണർന്നു.

"കണ്ടോടി പെണ്ണേ...ഇത്രേ ഉള്ളൂ നമ്മുടെ അനുകുട്ടി, ഒന്നുല്ലേലും നീ വളർത്തിയതല്ലേ അവളെ, അവൾക്ക് നിന്നെ അറിയുന്ന പോലെ വേറെ ആർക്ക് അറിയാന…."

ശ്രീജ പറയുന്നത് കേട്ടുകൊണ്ട് അമ്മയും മോളും പരസ്പരം കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞതല്ലാതെ ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല…
അവരുടെ കണ്ണീരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു അവർക്ക് പറയാനുള്ളത്..

"മതി മതി അമ്മേം മോളും കൂടെ കരഞ്ഞു കൂട്ടിയത് വീട്ടിലേക്ക് ചെല്ല്….
വാടാ കുട്ടൂസെ നമുക്ക് നമ്മുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോവാം…"

കുട്ടുവിന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീജ പടികൾ ഇറങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ജോലിക്ക് പോവാൻ ഇറങ്ങിയതായിരുന്നു ശ്രീജയും സുജയും.

"ഇന്നലെ എല്ലാം ശെരിയായോടി കൊച്ചേ…"

നടക്കും നേരം ശ്രീജ സുജയോട് ചോദിച്ചു.

"ഹോ ഇന്നലെ, കരഞ്ഞു കലങ്ങിയിരിക്കണ എന്റെ മോള്ടെ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ നിന്ന നിൽപ്പിൽ ഞാൻ അങ്ങ് തീർന്നു പോയേച്ചി…
അവളുടെ കണ്ണീര് കാണാതെ ഇരിക്കാൻ അല്ലെ ഞാൻ ഈ കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുന്നെ…
എന്നിട്ട് അവള് അങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന കണ്ടപ്പോഴേക്കും, ഹോ….അത് പറയാൻ പറ്റത്തില്ല…
അവളെങ്ങാനും എന്നെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുകേല… ഉറപ്പ്…"

"ഓഹ്… എന്ത് പറഞ്ഞാലും അവസാനം അവൾക്ക് ചാവണം.
ഒറ്റ കുത്തു ഞാൻ വെച്ച് തരും…"

ശ്രീജയുടെ വായിലിരിക്കുന്നത് കേട്ട സുജ തല കുനിച്ചു അവളെ മറച്ചൊന്നു ചിരിച്ചു.
ഇരുവശവും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന മരങ്ങൾക്ക് നടുവിലൂടെ ഉള്ള വഴിയിൽ, കൊച്ചു വർത്താനങ്ങളുമായി നടന്നു നീങ്ങിയ അവരുടെ മുന്നിലേക്ക് ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ആയിരുന്നു ശിവൻ എത്തിയത്…
അവരെ കാത്തു നിന്നിരുന്നത് പോലെ അവരുടെ മുന്നിലേക്ക് അവൻ വന്നു.
അപ്രതീക്ഷിതമായി ശിവനെ കണ്ട അമ്പരപ്പിൽ സുജ ഒട്ടൊന്നു പരിഭ്രമിച്ചു.
പിന്നെ പെട്ടെന്ന് തല കുനിച്ചു ശ്രീജയുടെ കയ്യിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു ഒരു മറ എന്ന പോലെ ശ്രീജയുടെ വശത്തേക്ക് നിന്നു.

"എന്താ...ശിവ…"

പെട്ടെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഒന്ന് അമ്പരന്നെങ്കിലും ശ്രീജ ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ….ഞാൻ ഇവിടുന്നു പോവാ...ചേച്ചീ….
പോവും മുൻപ് ഒന്ന് പറഞ്ഞിട്ടാവാം എന്ന് കരുതി…"

"നീ എന്തിനാ പോവുന്നെ….ഇവിടെ നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായോ…"

സുജയെ ഒന്ന് നോക്കിയാണ് ശ്രീജ അത് പറഞ്ഞത്.

"അറിഞ്ഞോണ്ട് ആരേം ഉപദ്രവിക്കാതെ ഈ ജീവിതം ജീവിച്ചു തീർക്കണോന്നു മാത്രേ എനിക്ക് ആഗ്രഹോള്ളു ചേച്ചീ….
പക്ഷെ...ഒരു ഉപകാരം ആയിട്ട് ചെയ്‌ത ഒരു കാര്യം മറ്റൊരാൾക്ക് ഇത്രയും വലിയ ഉപദ്രവം ആവുമെന്ന് ഞാൻ സത്യമായിട്ടും കരുതിയില്ല…
ഇന്നലെ ആഹ് കൊച്ചു കണ്ണ് നിറച്ചു പറഞ്ഞത് കേട്ടപ്പോൾ,
എനിക്ക് സഹിക്കാൻ പറ്റിയില്ല…"

അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്നു,...അത് കണ്ടിട്ട് വല്ലാതായ സുജ ശ്രീജയുടെ കൈയിലെ പിടി മുറുക്കി. ശ്രീജയുടെ അവസ്ഥയും മറ്റൊന്നായിരുന്നില്ല, ഒത്ത ഒരാണ് ഇടറുന്ന ശബ്ദവുമായി കണ്ണ് നിറച്ചു മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത് കണ്ട അവർ രണ്ടു പേരും പകച്ചു പോയിരുന്നു.

"ഇനീം ഈ നാട്ടിൽ നിന്നാൽ എന്നെ കൂട്ടി ഇനീം കഥകൾ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കാൻ ആളുകള് എണ്ടാവും…
എനിക്ക് പോകാൻ ഇനിയും കുറെ നാടുകളുണ്ട്,....

ഞാൻ.....ഞാൻ പൊക്കോളാം..."

കണ്ണ് തുടച്ചു ശിവൻ തിരിഞ്ഞു നടന്നു.

"ശിവാ...."

ഉറച്ച ശബ്ദം ശ്രീജയുടേതായിരുന്നു.

"നീ പോയാൽ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായ പ്രശ്നം തീരുവോ...
ഇവളുടെ പേരിനു പറ്റിയ ചീത്തപ്പേര് പോകുവോ..."

ശ്രീജയെ നോക്കി നിന്ന ശിവനോട് അവൾ ചോദിച്ചു.

"നീ നാട് വിട്ടാൽ, നിനക്ക് മടുത്തപ്പോൾ നീ ഇട്ടിട്ടു പോയി എന്നാവും ഇനി, ഇവിടെ വിഷം ചീറ്റുന്ന നാട്ടുകാര് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കാൻ പോവുന്നത്...
നീ പോയാൽ നീ അത് കേൾക്കാൻ ഉണ്ടാവില്ല എന്നെ ഉള്ളൂ...
ഇവളുടെയും മോളുടെയും കാര്യം എന്താവുമെന്ന് നീ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ..."

"ചേച്ചീ....ഞാൻ...എനിക്കറിയില്ല...ചേച്ചി..."

"അറിയണം...ഇവൾക്ക് ഇനി ഇവിടെ നേരാം വണ്ണം ജീവിക്കാൻ പറ്റുമോ എന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ...
നീ പോയാൽ നിന്റെ പേരും പറഞ്ഞു മുതലെടുക്കാൻ വരുന്നവരെ നേരിടാൻ ഇവൾക്ക് കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ..."

"ഞാൻ...എന്താ വേണ്ടത് ചേച്ചീ... ഇതിന് എന്ത് പരിഹാരാ ചെയ്യേണ്ടേ...."

ശിവൻ ശ്രീജയിലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കി.

"നിനക്ക് ഇവളെ താലികെട്ടി നിന്റെ ഭാര്യ ആക്കാൻ പറ്റുവോ...
അനുമോള്ടെ അച്ഛനാവാൻ പറ്റുവോ..."

"ചേച്ചീ....!!!!"

രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചാണ് ശ്രീജയെ ഞെട്ടലോടെ വിളിച്ചത്...

"ഒച്ച വെക്കണ്ട ശിവാ..."

സുജയെ പാടെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ശിവന് നേരെ കൈ കാട്ടി ശ്രീജ പറഞ്ഞു.
ഇതുവരെ ഇല്ലാത്ത കരുത്ത് അവളുടെ ശബ്ദത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

"എല്ലാം അറിഞ്ഞിട്ടു തന്നെയാ ചോദിച്ചത്…
ഇവൾക്ക് രണ്ടാം കെട്ടാണ്,.... പ്രായം എത്താറായ ഒരു മോളുണ്ട്…
ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നിനക്കിവളെ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നാണ് എന്റെ ചോദ്യം…"

ഞെരിപിരി പൂണ്ട് അതീവ സങ്കടത്തോടെയും അതിലും ഏറിയ കോപത്തോടെയും ഇതെല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ട് കണ്ണീരൊഴുക്കി സുജ ശ്രീജയുടെ കൈ മുറുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"എനിക്കുത്തരം വേണം ശിവാ...നീ എന്നോട് ചോദിച്ചത് ഒരു പരിഹാരം ആണ്,...എനിക്ക് മുൻപിൽ ഇത് മാത്രമേ പരിഹാരം ആയിട്ടുള്ളു…"

"എനിക്ക്…..എനിക്കറിയില്ല ചേച്ചി…
അന്ന് അവിടെ അവർക്ക് വേണ്ട സാധനങ്ങൾ കൊണ്ട് വെക്കുമ്പോൾ പോലും വേറെ ഒരു ഉദ്ദേശവും എന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല…
എനിക്ക് ബഹുമാനം മാത്രേ തോന്നിയിട്ടുള്ളൂ… ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരു കൊച്ചിനെ കഷ്ടപ്പെട്ട് വളർത്തുന്ന കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള ബഹുമാനം…"

"ഇന്ന് മുഴുവൻ നീ ആലോചിച്ചോ ശിവാ...എന്നിട്ടു സമ്മതം ആണെങ്കിൽ നാളെ രാവിലെ ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങും മുൻപ് വീട്ടിൽ വന്നു കാണാം എന്നിട്ട് ബാക്കി തീരുമാനിക്കാം, ഇല്ലേൽ ഇങ്ങനെ ഒന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും നമ്മൾ തമ്മിൽ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നും കരുതി, നിന്റെ വഴിക്ക് പോകാം…
….വാ പെണ്ണേ…"

അവന്റെ മറുപടിക്ക് കാക്കാതെ സുജയേയും കൊണ്ട് ശ്രീജ അവനെ കടന്നു നടന്നു.

തിരിഞ്ഞു നോക്കിയ ശിവന്റെ കണ്ണും സുജയുടെ കണ്ണും ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് ഇടഞ്ഞു,
അവിടെ നിറയുന്നതെന്താണെന്നു രണ്ടു പേർക്കും തിരിച്ചറിയാൻ ആയില്ല.

"വിട്….എന്ത് പണിയാ ചേച്ചി കാണിച്ചത്….ആരോട് ചോദിച്ചിട്ടാ ശിവനോട് അങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞത്…
ഞാൻ പറഞ്ഞോ എനിക്ക് ഒരു കല്യാണം കഴിക്കണമെന്ന്…
എന്തിനാ ചേച്ചി...എന്നോടീ ചതി ചെയ്തത്…."

ശ്രീജയുടെ കൈ തട്ടി തെറിപ്പിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് സുജ താഴെക്കിരുന്നു പോയി.

"ഇങ്ങോട്ടെഴുന്നേൽക്കടി…..
എപ്പോൾ നോക്കിയാലും മോങ്ങാൻ നിക്കുന്ന ഒരുത്തി…

ഞാൻ പിന്നെ എന്ത് പറയണം അവനോടു നാട് വിട്ടോളാൻ പറയണോ…
എന്നിട്ട് നാളെ മുതൽ പിന്നെ എന്നും നിന്റെ മോൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് വരുന്നത് കാണണോ, ഇപ്പോൾ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും അടക്കം പറയുന്നവര് നാളെ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറയും നിന്നെപ്പറ്റി ഇല്ലാകഥകൾ…
അവൻ പോയാൽ അവന്റെ വിടവ് നികത്താം എന്നും പറഞ്ഞു കണ്ട എമ്പോക്കികൾ നിന്റെ മേലെ കയറി നിരങ്ങും,....
ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞ പോലെ ഇനിയും കഴിയാൻ പറ്റും എന്നാണോ നിന്റെ തോന്നൽ എന്നാൽ അതങ്ങു മാറ്റിവച്ചേരേ… ഒരു പെണ്ണിനെകുറിച്ചു എന്തേലും വീണു കിട്ടാൻ കാത്തിരിക്കുവാ ഓരോരുത്തരു...ഇനി ഭർത്താവില്ലാത്തവള് കൂടിയാണേൽ പറയെം വേണ്ട…"

ദേഷ്യം കൊണ്ടലറി പറഞ്ഞ ശ്രീജ അവസാനം എത്തുമ്പോഴേക്കും ശാന്തയായി മാറി.

"മോളെ...നിനക്കൊരു ആൺതുണ വേണം, അത് നിനക്ക് മാത്രം അല്ല അനുമോൾക്കും കൂടി വേണ്ടിയാ…
നാളെ അവൾക്കു ചോദിക്കാനും പറയാനും ആരുമില്ലെന്ന് കരുതി ഒരാളും അവളുടെ നേരെ പൊങ്ങരുത്….
ശിവൻ അതിനു പറ്റിയ ആളാ...അവന്റെ തുണയുണ്ടെങ്കിൽ ഒരുത്തനും നിന്നെയോ നിന്റെ മോളുടെ നേരെയോ കൈപൊക്കില്ല…
അവനാരുമില്ല, നിങ്ങൾക്കും ആരുമില്ല…
ചേരാൻ ഇതിലും നല്ലൊരാളെ നിനക്ക് വേണ്ടി തിരയാൻ എനിക്ക് കഴിയില്ലെടി…"

അവളെ മാറോടു ചേർത്ത് ശ്രീജ വിങ്ങിപ്പൊട്ടി…
അപ്പോഴും സുജയിൽ നിന്ന് തേങ്ങൽ ഉയരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"ചേച്ചി….അനു….അവളോട് ഇതൊക്കെ എങ്ങനെയാ പറയാ…
….അവളോട് ഈ കാര്യം പറഞ്ഞാൽ നാട്ടുകാര് പറയുന്നതൊക്കെ സത്യം ആണെന്ന് അവളും വിചാരിക്കില്ലേ...ഞാൻ ചീത്തയാണെന്നു അവൾ എങ്ങാനും വിചാരിച്ചാൽ പിന്നെ ഞാൻ എന്തിനാ ചേച്ചീ…."

മാറിൽ കിടന്നു പതം പറയുന്ന സുജയെ അവൾ തട്ടി ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

"ഇത്രയും ആലോചിച്ചതും, ഇവിടെ പറഞ്ഞു ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആക്കിയതും ഞാൻ അല്ലെ,
അപ്പോൾ അനുവിനെ ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുന്ന കാര്യവും എനിക്ക് വിട്ടേക്ക്…
പിന്നെ നാട്ടുകാര് പറയുന്നത്,
അതിനിയും പറയും നിങ്ങൾ നന്നായി ജീവിച്ചു അവരുടെ മുന്നിൽ കാണിക്കുന്നത്

വരെ...
അതിനു നീയും കൂടി വിചാരിക്കണം...
ഇപ്പോൾ നീ അതൊന്നും ആലോചിക്കണ്ട, നാളെ അവൻ വരണേ എന്ന് ഉള്ളിൽ നല്ലോണം പ്രാർത്ഥിക്ക്...
എന്നിട്ടു കണ്ണ് തുടച്ചു തല ഉയർത്തി എന്റെ കൂടെ വാ..."

അവളുടെ കൈ കൂട്ടി മുറുക്കെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീജ പറഞ്ഞു.

"വാ,....നാളെ എല്ലാം ശെരിയാകും എന്ന് ഉള്ളിൽ കരുതി നീ പോര്..."

അവളുടെ കവിളിൽ തുളുമ്പുന്ന നീർത്തുള്ളികൾ കയ്യാൽ തുടച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീജ അവളെയും കൂട്ടി നടന്നു.

രാത്രി പായയിൽ കിടന്നു തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നു ശിവന് വല്ലാതെ ആയി...
ഇടയ്ക്കവന്റെ കണ്ണുകൾ തന്റെ ട്രങ്ക് പെട്ടിയിലേക്ക് നീളും...
അടുത്ത നിമിഷം സുജയുടെയും മോളുടെയും നിസ്സഹായത നിറഞ്ഞ മുഖം മനസ്സിൽ തെളിയും, ഒപ്പം ശ്രീജയുടെ വാക്കുകൾ കൂടി അവനെ വേട്ടയാടാൻ തുടങ്ങിയതും അവന്റെ മനസ്സ് വീണ്ടും കെട്ടഴിഞ്ഞു പോയ തോണി പോലെ ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി,
ഒരു തീരുമാനം എടുക്കാൻ കഴിയാതെ ശിവൻ ആഹ് രാത്രിയെ നിദ്രരഹിതമാക്കി.

****

"അമ്മോ....എന്റെ മുടിയൊന്നു കെട്ടിത്താ..."

ജനാല പാളിയിലൂടെ താഴെ ശ്രീജയുടെ വീട്ടിലേക്ക് കൺനട്ടു നിൽക്കുകയായിരുന്നു സുജ.
അനുവിന്റെ വിളിയാണ് അവളെ തിരികെ കൊണ്ടുവന്നത്.
യൂണിഫോം ഇട്ടു നിൽക്കുന്ന അനുവിന്റെ നീണ്ട മുടി പിന്നിക്കെട്ടുമ്പോഴും സുജയുടെ മനസ്സിൽ ശിവൻ വരുമോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ള ചിന്ത ഉഴഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

"അമ്മ ഇതെന്താ ഈ ചിന്തിച്ചുകൂട്ടുന്നെ....ഇന്നലേം അമ്മ എപ്പോഴും ഇങ്ങനെ എന്തോ ആലോചിച്ചു ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു...."

കണ്മഷി പുരട്ടി കറുപ്പിച്ചു മിഴികൾ ഉയർത്തി അനു ചോദിക്കുമ്പോൾ സുജയുടെ കണ്ണുകൾ ഒരുത്തരം നൽകാൻ കഴിയാതെ പിടഞ്ഞു.

"ഒന്നൂല്ല മോളെ..."

കൂടുതൽ നിന്ന് വിളറാൻ നിൽക്കാതെ സുജ തിരിഞ്ഞു നടന്നു.
അധികം വൈകാതെ കുട്ടുവിനൊപ്പം അനു താഴേക്ക് പോവുന്നത് നോക്കി സുജ നിന്നെങ്കിലും യാന്ത്രികമായി അവളുടെ കണ്ണുകൾ ശ്രീജയുടെ വീടിനു മുന്നിലെ വഴിത്താരയിലേക്ക് നീണ്ടു.
പ്രതീക്ഷിച്ചത് കാണാതിരുന്നത് കൊണ്ടെന്നവണ്ണം അവളുടെ കണ്ണുകൾ കുഴിഞ്ഞു…
തന്റെ ഉള്ളിൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് നിരാശ പടരുന്നത് എന്നറിയാതെ സുജ കുഴങ്ങി…
സ്വയം പഴിച്ചു കൊണ്ടവൾ പണിയൊതുക്കി ജോലിക്ക് പോവാൻ ഒരുങ്ങിതുടങ്ങി.

"എന്നാടി മുഖം ഒരുമാതിരി…."

ജോലിക്ക് പോവാൻ ശ്രീജയുടെ വീടിനു മുന്നിൽ നിന്ന സുജയുടെ മുഖം കയ്യിൽ വച്ച് ശ്രീജ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒരു മങ്ങിയ പുഞ്ചിരി ആയിരുന്നു സുജയുടെ ഉത്തരം.

"ക്ഷെമിക്ക് മോളെ...വെറുതെ എന്റെ കൊച്ചിന് ഞാൻ ആശ തന്ന പോലെ ആയല്ലേ…
അവൻ ഇല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട മോളെ…
നീ വിഷമിക്കരുത്…."

"ഏയ്...എനിക്ക് വിഷമം ഒന്നൂല്ല ചേച്ചി….
ഇതുവരെ ഞാനും മോളും മാത്രം ആയിരുന്നില്ലേ ഇനിയും അങ്ങനെ തന്നെ മതി...പിന്നെ ചേച്ചിയൊക്കെ ഉണ്ടല്ലോ കൂടെ...എനിക്കതുമതി.."

അവളുടെ ഉള്ള് കണ്ട ശ്രീജയ്ക്ക് അവളുടെ നോവും മനസ്സിലായിരുന്നു.

വീട് വിട്ടു പുറത്തേക്ക് നടന്ന സുജ വിങ്ങുന്നതെന്തിനെന്നറിയാത്ത ഹൃദയവുമായി വെറുതെ ഒന്ന് കൂടെ വഴിയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

വഴിയുടെ അറ്റത്തവൾ ആഹ് രൂപം കണ്ടതും കണ്ണീർ പിടിവിട്ടൊഴുകിയിറങ്ങി…

തിടുക്കത്തിൽ തങ്ങളുടെ നേരെ നടന്നു വരുന്ന ശിവനെ കണ്ട സുജ വേലികൊണ്ടുള്ള ചെറു ഗേറ്റ് അടക്കുകയായിരുന്ന ശ്രീജയെ പിടിച്ചു.
തന്റെ കയ്യിൽ പെട്ടെന്ന് ചുറ്റിപ്പിടിച്ച സുജയെ നോക്കിയപ്പോൾ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളുമായി അവളെ നോക്കുന്ന സുജയെ അവൾ കണ്ടു, ഒപ്പം സുജയുടെ കണ്ണ് നീളുന്നിടത്തു വഴിയിൽ നടന്നു വരുന്ന ശിവനെയും കണ്ടു.

അടക്കാൻ ഒരുങ്ങിയ ഗേറ്റ് തുറന്നു വെക്കുമ്പോഴേക്കും ശിവൻ അവർക്കരികിൽ എത്തിയിരുന്നു.
തിടുക്കത്തിൽ നടന്നു വന്നിരുന്നത് കൊണ്ടവൻ കിതക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
അവന്റെ കണ്ണ് തന്നിലേക്ക് നീളുന്നതറിഞ്ഞ സുജ എന്തോ തോന്നലിൽ ശ്രീജയുടെ മറപറ്റി ചേർന്നു നിന്നു.

"ഒന്ന് നേരത്തെ വരണ്ടേ ശിവാ... നീ ഇനി വരില്ലെന്ന് കരുതി, ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങുവായിരുന്നു....."

ശ്രീജ അവനോടു പറഞ്ഞു.

"ഇറങ്ങാൻ നേരം വീരാൻ കുട്ടി വന്നിരുന്നു അതാ ഞാൻ..."

പകുതി പറയാതെ അവൻ നിർത്തി.

"എന്നിട്ടെന്തു തീരുമാനിച്ചു..."

ചോദ്യം കേട്ടപ്പോൾ സുജയും ശിവനും ഒരുപോലെ ഞെട്ടി.
ഉത്തരം കേൾക്കാനുള്ള പിരിമുറുക്കം സുജ തീർത്തത് ശ്രീജയുടെ കൈ മുറുക്കിയായിരുന്നു.

"ഞാൻ കാരണം ഇവരിനി വിഷമിക്കരുത്...എനിക്ക് സമ്മതമാണ് ചേച്ചി..."

ശിവൻ ശ്രീജയുടെ മുഖത്തുനോക്കി പറഞ്ഞത് കേട്ട സുജ ശ്രീജയുടെ തോളിലേക്കു തല വച്ച് നിന്നു.

"സുജ....അല്ല ഇയാൾക്ക് എന്നെ ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ സാരമില്ല...."

അവളുടെ നിൽപ്പ് കണ്ട ശിവന് പെട്ടെന്ന് എന്തോ പോലെ ആയി.

"അവൾക് ഇഷ്ടമല്ലെന്നു ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞോ....
ശിവൻ അകത്തേക്ക് വാ...
ഇനി കാര്യങ്ങൾ അധികം നീട്ടിക്കൊണ്ട് പോവണ്ടല്ലോ..."

ശിവനെ വീട്ടിലേക്ക് വിളിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീജ നടന്നു ശ്രീജയുടെ സാരിത്തുമ്പിൽ പിടിച്ചു മയക്കത്തിലായ കുട്ടിയെപ്പോലെ സുജ അവളെ അനുഗമിച്ചു.

ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ വന്ന കുടുംബം എന്ന ചിന്ത പരത്തിയ പരിഭ്രമം ഉള്ളിൽ ഒതുക്കി, ശിവൻ അവർക്ക് പിന്നാലെ നടന്നു.

"കയറി ഇരിക്ക് ശിവ..."

ശിവനെ വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു അകത്തേക്ക് കയറിയ ശ്രീജ അവനിരിക്കാനായി ഒരു കസേര എടുത്തിട്ട് കൊടുത്തു.
അപ്പോഴും കയ്യിലെ പിടി വിടാതെ സുജ അവൾക്ക് അടുത്ത് തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു,

"ശിവൻ ഇരിക്ക് ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം…"

അവനെ നടുമുറിയിൽ ഇരുത്തി അകത്തേക്ക് നടന്ന ശ്രീജയുടെ ഒരു ബാക്കി പോലെ സുജയും അവളുടെ പിന്നാലെ കൂടി.
ഒരു വെരുകിനെപോലെ കസേരയിൽ ഉറച്ചിരിക്കാൻ ആവാതെ വിങ്ങിയ ശിവൻ കണ്ണ് ചുറ്റും ഓടിച്ചു മനസ്സിനെ വരുതിയിലാക്കാൻ ശ്രെമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു,

"എന്നാടി കൊച്ചെ...എന്റെ വാലേതൂങ്ങി,.... അവിടെ നിന്നാൽ ഇപ്പോൾ എന്താ….."

അടുക്കളയിലെത്തിയ ശ്രീജ സുജയെ നോക്കി ചൊടിച്ചു,

"ചേച്ചി…..വേണ്ട ചേച്ചി….ഒന്നും വേണ്ട,....എനിക്ക് എന്തോ പോലെ ആവുന്നു,... ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞപോലെ ഇനിയും ഞാനും മോളും എങ്ങനെ എങ്കിലും കഴിഞ്ഞോളാം…"

ശ്രീജയുടെ കൈപിടിച്ച്, സുജ കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു.

"എന്നാടി കൊച്ചെ...ആരാ വന്നേ…"

അടുക്കള വാതിൽ തുറന്നു അപ്പോഴേക്കും ശ്രീജയുടെ അമ്മായിയമ്മ അകത്തു വന്നു,

നരകയറി തിളങ്ങുന്ന മുടിയും, ഉരുണ്ട മുഖവും ആയി തടിച്ച ഒരു നാടൻ സ്ത്രീ.

"ശിവൻ വന്നിട്ടുണ്ട് അമ്മെ….."

ശ്രീജ മറുപടി കൊടുത്തത് കണ്ട ശ്രീജയുടെ അമ്മായിയമ്മ സുധ കെറുവിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ നോക്കി.

"എന്നിട്ടവനെ അവിടെ ഇരുത്തിയിട്ടു നിങ്ങൾ എന്നതാ പിള്ളേരെ ഇവിടെ കിടന്നു താളം ചവിട്ടുന്നെ…
അങ്ങോട്ട് ചെല്ല്…"

"എന്റെ അമ്മെ ഞാൻ ഒരു ചായ ഇടാൻ വേണ്ടി വന്നതാ, അവൻ വന്നിട്ട്, ഒരു ചായ കൊടുക്കാതെ എങ്ങനാ,...
അപ്പോൾ ദേ എന്റെ പിറകെ ഇവളും പോന്നു…

എന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ അവള് കരഞ്ഞും പിടിച്ചും ഇത് വേണ്ടാന്നും പറഞ്ഞു വന്നേക്കുവാ…."

ശ്രീജ അല്പം കടുപ്പിച്ചു സുജയെ പറഞ്ഞ ശേഷം അടുപ്പ് കൂട്ടി ചായക്ക് വെള്ളം വെക്കാൻ പാത്രം എടുത്തു.

"സുജ കൊച്ചേ…
ഇവൾ എല്ലാം എന്നോട് പറഞ്ഞു….
നിനക്ക് ഒരാണിന്റെ തുണ വേണോടി…
മോള് വളർന്നു വരുവാ ചോദിക്കാനും പറയാനും ഒരാളില്ലേൽ ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ജീവിക്കാൻ ഒക്കില്ല, അതുകൊണ്ട് മോള് കൂടുതലൊന്നും ചിന്തിച്ചു വെയ്ക്കണ്ട….,

ശ്രീജേ….
ചായ ഞാനിട്ടോളം, നീ ഇവളേം കൂട്ടി അങ്ങ് ചെല്ല്...എന്നിട്ട് കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്ക്…"

അടുപ്പിലേക്ക് വിറകു കൂട്ടി സുധാമ്മ പറഞ്ഞത് കേട്ട ശ്രീജ സാരി ഒന്ന് നേരെയാക്കി സുജയുടെ കയ്യും വലിച്ചുകൊണ്ട് അടുക്കളയിൽ നിന്നും നടുമുറിയിലേക്ക് നടന്നു.
ഒരു പാവയെപോലെ സുജ അവളുടെ പിറകെയും.

പാതി ചന്തി കസേരയിൽ ഉറപ്പിക്കാതെ ഭിത്തിയിലും പുറത്തും കണ്ണോടിച്ചുകൊണ്ടു അവിടെ ഇരുന്ന ശിവനെക്കണ്ട് ചിരി കടിച്ചു പിടിച്ചു ശ്രീജ അവിടേയ്ക്ക് ചെന്നു.

"ശിവൻ ആലോചിച്ചോ…."

ശിവന്റെ മുന്നിലെ കസേരയിലേക്ക് ഇരുന്നുകൊണ്ട് ശ്രീജ ചോദിച്ചു.
ശ്രീജയുടെ ചോദ്യത്തിന് തലയാട്ടി ശിവൻ സമ്മതം അറിയിച്ചു.

"ചുമ്മാ തലയാട്ടിയാൽ പോരാ…
ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ, സഹതാപത്തിന്റെ പേരിലോ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനോ വേണ്ടി ഇവളെ കെട്ടണ്ട,
അറിയാലോ, ഒരുപാട് അനുഭവിച്ചവളാ ഇവള്,
വളർന്നു വരുന്ന ഒരു പെൺകൊച്ചു കൂടി ഉണ്ട്,
അവൾക്കും സുജയ്ക്കും ഒരു തുണയായി, ഒരു താങ്ങായി നില്ക്കാൻ ശിവന് കഴിയുമോ…
എല്ലാം അറിഞ്ഞോണ്ട് കൂടെ നില്ക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ മാത്രം ശിവൻ ഇതിനു സമ്മതിച്ചാൽ മതി."

ശ്രീജ പറഞ്ഞു നിർത്തുമ്പോൾ ശിവൻ ആകെയൊരു വീർപ്പ് മുട്ടലിൽ ആയിരുന്നു. എല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ട് നിന്ന സുജ വാതിലിനു പുറത്തേക്ക് കണ്ണ് നട്ടുകൊണ്ട് എന്തോ ആലോചനയിൽ മുഴുകി നിന്നു.

"ഞാൻ കെട്ടിക്കോളാം ചേച്ചി...
എല്ലാം എനിക്കറിയാം,
എനിക്ക് ജീവനുള്ളിടത്തോളം കാലം അവരെ രണ്ടു പേരെയും ഞാൻ നോക്കിക്കോളാം...
ഒരു കുറവും വരുത്തുകേല...
ആഹ് ഒറപ്പ് ഞാൻ തരുന്നു.."

ശിവന്റെ ശബ്ദത്തിലെ ദ്ര്ഢതയറിഞ്ഞ ശ്രീജയ്ക്ക് പിന്നെ മറ്റൊന്നും ചിന്തിക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല....
സുജ അപ്പോഴും നടക്കുന്നതൊന്നും വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാത്ത വണ്ണം
സുജ കുഴങ്ങിയിരുന്നു..
അവളെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അലട്ടിയത് മോളെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത ആയിരുന്നു.
അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിൽക്കാനേ അവൾക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ളു.

"ദേ മക്കളെ ചായ എടുക്ക്..."

ഗ്ലാസ്സുകളിൽ നിറച്ച കടുംചായയുമായി സുധമ്മ അപ്പോഴേക്കും അവർക്കരികിൽ എത്തിയിരുന്നു.

"മോന് ചായ എടുക്ക്...."

ശിവന് നേരെ ചായ നീട്ടി സുധാമ്മ പറഞ്ഞു.

"എന്തായാലും കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനമായ സ്ഥിതിക്ക് ഇനി അധികം നീട്ടിക്കൊണ്ട് പോവണ്ട എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഇത് നമുക്ക് നടത്തണം അല്ലെ മോളെ..."

സുധ ശ്രീജയോട് ചോദിച്ചു,

"അതെ, അധികം വൈകിക്കണ്ട,
എന്തായാലും ഒരു തിയതി കൂടി ഇന്ന് തീരുമാനിക്കാം എന്ന എനിക്ക് തോന്നുന്നേ...
"

ശ്രീജ പറഞ്ഞിട്ട് ശിവനെ നോക്കി.
അവൻ അപ്പോൾ എന്തോ ആലോചിച്ചു ഇതുവരെ ഒരക്ഷരം പോലും മിണ്ടാതെ നിന്നിരുന്ന സുജയെ തന്നെ നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു,

അവളുടെ കണ്ണുകൾ അപ്പോഴും ദൂരെ എന്തിലോ ഉറപ്പിച്ചു വച്ച നിലയിൽ ഗഗനമായ ആലോചനയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു.

ആഹ് നിൽപ്പിൽ പന്തികേട് തോന്നിയ ശിവനും വല്ലാതെ ആയി.
ചായ കുടിച്ച ശേഷം എഴുന്നേറ്റ ശിവൻ സുജയെ ഒന്ന് നോക്കി.

"അതൊക്കെ തീരുമാനിക്കാം ചേച്ചി…
സമയം ഉണ്ടല്ലോ….
സുജയ്ക്ക് ഒക്കുന്ന ഒരു തിയതി അത് എന്നാണേലും എനിക്ക് കുഴപ്പമില്ല….
ഞാൻ എന്നാൽ ഇറങ്ങുവാ…"

ശിവൻ എല്ലാവരെയും നോക്കി പുറത്തേക്കിറങ്ങി, ഒന്നു തിരിഞ്ഞു സുജയെ നോക്കിയശേഷം തിടുക്കത്തിൽ വഴിയിലേക്കിറങ്ങി നടന്നു പോയി.

"എന്നതാ കൊച്ചെ ഇത്…
എല്ലാം നമ്മൾ സംസാരിച്ചു വച്ചിരുന്നതല്ലേ…
പിന്നെന്താ ഇപ്പൊ…
നിന്റെ ഈ ചത്ത മാതിരി ഉള്ള നിപ്പ് കണ്ടോണ്ടാ അവൻ പോയെ…"

ശിവനെ യാത്രയാക്കി അകത്തേക്ക് കയറിയ ശ്രീജ സുജയുടെ നേരെ ചാടി.

അതുകണ്ടതും തളർന്നു തുടങ്ങിയ കാലുകൾക്ക് ഒരു താങ്ങിനെന്നോണം സുജ തിണ്ണയിലേക്ക് ഇരുന്നു.

"എനിക്കറിയത്തില്ല ചേച്ചി…എനിക്കൊന്നും അറിയില്ല…
ചേച്ചി പറഞ്ഞത് മുഴുവൻ എനിക്ക് മനസ്സിലായി,
പക്ഷെ എന്റെ മോള്, അവള്,
അവളിതിന് സമ്മതിക്കുവോ…
എനിക്ക് പേടിയാ ചേച്ചീ…."

ഏങ്ങിക്കരഞ്ഞു മുട്ടിലേക്ക് മുഖം ചേർത്ത് പിന്നെയും എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു കരയുന്ന സുജയെ ശ്രീജ വാരിപ്പിടിച്ചു മാറിലേക്ക് ചേർത്തു.

"അനുമോളെ പറഞ്ഞു മനസിലാക്കാം എന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പ് തന്നതല്ലേ…
അവള് സമ്മതിക്കും…
എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട് നിന്നേം എന്നേം ഒക്കെ മനസ്സിൽ ആക്കാൻ അനുമോൾക്കും കുട്ടൂനും കഴിയും കൊച്ചെ…"

നിറഞ്ഞു തുളുമ്പിയ കണ്ണുമായി ഇടറുന്ന സ്വരത്തിൽ ശ്രീജ സുജയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നത് കണ്ട സുധാമ്മയ്ക്ക് ചിരിയാണ് വന്നത്.

"രണ്ടിന്റേം ചന്തിക്ക് നാല് പിട കിട്ടാത്തതിന്റെയാ,
ചേച്ചീം അനിയത്തീം
ഇങ്ങോട്ടെഴുന്നേറ്റെ,
എന്നിട്ട് പണിക്ക് പോവാൻ നോക്ക്...
തന്നോളം പോന്ന പിള്ളേരുടെ തള്ളമാര എന്നിട്ടും കൊച്ചു പിള്ളേരെ പോലെ ഇരുന്നു മോങ്ങുന്നു.

ദേ സുജ കൊച്ചെ, അനുക്കുട്ടിയെ ഇന്ന് വൈകിട്ട് വരുമ്പോൾ ഞാനും ദേ ഈ പൊട്ടിക്കൊച്ചും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കോളം,
ഇപ്പോൾ രണ്ടും കണ്ണ് തുടച്ചെഴുന്നേറ്റെ
അല്ല പിന്നെ..."

സുധാമ്മയുടെ ചാട്ടത്തിൽ ചൂളിപോയ സുജയും ശ്രീജയും ചമ്മിയ മുഖവുമായി എഴുന്നേറ്റു.

"ഔ....യ്യോ
എന്നാമ്മേ...."

നുള്ള് കിട്ടിയ ചന്തിക്ക് തിരുമ്മിക്കൊണ്ട് ഒന്ന് തുള്ളിപ്പോയ ശ്രീജ ഞെട്ടി സുധാമ്മയെ നോക്കി പരിഭവിച്ചു."

"ഒരു വലിയ ചേച്ചി വന്നേക്കുന്നു,
കൂടെ കൂടി ഇരുന്നു കരഞ്ഞാണോടി പോത്തേ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നത്."

ശ്രീജ ചന്തീം തിരുമ്മി നിൽക്കുന്നത് കണ്ട സുജയും പിരിമുറുക്കം വിട്ടൊന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു.

രണ്ടുപേരും നടന്നു പോവുന്നതുകണ്ട സുധാമ്മ പടിക്കൽ നിന്ന് നെടുവീർപ്പിട്ടു.
****

സ്കൂളിൽ നിന്ന് വന്ന അനു പതിവിലും നേരത്തെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അമ്മയെ കണ്ടു പാൽപുഞ്ചിരിയോടെ സുജയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു, ആഹ് ചൂടിൽ പറ്റിച്ചേർന്നു നിന്നു.

"അമ്മാ ഇന്നെന്താ നേരത്തെ..."

സുജയുടെ വയറിൽ നിന്നും മുഖമെടുക്കാതെ ഒന്നുകൂടി മുഖമുരുമ്മി നിന്ന് അനു കൊഞ്ചി.

"അമ്മയ്ക്കിന്ന് നേരത്തെ കഴിഞ്ഞു,

അനൂട്ടി വാ മേല്കഴുകി ഉടുപ്പ് മാറണ്ടേ…"

തന്റെ ചൂട് പറ്റി നിന്ന അനുവിന്റെ മുടിയിലൂടെ കയ്യോടിച്ചു സുജ അവളെയും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അകത്തേക്ക് കയറി.

"അമ്മാ എന്റെ ഈ പാവടെയുടേം അടി കീറിട്ടോ…
പുറത്തുപോവുമ്പോ ഇടാൻ എനിക്കിനി ആകെ ഒന്നേ നല്ലതുള്ളു…
എനിക്കൊരു പാവാട കൂടി വാങ്ങിതരോ….
അധികം വിലയുള്ളതൊന്നും വേണ്ട,..."

കണ്ണില് കരിയെഴുതിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ,
സ്വരം താഴ്ത്തി അനു ഒരപേക്ഷയുടെ നിലയിൽ പറയുന്നത് കേട്ട സുജ,
ഉള്ളിൽ കരഞ്ഞു.

"വാങ്ങാട്ടോ,... രാധമണിയേച്ചിടെ കടേല് അമ്മ നോക്കട്ടെ."

വിടർന്നു തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളിൽ സന്തോഷം നിറഞ്ഞ അനു എത്തിപ്പിടിച്ചു സുജയുടെ കവിളിൽ അമർത്തി ഒരുമ്മ കൊടുക്കുമ്പോളാണ്, താഴെ ശ്രീജയുടെ വിളി കേട്ടത്.

"ശ്രീജാമ്മ എന്നെ വിളിക്കണുണ്ടല്ലോ,....
ഞാൻ പോയി കണ്ടേച്ചും ഓടി വരാട്ടോ,.."

ശ്രീജയുടെ വിളി കേട്ട് തന്നിൽ നിന്നും ഓടിയകലാൻ തുടങ്ങിയ അനുവിനെ വലിച്ചു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു സുജ അവളുടെ മുഖം മുഴുവൻ ഉമ്മ വച്ചു.

"ശ്രീജമ്മയുടെ അടുത്ത് പോയിട്ട്, എന്റെ മോള് പെട്ടെന്ന് വാട്ടോ…
അമ്മ കാത്തിരിക്കും."

കണ്ണീരിൽ കുതിർന്ന ആഹ് ചുംബനങ്ങളുടെ അർഥം മനസ്സിലാവാതെ ആഹ് കൗമാരക്കാരി കുഴങ്ങി, എങ്കിലും കവിളിലേക്ക് ചാലിട്ട തന്റെ അമ്മയുടെ കണ്ണീർ കൈകൊണ്ട് തുടച്ചു അവിടെ തന്റെ മുഴുവൻ സ്നേഹവും ചാലിച്ചൊരു മുത്തം കൂടി കൊടുത്തിട്ട് അനു വീടിന്റെ പടി കടന്നു പോവുന്നത് കണ്ട സുജയുടെ നെഞ്ചിൽ പെരുമ്പറ കൊട്ടി തുടങ്ങി.
ശ്രീജ പറയാൻ പോവുന്ന കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ തന്റെ മോൾ മനസ്സിലാക്കും എന്ന ചിന്ത ഉള്ളുലയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയതും,
കണ്ണീരൊഴുക്കി ദേവിയെ മനസ്സിൽ നിറച്ചു അവൾ വാതിൽപ്പടിയിൽ ചാരി അനുവിനായി കാത്തിരുന്നു.

"ശ്രീജാമ്മെ……"

കൂവി വിളിച്ചുകൊണ്ട് വീട്ടിലേക്ക് കയറിയ അനുവിനെ ശ്രീജ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

"കുളിച്ചു സുന്ദരി ആയല്ലോ അമ്മേടെ മോള്…."

"കുട്ടു എവിടാ ശ്രീജാമ്മെ…"

കവിളിൽ തലോടി ശ്രീജയുടെ വാക്കുകളാൽ ഒന്ന് കോരിതരിച്ച അനു ഒന്ന് കുതിർന്നു കൊണ്ട് ചിരിച്ച ശേഷം തന്റെ കൂട്ടുകാരനെ തിരക്കി.

"അവൻ അമ്മേടെ ഒപ്പം കുഴമ്പു വാങ്ങാൻ കൂട്ട് പോയതാ…
അനുകുട്ടി,...നമ്മുക്ക് തൊടിയിൽ ഒന്ന് പോയിട്ട് കുറച്ചു സാധനങ്ങൾ പറിക്കാം."

"ആഹ് ഞാൻ വരാലോ."

തന്നെ നോക്കി തലയാട്ടിയ കുഞ്ഞു രാജകുമാരിയുടെ കയ്യും പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീജ പിന്നിലെ തൊടിയിലേക്കിറങ്ങി.

"എന്റെ കൊച്ചു കയ്യിൽ മണ്ണാക്കണ്ട…
കുളിച്ചതല്ലേ….
അനുട്ടി ദേ ആഹ് കല്ലുംപുറത്തിരുന്നോട്ടോ."

നീട്ടിചുണ്ടിയ കൈക്കുമുന്നിൽ കണ്ട ഉരുണ്ട പറപ്പുറത്തു അനു ഇരുന്നു,
അനുവിന് മുന്നിലെ ഇഞ്ചി ചെടികൾ പിഴുത് മണ്ണ് നീക്കി ഇഞ്ചി ഇളക്കിയെടുത്തുകൊണ്ട് ശ്രീജ,
അനുവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

"എന്നാ ശ്രീജാമ്മെ…"

"ഏയ്,.....എന്റെ കൊച്ചിനെ കാണാൻ അവളുടെ അമ്മെനെ പോലെ തന്നെയല്ലേ എന്ന് നോക്കുവാരുന്നു...,"

"എന്നിട്ട് എന്നെ കാണാൻ അമ്മയെ പോലുണ്ടോ…."

നാണച്ചിരി ചുണ്ടിലും കവിളിലും പടർത്തി അനു ശ്രീജയെ ആകാംഷയോടെ ബാക്കി കേൾക്കാനായി നോക്കി.

"പിന്നല്ലാതെ,...
സുജയെ പറിച്ചു വച്ച പോലെ ഉണ്ട്, എന്റെ അനുകുട്ടി."

ശ്രീജയുടെ വാക്കുകളിൽ അനു ഒരു കണിക്കൊന്ന പോലെ പൂത്തു നിന്നു.

"മോൾക്ക് അച്ഛനെക്കുറിച്ചു എന്തെങ്കിലും ഓർമ ഉണ്ടോ…"

അനു ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ആയിരുന്നു ശ്രീജയുടെ ചോദ്യം.

നിറഞ്ഞു നിന്ന അനുവിന്റെ മുഖത്ത് പൊടുന്നനെ ആണ് കാർമേഘം ഇരുണ്ടു കൂടിയത്.

"ആവോ….കറുത്ത ഒരു മീശയും,
കയ്യിൽ തൂങ്ങി നടന്നതും, ഇടയ്ക്ക് കാണുന്ന ഒരു ചിരിയുമൊക്കെ എവിടെയോ പോലെ ഓർമ ഉണ്ട് വേറൊന്നും ഓർമ ഇല്ല…"

തല കുമ്പിട്ട് അനു പറയുന്നത് കേട്ട ശ്രീജയും വല്ലാതെ ആയി, എങ്കിലും പറയാനുള്ളതിന്റെ ആഴം മനസ്സിലാക്കിയ ശ്രീജ,
ഒന്നൂടെ മനസ്സിരുത്തി അനുവിനെ അലിവോടെ നോക്കി.

"അനൂട്ടിക്ക്, എപ്പോഴേലും അച്ഛനും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് തോന്നീട്ടുണ്ടോ…"

വല്ലാതെ ആയ അനു ശ്രീജയെ നോക്കി ചിണുങ്ങി.

"എന്താ ശ്രീജാമ്മെ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചോദിക്കുന്നെ…
അച്ഛനില്ലെങ്കിലും എനിക്കെന്റെ അമ്മയില്ലേ…
എന്തോരം കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടാണെങ്കിലും എന്റെ അമ്മ എന്നെ നോക്കണില്ലേ…"

"അതെനിക്കറിയാം മോളെ….
നിനക്ക് വേണ്ടിയാ വീണു പോയിട്ടും എന്റെ കൊച്ചു ജീവിച്ചത്,
ഇപ്പോഴും ഓരോ നിമിഷോം ജീവിക്കുന്നതും നിനക്ക് വേണ്ടിയാ,
എന്റെ അനുകുട്ടി ഒരിക്കലും അമ്മയെ വിഷമിപ്പിക്കരുതട്ടൊ,....
ദൈവം പൊറുക്കൂല, അവളുടെ മനസ്സ് വേദനിച്ചാൽ…"

"എന്താ ശ്രീജാമ്മെ….എന്റെ അമ്മെ ഞാൻ ഒരിക്കലും വേദനിപ്പിക്കില്ല...എനിക്കെന്റെ അമ്മ മാത്രല്ലേ ഉള്ളൂ…"

കണ്ണ് നിറഞ്ഞു തുടങ്ങിയ അനുവിന്റെ മുഖം കണ്ട ശ്രീജ പെട്ടെന്ന് വിഷയം മാറ്റി.

"അതൊക്കെ പോട്ടെ ന്റെ അനുകുട്ടി….
ഇപ്പോൾ ഇത് പറ, എപ്പോഴേലും അച്ഛൻ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് അനുകുട്ടിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ…"

"അങ്ങനെ ചോദിച്ചാ,

സ്കൂളിൽ രാവിലെ സുഹ്റയെ അവളുടെ ഉപ്പ കൊണ്ട് വന്നു വിടുമ്പോൾ അത് കണ്ടോണ്ടു നിക്കുമ്പോ എനിക്കും തോന്നാറുണ്ട്,
പിന്നെ കവലയിലൂടെ കയ്യും പിടിച്ചു നടന്നു പീടികയിലെ മിഠായി വാങ്ങിത്തരാൻ ഇപ്പോഴും അച്ഛൻ ഉണ്ടായെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ ആലോചിക്കാറുണ്ട്...
പിന്നെ..
പിന്നെ.... "

"പിന്നെ എന്താടി അനുകുട്ടി..."

അനു ഇരുന്നു വിക്കുന്നത് കണ്ട ശ്രീജ അവളെ തന്നെ നോക്കി ചോദിച്ചു.

"എന്റെ അച്ഛൻ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ അമ്മ ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടല്ലോ എന്ന് ഞാൻ ഓർക്കും.
എല്ലാരുടേം മുന്നിൽ തലയും കുനിച്ചു എന്റെ അമ്മ നടക്കണ്ടല്ലോ, പിന്നെ രാത്രി ആരും വന്നു ഞങ്ങളുടെ വീടിന്റെ കതകിൽ തട്ടി ഒച്ച വാക്കില്ലല്ലോ...
ഇതൊക്കെ ഓർക്കും പക്ഷെ എനിക്ക് അച്ഛനില്ലല്ലോ...."

അവസാനം എത്തുമ്പോളേക്കും അടക്കിപ്പിടിച്ചതെല്ലാം അനുവിന്റെ പിടി വിട്ടു പുറത്തേക്ക് ചാടിയിരുന്നു.

"അയ്യേ....എന്റെ മോള് കരയുവാ..
ശ്രീജാമ്മേടെ അനുകുട്ടി ധൈര്യം ഉള്ള കൊച്ചല്ലേ...."

അനുവിന്റെ കരച്ചിൽ കണ്ട ശ്രീജ അവളെ വാരിപ്പിടിച്ചു തട്ടി കൊടുത്തു.

"എന്നാലേ....എന്റെ അനുകുട്ടിക്ക് അങ്ങനെ ഒരച്ഛൻ വന്നാലോ..."

ഏങ്ങലടിച്ചു കരയുന്ന അനു ഒന്ന് പതുങ്ങി,
കണ്ണീരൊഴുക്കിയ മുഖം ഉയർത്തി വിശ്വാസം വരാത്തപോലെ ശ്രീജയിലേക്ക് ഉറ്റു നോക്കി കൊണ്ട് ഇരുന്നു.

"മോളെ,...ശ്രീജാമ്മ പറയുന്നത് എന്റെ കൊച്ചിന് എത്രത്തോളം മനസ്സിലാവും എന്ന് അറിയില്ല....
പക്ഷെ, മോള് കേട്ട് കഴിയുമ്പോൾ അതിനു സമ്മതിക്കണം..."

ശ്രീജയുടെ വാക്കുകളിൽ ഒരു തരിമ്പു പോലും അനുവിന് മനസ്സിലായില്ല, എങ്കിലും തന്റെ ഉള്ളു തണുക്കുന്നതറിഞ്ഞ അനു ശ്രീജയെ തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

"മോളുടെ അമ്മ നാട്ടുകാര് പറയുന്നത് പോലെ ഒരു ചീത്ത പെണ്ണാണ് എന്ന് മോള് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ....?"

ചോദിക്കുമ്പോൾ അനുവിന്റെ ഉത്തരം എന്തായിരിക്കും എന്ന് അറിയമായിരുന്നെങ്കിലും ശ്രീജയുടെ ഉള്ളിൽ അത് അവളുടെ നാവിൽ നിന്ന് കേൾക്കും വരെ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത പേടി ഉയർന്നു വന്നു.

"എന്റെ അമ്മയെ എനിക്കറിയാം...എന്റമ്മ ഒരിക്കലും ചീത്തയാവില്ല…."

പറയുമ്പോൾ അനുവിന്റെ കണ്ണ് നിറഞ്ഞു വന്നു.

"എന്റെ പൊന്നുമോളാ നീ…
നിന്റെ അമ്മ നിനക്ക് വേണ്ടിയാ ഇതുവരെ ജീവിച്ചേ,
അവൾക്ക് വേണ്ടി ഒരു നിമിഷം പോലും ജീവിച്ചിട്ടില്ല.
പക്ഷെ…..ഇപ്പൊ,
അറിയാത്ത കാര്യത്തിന്റെ പേരിൽ അവള് ഇരുന്ന് ഉരുകുവാ…,

…..അവൾക്ക് വേണ്ടി,
മോൾക്ക് വേണ്ടി,
മോളുടെ അമ്മ ഒരു കല്യാണം കഴിക്കാൻ മോള് സമ്മതിക്കണം."

ശ്രീജ അനുവിന്റെ മുഖം കോരിയെടുത്തുകൊണ്ടത് പറഞ്ഞപ്പോൾ,
കേൾക്കാൻ പാടില്ലാത്തത് എന്തോ കേട്ടവണ്ണം അനു ഒന്ന് പിടച്ചു,
കരിനീല കണ്ണുകൾ വിടർന്നു ചുരുങ്ങി.

അനുവിന്റെ കണ്ണിലെ ദയനീയത കണ്ട ശ്രീജയുടെ ഉള്ളും വിങ്ങുകയായിരുന്നു.

"മോളെ,....നീ പറഞ്ഞില്ലേ കയ്യിൽ തൂങ്ങി നടക്കാനും വീട്ടിൽ ആരെയും പേടിക്കാതെ കിടന്നുറങ്ങാനും, അമ്മയ്ക്ക് അധികം കഷ്ടപ്പെടാതെ നിന്നെ പോറ്റാനും അച്ഛൻ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്.

അങ്ങനെ ഒരാൾ, അമ്മയുടെ കൂടെ ഉണ്ടാവുന്നത് നല്ലതല്ലേ."

അവളുടെ മറുപടിക്കായി ശ്രീജ കാതോർത്തു അനുവിനെ തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

"ശ്രീജാമ്മെ….ഞാൻ,......
…….എനിക്ക്..
….ന്റെ അമ്മ…."

ഇടറുന്ന രീതിയിൽ മുക്കിയും മൂളിയും പറയാൻ അറിയാതെ അനു ഇരുന്ന് വിങ്ങി.

"എന്നും നിന്റെ അമ്മ കവലയിലൂടെ പോവുമ്പോഴും, ഫാക്ടറിയിൽ ജോലി

ചെയ്യുമ്പോഴും, ഓരോരുത്തരു പറയുന്നത് കേട്ട് തലയും കുമ്പിട്ട് ഇരിക്കും, അവള് പോലും അറിയാത്ത തെറ്റാ, എന്നിട്ടും ആരോടും ഒന്നും തിരിച്ചു പറയാൻ കഴിയാതെ ഒന്നും മിണ്ടാതെ നടന്നു പോരും ഇല്ലെങ്കിൽ മാറിയിരുന്നു കരയും,

കണ്ടു സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ ആയപ്പോൾ ഞാനാ അവളോട് അവന്മാർക്ക് നല്ല വായിൽ തിരിച്ചു പറയാൻ പറഞ്ഞെ....
അതിനുപോലും പേടിക്കുന്ന ഒരു പൊട്ടിയാ നിൻറെ അമ്മ....
അവള് സ്വയം അങ്ങനെ ആയതാ...
ചോദിക്കാനും പറയാനും ആരുമില്ല എന്ന തോന്നൽ കൊണ്ട്....
.....എനിക്കവളെ വേണം അനുകുട്ടി,
അനുകുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, എന്ത് ചുണയും ഞൊടിയും ഉള്ള പെണ്ണായിരുന്നെന്നോ....
എനിക്കതുപോലെ മതി ഇനി അവളെ,
വെറും ഒരു ചുമടുതാങ്ങി നടക്കുന്ന കഴുതയെപോലെ നടക്കുന്ന അവളെ കണ്ടു എനിക്ക് മതിയായി എന്റെ മോളെ....."

അനുവിനെ മാറിലേക്കിട്ടു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ശ്രീജ പറഞ്ഞത്.
ശ്രീജയുടെ മേൽമുണ്ടിനെ നനച്ചുകൊണ്ട് അനുവിന്റെ കണ്ണുകളും പെയ്തിറങ്ങി.

"എനിക്ക് സമ്മതാ....ശ്രീജാമ്മെ....
എന്റെ അമ്മ, സന്തോഷം ആയിട്ട് ഇരിക്കുമെങ്കിൽ,
എന്റെ അമ്മേടെ കഷ്ടപ്പാടൊക്കെ തീരുമെങ്കിൽ,
എനിക്ക് നൂറു വട്ടം സമ്മതാ...."

കരി കണ്ണീരിനാൽ ഒഴുകി പടർന്ന കവിൾ തടത്തിൽ, കുഞ്ഞു നുണക്കുഴി വിരിയിച്ചു ഈറൻ പൊടിഞ്ഞ കുഞ്ഞു നക്ഷത്ര കണ്ണുമായി അനു ശ്രീജയെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

"ഹോ....
ന്റെ ദേവീ....
എന്റെ മോള് പറയുന്നതാ എന്റെ ജീവിതം അതിനപ്പുറം ഒന്നും വേണ്ടാന്നു പറഞ്ഞു,
ഉരുകി തീർന്നു ഒരു പൊട്ടി അവിടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടാവും,
നിന്റെ സമ്മതം ചോദിക്കാൻ ഞാൻ വിളിച്ചപ്പോൾ മുതൽ തീ തിന്നു കാത്തു നിൽപ്പുണ്ടാവും,

ഇനിയും ഇരുത്തി വിഷമിപ്പിക്കണ്ട, എന്റെ മോള് തന്നെ ചെന്ന് പറഞ്ഞോളൂ...
അച്ഛന് വേണ്ടി,.....
അമ്മേടെ കുറുമ്പിയും കാത്തിരിക്കുവാണെന്നു...."

അനുവിന്റെ മുടി കോതിയൊതുക്കി നെറ്റിയിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചു ശ്രീജ അവളെ സ്നേഹം കൊണ്ട് മൂടി.

ശ്രീജയുടെ കവിളിൽ തിരികെയും അവളുടെ സ്നേഹം പകർന്നു പാവാട കയ്യിൽ പൊക്കി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആഹ് കുസൃതി ഓടി.
ഓടി പകുതി എത്തിയപ്പോൾ എന്തോ ഓർത്തിട്ടെന്ന പോലെ അവൾ നിന്നു,
പിന്നെ തിരിഞ്ഞു ശ്രീജയെ നോക്കി.
അവിടെ അവളെ തന്നെ നോക്കി മുണ്ടിന്റെ കോന്തല കൊണ്ട് കണ്ണും മുഖവും തുടച്ചു,
നനവൊളിപ്പിച്ച പുഞ്ചിരിയുമായി ശ്രീജ അവളെ നോക്കി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

"ആരാ ശ്രീജാമ്മെ...എനിക്ക് അച്ഛനായിട്ടു വരുന്നേ…"

കുട്ടി കുറുമ്പിയുടെ കണ്ണുകളിൽ വിടർന്ന കൗതുകം ഒപ്പം ആകാംക്ഷയും.

"ശിവൻ…."

ശ്രീജയുടെ നാവിൽ നിന്നും പേര് കേട്ട അവളുടെ കണ്ണൊന്നു ചുളുങ്ങി…
ചിരി മാഞ്ഞു…
പക്ഷെ ശ്രീജ കാണും മുൻപ് അതൊളിപ്പിച്ച് അവൾ തൊടി കടന്നു തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ഓടി.

വീട്ടിലേക്ക് പായുമ്പോളും,.....
ശ്രീജ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അവളുടെ ഉള്ളിൽ കുഴഞ്ഞു മറിഞ്ഞു, പക്ഷെ തന്റെ അമ്മയ്ക്ക് വേണ്ടി ശ്രീജ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അവൾക്ക് ഉൾകൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു,
തന്റെ അമ്മയ്ക്ക് ഭർത്താവായും,
തനിക്ക് അച്ഛനായും ഒരാൾ വരുന്നതിനു അവളെ മനസ്സുകൊണ്ട് ശ്രീജ ആഹ് സമയം കൊണ്ട് തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു….എങ്കിലും പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവാത്ത ഒരിഷ്ടക്കേട് ശിവനോട് അനുവിന് തോന്നിയിരുന്നു.
ശിവൻ എന്ന പേര് കേട്ടപ്പോൾ സ്കൂളിൽ നിന്ന് ജീപ്പിൽ വന്ന ആഹ് ദിവസമാണ് അനുവിന്റെ ഉള്ളിൽ തികട്ടി വന്നത്.

പക്ഷെ അമ്മയുടെ സന്തോഷത്തിന് വേണ്ടി തന്റെ ഉള്ളിലെ അനിഷ്ടം പുറത്തു കാണിക്കാതെ ഇരിക്കാൻ അവൾ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു.

അനു പോയാപ്പോൾ ഉള്ള അതെ അവസ്ഥയിൽ വാതിലിൽ ചാരി പടിയിൽ സുജ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

പുറകിലൂടെ വന്ന അനു പതിയെ സുജയ്ക്ക് അരികിൽ എത്തി.

പിന്നിൽ അനക്കം അറിഞ്ഞ സുജ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ നോക്കി നിൽക്കുന്ന അനുവിനെയാണ് കണ്ടത്.
അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ എന്താണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സുജയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

സജലങ്ങളായ മിഴികളോടെ തന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയ അവളുടെ അമ്മയുടെ മുഖം കണ്ട നിമിഷം തന്നെ അനുവിന്റെ കുഞ്ഞു മനസ്സ് പിടഞ്ഞു.
ഇത്രയും നേരം തന്റെ തീരുമാനം എന്തായിരിക്കും എന്നറിയാതെ വിങ്ങിയ സുജയുടെ മനസ്സ് ഒറ്റ നിമിഷം കൊണ്ട് അനു കണ്ടു.

പിടിച്ചു കെട്ടിയ വെള്ളം പോലെ നിന്നിരുന്ന അനു,
അമ്മയുടെ കണ്ണീരൊഴുകിയ മുഖം കണ്ട് ഓടി വന്നു സുജയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

"ന്തിനാ അമ്മ കരയണേ…."

കവിളിൽ ചാലു തീർത്തു വിറക്കുന്ന ചുണ്ടിലേക്ക് പടരാൻ കൊതിച്ച നീർത്തുള്ളികളെ തുടച്ചു മാറ്റി അനു ചോദിച്ചു.

"മോളെ...അമ്മയ്ക്ക് നീ മാത്രേ ഉള്ളൂ…
നിനക്ക് വേണ്ടി മാത്രാ ഞാൻ ജീവിച്ചേ, ഇനിയും എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ നീ മാത്രം മതി.
മോൾക്ക് സമ്മതം അല്ലാത്ത ഒന്നും അമ്മേടെ ജീവിതത്തിൽ വേണ്ടാ…
മോള്ടെ ഇഷ്ടം മാത്രമേ അമ്മയ്ക്ക് വേണ്ടൂ…."

പൊട്ടിപ്പെറുക്കി, ഉയർന്നു താഴുന്ന തൊണ്ടക്കുഴിയുടെ ഭിക്ഷപോലെ കരഞ്ഞു കൊണ്ട് സുജ അത്രയും എങ്ങനെയോ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു.

അന്നാദ്യമായി അനു മനസ്സുകൊണ്ട് അമ്മയായി മാറി,
മുട്ടുമ്മേലെ തൊലിമാറി ചോര പൊടിഞ്ഞു താൻ ഏങ്ങി കരഞ്ഞോടി വരുമ്പോൾ തന്നെ മാറോടു ചേർത്ത് അശ്വസിപ്പിക്കാറുള്ള തന്റെ അമ്മ
ഇന്ന് താൻ കരഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെക്കാളും നെഞ്ച് പൊട്ടി നിന്ന് ഏങ്ങുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ,
അനു സുജയെ മാറോടു ചേർത്ത് അവൾക്ക് തന്റെ അമ്മ ഇതുവരെ പകർന്നു തന്ന സാന്ത്വനം മുഴുവൻ തിരികെ നൽകി.

"എനിക്ക് സമ്മതല്ലാന്ന് ആരാ പറഞ്ഞെ….
എനിക്കിഷ്ടാ…"

തന്റെ മേലെ ചാരി കൊച്ചുകുട്ടിയെപോലെ ഏങ്ങലടിക്കുന്ന സുജയുടെ മുഖം കോരിയെടുത്തു അനു പറഞ്ഞു.

"എന്റെ ആഗ്രഹാ...ശ്രീജാമ്മ എന്നോട് സമ്മതിക്കാൻ പറഞ്ഞെ…

എനിക്കൊരു അച്ഛൻ വരുമ്പോൾ ഞാൻ എന്തിനാ അമ്മോട് ദേഷ്യം പിടിക്കണേ….
അമ്മേടെ അനൂട്ടിക്ക് നൂറു വട്ടം സമ്മതാ…"

സുജയുടെ നെറ്റിയിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചു തന്റെ സമ്മതം അറിയിക്കുമ്പോൾ… ശിവനോടുള്ള അനുവിന്റെ ഇഷ്ടക്കേട് അവൾ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ കുഴിച്ചിട്ടിരുന്നു.

****

"ഈ കോലത്തിലാണോ കൊച്ചെ നീ വരുന്നേ…"

രജിസ്റ്റർ മാരിയേജിന് വേണ്ടി, ഒരു സാരിയും ചുറ്റി പുറത്തേക്ക് വന്ന സുജയേക്കണ്ട് താടിക്ക് കൈ വച്ച് പോയി.

അനുവിന്റെ സമ്മതം കിട്ടിയതോടെ ശ്രീജ പിന്നെ എല്ലാം പെട്ടെന്ന് തന്നെ നീക്കി. ശ്രീജയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്രയും പെട്ടെന്ന് നാട്ടുകാരുടെ വയടപ്പിക്കുന്നതിനൊപ്പം, സുജയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു തുണ വേണം എന്നുള്ള ചിന്ത ആയിരുന്നു ശ്രീജയെ നയിച്ചത്.
അതിന്റെ പടി എന്നോണം കല്യാണം രെജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ വേഗം തീരുമാനിച്ചതും ശ്രീജ ആയിരുന്നു.
ഇന്ന് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനും പിന്നെ നല്ലൊരു ദിവസം നോക്കി കാവിൽ വച്ച് കല്യാണം നടത്താനും എല്ലാം ശ്രീജ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു.
എല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് എല്ലാ സഹായവും അവർക്ക് നീട്ടി പിന്നിൽ ശ്രീജയോടൊപ്പം സണ്ണിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.
അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ അവരെ കൊണ്ട് പോകാൻ കുഞ്ഞൂട്ടിയെ ജീപ്പുമായി ശ്രീജയുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം സണ്ണി അയച്ചത്.

"ഓഹ്….ഇത് മതിയേച്ചി…
ഒപ്പിടാൻ അല്ലെ…"

സാരി ഒന്നൂടെ ചുറ്റിയുടുത്തുകൊണ്ട് സുജ ഇറങ്ങി.

"നിന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടും കാര്യമില്ല…
എന്തേലും ആവട്ടെ പെട്ടെന്നിറങ്ങ്,
അവൻ ജീപ്പിലിരുന്നു കയറു പൊട്ടിക്കുന്നുണ്ട്."

സുജയുടെ സാരി ഒന്ന് നേരെ പിടിച്ചിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ശ്രീജ അവളുടെ കയ്യും പിടിച്ചു വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി.

കൽപ്പടികൾക്ക് താഴെ മുരണ്ടു കൊണ്ടിരുന്ന ജീപ്പിൽ കുഞ്ഞൂട്ടിയും മുന്നിലെ സീറ്റിൽ ശിവനും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഇറങ്ങി വന്ന സുജ മുന്നിലിരുന്ന ശിവനെ കണ്ടതും കവിളുകൾ അറിയാതെ ചുവക്കുന്നതും ഉള്ളിൽ നാണം പൊടിയുന്നതും മറക്കാനായി ശ്രീജയുടെ പിന്നിൽ പറ്റിക്കൂടി.

ശിവന്റെ ചുണ്ടിലും അതിനു മറുപടി എന്നോണം ഒരു പുഞ്ചിരി നിറഞ്ഞു വന്നു.

"ഓഹ് മതി പെണ്ണേ നിന്ന് ചൂളിയത് പെട്ടെന്ന് ഇങ്ങു കേറ്…"

അവരുടെ മൗന സല്ലാപം അതികം നീട്ടാൻ നിൽക്കാതെ ശ്രീജ അവളെയും വലിച്ചുകൊണ്ട് ജീപ്പിന്റെ പിന്നിലേക്ക് കയറി.

"എടാ ചെറുക്കാ,....ഓഫീസിൽ നിന്റെ ചേട്ടായി എല്ലാം പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ…."

"അവിടെ എല്ലാം ശെരിയാണ് ചേട്ടത്തി…
ചെന്ന് ഒപ്പിട്ടു കൊടുത്താൽ മതിയെന്ന ഇച്ചായൻ പറഞ്ഞത്."

ചെമ്മണ്ണു വീണ്ടും ഭൂമിയിലേക്ക് അമർത്തിക്കൊണ്ട് വണ്ടി ഇരപ്പിച്ചു കൊണ്ട് മുന്നോട്ടു നീങ്ങി…

"ശിവാ...ഇന്നിനി മുഴുവൻ തന്നാലും നിങ്ങള് രണ്ടു പേരും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നോക്കി….
ചമ്മി നിന്നും, തല കുനിച്ചും സമയം കളയും എന്നല്ലാതെ ഒന്നും നടക്കാൻ പോണില്ല…
അതോണ്ട് നമുക്ക് പോയേക്കാം,
എന്നിട്ട് കാവിൽ വെച്ച് താലികെട്ടും കഴിഞ്ഞു സ്ഥിരമായിട്ടു, ഈ പൊട്ടിയേ അങ്ങ് തന്നേക്കാം പോരെ…"

ഓഫീസിലെ ഒപ്പിടൽ കഴിഞ്ഞു അവരെ തനിച്ചു കുറച്ചുനേരം വിട്ടേക്കാം എന്ന തീരുമാന പ്രകാരം ഓഫീസിന്റെ വശത്തുള്ള, വളഞ്ഞു ചാഞ്ഞു നിന്ന മാവിൻ ചോട്ടിലേക്ക് സംസാരിക്കാൻ വിട്ടതായിരുന്നു ശ്രീജ.
എന്നാൽ ഓഫീസിലെ ക്രമമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു അവരെ തേടി വന്ന ശ്രീജ കാണുന്നത്, തമ്മിൽ കയ്യകലത്തിനും അകലെ..
നേരെയൊന്നു നോക്കാൻ പോലും നാണിച്ചു, മാവിലും മണ്ണിലും കണ്ണ് പരതി, ആദ്യമായി കാണുന്ന കമിതാക്കളെ പോലെ വിയർക്കുന്ന ശിവനെയും സുജയേയും ആയിരുന്നു.

"അവരെ കൂടുതൽ നിന്ന് ചമ്മിപ്പിക്കാതെ വിളിച്ചോ ചേട്ടത്തി…

നമുക്ക് പോയേക്കാം."

കുഞ്ഞൂട്ടി പറഞ്ഞത് കണ്ട ശ്രീജ ചിരിയോടെ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി.
വന്നപാടെ ശ്രീജ കൊടുത്ത കൊട്ടിൽ സുജയും ശിവനും പിന്നെയും ചളിഞ്ഞതെ ഉള്ളു.

ജീപ്പിലിരിക്കുമ്പോഴും ശ്രീജയും കുഞ്ഞൂട്ടിയും ഒത്തിരി സംസാരിച്ചപ്പോഴും സുജയും ശിവനും നിശ്ശബ്ദരായിരുന്നു.
ശ്രീജയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് രണ്ടു പേരും പതിയെ ഉള്ള മൂളലുകളിലും, താഴ്ന്ന സ്വരത്തിൽ ഉള്ള മറുപടികളിലുമായി ഒതുങ്ങി.
കവല കഴിഞ്ഞുള്ള സ്ഥലത്ത് ശിവൻ ഇറങ്ങുമ്പോഴും
തന്റെ നാണം ഒതുക്കാനുള്ള പ്രതിരോധമെന്ന നിലയിൽ സുജ തല കുമ്പിട്ട് ഇരുന്നതെ ഉള്ളൂ,
എങ്കിലും ജീപ്പ് മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയപ്പോൾ സ്വയം അറിയാതെ എന്നോണം അവളുടെ മിഴികൾ ഉയർന്നു പുറകിലൂടെ വഴിയരികിൽ നിന്ന ശിവനെ തേടിയിരുന്നു.
അത് പ്രതീക്ഷിച്ചെന്ന പോലെ വഴിവിട്ടകലാതെ അവനും.
****
"അമ്മ ന്താ സ്വപ്നം കാണാണോ…"

സ്കൂളിൽ നിന്നും വന്നു കുളി കഴിഞ്ഞിറങ്ങിയ അനു,
കിണറ്റിൻ കരയിൽ വെള്ളം കോരാൻ പോയ സുജ എന്തോ ആലോചിച്ചു നിൽക്കുന്നത് കണ്ടാണ് ചോദിച്ചത്.

അനുവിന്റെ ചോദ്യത്തിൽ ഒന്ന് പതറിയ സുജ കവിളിൽ പടർന്ന അരുണാഭ കഷ്ടപ്പെട്ട് മറച്ചു, വെള്ളവുമെടുത്തുകൊണ്ട് മറപ്പുരയിലേക്ക് നീങ്ങി.

"എന്താലോചിക്കാൻ ഒന്ന് പോയെ അനൂട്ടി…."

സ്വയം രക്ഷപെടാൻ അനുവിന് നേരെ ഒന്ന് ചൊടിച്ചുകൊണ്ട് പോവുന്ന സുജയെ നോക്കി,
അനുവും ചിരിയോടെ മൂളി.

കുറച്ചു ദിവസമായി അമ്മയിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങൾ കണ്ടു ഉള്ളു തുടിക്കുകയായിരുന്നു അനുവിന്റെ,
എന്നും വിഷാദവും പരിഭ്രമവും നിറഞ്ഞിരുന്ന അമ്മയുടെ മുഖത്ത് പ്രസരിപ്പ് തുടിച്ചു തുടങ്ങുന്നതും, ചുണ്ടിൽ പലപ്പോഴും കുഞ്ഞു പുഞ്ചിരി മിന്നിമായുന്നതുമെല്ലാം,
വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ആണ് ആഹ് കൗമാരക്കാരി നോക്കി കണ്ടത്.
****

ശിവന്റെ ഉള്ളും തുടിക്കുകയായിരുന്നു,
ഉറങ്ങാൻ കിടന്നിട്ട് ഉറക്കം തന്നെ തൊടാതിരിക്കുന്നതും അവൻ അറിഞ്ഞു.
കണ്ണടച്ചാൽ ചിന്തകൾ അവനെ മൂടുന്നു.
സുജയും മോളും ഇപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യുവായിരിക്കും.
ഞാൻ ഇപ്പോൾ അവരെ ഓർക്കുന്നത് പോലെ അവൾ എന്നെ ഓർക്കുന്നുണ്ടാവുമോ..
പിന്നെയും അവരെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ അവനെ തൊട്ടു കൊണ്ടിരുന്നു.
ഒന്നിച്ചാവും മുൻപ് തന്നെ താൻ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ സുഖം അനുഭവിക്കുന്നത് ശിവൻ അറിഞ്ഞു.
അവിടെ സുജയും തന്റെ മോളും താനും മാത്രം നിറയുന്നതും അവനിൽ കുളിര് നിറച്ചു.
ഭൂമിയിൽ ആദ്യമായി താൻ തനിച്ചല്ല എന്ന തോന്നലിനെ പുല്കിക്കൊണ്ട് അവൻ നിദ്ര പൂണ്ടു.

കണ്ണ് തുറക്കുമ്പോൾ താൻ ആഹ് മാവിൻ ചുവട്ടിൽ ആണെന്ന് ശിവൻ കണ്ടു.
തന്റെ മേലെ ചൂട് നിറഞ്ഞ ഒരു മേഘം അമർന്നിരിക്കുന്നതായി അവനു തോന്നി.
കണ്ണ് താഴുമ്പോൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ പറ്റിച്ചേർന്നു കൊണ്ട് സുജ നിൽക്കുന്നു.
നെഞ്ചിനെ കുത്തിതുളയ്ക്കുന്ന അവളുടെ കരിമിഴികൾ ആണ് ആദ്യം തന്റെ കണ്ണ് തേടിയത്.
ആഹ് കണ്ണുകളിൽ തന്നോടുള്ള പ്രണയം കടൽ പോലെ ഇരമ്പുന്നത് ശിവൻ കണ്ടു അപ്സരസിനെ പോലെ തന്നെ തന്നെ ഉറ്റുനോക്കി തന്നെ പുണർന്നു നിൽക്കുന്ന സുജ,
നെറ്റിയിലേക്ക് വീണു കിടക്കുന്ന എണ്ണ തിളക്കമുള്ള ഒരു മുടിച്ചുരുൾ.
ചുവപ്പ് തിങ്ങിയ കവിൾതടങ്ങൾ,
വിയർപ്പ് തുള്ളികൾ വരികൾ തീർത്ത മേൽചുണ്ടും ചുവപ്പ് തൊട്ടെടുക്കാവുന്ന നിലയിൽ ഉള്ള മലർന്ന കീഴ്ചുണ്ടും.
തന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർന്നു ചതഞ്ഞ നിലയിൽ സുജയുടെ മാർക്കുടങ്ങൾ.
അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ വല്ലാത്ത തിളക്കം,
അതിനുത്തരം തന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ട് പക്ഷെ അതവൾക്ക് ഇഷ്ടമാവുമോ….
അവന്റെ മനസ്സ് വായിച്ചെന്നോണം കണ്ണുകൾ കൂമ്പി സുജ തന്റെ മുഖമുയർത്തി തുടിക്കുന്ന ചുണ്ടുകൾ തന്റെ നേരെ കൊണ്ടുവരുന്നതായി ശിവൻ കണ്ടു.
മന്ത്രികമായ നിമിഷം ഉൾക്കൊണ്ട ശിവൻ സുജയെ മടുപ്പിക്കാൻ നിന്നില്ല.
വെണ്ണ പോലുള്ള അരക്കെട്ടിൽ കൈ ചുറ്റി തന്നിലേക്കുയർത്തിയ സുജയുടെ ചുണ്ടിനെ ശിവൻ തന്റെ ചുണ്ടിനാൽ കോർത്തെടുത്തു.
സുജയുടെ കൈകൾ തന്റെ കഴുത്തിനെ ചുറ്റിപ്പുണരുന്നത് ശിവൻ അറിഞ്ഞു, ഒപ്പം തന്നെ തന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവൾ സ്വാദോടെ നുണയുന്നതും,

"അച്ഛാ…."

മുഴങ്ങി കേട്ട ഒരു വിളിയിൽ സുജയിൽ നിന്ന് പിടഞ്ഞു മാറുമ്പോൾ,

അങ്ങ് ദൂരെ നിന്നും കൊഞ്ചി ചിരിയോടെ തങ്ങൾക്ക് നേരെ ഓടി വരുന്ന, തങ്ങളുടെ മാലാഖ കുട്ടിയേയും കണ്ടു.

അനുവിനെ കയ്യിൽ എടുത്തുയർത്തി നെറ്റിയിൽ വത്സല്യപൂർവ്വം തന്റെ സമ്മാനം പകരുമ്പോൾ തന്നെയും മോളെയും അടക്കി പുണരുന്ന സുജയുടെ കൈകളുടെ ചൂടും.
അവന്റെ മനം മയക്കുന്ന സ്വപ്നത്തിൽ ശിവൻ കണ്ടു.

****

പിറ്റേന്ന് ഉണർന്നതുമുതൽ ശിവനെ പൊതിഞ്ഞു സന്തോഷം നിറഞ്ഞിരുന്നു.
കിട്ടിയ ജോലി മുഴുവൻ ആവേശത്തോടെ ചെയ്ത തീർക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഉള്ളം തുള്ളുകയായിരുന്നു,
താൻ അധ്വാനിച്ചു നേടുന്ന ഓരോ രൂപയ്ക്കും ഇനി മുതൽ രണ്ടു പേർക്ക് കൂടെ അവകാശവും അധികാരവും ഉണ്ടെന്നുള്ള തോന്നലിൽ ക്ഷീണം അവനെ തൊട്ടില്ല.
തന്നെ തൊട്ടൊഴുകുന്ന വിയർപ്പിനെ കാണുമ്പോഴെല്ലാം അവന്റെ ചുണ്ടിൽ പുഞ്ചിരി നിറഞ്ഞു,
ഉള്ളിൽ സുജയുടെയും മോളുടെയും മുഖവും.

"എന്താടാ ശിവാ... ചിരിക്കുന്നെ...."

ചായക്കടയുടെ പിന്നിൽ ശിവൻ വിറകു കീറുന്ന ഭാഗത്തേക്ക് അവനെ നോക്കി വന്ന ചായക്കടക്കാരൻ വറീത്, കോടലിയും കുത്തി അതിൽ പിടിച്ചു നിന്ന് ചിരിക്കുന്ന ശിവനെ നോക്കി അത്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"അതെന്തേ വറീതേട്ട എനിക്ക് ചിരിച്ചൂടെ..."

ചുണ്ടിലെ ചിരി മാറ്റാതെ വറീതിനോടവൻ ചോദിച്ചു.

"എയ്...നിന്റെ ചിരി വല്ല കാലത്തും കിട്ടുന്ന ഒരു കാര്യമല്ലേ അതുകൊണ്ട് ചോദിച്ചതാ..."

"ജീവിക്കാൻ ആരേലും കൂടെ ഉള്ളത് ഒരു സുഗമാ...അല്ലെ വറീതേട്ട..."

"പിന്നെ....,
ഇപ്പെന്താടാ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചിന്തിക്കാൻ..."

വറീതേട്ടന്റെ നോട്ടം ഒരു കള്ള ചിരിയോടെ അവനു നേരെ നീണ്ടു.

"ഒന്നുല്ലേ......
ഇത് തീർന്നു വിറക് ഇനി ഉണ്ടേൽ കൊണ്ട് വാ..."

ശിവൻ അധികം ചുറ്റിക്കാതെ സംസാരം അവിടെ തീർക്കാൻ നോക്കി.

"ഓഹ് അത്രേ ഉള്ളൂ...ഇനി വന്നിട്ട് വേണം…
നീ കൈ കഴുകി മുന്നോട്ടു പോര് ചായ എടുത്തു വച്ചിട്ടുണ്ട്."

ശിവനെ നോക്കി ഒന്നാക്കിയ ശേഷം വറീത് അകത്തേക്ക് കയറി.

"ഹോ എന്നാടി….ഇത് നിനക്കെന്നാ ഇപ്പൊ ഇവിടെ കാര്യം…"

ശിവന്റെ ഉറപ്പുള്ള ശരീരം നോക്കി കൊതിപിടിച്ചു ചായക്കടയുടെ പിന്നാമ്പുറ വാതിലിൽ പതുങ്ങി നിന്നിരുന്ന വറീതിന്റെ പെങ്ങൾ ശോശന്നയുടെ മേലേക്കാണ് വറീത്, ഇടിച്ചു നിന്നത്.
ഇറുകിതെറിച്ച ബ്ലൗസിൽ ഉയർന്നു താഴുന്ന മുലകളും.
വിയർപ്പ് പൊടിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മൂക്കും ചുണ്ടുകളും മുഖത്തെ പരിഭ്രമത്തിലും, വശപ്പിശക് മണത്ത വറീത്.
അവളെ കനപ്പിച്ചൊന്നു നോക്കി.

"ദേ,.....
 എന്തേലും ഒപ്പിച്ചു മാനക്കേടൊണ്ടാക്കി വച്ചാൽ കൊന്നു കളയും…
അകത്തു കയറി പോടീ…."

പതുക്കെ ആണെങ്കിലും കനപ്പിച്ചാണ് വറീത് കാര്യം പറഞ്ഞത്.
 തെക്കോട്ടും വടക്കോട്ടും തെറിച്ചാടുന്ന ചന്തിയും ഇളക്കി
എണ്ണി പെറുക്കിക്കൊണ്ട് ശോശന്ന അകത്തേക്ക് പോയി.

കയ്യും കാലും കഴുകുന്ന ശിവനെ ഒന്നൂടെ നോക്കിക്കൊണ്ട് വറീത് കടയിലേക്കും.

****

ചിങ്ങത്തിലെ തിങ്കൾ.

പുലർച്ചെ, മറപ്പുരയിൽ അനുവിനെ കുളിപ്പിച്ച ശേഷം കുളിക്കുകയാണ് സുജ, പാവാട എടുത്തു നെഞ്ചിനുമേലെ കെട്ടി വെള്ളം കോരിയൊഴിച്ചു ഇടയ്ക്ക് വിറക്കുമ്പോഴും അവളുടെ ചുണ്ടിൽ നാണം പൊതിഞ്ഞൊരു ചിരി പടരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
ഈറൻ തുള്ളികൾ അവളുടെ തളിർ മേനിയിൽ ഒഴുകിയിറങ്ങി.
പതിവില്ലാത്ത വിധം തന്റെ ശരീരം തുടിക്കുന്നത് അവളും അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"കഴിഞ്ഞില്ലേടി കൊച്ചെ...നിന്റെ നീരാട്ട്…"

ശ്രീജ അപ്പോഴേക്കും അവളെ തേടി എത്തിയിരുന്നു.

"ആഹ് ചേച്ചി...ദേ കഴിഞ്ഞു."

സുജ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

"ഒന്ന് വേഗം വാ പെണ്ണേ...മുഹൂർത്തോം കൊട്ടും കുരവയും ഒന്നും ഇല്ലേലും നേരത്തിനു കാവിൽ എത്തണ്ടേ…"

ഇന്നാണ് ശിവന്റെയും സുജയുടെയും കല്യാണം.
പെണ്ണിനെ ഒരുക്കാൻ രാവിലെ എത്തിയ ശ്രീജ,
കുളിച്ചിറങ്ങിയ അനുവിനെ കണ്ട് സുജയെ തേടിയിറങ്ങിയപ്പോൾ കുളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സുജയെ നോക്കി കാറി.

ദിവാസ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സുജ ശ്രീജയുടെ വിളി കേട്ടതും നാക്ക് കടിച്ചു കൊണ്ട് വേഗം കുളി പൂർത്തിയാക്കാൻ തുടങ്ങി.

"ഈശ്വരാ….ചേച്ചി ഇതൊക്കെ…??"

കുളി കഴിഞ്ഞു ഈറനായി വീട്ടിലേക്ക് കയറിയ സുജ ആദ്യം അനുവിനെ കണ്ടാണ് അമ്പരന്നത്…
പുതിയ പട്ടു പാവാടയും ബ്ലൗസും ഇട്ടു കൊണ്ട് തന്നെ നോക്കി പുഞ്ചിരിക്കുന്ന അനു, അവളുടെ മുടി ചീകി വിടർത്തി കെട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന ശ്രീജയും.

"ഈ ഉടുപ്പ് എവിടുന്നാ…"

സുജയുടെ ഉള്ളിൽ തിങ്ങി നിറഞ്ഞ അത്ഭുതം.

"പിന്നെ ഇന്ന് നീ മാത്രം തിളങ്ങിയാൽ മതിയോ...എന്റെ കൊച്ചും ഒന്ന് തിളങ്ങട്ടെ,...അല്ലെ അനുകുട്ടി…"

ശ്രീജ അനുവിനെ നോക്കി ചിരിച്ചു, തിരിച്ചു അനുവും ശ്രീജയെ നോക്കി കണ്ണടച്ച് ചിരിച്ചു.

"നിന്ന് തിരിഞ്ഞു കളിക്കാതെ ചെന്ന് പുടവ ഉടുക്ക് പെണ്ണേ….
എല്ലാം കട്ടിൽമേൽ വച്ചിട്ടുണ്ട്…"

കട്ടിലിൽ വച്ചിരുന്ന സാരിയും ചൂടാനുള്ള മുല്ലപ്പൂവും ഒക്കെ കണ്ട സുജയുടെ കണ്ണിൽ വീണ്ടും അത്ഭുതം.

"ഇതൊക്കെ എങ്ങനെയാ ചേച്ചീ….

പറ...എവിടുന്നാ…"

"ശിവൻ എന്നെ കണ്ടിരുന്നു പുടവയും അനുകുട്ടിക്ക് ഉടുപ്പും എടുക്കുന്ന കാര്യമൊക്കെ എന്നോട് ചോദിച്ചിരുന്നു,
പക്ഷെ, അതൊക്കെ നാളെ മുതൽ മതിന്നു ഞാൻ അങ്ങ് തീരുമാനിച്ചു.
ഞാൻ നിന്റെ ചേച്ചി അല്ലെ…
അപ്പോൾ ഇതെന്റെ ഒരാശയാ…
അതുകൊണ്ട് നിനക്കും അനുക്കുട്ടിക്കും ഇന്നത്തെക്കുള്ള ഉടുപ്പൊക്കെ എന്റെ വക….
….എന്റെ ഇച്ഛായന്റേം…."

അവസാനം സ്വരം താഴ്ത്തി സുജയ്ക്ക് മാത്രം കേൾക്കാൻ പാകത്തിൽ ശ്രീജ പറഞ്ഞപ്പോൾ
സുജയുടെ കണ്ണുകളിൽ നീർത്തിളക്കം.

"ഉടുക്ക് പെണ്ണെ വൈകണ്ട…."

സുജയുടെ കവിളിൽ തട്ടി ശ്രീജ അവളെ ഉണർത്തി.
ഈറൻ മാറ്റി മുടി ഉണക്കി ബ്ലൗസും പാവാടയും ഉടുത്ത സുജയെ ഒരുക്കാൻ അപ്പോഴേക്കും ശ്രീജയും കൂടി,
പുത്തൻ സാരി ഞൊറിവോടെ ഉടുപ്പിച്ചു ശ്രീജ ഒന്ന് മാറി നിന്ന് നോക്കി,
ശെരിക്കും തെറ്റില്ലാതെ നിർമിച്ച അഴകുകൾ ഒത്തുചേർന്ന സുര സുന്ദരിയായി സുജ മാറിയിരുന്നു.
സാരിയിൽ ഉയർന്നു നിന്ന നെഞ്ചിലെ മാംസമുഴുപ്പും, അതിനു താഴേക്ക് പുഴയൊഴുകും പോലെ അണിവയറിനോട് ഒട്ടിചേർന്ന് സാരിയും.

"എന്നാ ശ്രീജേച്ചി, ങ്ങനെ നോക്കണേ….."

"എന്റെ പെണ്ണെ….ഇത്ര വൈകിയല്ലോടി എന്നോർത്ത് പോയതാ…."

"ഈ ചേച്ചി….ഒന്ന് പോയെ…
ഇപ്പോഴും ആലോചിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് എന്തോ പോലെ തോന്നുന്നുണ്ട്."

"എന്ത്…??"

"ഒരു പേടി….
ഇത് ശെരിയാണോ….പെട്ടെന്ന് ഒട്ടും വിചാരിക്കാത്ത കാര്യമല്ലേ ചേച്ചി…..
പിന്നെ അനു,.... അവളെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ, ഇപ്പോഴും…."

"ഡി, നീ കല്യാണ ദിവസോയിട്ടു എന്റെ കയ്യീന്നു വാങ്ങിക്കല്ലേ….

.....പതിനേഴാം വയസ്സിൽ ഒളിച്ചോടി കുന്നു കയറിയ പെണ്ണാ നീ...
ആഹ് ധൈര്യം ഒക്കെ എവിടെയാടി പെണ്ണേ...."

ശ്രീജയുടെ ചോദ്യത്തിൽ സുജ ഒന്ന് കുലുങ്ങി.

"അറിയില്ല ചേച്ചി......
അന്നത്തെ പെണ്ണൊന്നുമല്ലല്ലോ ഞാൻ...
ചിലപ്പോൾ ആഹ് പേടി ഉള്ളിൽ കിടക്കുന്നത് കൊണ്ടും ആവാം...."

"ഒന്നുമില്ല....വിധിച്ചതെ നടക്കൂ എന്ന് കേട്ടിട്ടില്ല്യോ നീ...
എന്റെ കൊച്ച് ഇപ്പോൾ ഇനി കൂടുതലൊന്നും ആലോചിക്കണ്ട....
വേഗം ഒരുങ്ങിയിറങ്ങാൻ നോക്ക്."

അവളെ തിരിച്ചു നിർത്തി നിതംബം മൂടുന്ന കനത്ത മുടി വാരി വിടർത്തി അതിൽ മുല്ലപ്പൂ ചേർത്ത് ശ്രീജ കെട്ടി.

കരിയെഴുതി അവളുടെ മിഴികൾ കറുപ്പിച്ചു.
നെറ്റിയിൽ കുംകുമം ചുമപ്പിച്ച ഒരു കുഞ്ഞു പൊട്ടും ചാർത്തി സുജയുടെ മുഖത്തെ സൗന്ദര്യത്തിനൊപ്പം വശ്യതയും ശ്രീജ കൂട്ടി.

ശ്രീജയുടെ കൈ പിടിച്ചു സുജയും അനുവും വീടിന്റെ പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ സുജയുടെ ഉള്ളിൽ പ്രാർത്ഥനയും പരിഭ്രമവും, സന്തോഷവും കൂടിക്കലർന്നു നിർവ്വചിക്കാനാവാത്ത അവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നു.

കരുവാക്കാവ്...

വഴിയിലൂടെ നീങ്ങുന്ന സുജയെ അത്യധികം അത്ഭുതത്തോടെയാണ് കരുവാക്കുന്നിലെ ആളുകൾ നോക്കി നിന്നത്...
ഞൊറിഞ്ഞുടുത്ത ചുവന്ന സാരിയിൽ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന സർപ്പസൗന്ദര്യത്തോടേ ഒഴുകി നീങ്ങുന്ന സുജയെ നോക്കിയ പുരുഷന്മാരുടെ കണ്ണുകളിൽ കൊതി ആയിരുന്നെങ്കിൽ സ്ത്രീകളുടെ കണ്ണുകളിൽ അസൂയ ആയിരുന്നു.
ആരെയും നോക്കാതെ തല കുനിച്ചു പോവുന്ന സുജയോട് പലർക്കും പലതും ചോദിക്കാനുണ്ടെങ്കിലും, അടുത്ത് അവളെ ചേർന്ന് നടക്കുന്ന ശ്രീജയെ ഓർത്തു ആരും ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല.
എങ്കിലും അവർക്ക് കേൾക്കാൻ ഭാഗത്തിൽ കവലയിലെ മൂലകളിൽ നിന്നും ഉള്ളിൽ തെളിയുന്ന വിഷം പിറു പിറുക്കലും മറ്റുമായി അവരിലേക്ക് കരുവാക്കുന്നുകാർ എറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു.

കാവ് വരെ തന്നിലേക്ക് നീണ്ട നോട്ടങ്ങൾ കാവിലേക്കെത്തുമ്പോഴേക്കും ഇല്ലാതായിരുന്നു.

ശ്രീജയുടെ കയ്യിൽ തൂങ്ങി അനുവും കാവിലേക്ക് നടന്നു.

കരിയില നിറഞ്ഞ ഒറ്റപ്പാതയാണ് കരുവാക്കാവിലേക്കുള്ളത്,
കാടിനോട് ചേർന്ന് കിടക്കുന്ന ഒരു അരയാൽ ചുവട്ടിൽ കാളിരൂപം വിട്ടൊഴിഞ്ഞ ദേവിയെ കുടിയിരുത്തിയിരുന്നു, നിത്യ പൂജ ഇല്ലെങ്കിലും,
ആദിവാസികളും നാട്ടിലുള്ളവരും എന്നും വിളക്ക് വെച്ച് ആരാധിക്കുന്ന കരുവാക്കുന്നിലമ്മ.
ചെമ്പട്ടുകൾ വേരുകൾക്കൊപ്പം അരയാലിൽ നിന്നും തൂങ്ങി കിടന്നിരുന്നു, ആഗ്രഹിച്ച കാര്യം സാധിക്കുന്നതിന് ദേവിക്ക് ഭക്തർ നൽകുന്ന കാണിക്ക..
കാട് കവർന്ന നാടിന്റെ ഒരു ഭാഗം എന്ന പോലെ മരങ്ങൾ തീർത്ത ചുറ്റുമതിലിന് കാട്ടിലേക്കുള്ള ഒരു അതിർത്തി എന്ന പോലെ ദേവിയുടെ അരയാൽ നിന്നിരുന്നു.
എണ്ണയിൽ കത്തിതെളിയുന്ന നെയ് ദീപങ്ങളുടെ മണമാണ് കാവിലെപ്പോഴും,
ഒപ്പം കാട്ടിൽ നിന്നും കാറ്റെടുത്തുകൊണ്ടു ദേവിക്ക് നേദിക്കുന്ന വനപുഷ്പങ്ങളുടെ അഭൗമ സൗരഭ്യവും കാവിൽ വശ്യത പടർത്തും.

കാവിലെത്തിയ സുജയുടെ മനം ശാന്തമായിരുന്നു,
അവൾ അനുവിനെയും കൂട്ടി ദേവിക്ക് മുന്നിൽ നിന്ന് ഉള്ളു നിറഞ്ഞു മനസ്സിലുള്ള എല്ലാ പരിഭ്രമങ്ങളും ദേവിക്ക് മുന്നിൽ വച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

"കൊച്ചെ ദേ ശിവൻ വരുന്നു…"

ശ്രീജയുടെ വിളി കേട്ട് തിരിഞ്ഞ സുജ ഒരു നിമിഷം അത്ഭുതപ്പെട്ടു പോയിരുന്നു.

വെള്ള ഷർട്ടും ചുവന്ന കരയുള്ള മുണ്ടും ധരിച്ചു,
മുടിയും താടിയും ഒന്ന് മിനുക്കി ഇതുവരെ കണ്ട പരുക്കൻ ശിവനിൽ നിന്നും ഒരു സാത്വികനിലേക്ക് പരകായ പ്രവേശം ചെയ്ത ശിവനെക്കണ്ട് ശ്രീജയിലും അമ്പരപ്പ് നിറഞ്ഞു.

മുഖത്തേക്ക് എപ്പോഴും വീണു കിടന്നിരുന്ന മുടിയൊതുക്കിയപ്പോൾ തന്നെ അവന്റെ മുഖത്തിന് ഇതുവരെ കാണാത്ത ചൈതന്യം നിറഞ്ഞിരുന്നു,
വെളുത്ത മുഖത്തിൽ കട്ടിയുള്ള കറുത്ത മീശയും ഇന്നലെയോ ഇന്നോ വെട്ടിയൊതുക്കിയ താടിയും ഒക്കെ കൂടി ഒത്ത ഒരു കൊമ്പൻ കാടിറങ്ങി വരുമ്പോലെ ആണ് തോന്നിയത്.

"എന്റെ ദേവി...ഇതെന്ത് മാറ്റം ശിവാ….
നിനക്ക് ഇങ്ങനൊരു കോലം ഒക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നോ…"

ശ്രീജ അമ്പരപ്പ് മാറാതെ ചോദിച്ചു.

അപ്പോഴും തിരിച്ചൊരു കുഞ്ഞു പുഞ്ചിരി ആയിരുന്നു ശിവന്റെ മറുപടി.
എന്നാൽ ശിവനെ തന്നെ നോക്കി വായ് കുറച്ചു തുറന്നു അമ്പരപ്പ് വിട്ടു മാറാതെ

നിൽക്കുന്ന സുജയെകണ്ട ശിവന്റെ മുഖം ഒന്ന് ചൂളി
അത് കണ്ട ശ്രീജ സുജയുടെ കയ്യിൽ ഒന്ന് തട്ടിയതോടെ സ്വബോധം കിട്ടിയ സുജ നാണം മുഖത്തേക്കിരച്ചു വന്നത് താങ്ങാൻ ആവാതെ തല കുനിച്ചു പോയി.

"ശിവാ അധികം വൈകികണ്ട, ചടങ്ങായിട്ട് അധികം ഒന്നുമില്ല താലികെട്ട് മാത്രം മതി.
..
..."

ഒന്ന് നിർത്തിയിട്ട് ശ്രീജ തുടർന്നു

"അറിയാല്ലോ….
ഇവർക്കിനി താങ്ങും തണലുമായിട്ട് നീ വേണം എന്നും കൂടെ ഉണ്ടാവണം,
ഒരുപാട് അനുഭവിച്ചതാ ഇവര്…
വീണ്ടും വീണ്ടും പറയുന്നത് വേറൊന്നും അല്ല,
ഇതൊക്കെ പറയാൻ ഇവർക്ക് ഞാൻ മാത്രേ ഉള്ളൂ….
കൈ വിടരുത്…..."

ശ്രീജ സുജയേയും അനുവിനെയും കെട്ടി പിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"എന്തുണ്ടായാലും ഇവരെ ഞാൻ കൈ വിടില്ല ചേച്ചി….
എന്റെ മരണം വരെ ഞാൻ പൊന്നുപോലെ നോക്കിക്കോളാം…"

"മതി….അത് മതി….
താലി താ ശിവാ…."

ശ്രീജ കൈ നീട്ടിയപ്പോൾ പോക്കറ്റിൽ അവന്റെ നെഞ്ചോരം ഒട്ടിക്കിടന്ന മഞ്ഞച്ചരടിൽ കോർത്ത ആലിലതാലി അവൻ ശ്രീജയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു.

താലിയുമായി ശ്രീജ അരയാൽ ചുവട്ടിലെ ദേവീ സ്വരൂപതിനു മുന്നിൽ എത്തി,
താലിയിൽ ദേവിയുടെ മുന്നിലുള്ള കുങ്കുമം വിരലിലെടുത്തു താലിയിൽ തൊടുവിച്ചു ദേവിക്ക് മുന്നിൽ വച്ച് ശ്രീജ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ.
ശിവനെ ഒന്ന് നേരെ നോക്കാൻ നാണിച്ചു തല താഴ്ത്തി നിൽക്കുന്ന സുജയുടെ അരയിൽ ചുറ്റി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശിവനെ തന്നെ ഉറ്റുനോക്കുകയായിരുന്നു അനു.
അവളുടെ ഉള്ളിൽ അമ്മയുടെ സന്തോഷം മാത്രം കണ്ടുകൊണ്ട് സമ്മതിച്ചതാണെങ്കിലും ഉള്ളിൽ അനുവിന് ശിവനിപ്പോഴും മറ്റൊരാൾ ആയിരുന്നു.
അതവളുടെ കണ്ണുകളിൽ തെളിഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു.

ശിവന്റെ കണ്ണുകൾ ഒരിടതുറപ്പിക്കാൻ കഴിയാതെ കാവിലും തൂങ്ങിയാടുന്ന ചെമ്പട്ടിലും ഒഴുകി നടന്നു,

ശിവന്റെയും സുജയുടെയും മനസ്സ് അപ്പോഴും ആദ്യമായി പ്രണയിക്കുന്ന രണ്ടു പേർ തമ്മിൽ കാണും പോലെയായിരുന്നു.

"ഇതുങ്ങളെക്കൊണ്ട്.....എന്റെ ദേവീ....
തമ്മിലൊന്നു നോക്കിയാൽ നിങ്ങളെ ആരും പിടിച്ചു തല്ലത്തൊന്നും ഇല്ല...."

ശ്രീജ അങ്ങോട്ട് വന്നു പറഞ്ഞതും രണ്ടുപേരും അവളെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

"രണ്ടു പേരും വാ..."

ശ്രീജ അവരെ വിളിച്ചു അമ്മയുടെ സാരിയിൽ തൂങ്ങി അനുകുട്ടിയും ചെന്നു.

"രണ്ടു പേരും ഇങ്ങോട്ടു നിക്ക്.
സുജേ കണ്ണടച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചോ...
ശിവാ...താലിയെടുത്തു തരാനും ഇവളെ കൈ പിടിച്ചു തരാനും ഞാൻ മാത്രേ ഉള്ളൂ....
അതോണ്ട് ദേവിയോട് കേണുകൊണ്ട് ഈ താലി ഇവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിക്കോ...."

ശ്രീജയുടെ കയ്യിൽ നിന്നു താലി വാങ്ങുമ്പോൾ കണ്ണടച്ചു കൈകൂപ്പി അവനു മുന്നിൽ അവൾ തല കുനിച്ചു കൊടുത്തു.

ദേവിയെ നോക്കി ഒന്നു കണ്ണടച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ച ശേഷം സുജയുടെ കഴുത്തിൽ ശിവൻ താലിചാർത്തി,
താലിച്ചരട് കഴുത്തിൽ ഉരയുമ്പോൾ സുജയുടെ ഉള്ളിൽ അവൾ പോലും അറിയാതെ ആദ്യം വന്ന പ്രാർത്ഥന ശിവന്റെ ദീർഘായുസ്സിനു വേണ്ടി ആയിരുന്നു,

"ശിവാ ഇനി ഇതവളുടെ നിറുകിൽ ഇട്ടുകൊടുക്ക്...."

ഒരു നുള്ള് കുങ്കുമം എടുത്തവന്റെ കയ്യിലേക്ക് കൊടുത്തുകൊണ്ട് ശ്രീജ പറഞ്ഞു.

തന്റെ നെറുകിൽ കുങ്കുമം ചാർത്തിക്കഴിയും വരെ സുജ കണ്ണുകൾ അടച്ചു നിന്നു,
അത് കഴിഞ്ഞതും ഈറൻ മിഴികളോടെ അവൾ ശിവനെ നോക്കി.

അവന്റെ ഉള്ളിൽ കൊളുത്തി വലിക്കും പോലെ.

"ഹാ ഇതെന്നാടി പെണ്ണേ...
ഇനിയെന്തിനാ കരയുന്നെ....കൂടെ ആണൊരുത്തൻ ഇല്ലേ..."

അവളെ തട്ടി ശ്രീജ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഈറൻ മിഴിയിലും അവളുടെ കവിൾ ചുവന്നു.

കവലയിലൂടെ ശിവന്റെ ഒപ്പം അവന്റെ വശം ചേർന്ന് അന്നനട നടന്നു വരുന്ന സുജയെ കണ്ട് കവലയിലെ പലരുടെയും വാ തുറന്നും അടഞ്ഞും പോയി.
പെണ്ണുങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ അസൂയ നിറഞ്ഞപ്പോൾ ആണുങ്ങളുടെ മുഖത്ത് നിരാശ പടർന്നിരുന്നു...
ശിവൻ കൊത്തിക്കൊണ്ടുപോയ മാമ്പഴത്തിന്റെ കൊതിയും പറഞ്ഞു അവർ പരസ്പരം സമാധാനിച്ചു.
ചായക്കട നടത്തിയിരുന്ന വറീതിന്റെ കണ്ണുകളിൽ ആശ്വാസം ആയിരുന്നു.
അയാളുടെ നോട്ടം, ഇപ്പോഴും കാണുന്നത് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാതെ കണ്ണും മിഴിച്ചു നിന്നിരുന്ന ശോശന്നായിലേക്ക് നീണ്ടു.

എന്നാൽ ഇവയൊന്നും കൂസാതെ തല ഉയർത്തി ശിവനും നാണത്തിൽ മുങ്ങി അവനോടു ചേർന്ന് സുജയും പിറകിൽ ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ട് ചിരിയടക്കി, അനുവിനെയും കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീജയും നടന്നു.

"അമ്മാ....ഞങ്ങൾ എത്തി...."

വീടിനു പുറത്തു തങ്ങൾ എത്തിയത് അറിയിക്കാനായി ശ്രീജ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

സുജയുടെ വീടിന്റെ മുന്നിൽ നിന്ന് ശ്രീജയുടെ കൂവൽ കേട്ട സുധാമ്മ കുട്ടുവിനെയും കൂട്ടി വിളക്കുമായി വാതിൽ തുറന്നു,
ചിരിയോടെ മുന്നിൽ നിന്നവരെ നോക്കിയ ശേഷം സുജയുടെ കയ്യിലേക്ക് ദീപം തിളങ്ങുന്ന വിളക്ക് കൊടുത്തു അകത്തേക്ക് കയറ്റി.
ശിവൻ ആദ്യമായി സുജയ്ക്കുശേഷം ആഹ് വീടിന്റെ അകത്തു കയറി,
ഭിത്തിയോട് ചേർത്ത് വച്ചിരുന്ന ബെഞ്ചിൽ അവരെ ഇരുത്തിയ സുധാമ്മ ഒരു കുഞ്ഞു സ്റ്റീൽ ഗ്ലാസിൽ പാല് അനുവിന് കൊടുത്തു.

"മോള് അമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും ഇതിൽ നിന്ന് കോരി കൊടുത്തെ...."

സുധാമ്മയുടെ വാക്ക് കേട്ട അനു പെട്ടെന്നൊന്നു പരുങ്ങി,
അതിലും നാണം വന്നത് സുജയിലും ശിവനിലും ആയിരുന്നു.

ശ്രീജയും നിർബന്ധം പിടിച്ചതോടെ പരുങ്ങിയും നാണിച്ചും അനു അവളുടെ അമ്മയ്ക്കും പുതിയ അച്ഛനും മധുരം നൽകി.

"ശിവാ....
വലിയ ചടങ്ങായിട്ടൊന്നും അല്ലെങ്കിലും ഇന്ന് ഒരു മംഗളം നടന്നതല്ലേ....
ഒരു ചെറിയ സദ്യ ഞങ്ങൾ കൂട്ടുന്നുണ്ട്,
ശിവൻ പോയി പുഴക്കരയിലെ കുടിയിൽ നിന്ന് എടുക്കാനുള്ളതെല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ട് പോര്,....
ഇനി ഈ വീട് ശിവന്റെ കൂടിയാ...

ഇവിടുത്തെ കുടുംബനാഥൻ…
അതുകൊണ്ട് വൈകണ്ട…
പോയിട്ട് വാ…"

സുധാമ്മ പറഞ്ഞത് കേട്ട് ശിവൻ അവിടെ നിന്ന് ഇറങ്ങി,

കല്യാണ വേഷത്തിൽ അവൻ നാട്ടുവഴിയിലൂടെ പുഴക്കരയിലേക്ക് നടന്നു.

നാട് വിളിച്ചറിഞ്ഞു നടത്തുന്ന കല്യാണത്തിലും വേഗത്തിലാണ് ശിവന്റെയും സുജയുടെയും കല്യാണ വാർത്ത കരുവാക്കുന്നിൽ പടർന്നത്.

പുഴക്കരയിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ അവനെ നോക്കി പലരും ചൂഴ്ന്നു നോക്കി ചിരിച്ചു, ചിലർ ആക്കിയ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു.
എല്ലാവര്ക്കും അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന് ചിന്തിക്കാൻ വിട്ട് ആരെയും കൂസാതെ ശിവൻ തന്റെ കുടിയിലേക്ക് നടന്നു കയറി.
അഴയിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒന്ന് രണ്ടു
ഷർട്ടും മൂലയിൽ ചുരുട്ടി വച്ചിരുന്ന തഴ പായയും കമ്പിളിയും, തന്റെ ട്രങ്ക് പെട്ടിയും മാത്രം ആയിരുന്നു അവന്റെ സ്വത്ത്.
ഷർട്ട് മടക്കി പെട്ടിയിലാക്കി പായയും കയ്യിൽ പിടിച്ചു കുടിയിൽ നിന്നിറങ്ങുമ്പോൾ കുന്നിൽ വന്ന കാലം മുതൽ തനിക്ക് അഭയമായിരുന്ന കുടിയോട് മൗനപൂർവ്വം അവൻ യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങി.

തിരിച്ചെത്തിയ ശിവനെ കാത്ത് സദ്യയൊരുക്കി അവന്റെ പുതിയ കുടുംബം കാത്തിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

സാമ്പാറും തോരനും ഇഞ്ചിക്കറിയും അച്ചാറും കൂട്ടിയുള്ള കുഞ്ഞു കല്യാണ സദ്യ അവർ ഒന്നിച്ചുണ്ടു,
മധുരം പകർത്താൻ അവസാനം കുറച്ചു പരിപ്പ് പായസം കൂടെ വിളമ്പികൊടുത്തിട്ട്,
അവരെ വീടിനോടു ചേരാൻ വിട്ട് ശ്രീജയും സുധയും കുട്ടുവും വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി.

തികച്ചും മൂകതയിലേക്കാണ് അവരുടെ വീട് ചെന്ന് വീണത്,
പുതിയതായി വീട്ടിൽ എത്തിയ ശിവനെ എങ്ങനെ സ്വീകരിക്കണം എന്നറിയാതെ സുജ അനുവിനെ ചേർത്തുപിടിച്ചു നിന്ന് പരുങ്ങി.
അതെ അവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നു ശിവനും, പുതിയ ഒരു ലോകത്തു എത്തിയ വീർപ്പുമുട്ടൽ അവനെ ചുറ്റി,
എന്ത് എങ്ങനെ തുടങ്ങണം എങ്ങനെ ഉൾക്കൊള്ളണം എന്നറിയാതെ ശിവനും പരുങ്ങി.

നടുമുറിയുടെ ഒരു വശത്ത് നിന്ന് പരുങ്ങുന്ന അമ്മയെയും മറുവശത്തു നിന്ന്

പരുങ്ങുന്ന ശിവനെയും കണ്ട് ഇതുവരെ താൻ കാണാത്ത അറിയാത്ത വീടിന്റെ മൗനത്തിൽ കുഴങ്ങി നിൽക്കുകയായിരുന്നു അനുവും.
തന്റെ ദേഹത്ത് അമർന്നു വിറക്കുന്ന സുജയുടെ കൈകളിൽ നിന്നും തന്റെ അമ്മ അനുഭവിക്കുന്ന പിരിമുറുക്കം അനുവിന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ വെട്ടിക്കുന്ന സുജയുടെയും ശിവന്റെയും കണ്ണുകളും, രണ്ടു പേരുടെയും പരിഭ്രമവുമെല്ലാം അനുവിന് ഉള്ളിൽ കൗതുകം ഉണർത്തുന്നതായിരുന്നു..
എങ്കിലും ശിവന്റെ സാന്നിധ്യം അനുവിനെയും അസ്വസ്ഥമാക്കുന്നതായിരുന്നു,

"ഞാൻ ഒന്ന് പുറത്തേക്ക് പോയിട്ട് വരാം.."

വീർപ്പുമുട്ടലും സുജയുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള നോട്ടവും താങ്ങാൻ കഴിയാതെ മറുപടിക്ക് കാത്തു നിൽക്കാതെ ശിവൻ വെളിയിലേക്കിറങ്ങി,
ഒന്നാഞ്ഞു ശ്വാസമെടുത്തിട്ട് വീണ്ടും പുഴക്കരയിലേക്ക് നടന്നു.

മനസ്സ് ശാന്തമാവും വരെ കാറ്റേറ്റ് അവിടെ ഇരുന്നു,
ചെമ്മാനത്തിന് ഇരുൾച്ഛായ പടർന്നു തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് സമയത്തെക്കുറിച്ചുപോലും അവൻ ബോധവാനായത്.

വീട്ടിൽ തന്നെ കാത്ത് രണ്ടുപേരുണ്ടാവും എന്ന തോന്നൽ അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു സന്തോഷം നുരപൊങ്ങി,
കാലുകൾക്ക് വേഗതയേറി,
വീടിന്റെ താഴെ എത്തുമ്പോൾ വാതിൽപ്പടിയിൽ സുജയേക്കണ്ടു ഒപ്പം ശ്രീജയും,
അതോടെ ശിവൻ വേഗം മുകളിലേക്ക് കയറി ചെന്നു.

"ഇതേവിടെപോയിരുന്നെടാ….
ഇവിടെ ഒരു പെണ്ണും കൊച്ചും ഉള്ളത,
... ഇനി പഴയകൂട്ട് തോന്നും പോലെ നടക്കാൻ ഒന്നും ഒക്കില്ല,
ഇവിടെ വേണം നീ,
കേട്ടല്ലോ…."

"ഹ്മ്…"

"ശെരി….ഡി കൊച്ചെ…നീ ചെന്ന് അടുക്കളയിലുള്ളതൊക്കെ ഒന്ന് ചൂടാക്ക്,
ശിവാ…പോയി ഉടുപ്പ് മാറ് രാവിലെ മുതൽ ഈ കോലത്തിലല്ലേ, ചെല്ല്…"

ശ്രീജ രണ്ടുപേരെയും നോക്കി തിരികെ വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു.

ഇരുട്ട് ചാഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്നു,

മഞ്ഞിന്റെ കനം കൂടി വരുന്നതും ശിവനറിഞ്ഞു.
അകത്തേക്ക് സുജയുടെ പിന്നാലെ കയറുമ്പോൾ പുസ്തകം തുറന്നു വെച്ച് റാന്തലിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ എന്തോ എഴുതുന്ന അനു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു,
അവന്റെ സാമീപ്യം അറിഞ്ഞെന്നോണം തല ഉയർത്തിയ അനുവിനെ നോക്കി ശിവൻ ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു,
എന്നാൽ ഒന്ന് നോക്കിയ അതെ വേഗതയിൽ വീണ്ടും തല കുനിച്ച അനുവിനെ കണ്ട ശിവന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു വേദന നിറഞ്ഞെങ്കിലും അത് ഉള്ളിലൊതുക്കി ശിവൻ ചുറ്റുമൊന്നു നോക്കി.
അൽപം വലിയ നടുമുറി, ഭിത്തിയിൽ നിറം മങ്ങി മഞ്ഞപ്പ് പടർന്നിട്ടുണ്ട്, നടുമുറിയിൽ നിന്നും അടുക്കളയിലേക്കും അടുത്തുള്ള മറ്റൊരു മുറിയിലേക്കും വാതിലുണ്ട്,...
അടുക്കളയിൽ നിന്നും തട്ടലും മുട്ടലുമൊക്കെ കേൾക്കുന്നുണ്ട്.
സുജ അത്താഴത്തിനുള്ള വക കൂട്ടുന്ന തിരക്കിൽ ആണെന്ന് മനസ്സിലായി.
വേഷം മാറണം…
ശിവൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് ചുറ്റും നോക്കി..
തന്റെ പെട്ടി ആണവൻ നോക്കിയത്.

"അതാ മുറിയിലുണ്ട്…"

പതിഞ്ഞു താണൊരു ശബ്ദം,...
അടുക്കളയിൽ നിന്നും തല പുറത്തേക്കിട്ട് സുജ പറഞ്ഞു.
അവൾ ആദ്യമായി അവനോടു സംസാരിച്ചു…

"ഘ്മ്…"

അവളെ നോക്കി ഒന്ന് മൂളി…
പക്ഷെ അവന്റെ ചുണ്ടിൽ ഒരാശ്വാസത്തിന്റെ ചിരി വിരിഞ്ഞത് അവൾ കണ്ടിരുന്നില്ല.

മുറിയിൽ ഒരു കുഞ്ഞു കട്ടിൽ, പായയും അതിനുമേലെ പുതപ്പും കമ്പിളിയും കൊണ്ട് ഒരു മെത്ത പോലെ ആക്കിയിട്ടുണ്ട്,
ചെറിയ മുറിയുടെ മുക്കാലും ആഹ് കട്ടിൽ കയ്യേറിയിട്ടുണ്ട്,
അതിന്റെ ബാക്കി നിന്ന ഭാഗത്തിൽ തന്റെ പെട്ടി, അവൻ കണ്ടു അതിനോട് ചേർന്ന് തന്റെ പായും.
പെട്ടി തുറന്നു ഒരു മുണ്ടും ഷർട്ടും തോർത്തും എടുത്തു പുറത്തിറങ്ങി.

അടുക്കള വഴി പുറത്തേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ അവൻ സുജയെ കണ്ടു ,
എന്തോ ആലോചനയിൽ ആയിരുന്നു അവൾ.

പുറത്തെ മുറ്റത്ത് കിണറും, അതിനപ്പുറത്തായി ഒരു മറപ്പുരയും അവൻ കണ്ടു,

എടുത്തു മാറാനുള്ള ഉടുപ്പെല്ലാം കിണറ്റിൻ കരയിൽ വച്ച ശേഷം ഷർട്ടൂരി മുണ്ടു മടക്കികുത്തി ശിവൻ തൊട്ടി കിണറ്റിലേക്കിട്ടു,...

"ഞാൻ വെള്ളം കോരി വച്ചിട്ടുണ്ട്…."

തൊട്ടി കിണറ്റിൽ അലച്ചു തല്ലി വീണ സ്വരം കേട്ട് സുജ പിന്നിലേക്ക് വന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ,...നോക്കിയില്ല…,
…….."

പെട്ടെന്നവളുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട ശിവന് എന്ത് പറയണം എന്നറിയാത്ത അവസ്ഥയിൽ ആയി.
അതെ സമയം അർധനഗ്നനായി നിന്ന ശിവനെ കണ്ട് സുജയും പെട്ടെന്നൊന്നു പകച്ചു,
അവന്റെ രോമം അല്പം മാത്രം പടർന്ന വിരിഞ്ഞ നെഞ്ചും, പേശികൾ ഉറച്ച ശരീരവും കണ്ട സുജ വല്ലാതെ ആയി.
അവളുടെ മുഖം ചുവക്കുന്നത് കണ്ടാണ് ശിവനും തന്റെ വേഷത്തെക്കുറിച്ചു ആലോചിച്ചത്,
പെട്ടെന്ന് ചമ്മിയ ചിരിയോടെ മറപ്പുരയിലേക്ക് നടന്ന ശിവനെ അല്പം അഭിമാനത്തോടും, ഉള്ളിൽകുളിരുന്ന നാണത്തോടും കൂടെ സുജ അടുക്കളവാതിലിന്റെ മറവിലൂടെ നോക്കി നിന്നു.

"മതിയോ…."

"ഹ്മ്മ്…"

"അനു നിനക്കോ…"

"ആഹ് അമ്മ…"

രാത്രി നടുമുറിയിലിരുന്നു അത്താഴം കഴിക്കുമ്പോൾ പോലും അവനു അപരിചിതത്വം വിട്ടു മാറാത്തിനാൽ ഒന്നും മിണ്ടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല…
അനു മനഃപൂർവ്വം അവനെ അവഗണിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ അവൾക്ക് അങ്ങനെയൊരാൾ വീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്ന തോന്നൽ പോലും ഇല്ലായിരുന്നു.

കഴിച്ചുകഴിഞ്ഞു അതിലും വലിയ പരിഭ്രമത്തിലാണ് ഇരുവരും വന്നു ചേർന്നത്,
അത്താഴം കഴിഞ്ഞ അനു കട്ടിലിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.
കൂട്ടത്തിൽ അത്ര പഴയതല്ലാത്ത ഒരു ബ്ലൗസും മുണ്ടും ചുറ്റി മേൽമുണ്ടിന്റെ

കോന്തലയിൽ കൈകുരുത്തുകൊണ്ട് മുറിയുടെ വാതിലിൽ ചാരി പരിഭ്രമിക്കുന്ന സുജയെ കണ്ട ശിവന് അവളുടെ ഉള്ളു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.

"എന്റെ പായ എടുത്തു തരുവോ…
ആഹ് മുറിയിലുണ്ട്…"

കേൾക്കാൻ കാത്തു നിന്നിരുന്ന പോലെ സുജ പായും കമ്പിളിയുമെടുത്തവന് കൊടുത്തു,
ശിവൻ പായ നടുമുറിയിലെ നിലത്തുവിരിക്കുന്നതും കമ്പിളി കുടയുന്നതുമെല്ലാം സുജ നോക്കി നിന്നു,
ഇന്ന് മുതൽ ഇവിടെ ശിവനോടൊപ്പം അന്തിയുറങ്ങേണ്ടി വരുമോ എന്നവൾ ചിന്തിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, മനസ്സ് അതിനോട് ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല…

"മോളവിടെ ഒറ്റയ്ക്കല്ലേ...മോളെ തനിച്ചു കിടത്തേണ്ട താൻ, കൂടെ കിടന്നോളൂ…"

അതുവരെ സുജയോട് സംസാരിക്കാൻ മടിച്ചിരുന്ന ശിവൻ, അത്രയും എങ്ങനെയോ പറഞ്ഞു.

കേട്ടത് പെട്ടെന്ന് ഉൾകൊള്ളാൻ കഴിയാതെ സുജ വീണ്ടും ശിവനെ നോക്കി അവിടെ തന്നെ നിന്നു,...

"സാരമില്ല...മോളോടൊപ്പം പോയി കിടന്നോളൂ…"

അവളുടെ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കി ശിവൻ പറഞ്ഞു.
അവളുടെ കണ്ണിൽ അവനോടുള്ള നന്ദി നിറഞ്ഞു,
അവളിലെ പെണ്ണിനേയും അമ്മയെയും മനസിലാക്കിയതിന്.
ശിവനെ ഒന്ന് കൂടെ നോക്കി അനുവാദം ചോദിച്ച ശേഷം സുജ മുറിയിലേക്ക് കയറി, അവിടെ കട്ടിലിനു വശം ചേർന്ന്, അനു കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു.
അവളോട് ചേർന്ന് സുജ കിടന്നപ്പോൾ ആഹ് ചൂട് അറിഞ്ഞെന്നോണം അനു അവളിലേക്ക് പറ്റിച്ചേർന്നു.
ഒരു സ്വപ്നം എന്നോണം അരങ്ങേറിയ ദിവസത്തിന്റെ ക്ഷീണം കുടിയേറിയ അവളുടെ കണ്ണുകൾ എന്നത്തെക്കാളും മുന്നേ താലി കെട്ടിയവന്റെ സുരക്ഷയുടെ കരുതൽ പറ്റി വേഗം മയങ്ങി.

****

"ഹോ എന്നാലും നീയൊരു ബലാല് തന്നെ, മുണ്ടാണ്ടും, അറിയാണ്ടും നടന്നു, അവസാനം കുന്നിലെ ഒന്നാം നമ്പർ ഷോടതി തന്നെ ഇജ്ജ് പോക്കറ്റിലാക്കിയല്ലേ…"

പിറ്റേന്ന് അരത്തിൽ കത്തി രാഗി കൊണ്ടിരുന്ന ശിവനെ നോക്കി വീരാൻകുട്ടി നാവാട്ടിതുടങ്ങി.

കേൾക്കാത്ത മട്ടിൽ ശിവൻ കത്തിയുടെ മൂർച്ച കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

"ഹോ ന്നാലും നീയ്….
ആഹ്,....പോട്ടെ..
ഇജ്ജ് ന്നലെ ശെരിക്ക് ആഘോഷിച്ചോടോ….
ല്ലാം ഒന്ന് വിശദായിട്ട് പറേൻ… ഞമ്മള് ഒന്ന് കേൾക്കട്ടെ,...."

ശിവന്റെ മുഖം വലിഞ്ഞു മുറുകി.
കൂർപ്പിച്ചു മുനകൂട്ടിയ കണ്ണിന്റെ ഒരു നോട്ടം, വീരാൻകുട്ടിയുടെ വയറിൽ ഒരു പിടുത്തം വീണ പോലെ ആയി.
ശിവന്റെ അത്തരമൊരു മുഖം വീരാൻകുട്ടി ആദ്യമായി കാണുകയായിരുന്നു.
നോട്ടത്തിൽ പന്തികേട് തോന്നിയ വീരാൻകുട്ടി പിന്നെ അവിടെ ഇരുന്നില്ല.

"ഇയ്യ്….കത്തി മിനുക്കി കൂടെ കൊണ്ടോയ്ക്കോ…..
മറ്റന്നാൾ അറുക്കാനുള്ള പോത്തു വരും,
ഞമ്മക്ക് ഒന്ന് രണ്ട് സ്ഥലത്ത് പോവാനുണ്ട്."

അവന്റെ കൺവെട്ടം കടന്നിട്ടാണ് വീരാൻകുട്ടി ആഞ്ഞൊന്നു ശ്വാസം എടുത്തത്.

ശിവന് വീരാൻകുട്ടി പറഞ്ഞ ഓരോ വാക്കിലും രക്തം തിളക്കുകയായിരുന്നു,
കണ്ണിൽ നിന്ന് അയാൾ മായും വരെ അവന്റെ ഉള്ളു പിടക്കുകയായിരുന്നു.

"തുഫ്….."

അയാൾ പോയപ്പോൾ അത് വരെ വായിൽ കിടന്ന തുപ്പൽ അയാളോടുള്ള അരിശത്താൽ അവൻ നീട്ടി തുപ്പി.

കത്തി മിനുക്കി മൂർച്ചകൂട്ടി പൊതിഞ്ഞെടുത്, ചായ കുടിക്കാനായി വറീതേട്ടന്റെ കടയിലേക്ക് അവൻ കയറി.
പലരും ചോദ്യങ്ങൾ എറിഞ്ഞെങ്കിലും അവൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല….

"ഇങ്ങനൊരു പൊട്ടൻ…"

അവന്റെ മൗനത്തിൽ പലവട്ടം മടുപ്പ് തോന്നിയ പലരും, പലവട്ടം വിളിച്ച പേര് വീണ്ടും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ ചിരിച്ചു.

ചായ കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് കവലയിൽ ജീപ്പ് വന്നിറങ്ങുന്നത്,
ജീപ്പിൽ നിന്ന് കുട്ടുവിനൊപ്പം തന്റെ മോള് ഇറങ്ങുന്നത് കണ്ട ശിവന്റെ മുഖം തിളങ്ങി,

അറിയാതെ ആണെങ്കിലും അനുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ മോള് എന്ന് മനം ഉരുവിട്ടതറിഞ്ഞ ശിവൻ ഒന്ന് കുളിർത്തു.

പാവാടയുമാട്ടി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് നടന്നു നീങ്ങുന്ന അനുവിനെ കണ്ട്, അവന്റെ ഉള്ളിൽ വാത്സല്യം നിറഞ്ഞു.

ഇരുട്ട് വീണുതുടങ്ങിയപ്പോൾ വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു തുടങ്ങിയ ശിവന്റെ കയ്യിലെ പൊതിയിൽ തേൻ മധുരം നിറച്ച തേൻമിട്ടായിയും ഉണ്ടായിരുന്നു, വറീതേട്ടന്റെ കടയിൽ നിന്നും അത് വാങ്ങുമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സ് നിറയെ അവന്റെ മോളുടെ മുഖം ആയിരുന്നു.

വീട്ടിൽ എത്തുമ്പോൾ കുളി കഴിഞ്ഞു ആഹ് കുഞ്ഞു സുന്ദരി അടുക്കള വാതിലിനോട് ചേർന്ന് ഇരുന്നിരുന്നു, ഈറൻ മുടി വിടർത്തിയിട്ട്, പുസ്തകം വായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന അനുവിന് നേരെ അവൻ പൊതി തുറന്നു മിട്ടായി നീട്ടി…
അതിലേക്ക് ഒന്ന് നോക്കി മുഖം തിരിച്ച അനുവിന്റെ കണ്ണിൽ തന്നോടുള്ള വെറുപ്പ് കണ്ടതും ശിവന്റെ ഉള്ളു നീറി.
അനു തന്നിൽ നിന്നും ഒത്തിരി ദൂരെയാണെന്ന് അവനു മനസ്സിൽ ആയി.
അടുക്കള തട്ടിൽ ആഹ് പൊതി വച്ച് തിരികെ നടക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഉള്ളിൽ എടുത്ത തീരുമാനം തെറ്റിയോ എന്ന തോന്നൽ ആയിരുന്നു.

ദിവസങ്ങൾ കൊഴിയുംതോറും ശിവന്റെ രീതികൾ സുജയും അനുവും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു, രാവിലെ ഉണരുന്ന ശിവൻ ആദ്യം ചെയ്യുക കിണറ്റിൽ നിന്നും വെള്ളം കോരി മറപ്പുരയിലും അടുക്കളയിലെ ആവശ്യമായ പാത്രങ്ങളിലും നിറയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു,
പിന്നെ കുളിച്ച ശേഷം സുജയ്ക്കും അനുവിനും കുളിക്കാനുള്ള വെള്ളം നിറച്ചു വയ്ക്കും, രാവിലെ സുജ ഉണ്ടാക്കുന്നത് കഴിച്ചു അനുവിന് പിറകെ ജോലിക്ക് പോകും, ഉച്ചയ്ക്ക് വീട്ടിലെത്തി സ്വയം എടുത്തു കഴിക്കും, വൈകീട്ട് എന്നത്തേയും പോലെ മിട്ടായിപൊതിയുമായി വീട്ടിലെത്തും അനു അത് അവഗണിക്കും എന്നറിഞ്ഞിട്ടുകൂടി അടുക്കളയിൽ അത് അവൾ കാൺകെ വെക്കും,
അതെല്ലാം ഇതൊന്നുമറിയാതെ സുജയ്ക്ക് ശിവന് തന്നോടുള്ള പ്രേമ സമ്മാനമായിക്കണ്ട് സുജ കൊതിയോടെ നുണഞ്ഞിരുന്നു.
സുജയുടെ മുന്നിൽ അനു ഒരിക്കലും ശിവനോടുള്ള അവഞ്ജ കാണിച്ചിരുന്നില്ല എങ്കിലും അനുവിന് തന്നോടുള്ള ഇഷ്ടക്കേട് അന്നതെപോലെ ഇന്നും ഉണ്ടെന്നു ശിവന് അറിയാമായിരുന്നു.
ശിവൻ പക്ഷെ വളരെ പെട്ടെന്ന് ആഹ് കുടുംബത്തിന്റെ നാഥനായി,
വീട്ടിലെ ഓരോന്നും തീരുമ്പോൾ പറയാതെ തന്നെ കണ്ടറിഞ്ഞു അത് സുജയുടെ കയ്യിൽ എത്തിയിരുന്നു,
ആഴ്ചകളിൽ തന്റെ ചില്ലറ ആവശ്യത്തിന് എടുത്ത് ബാക്കി കാശ് സുജയെ

ഏൽപ്പിക്കും,
കിടപ്പ് ഇപ്പോഴും രണ്ടിടത്താണെങ്കിലും സുജയ്ക്ക് ഇതുവരെ ഇല്ലാതിരുന്ന സംരക്ഷണം ശിവൻ വന്ന നാൾ മുതൽ അറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ അവൾ അവളറിയാതെ അവനിലേക്ക് ചായുകയായിരുന്നു.

കരുവാക്കുന്ന് അതിന്റെ സ്ഥായീഭാവത്തിലേക്ക് ചേക്കേറി,
സുജയുടെയും ശിവന്റെയും പുതിയ ജീവിതം ഉള്ളിൽ തെല്ലസൂയ പടർത്തിയെങ്കിലും വിധിയായി കണ്ട്, ഒന്നുരണ്ടു പേരൊഴികെ കരുവാക്കുന്നുകാർ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി,
ശിവന്റെയും സുജയുടെയും ജീവിതത്തിൽ താളപ്പിഴകൾ വന്നുകയറുന്ന കാലം കാത്തുകൊണ്ട് ബാക്കിയുള്ളവരും ഒപ്പം നീങ്ങി,

ശിവന്റെ വിയർപ്പിനാൽ സുജയും അനുവും വയറു നിറഞ്ഞു നിദ്രയെ പുല്കുന്ന ദിനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങി.

മറപ്പുരയിലെ കീറലുകളും തെള്ളലുകളും ശിവൻ മറച്ചു.
ഒരു ദിവസം ജോലി കഴിഞ്ഞെത്തിയ സുജ കണ്ടത് പുരപ്പുറത്തെ ഓടുകൾ മാറ്റുന്ന ശിവനെയായിരുന്നു,
അന്ന് മുതൽ മഴപെയ്താൽ ഓടിനിടയിലൂടെ സുജയുടെയും അനുവിന്റെയും ദേഹത്ത് മുത്തമിടാൻ മഴത്തുള്ളികൾ വന്നില്ല,
സുജ ഓരോന്നിലും ശിവന്റെ കരുതൽ കാണുകയായിരുന്നു,
അധികം സംസാരിച്ചില്ലെങ്കിലും, തന്റെ മനസ്സ് കാണും പോലെ ആയിരുന്നു ശിവൻ എന്ന് സുജയ്ക്ക് പലപ്പോഴും തോന്നിയിരുന്നു,
ശിവനെ ആകെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നത് അനുവിന്റെ അകൽച്ച ആയിരുന്നു.

****

അന്ന് രാവിലെ വറീതേട്ടന്റെ കടയിലേക്കുള്ള വിറക് വരുമെന്നുള്ളതിനാൽ അതിരാവിലെ തന്നെ സുജയോട് പറഞ്ഞ് ശിവൻ പോയിരുന്നു,
രാവിലെ വിറകുമായെത്തിയ ലോറിയിൽ നിന്ന് വിറകിറക്കി,
വിയാർപ്പാറ്റുന്ന നേരമാണ് അനു കുട്ടുവുമൊത്തു സ്കൂളിൽ പോവാൻ ജീപ്പിലേക്ക് നടക്കുന്നത് ശിവൻ കണ്ടത്,
പക്ഷെ കലങ്ങി മറിഞ്ഞ അനുവിന്റെ കണ്ണുകളും പുറംകൈകൊണ്ട് അവൾ കണ്ണ് തുടക്കുന്നതും കണ്ട ശിവന്റെ ഉള്ളു നീറി,
എന്ത് പറ്റിയെന്നു അനുവിനോട് ചോദിക്കണം എന്ന് ശിവന് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും തന്നോട് എങ്ങനെ അവൾ പ്രതികരിക്കും എന്നറിയതിരുന്നത് കൊണ്ടവൻ അതിനു മുതിർന്നില്ല...
എങ്കിലും അനുവിന്റെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പോവുന്ന മുഖം കണ്ട് സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ,

ശിവൻ വേഗം അവിടെ നിന്നിറങ്ങി വീട്ടിലേക്ക് അതിവേഗം നടന്നു.

എന്താ സംഭവിച്ചതെന്നറിയാതെ, അവന്റെ ഉള്ളുരുകി.

"എന്ത് പണിയാടി നീ കാണിച്ചേ, കൊച്ചത്രയും ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടാവില്ലേ അത് ചോദിച്ചത്,
എന്നിട്ട് നീ എന്തിനാ വിടാതിരുന്നേ…."

"ചേച്ചീ ഇപ്പോഴാ ഒന്ന് നേരെ നിന്ന് തുടങ്ങിയെ,....ഒരു പെൺകൊച്ചല്ലേ ചേച്ചി, ഇതുവരെ ഒന്നും അവൾക്കായി കരുതിവെക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, ഇനി ഒന്നിൽ നിന്ന് തുടങ്ങണം അതാ ഞാൻ,....."

"എന്ന് വച്ച് ഇങ്ങനെയാണോ അതിനു കൂട്ടിവെക്കുന്നെ….നിനക്ക് രണ്ടു തല്ലു കിട്ടാത്തതിന്റെയാ പെണ്ണേ...ഇന്ന് കൊച്ചു വരട്ടെ ഞാൻ കൊടുക്കും അവൾക്ക് കാശ്."

ശ്രീജ പറഞ്ഞു തീർന്നതും തങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് വേഗത്തിൽ വരുന്ന ശിവനെ അവർ കണ്ടു.

"എന്താ മോള് കരഞ്ഞോണ്ടു പോയെ…
എന്താ പറ്റിയെ…!!!"

ശിവന്റെ സ്വരത്തിൽ ആകുലത നിറഞ്ഞിരുന്നു,
അവന്റെ മട്ടും ഭാവവും കണ്ട് പകച്ചുപോയ സുജ ഒന്ന് ഭയന്നു,

"അത് ഒന്നൂല്ല ശിവാ, മോള്ടെ പള്ളികൂടത്തീന്നു പിള്ളേരെ എവിടെയോ കൊണ്ടുപോവുന്നുണ്ടെന്നു, അതിനെന്തോ കാശ് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഈ പൊട്ടി കൊടുത്തില്ല,...
അതിന്റെ വാശിക്ക് കരഞ്ഞോണ്ടു പോയതാ."

"അതെന്താ കൊടുക്കാഞ്ഞേ….
വീട്ടിലേക്കുള്ള കാശ് ഞാൻ തന്നിരുന്നതല്ലേ….
പോരെങ്കിൽ എന്നോട് ചോദിച്ചൂടാർന്നോ,..."

സുജയോട് നോക്കി ശിവൻ ചോദിച്ചു.

"എന്റെ ശിവാ നീ ഇങ്ങനെ ചാടല്ലേ…
ഇവളുടെ ഓരോ പൊട്ടബുദ്ധിയിൽ ഇങ്ങനെ ഓരോന്ന് തോന്നി ചെയ്യുന്നതാ,
സാരമില്ല നാളെ കൊച്ചിന് കാശു കൊടുത്തു വിടാം."

ശ്രീജ ശിവനെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ എന്നോണം പറഞ്ഞു നിർത്തി.

"നാളെയാ അവരെ കൊണ്ട് പോവുന്നെ,...
ഇന്ന് അവസാന തിയതി ആന്ന അനു പറഞ്ഞെ."

എന്തോ വലിയ തെറ്റ് താൻ ചെയ്ത് പോയെന്ന നിലയിൽ ശിവന്റെ മുഖത്ത് നോക്കാതെ സുജ സ്വരം താഴ്ത്തി അത്ര മാത്രം പറഞ്ഞു.

"അയ്യോ….ഈ പെണ്ണൊപ്പിക്കുന്ന ഓരോ ചെയ്ത്ത്,....
സാരമില്ല ഇനിയും എപ്പോഴേലും കൊണ്ടുപോവുമ്പോൾ തടസ്സം പറയാതെ അവളെ വിട്ടേക്കണം."

ശ്രീജ സുജയുടെ തലയിലൊന്നു കൊട്ടിയ ശേഷം പറഞ്ഞു.

"എത്ര രൂപ കൊടുക്കണം…"

ശിവന്റെ സ്വരം അവിടെ ഉയർന്നു.

"ഇനിയെങ്ങനാ ശിവാ, കൊച്ചിപ്പോൾ പോയിട്ടുണ്ടാവും…"

"എത്ര കാശ് വേണോന്ന മോള് പറഞ്ഞെ…."

ശിവൻ അതു കേൾക്കാത്ത മട്ടിൽ സ്വരം ഉയർത്തി വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

"ഇരുന്നൂറ് രൂപ…"

സുജ പേടിയിൽ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞുപോയി.

"നീ എവിടേക്കാട ശിവാ…."

പോക്കറ്റിൽ ഒന്ന് നോക്കിയിട്ട് വേഗം തിരിഞ്ഞു നടന്ന ശിവനെ നോക്കി ശ്രീജ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു,

"എനിക്കൊന്നും, ഒന്നിനും പോകാനൊത്തിട്ടില്ല ശ്രീജേച്ചി…
അതിന്റെ വിഷമോം സങ്കടോം ഒക്കെ എനിക്കറിയാം,
എന്നിട്ടിപ്പോൾ എന്റെ മോള് ഒന്ന് ആശിച്ചിട്ട് അത് പോലും നടത്തികൊടുക്കാൻ പറ്റിയില്ലേൽ പിന്നെ ഞാനെന്തിനാ…"

അവരുടെ മറുപടിക്കുപോലും കാക്കാതെ ശിവൻ കാറ്റുപോലെ കവലയിലേക്ക് നടന്നു.

കണ്ടതിന്റെയും കേട്ടതിന്റെയും അമ്പരപ്പ് മാറാതെ സുജയും ശ്രീജയും

വഴിയിൽ അവനെയും നോക്കി നിന്നു.

"വറീതേട്ട, ഈ സൈക്കിൾ ഞാനൊന്നു എടുക്കുവാണെ…"

ചായക്കടയുടെ വശത്തു ചാരിവച്ചിരുന്ന വറീതിനെക്കാളും പ്രായം ചെന്ന മുഴുവൻ സൈക്കിളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശിവൻ ചോദിച്ചു.

"എന്നാടാ ശിവാ...നിനക്ക് എവിടെ പോവാന…"

"ടൗണിലെത്തണം വറീതേട്ടാ…."

ശിവന്റെ സ്വരത്തിൽ ദൈന്യത നിഴലിച്ചിരുന്നു.

"ഈശോയെ ടൗൺ വരെയോ…..
ഈ സൈക്കിളും കൊണ്ടോ…"

പുരാവസ്തുകാര് കണ്ടാൽ ആഹ് നിമിഷം എടുത്തോണ്ടുപോകാനും മാത്രം പ്രായം ചെന്ന സൈക്കിളിൽ ടൗൺ വരെ എത്തുന്ന കാര്യം ആലോചിച്ച വറീത് തലയിൽ കൈവച്ചു അവനെ നോക്കി.

"ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു കൊണ്ടോയി തിരികെ കൊണ്ടോന്നോളാം ചേട്ടാ…
മോള്ടെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ എത്തണം അതുകൊണ്ടാ…."

"നീ കൊണ്ടൊക്കോടാ ശിവാ…"

ശിവന്റെ മുഖഭാവം കണ്ട വറീതിനു പിന്നൊന്നും പറയാൻ തോന്നിയില്ല.

ടാർ കണിപോലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കരുവാക്കുന്നിലേക്കുള്ള റോഡിൽ ശിവൻ ആഞ്ഞുചവിട്ടി ടൗണിലേക്ക് നീങ്ങുമ്പോൾ അവന്റെ ഉള്ളിൽ അനുവിന്റെ മുഖം മാത്രം ആയിരുന്നു,
ഒപ്പം താൻ പിന്നിട്ട ബാല്യത്തിന്റെ കയ്പ്പോർമ്മകളും.

****

"അനുപമ….കുട്ടി മാത്രേ നാളെയുള്ള പിക്നിക്ക് വരാതെയുള്ളൂ….
എന്താ വീട്ടിൽ ടീച്ചർ സംസാരിക്കണോ…."

പിറ്റേന്ന് പോകാനുള്ള കുട്ടികളുടെ എണ്ണം എടുത്ത ശേഷം തലകുമ്പിട്ടിരിക്കുന്ന അനുവിന്റെ അടുത്തെത്തി ടീച്ചർ ചോദിച്ചു.

"വേണ്ട...എനിക്കിഷ്ടല്ലാ,....അതാ ഞാൻ വരാത്തെ…"

കണ്ണുയർത്തിയാൽ കണ്ണിലെ നീര് തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുമെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടോ, അവൾ തല ഉയർത്താതെ വിങ്ങുന്ന മനസ്സുമായി പറഞ്ഞു തീർത്തു.

കൂടുതൽ ചോദിച്ചു വിഷമിപ്പിക്കണ്ട എന്ന് കരുതിയാവണം ടീച്ചറും തലയിലൊന്നു തഴുകി അവളെ കടന്നുപോയി.

"ടീച്ചറെ…..!!!!"

മേശപ്പുറത്തുനിന്നു ചോക്കെടുത്ത് ബോർഡിലേക്ക് തിരിയുമ്പോഴായിരുന്നു പുറത്തു നിന്നുള്ള ആഹ് വിളി.

"ആരാ...എന്താ വേണ്ടേ…"

വിയർത്തൊലിച്ചു വെളിയിൽ നിന്ന ശിവനെ നോക്കി അവർ ചോദിച്ചു.
പുറത്തു നിന്നുള്ള ശബ്ദത്തിന്റെ ഉറവിടം അറിയാനായി, കുഞ്ഞുതലകൾ പൊങ്ങി താഴ്ന്നു നിന്നു.

"ഞാൻ…..ഞാൻ...അനുപമയുടെ അച്ഛനാ…"

പതുങ്ങി നിർത്തി നിർത്തിയാണ് ശിവൻ പറഞ്ഞത്.

"അനുപമയുടെ അച്ഛൻ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലല്ലോ…"

"അത് അവളുടെ രണ്ടാനച്ഛനാ ടീച്ചറെ…"

അപ്പോഴേക്കും എത്തികുത്തി തലപുറത്തേക്കെതിച്ചു ആളെകണ്ട കരുവാക്കുന്നിലെ മറ്റൊരു കാന്താരി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

കുലുങ്ങി ഉള്ള കളിയാക്കിച്ചിരികൾ ഉയർന്നതോടെ ടീച്ചർ വാതിലിൽ ഒന്ന് കയ്യടിച്ചു അവരെ നിശ്ശബ്ദരാക്കി.
ക്ലാസ്സിലും വന്നു തന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ അപമാനിതായാക്കിയ ശിവനോടുള്ള ദേഷ്യം അനുവിൽ കുമിഞ്ഞുകൂടുന്നുണ്ടായിരുന്നു,

"എന്താ വേണ്ടേ...ഇത് ക്ലാസ് ടൈം ആണ്…"

ടീച്ചറുടെ സ്വരത്തിലും അവജ്ഞ നിറഞ്ഞിരുന്നു.

"അത് നാളെ മോള് ഇവിടുന്നു യാത്ര പോകുവാന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു….
കാശ് മോള് എടുക്കാൻ മറന്നുപോയി,

ഞാൻ അതുകൊണ്ടുകൊടുക്കാൻ…"

ശിവൻ കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്ന കാശ് അവർക്ക് നേരെ നീട്ടിക്കൊണ്ട് ക്ലാസ്സിനുള്ളിലേക്ക് അനുവിനെ പരതി…
അവന്റെ തിരച്ചിലിനോടുവിൽ വിടർന്ന കണ്ണുകളിൽ അമ്പരപ്പും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത ഭാവവുമായി, അനുവിനെ കണ്ടെത്തി.

"അവൾക്ക് വരാനിഷ്ടമില്ലെന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞെ…
എന്താ അനു വീട്ടിൽ പറഞ്ഞില്ലേ മോൾക്ക് പോവണ്ടാന്നു…"

അവളെ നോക്കി ടീച്ചർ ചോദിച്ചപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന അവളുടെ ശിരസ്സ് വീണ്ടും താഴ്ന്നു.

"ഇല്ല ടീച്ചറെ, ആദ്യം വീട്ടിൽ മോള് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനാ പോണ്ടാന്നു പറഞ്ഞെ…
പക്ഷെ പിന്നെ തോന്നി എന്റെ മോള് പോണോന്നു,...
എനിക്കിതിനൊന്നും പോവാൻ പറ്റിയിരുന്നില്ല, അപ്പോൾ എന്റെ മോള് എന്റെ അവസ്ഥയിൽ വളരണ്ട എന്ന് തോന്നി."

ശിവൻ പറഞ്ഞു തീർത്തു അനുവിനെ നോക്കി,
അവൾ കേട്ടതൊന്നും വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാതെ ശിവനെ തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

"നാളെ രാവിലെ സ്കൂൾ സമയത്തു തന്നെ എത്തിയാൽ മതി,...
പക്ഷെ തിരികെ എത്താൻ വൈകും,
അപ്പോൾ കൊണ്ടുപോവാൻ ഇവിടെ രക്ഷിതാവ് വേണം…"

"ഞാൻ വന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൊക്കോളാം ടീച്ചറെ…."

"ശെരി…."

"ശെരി ടീച്ചറെ…"

തന്നെ തന്നെ നോക്കി നിന്നിരുന്ന അനുവിനെയും ഒന്ന് നോക്കി ചിരിച്ച ശേഷം ശിവൻ തിരിച്ചു നടന്നു.
ജനാലയിലൂടെ, അവനെ കണ്ണ് വിടാതെ പിന്തുടരുകയായിരുന്നു അനു,
ഇതുവരെ കാണാതിരുന്ന അറിയാൻ ശ്രെമിക്കാതെ ഇരുന്ന ശിവനെ അവൾ നോക്കിക്കണ്ടു.

അന്ന് സ്കൂള് കഴിഞ്ഞു കരുവാക്കുന്നിൽ എത്തിയ അനുവിന്റെ കണ്ണുകളാൽ കവലയിലാകെ ആഹ് മുഖത്തിനായി പരതി,...

ചായക്കടയിലും, ഇറച്ചിക്കടയുടെ പരിസരത്തുമെല്ലാം ശിവനെ കാണാനായി അനു കണ്ണ് നീട്ടിയെങ്കിലും അവിടെയെങ്ങും കാണാതെ വന്നതോടെ അവളുടെ ഉള്ളിൽ നിരാശ നിറഞ്ഞു,
കുട്ടു അവളുടെ കൈ വലിച്ചു ഓരോന്ന് പറഞ്ഞു നടക്കുമ്പോഴും അവളുടെ കരിനീല കണ്ണുകൾ ആദ്യമായി അവനെ തിരഞ്ഞു.

അന്ന് പതിവിലും കുറച്ചു വൈകി ആണ് ശിവൻ വീട്ടിലെത്തിയത്.
അവന്റെ വരവിനു കാത്തെന്നോണം ഇന്ന് സുജയോടൊപ്പം അനുവും ഉള്ളാൽ കാത്തിരുന്നിരുന്നു,
ശിവൻ വൈകുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ഇതിനോടകം തന്നെ സുജയുടെ ഉള്ളു പിടയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു ,
അവന്റെ കാലടിയൊച്ച മുൻവശത്തുയർന്നു കേൾക്കും വരെ സുജയുടെ കണ്ണുകൾ ഇടയ്ക്കിടെ മുറ്റത്തേക്ക് എത്തിനോക്കുമായിരുന്നു,
ഇന്നവൾക്ക് കൂട്ടായി അനുവിന്റെ കണ്ണുകളും എത്തിയിരുന്നു.
ഇന്ന് രാവിലെ വരെ വീട്ടിൽ അധികപറ്റായി കടന്നുകൂടിയ അപരിചിതനിൽ നിന്നും ഇന്ന് അയാൾ തനിക്കും അമ്മയ്ക്കും ആരൊക്കെയോ ആയി മാറുന്നത് അനുവറിഞ്ഞു തുടങ്ങി.

ശിവൻ വരുമ്പോൾ അനു പതിവുപോലെ വാതിൽ പടിയിൽ ഇരുന്നു പുസ്തകം വായിക്കുക ആയിരുന്നു,
കണ്ണുകൾ പുസ്തകത്തിൽ ആയിരുന്നെങ്കിലും ഇടയ്ക്കെല്ലാം ശിവനെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവനു ചുറ്റും വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.
ഇതുവരെ താൻ എടുക്കാത്ത തനിക്കായി കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ശിവന്റെ സ്നേഹം നിറച്ച തേൻമിട്ടായിയുടെ പൊതി,
അന്ന് മുതൽ ഇന്നുവരെ മുടങ്ങാതെ തനിക്കായി അടുക്കള തട്ടിൽ വെക്കുന്ന അവളുടെ രണ്ടാനച്ഛനെ അനു കണ്ടു.
കുളികഴിഞ്ഞു ഈറനോടെ വരുന്ന അമ്മയുടെ നാണം ഒഴിയാൻ വേണ്ടി അമ്മയെ കണ്ട നിമിഷം തന്നെ മുൻവാതിലിലൂടെ പിന്നാമ്പുറത്തേക്ക് തോർത്തുമായി പോകുന്ന ശിവനെ അവൾ നോക്കികാണുകയായിരുന്നു.

"അച്ഛൻ വന്നോ....മോളെ..."

ശിവൻ വാതിലിലൂടെ പിന്നിലേക്ക് നടന്നത് ഒരു മാത്രകണ്ട സുജ അനുവിനോട് ചോദിച്ചു.

"ഉം....പിന്നിലോട്ടു പോയി..."

അവളുടെ ഉത്തരം കേട്ട സുജ മുറിയിലേക്ക് നീങ്ങി.
അന്ന് രാത്രി അത്താഴം കഴിക്കുമ്പോൾ പതിവിലും മൗനം കെട്ടിനിന്നിരുന്നു,
രാവിലെയുള്ള ശിവന്റെ പ്രതികരണം ഉള്ളിൽക്കിടന്ന സുജ വല്ലാതെ

വിളറിയിരുന്നു,
ചെയ്തത് വലിയ തെറ്റായി അവൾക്ക് തോന്നി.
സ്കൂൾ വിട്ടു വന്ന അനു സ്കൂളിൽ നടന്നതെല്ലാം സുജയോട് പറഞ്ഞിരുന്നു.
ഉള്ളിൽ ശിവനോട് സ്നേഹം നിറഞ്ഞെങ്കിലും താൻ പറയാതിരുന്നതുകൊണ്ടുള്ള കുറ്റബോധം അവളെ വലച്ചു.

അനുവിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടന്നപ്പോഴും ആഹ് കാര്യം അവളുടെ മനസ്സിനെ ഉലച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
ഉറക്കം വരാതായതോടെ അവൾക്ക് കിടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
ശിവനോട് ക്ഷമ ചോദിക്കാൻ ഉറച്ച, അവൾ അനുവിനെ ഉണർത്താതെ മുറിയിൽ നിന്ന് ശിവന്റെ അടുത്തെത്തി.

ഉറക്കത്തിലേക്ക് വഴുതുന്ന നേരമാണ് ശിവൻ തന്റെ അരികിൽ സാന്നിധ്യമറിഞ്ഞത്,
കണ്ണുതുറന്നു ചരിഞ്ഞു നോക്കിയ ശിവൻ തന്റെ തൊട്ടടുത്ത് ആരോ ഇരിക്കുന്നതായി കണ്ടു, ഒരു നിമിഷം ഒന്ന് ഭയന്നെങ്കിലും കണ്ണ് മുറിയിലെ ഇരുട്ടുമായി സന്ധിയിലായപ്പോൾ തന്റെ തൊട്ടരികിൽ ഇരിക്കുന്ന സുജയെകണ്ട ശിവൻ ഒന്നമ്പരന്നു,...

"എന്താ...എന്ത് പറ്റി…"

അവന്റെ സ്വരത്തിൽ വല്ലാതെ പരിഭ്രമം കലർന്നിരുന്നു,
ആർക്കോ അപകടം സംഭവിച്ചത് ചോദിക്കുംപോലെ ഞെട്ടിപ്പിടിച്ചെഴുന്നേറ്റ ശിവന്റെ ഉച്ച പൊങ്ങിയത് കണ്ടതും സുജ വേഗം കൈകൊണ്ട് ശിവന്റെ വായ് പൊത്തി,...ഒച്ച കേട്ട് അനു ഉണർന്നോ എന്ന് തലയിട്ടു നോക്കി, അവൾ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ,
വിടർന്ന കണ്ണുകളുമായി തന്നെ നോക്കുന്ന ശിവനെയാണ് കണ്ടത്,
പെട്ടെന്നുണ്ടായ സുജയുടെ കയ്യ് സ്പർശമേറ്റ ശിവൻ ഒന്ന് തരിച്ചു പോയിരുന്നു.

അമളി പറ്റിയ സുജ കണ്ണ് താഴ്ത്തി, പതിയെ കയ്യെടുത്തു,
അവളുടെ നനുത്ത സ്പർശം അകന്നിട്ടും ഒരു സ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെയാണ് അൽപനേരം ഇരുന്നത്.

"അതെ…."

ശിവന്റെ ഇരിപ്പ് കണ്ട സുജ പതിയെ ഒന്ന് വിളിച്ചു.

"ആഹ്...എന്താ…"

പെട്ടെന്ന് ഉണർന്ന പോലെ ഞെട്ടിയ ശിവൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

"ഇന്ന് രാവിലത്തെ കാര്യം,...അത് ഞാൻ പറയാതെ ഇരുന്നത്...
ഇതുവരെ അങ്ങനെ ഈ കാര്യങ്ങളൊന്നും പറയാൻ എനിക്ക് ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല...
കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ജീവിച്ചു പോരുന്ന എനിക്കും മോൾക്കും ഇതുപോലുള്ള ആശയൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല...
മോളും ഒന്ന് കരഞ്ഞാലും പിന്നെ മനസ്സിലാക്കി കഴിയുമായിരുന്നു അതോണ്ടാ ഞാൻ..."

"ശ്ശെ...താൻ ഇപ്പോഴും അതും ആലോചിച്ചു ഇരിക്കുവായിരുന്നോ....
അതൊന്നും സാരമില്ല...
ഞാനും അപ്പോൾ വല്ലാണ്ടായി എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞുപോയി,
വേറൊന്നും കൊണ്ടല്ല...
ഇതുപോലെ ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്ക് സ്കൂളിൽ എണ്ണമെടുക്കുമ്പോൾ എപ്പോഴും ഞാനും എന്നെപോലെ ഉള്ള കുറച്ചു പേരും തലയും കുനിച്ചിരിക്കും,
കൊടുക്കാൻ കാശില്ലാത്തതുകൊണ്ട്,
അതോണ്ട് ആഹ് വേദന എനിക്കറിയാം...
എന്റെ മോള് ഒരിക്കലും അങ്ങനെ തലകുനിച്ചിരിക്കാൻ പാടില്ല...
ആഹ് നേരം ഞാനത്രെ ഓർത്തുള്ളൂ....
തന്നെ വേദനിപ്പിക്കും എന്നൊന്നും എനിക്ക് ചിന്തിക്കാൻ പറ്റിയില്ല...."

ശിവൻ പറഞ്ഞു നിർത്തുമ്പോൾ സുജയുടെ ഉള്ളം തുള്ളി ചാടുകയായിരുന്നു...
ശിവനെ കെട്ടിപ്പിടിക്കാൻ അവൾക്ക് തോന്നി...

എങ്കിലും ഒരപരിചിതത്വം അവളെ പിന്നോട്ട് വലിച്ചു.
തന്റെ മകളെ തന്നെപ്പോലെ മറ്റൊരാൾക്ക് സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുമൊ എന്ന അവളുടെ ചിന്തയിലേക്കാണ് ശിവന്റെ വാക്കുകൾ കയറിപ്പോയത്.

അവനെ തന്നെ ഉറ്റുനോക്കി കണ്ണുകൾ പോലും ചിമ്മാതെ ഇരിക്കുന്ന സുജയെക്കണ്ട്,
ശിവനും പരുങ്ങലിലായി.

"താൻ ഉറങ്ങിക്കോളൂ....മോളെ ഉണർത്തണ്ട...
എന്റെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ ഒന്നൂല്ല..."

ശിവന്റെ ചിരിക്കുന്ന മുഖം ഇരുട്ടിലും അറിഞ്ഞ സുജയുടെ ഉള്ളിലും ആശ്വാസം നിറഞ്ഞു.

"ഉം..."

പതിഞ്ഞ ഒരുമൂളലോടെ, അവൾ എഴുന്നേറ്റ് മുറിയിലേക്ക് നടന്നു,

തുറന്നു സംസാരിക്കാനും ശിവന്റെ മനസ്സ് അറിയാനും കഴിഞ്ഞ സന്തോഷത്തിൽ അനുവിനെ അമർത്തി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടന്നുറങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അനു പതിവില്ലാത്ത വിധം തുള്ളിച്ചാടുന്നത് കണ്ട സുജയുടെ മനസ്സും നിറഞ്ഞു.
ഓർമ്മ വെച്ച നാൾ മുതൽ ആശകൾ ഒതുക്കാനും സ്വപ്നങ്ങൾ ചുരുക്കാനും പഠിച്ചു തന്നിലേക്ക് തന്നെ ഒതുങ്ങിയ അനുവിന് ഒരു പുതു ജീവൻ കിട്ടുന്നത് സുജ നോക്കിക്കണ്ടു.

അമ്മയോടൊപ്പം ചേർന്ന് രാവിലെയുള്ള ഓരോ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോഴും അവളുടെ കുഞ്ഞു മനസ്സ് നിറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"ഇത് മോള്ടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തേക്ക്,....ഒരു യാത്ര പോവുന്നതല്ലേ...എന്തെങ്കിലും ആവശ്യം വന്നാലോ…"

കയ്യിൽ ചുരുട്ടിയ കുറച്ചു നോട്ടുകൾ കൂടി ശിവൻ സുജയുടെ നേരെ നീട്ടി.

"എൻറെയിലുണ്ട് ഞാൻ കൊടുക്കാം…"

സുജ അത് നിരസിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"അത് കയ്യിൽ ഇരുന്നോട്ടെ…
ഇതിപ്പോൾ വാങ്ങിക്ക്…"

ശിവൻ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവൾ അത് വാങ്ങി.

അനുവിന് മുന്നേ ശിവൻ അന്ന് ഇറങ്ങി.
ചിരിച്ചും കളിച്ചും അനു അന്ന് ജീപ്പിൽ കയറി പോവുന്നത് ഒട്ടകലെ നിന്ന് ശിവൻ നോക്കിക്കണ്ടു.

****

"സമയായോ, സുഗണേട്ടാ…."

പറമ്പിൽ കപ്പ നടാൻ മണ്ണ് വലിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനിടയിൽ ഇടയ്ക്കിടെ തലപൊക്കി മേൽനോട്ടം നോക്കി നിന്നിരുന്ന സുഗുണനോട് ശിവൻ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

"ആഹ് ആയി…"

സുഗുണൻ പറഞ്ഞത് കേട്ടതും ശിവൻ ഉടനെ തൂമ്പയിൽ തട്ടി മണ്ണ് കളഞ്ഞു തലയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന തോർത്തെടുത്തു മുഖത്തെയും ദേഹത്തെയും വിയർപ്പ് ഒപ്പാൻ തുടങ്ങി.

"ഹാ നീ നിർത്തിയോ….
ഇനി കുറച്ചൂടല്ലേ ഉള്ളൂ...അതൂടൊന്നു തീർത്തേച്ചും പോടാ…."

"അയ്യോ ഇല്ലേട്ടാ….ടൗണിൽ പോയി മോളെ കൂട്ടണം, വൈകിയാ ശെരിയാവത്തില്ല...
ഞാൻ ഇറങ്ങിയെക്കുവാ…."

"ഓഹ് കുടുംബമായപ്പോൾ അവനാകെയൊരൊഴപ്പാ…
ആഹ് എന്തേലുമാട്ടെ….നാളെ വന്നു തീർത്തോണം…"

മടുപ്പ് മനസ്സിൽ വെക്കാതെ ശിവനോട് പറഞ്ഞു സുഗുണൻ തിരികെ നടന്നു.

മേല് തുടച്ചു അടുത്ത കിണറ്റിൽ നിന്നും വെള്ളമെടുത്തു കയ്യും കാലും കഴുകി ശിവൻ വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു.
****

താക്കോലെടുത്തു വീട് തുറന്നു കിണറ്റിൻ കരയിൽ നിന്നൊരു കാക്കകുളിയും കുളിച്ചു ഒട്ടു പഴകാത്ത ഒരു കമ്പിസ്റ്റോറീസ്.കോം ഷർട്ടും എടുത്തിട്ട് മുണ്ടും വാരിചുറ്റി, ട്രങ്ക് പെട്ടി തുറന്നു കരുതി വെച്ചിരുന്ന കുറച്ചു കാശുമെടുത്
വീടും പൂട്ടി വേഗം ഇറങ്ങി.

വറീതേട്ടനോട് പറഞ്ഞു സൈക്കിളെടുത്ത് ടൗണിലേക്ക് ചവിട്ടി.

സ്കൂൾ പരിസരത്ത് ശിവൻ എത്തുമ്പോൾ വെയിൽ ചാഞ്ഞു തുടങ്ങിയതെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

യാത്ര കഴിഞ്ഞു അവരെത്തിയിട്ടില്ല എന്ന് മനസ്സിലായ ശിവൻ സ്കൂളിന്റെ മതിലിൽ ചാരി നിന്നു,
ഇതുവരെ സംഭവിച്ച ഓരോ കാര്യങ്ങളും അവന്റെ ഉള്ളിലൂടെ കടന്നു പോയി.
അപ്രതീക്ഷിതമായി നടന്ന തന്റെ വിവാഹവും, താനിപ്പോൾ കാത്തിരിക്കുന്ന തന്റെ മോളും,
എല്ലാം അവൻ വീണ്ടും ഓർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.
പക്ഷെ അനുവിന് തന്നോട് ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്ന ദേഷ്യം ഓർത്തപ്പോൾ അവനിൽ സങ്കടം നിറഞ്ഞു.

നീട്ടി കേട്ട ഹോൺ അവനെ ഉണർത്തി.
ഒരു ചെറിയ ബസ് സ്കൂളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു.
ഉടനെ തന്നെ അവൻ അതിനു പിന്നാലെ ചെന്നു,

സ്കൂളിന്റെ മുന്നിലെ മുറ്റത്ത് കലപില കൂട്ടി എല്ലാവരും ബസിൽ നിന്നിറങ്ങി.

ശിവന്റെ കണ്ണുകൾ ബസിറങ്ങിയ നേരം മുതൽ തന്റെ മകൾക്കായി തേടുകയായിരുന്നു.
പെട്ടെന്ന് കൂട്ടം കൂടി നിന്ന കിളിക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും തേടിയ ആളെ കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ ചുണ്ടിൽ ചിരി വിടർന്നു.

ആഹ് നിമിഷം അനുവിന്റെ ഇളകുന്ന കണ്ണുകൾ ശിവനെ കണ്ട് വിടർന്നു.

ആദ്യമായി അവനടുത്തു ചേർന്ന് നിന്ന് അച്ഛന്റെ കരുതൽ അറിയാൻ അനുവിന് കൊതി തോന്നി.
എങ്കിലും പെട്ടെന്ന് അംഗീകരിക്കാത്ത അവളുടെ ഉൾമനസ് അവളുടെ കാലുകളെ പിടിച്ചു നിർത്തി,
ഓരോരുത്തരെയായി എണ്ണമെടുത്തു ടീച്ചർ യാത്ര അയക്കുമ്പോഴും അനുവിന്റെ കണ്ണുകൾ ശിവനെ തേടി എത്തിയിരുന്നു.
ഒടുക്കം അനുവിനെ ശിവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച് ടീച്ചർ അവരെ യാത്രയാക്കി.

"എങ്ങനെ ഉണ്ടായിരുന്നു മോള്ടെ പിക്നിക്."

അനുവിന് തന്നോടുള്ള സമീപനത്തെക്കുറിച്ചോർത്തു പേടി ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഇന്ന് അവളിൽ കണ്ട സന്തോഷം
ഓർത്തപ്പോൾ ശിവന് ചോദിക്കാതിരിക്കാൻ ആയില്ല.

"നല്ലതായിരുന്നു...,"

ശിവന്റെ ഉള്ളിലെ അതെ അവസ്ഥ അവളിലും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഒറ്റ വാക്കിൽ അവൾ ഉത്തരമൊതുക്കി.

പക്ഷെ ശിവന് അതിലുണ്ടായ സന്തോഷം അളവറ്റതായിരുന്നു.
ഇതുവരെ തന്നെ നേരെ നോക്കാൻ പോലും ഇഷ്ടപ്പെടാതിരുന്ന മോള് ശിവനോട് സംസാരിച്ചപ്പോൾ,
അവൻ നിലത്തൊന്നും ആയിരുന്നില്ല..
എങ്കിലും കൂടുതലൊന്നും സംസാരിച്ചു മുഷിപ്പിക്കണ്ട എന്ന് കരുതിയ ശിവൻ അവളെയും കൊണ്ട് സൈക്കിളിനടുത്തെത്തി
സൈക്കിളിലേക്ക് ഇരുന്ന ശിവനെ നോക്കി അനു കൗതുകവും സംശയവും മുഖത്ത് നിറച്ചു നിന്നു.

"മോളിതുവരെ സൈക്കിളിൽ കയറിയിട്ടില്ലല്ലേ...."

അനുവിന്റെ മുഖത്ത് നിന്ന് കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയ ശിവൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇല്ലെന്ന അർത്ഥത്തിൽ അവൾ തലയാട്ടി.

ശിവന് ചിരിയോടെ അവളുടെ നേരെ കൈ നീട്ടിയപ്പോൾ അല്പം ചമ്മൽ തോന്നിയെങ്കിലും മനസ്സിൽ അതിലും മേലെ നിന്ന കൊതി കൊണ്ടവൾ അവനടുത്തേക്ക് ചെന്ന് നിന്നു.

അവളെ ഇരുകൈകളാലും എടുത്തുയർത്തി സൈക്കിളിന്റെ ബാറിൽ ഇരുത്തുമ്പോൾ ബാലൻസ് കിട്ടാതെ അവൾ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഒന്ന് ആടി, ശിവന്റെ കൈ അവളെ പിടിച്ചിരുന്നെങ്കിലും പേടിയോടെ അവളും അവന്റെ കയ്യിൽ മുറുക്കി പിടിച്ചിരുന്നു.

"അയ്യോ….അച്ഛാ...ഞാൻ,...
ഞാനിപ്പൊ വീഴും….
ന്നെ പിടിക്ക്,...യ്യോ വിടല്ലേ…"

ഒന്നാഞ്ഞു നേരെ ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ വീഴുമെന്ന് പേടിച്ചു തന്റെ കയ്യിൽ മുറുക്കെ പിടിച്ചു കരയാൻ കമ്പിസ്റ്റോറീസ്.കോം തുടങ്ങിയ അനു, ആദ്യമായി തന്നെ അറിയാതെ ആണെങ്കിലും അച്ഛാ എന്ന് വിളിച്ചത് കേട്ട ശിവന്റെ കണ്ണുകൾ ഒരു മാത്ര തുടിച്ചു.
ഹൃദയത്തിൽ വാത്സല്യം നിറഞ്ഞു.

"അച്ഛൻ മോളെ ഒരിക്കലും വീഴാൻ സമ്മതിക്കില്ല…."

അവളെ മുറുക്കെ പിടിച്ചു നേരെയിരുത്തി ശിവൻ അനുവിന്റെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ അനു കണ്ണ് തുറന്നു,
ശിവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിറഞ്ഞ തുള്ളികൾ കയ്യാൽ തുടയ്ക്കുന്ന ശിവനെയാണ് അനു കണ്ടത്.

അവളുടെ കുഞ്ഞു കൈകൾ എടുത്ത് ശിവൻ ഹാൻഡിൽ ബാറിൽ പിടിപ്പിച്ചു.

"മോളിവിടെ തന്നെ മുറുക്കെ പിടിച്ചിരിക്കണം….
എന്തേലും തോന്നിയാൽ അപ്പൊ തന്നെ അച്ഛനോട് പറയണം…."

അനു തലയാട്ടി.
ശിവന് സൈക്കിൾ പതിയെ മുന്നോട്ടു എടുത്തു.
ഇടയ്ക്കിടെ അനു ഇളകുമ്പോൾ ശിവൻ നിർത്തി അവളെ നേരെ ഇരുത്തും.
യാത്ര തുടരും അല്പനേരത്തോടെ അനു അതിനോട് പൊരുത്തപ്പെട്ടു.
അതോടെ ശിവൻ അല്പം വേഗതയിൽ ചവിട്ടിതുടങ്ങി.

അനുവിന് ഇതെല്ലാം ഒരു സ്വപ്നം പോലെ തോന്നി. ഏതോ സമയം കണ്ട പകൽക്കിനാവുകൾ തന്നിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നത് പോലെ.
ഇളം കാറ്റു അവളുടെ മുടിയിലും മുഖത്തും തട്ടി തഴുകി പോവുമ്പോൾ അവൾ അറിയാതെ അവളുടെ ചുണ്ടിനെ അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ട് ചിരി

വിടരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"മോളെ.....ഉറങ്ങിപ്പോയോ...."

മുന്നിലെ കമ്പിയിൽ പിടിച്ച് അനങ്ങാതെ ഇരിക്കുന്ന അനുവിനോട് ശിവൻ ചോദിച്ചു.

"ഉം....ഹും...."

ചുമൽ കൂച്ചി മൂളിക്കൊണ്ടവൾ ഉത്തരം കൊടുത്തു.

"ആഹ് ഇറങ്ങ്...."

ഒരു തുണിക്കടയുടെ മുന്നിൽ സൈക്കിൾ നിർത്തിക്കൊണ്ട് ശിവൻ പറഞ്ഞു.
സൈക്കിളിന് മുകളിൽ അപ്പോഴും എന്തെന്ന ഭാവത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന അനുവിനെ കയ്യിൽ കോരിയെടുത്തു ശിവൻ താഴെ ഇറക്കി.

"വാ...."

അനുവിനെയും വിളിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ ആഹ് കടയിലേക്ക് കയറി,
രാധമണിയുടെ തയ്യൽക്കട മാത്രം കണ്ടു പഴകിയ അനുവിന് അത് പുതിയൊരു ലോകമായിരുന്നു.
ശിവനും അവിടെ ആദ്യമൊന്ന് പകച്ചെങ്കിലും അടുത്തുള്ള കൗണ്ടറിൽ ഇരുവരെയും നോക്കി ചിരിച്ച ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ മുഖം കണ്ട ധൈര്യത്തിൽ അവർ അങ്ങോട്ട് നീങ്ങി.

"എന്താ വേണ്ടേ...."

ചിരി മായ്ക്കാതെ അവൾ അനുവിന്റെ മുഖത്തേക്ക് ചോദിച്ചു.
അമ്പരപ്പിൽ അപ്പോഴും മയങ്ങി നിന്ന അനു ശിവനെ നോക്കി.

"മോൾക്ക് പാവാടയും ബ്ലൗസും എടുക്കാൻ വന്നതാ...."

ശിവൻ പറഞ്ഞതുകേട്ട അനുവിന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി.

"രണ്ടു മൂന്നെണ്ണം എടുത്തോട്ടോ...
വീട്ടിൽ ഇടാനും, പിന്നെ കാവിൽ കളം പാട്ടു വരുന്നതല്ലേ അന്നിടാൻ നല്ലൊരു പട്ടു പാവാടയും ബ്ലൗസും കൂടെ എടുക്കണം."

അനുവിന്റെ അടുത്ത് കുനിഞ്ഞു നിന്ന് ശിവൻ അവളോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ സന്തോഷം കൊണ്ട് ഈറൻ നിറഞ്ഞു.

"പാവാടയും ബ്ലൗസും തുണിയെടുത്താൽ, അളവെടുത്തു ഇവിടുന്നു തന്നെ തയ്ച്ചു തരും,...."

"എങ്കിൽ തുണി എടുത്താൽ മതി…"

"അതെന്താ ചേട്ടാ തയ്ക്കണ്ടേ അപ്പൊ…"

അവളുടെ സ്വരത്തിൽ ചെറിയൊരു നീരസം കലർന്നിരുന്നു…

"അയ്യോ അതല്ല,...മോള്ടെ അമ്മയ്ക്കും കൂടി എടുക്കണം, അപ്പൊ അളവില്ലാതെ ഇവിടുന്നു തയ്ക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ...നാട്ടിൽ പോയി ഇത് പിന്നെ വന്നു വാങ്ങാനും ഒക്കില്ല അതോണ്ടാ…"

ശിവൻ പറഞ്ഞതുകേട്ട പെൺകുട്ടിക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി.

പുറകിൽ നിറച്ചു വച്ചിരുന്ന ഒരുപാടു തുണികൾ അവൾ അവരുടെ മുന്നിലേക്ക് നിരത്തി വിരിച്ചിട്ടു.
പുള്ളിയും, പൂവും,തുടങ്ങി പല നിറവും ഭംഗിയുമുള്ള തുണികളും അതിന്റെ പുതുമണവും ഒക്കെ നിറഞ്ഞ അനുഭൂതിയിൽ അനു സ്വയം മറന്നു നിൽക്കുക ആയിരുന്നു.

"മോൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ടതെടുത്തോ…"

ശിവൻ അനുവിന്റെ തലയിൽ തലോടി പറഞ്ഞു.
വെള്ളയിൽ കുഞ്ഞു പൂക്കൾ ഉള്ളതും, ചുവപ്പിൽ ചെറിയ പള്ളിയോടു കൂടിയതുമായ രണ്ട് തുണികൾ, കയ്യിൽ എടുത്തു പിടിച്ചു അവൾ ശിവന്റെ നേരെ നോക്കി.

"ഇത് മോൾക്കിഷ്ടടയോ…."

"മ്മ്…."

"ഇത് രണ്ടും വേണം പാവാടയും ബ്ലൗസും തയ്ക്കാനുള്ള അളവിൽ ഒന്ന് മുറിച്ചെടുക്കണേ…."

ശിവൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു കൗണ്ടറിൽ നിന്ന പെണ്ണ് മീറ്റർ എടുത്തു മുറിച്ചു മാറ്റി.

"ഇനിയൊരു പട്ടു പാവാടയും ബ്ലൗസിനും വേണ്ട തുണി…"

ശിവൻ പറഞ്ഞത് കേട്ട പെണ്ണ് അനുവിന് മുൻപിൽ കസവു വച്ച പട്ടു തുണികൾ മുൻപിൽ നിരത്തി.

അനുവിനൊപ്പം ശിവനും തിരയാൻ തുടങ്ങി.
രണ്ടു പേരുടെയും കൈകൾ ഒരുമിച്ചാണ് വാടാമല്ലി നിറമുള്ള തുണിയിൽ കൈ വച്ചത്.

"മോൾക്കിതിഷ്ടായോ...."

"ആഹ്...."

കണ്ണ് വിടർത്തി അനു പറഞ്ഞു.

"ഇതൂടെ എടുത്തോ..."

ശിവൻ അത് അവരുടെ മുന്നിലേക്ക് നീക്കിയിട്ടു.

"അമ്മയ്ക്ക് കൂടെ ഒരെണ്ണം നോക്കി എടുക്കുവോ മോളെ..."

"അയ്യേ അമ്മയ്ക്ക് പാവാടയും ബ്ലൗസുമോ...
അമ്മ അതൊന്നും ഇടൂല്ല...."

അനു ശിവനെ കളിയാക്കി പറഞ്ഞതുകേട്ട അവിടെ നിന്ന പെണ്ണും മുഖം പൊത്തി ചിരിച്ചു.

"ഡി കാന്താരി....പാവാടയും ബ്ലൗസുമല്ല...കാവില് പോവുമ്പോൾ ഇടനായി സാരിയും ബ്ലൗസും എടുക്കാനാ..."

ചമ്മിയെങ്കിലും ശിവൻ അനുവിന്റെ കുസൃതിയോർത്തു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.
അവർ തമ്മിലുള്ള മഞ്ഞുരുകുകയായിരുന്നു.
ശെരിക്കും അച്ഛനും മോളുമായി അവർ അവിടെ വച്ച് മനസ്സാൽ മാറിതുടങ്ങി.

"എങ്കിലേ നമുക്ക് അമ്മയ്ക്ക് സെറ്റ് സാരിയും ബ്ലൗസും എടുക്കാം..."

അനു ഒന്നാലോചിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു.
സ്വർണ കരയുള്ള ഒരു സെറ്റ് സാരി എടുത്തുവച്ചു.അനുവിന്റെ പട്ടു ബ്ലൗസിന്റെ അതെ നിറത്തിലുള്ള ബ്ലൗസിന്റെ തുണി കൂടി മുറിച്ചെടുത്തു.
വീട്ടിലേക്കുള്ള ബ്ലൗസിനായി കറുപ്പും, കടുംപച്ചയുമായി രണ്ടു തുണികളും, മുണ്ടും കൂടി സുജയ്ക്ക് വേണ്ടി അവർ വാങ്ങിച്ചു.

"നമുക്ക് പോവാം അനുക്കുട്ടിയെ..."

ശിവൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ അനു അവനെ നോക്കി, അവളുടെ കണ്ണിൽ നോക്കിയ

ശിവൻ ചിരിച്ചു.

"പോയി ഇത്രേം നേരം നോക്കി നിന്നതൂടെ എടുത്തോണ്ട് പോര്…"

തൊട്ടടുത്ത കൗണ്ടറിൽ ആൺകുട്ടികളുടെ ഷർട്ടിനുള്ള തുണികൾ മുറിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ഇടയ്ക്കിടെ അനു നോക്കുന്നത് ശിവൻ കണ്ടിരുന്നു.

"പോയി, അനുകുട്ടീടെ കൂട്ടാരനൂടെയുള്ള തുണിയെടുത്തോന്നെ…"

അതോടെ അനു ഓടിച്ചെന്നു അത്രയും നേരം കണ്ണ് പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തുണി കൈ ചൂണ്ടി പെണ്ണിനെ കാണിച്ചു.
അത് കൂടി കയ്യിൽ കിട്ടിയതോടെ കാശും അടച്ചു അവർ കടയുടെ പുറത്തെത്തി.

ഇരുട്ടി തുടങ്ങിയിരുന്നു…
മാനത്തിന് ചുവപ്പുഛായ മാഞ്ഞു കടുംനീല പടർന്നു തുടങ്ങി.
മേലെ പപ്പട വട്ടത്തിൽ അമ്പിളിയും തെളിഞ്ഞിരുന്നു.

"നേരം ഇരുട്ടിയല്ലോ...അമ്മ കാത്തിരുന്ന് വിഷമിച്ചിട്ടുണ്ടാവും…"

"സാരൂല്ലാ….നമുക്ക് വേഗം പോവാം…"

അനുവിനെ എടുത്ത് സൈക്കിളിൽ ഇരുത്തുമ്പോൾ അച്ഛനും മോളും പരസ്പരം പറഞ്ഞു.

ഡൈനാമോ വെളിച്ചമൊരുക്കിയ കുഞ്ഞു വെട്ടത്തിന്റെ വഴിയിൽ സൈക്കിൾ മുന്നോട്ടു പോയി.

ഹാൻഡിലിൽ പിടിച്ചു,....ഓർമ വച്ച കാലം മുതൽ നടക്കാതെ പോയ സ്വപ്നത്തിന്റെ തേരിൽ ആയിരുന്നു അനു.

****

"ആഹ് ഡി പെണ്ണേ...രണ്ടും എത്തിയെന്ന് തോന്നുന്നു…"

ഇരുട്ടിൽ തെളിഞ്ഞ വെളിച്ചവും കലപില സ്വരവും കേട്ട ശ്രീജ വരാന്തയിൽ തന്നെ അവരെയും കാത്തിരുന്ന സുജയോട് പറഞ്ഞു.

സൈക്കിളിൽ രണ്ടുപേരും എത്തുമ്പോൾ, ശ്രീജയും സുജയും
മുന്നിലുണ്ടായിരുന്നു.

"ഇതെത്ര നേരായി ശിവാ….എന്തെ ഇത്ര വൈകിയേ…"

ശ്രീജ ശിവനോടൊന്നു കയർത്തപ്പോൾ സുജ ശ്രീജയുടെ കയ്യിൽ വേണ്ട എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പിടിച്ചു.

"ഈ പെണ്ണിവിടെ ഇരുന്നു തീ തിന്നു.
ഇരുട്ടിയിട്ടും രണ്ടുപേരെയും കാണാതിരുന്നത് കൊണ്ട്."

"വേണോന്നു വെച്ചിട്ടല്ല ചേച്ചി….
മോള് എത്തിയപ്പോൾ വൈകി, പിന്നെ ഇവർക്ക് കുറച്ചു തുണിയെടുക്കാനും കയറിയപ്പോൾ വൈകിയതാ…"

ശിവൻ സുജയെ നോക്കി, കണ്ണൊന്നു തിളങ്ങിയെങ്കിലും വീണ്ടും പഴയ പോലെ മുഖത്ത് കപട ദേഷ്യം വാരിയുടുത്തു.

ശ്രീജയെ ഒന്ന് നോക്കിയിട്ട്...മുഖവും കയറ്റിപ്പിടിച് സുജ ചവിട്ടികുലുക്കി മുകളിലേക്ക് കയറിപ്പോയി.

"ഡാ ചെന്നൊന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചെക്ക് പെണ്ണൊന്നു പേടിച്ചുപോയി അതിന്റെയാ…
…..ഡി അനുകുട്ടി നിന്നോടും കൂട്ടിയാ പറഞ്ഞെ...അച്ഛന്റെ ഒപ്പം കറങ്ങി നടന്നാൽ മാത്രം പോരാ, നേരത്തും കാലത്തും വീട്ടിൽ വിളിച്ചോണ്ട് പോരണം."

അനുവിന്റെ കവിളിൽ ഒന്ന് തട്ടി ശ്രീജ പറഞ്ഞു.

സൈക്കിൾ കയ്യിൽ പൊക്കി പിടിച്ച്, അനുവിനൊപ്പം കൽവെട്ടു കയറി വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ സുജയെ കണ്ടില്ല.
കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തുണിയുടെ പൊതികളുമായി അവർ അകത്തു കയറി,
അടുക്കളയിൽ തട്ടും മുട്ടും കേട്ട അനു, ദയനീയമായി ശിവനെ നോക്കി.

"ഒന്നൂല്ല….മോളെ അമ്മ ഒന്നും പറയാതെ അച്ഛൻ നോക്കിക്കോളാം…"

അനു അത് കേട്ട് ചിരിച്ചു കാണിച്ചു.

"ഉടുപ്പ് മാറിയിട്, ഇനിയിപ്പോൾ കുളിക്കാനൊന്നും നിക്കണ്ട, നേരം ഇരുട്ടി….
ഇങ്ങനെ നടന്നോളും,…"

അടുക്കളയിൽ നിന്ന് തലപുറത്തേക്കിട്ട് സുജ രണ്ടുപേരെയും നോക്കി പറഞ്ഞു വേഗം മുഖം തിരിച്ചു.

"മോള് ചെന്ന് ഉടുപ്പ് മാറ്റിയിട്ടോ,..
ഞാൻ അമ്മയോട് പറഞ്ഞോളാം.."

അനു മുറിയിലേക്ക് പോവുന്നത് നോക്കിയ ശിവൻ, അടുക്കളയിലേക്ക് നടന്നു.
അവിടെ അടുപ്പിലെന്തോ ഊതിക്കൊണ്ട് എന്തോ എണ്ണിപ്പെറുക്കുന്ന സുജായെകണ്ടപ്പോൾ ശിവനും പറയാൻ ഒന്ന് മടിച്ചു.

"സുജേ....ഞാൻ ആദ്യായിട്ടു, മോളുമായി പുറത്തു പോയപ്പോൾ, മോൾക്കും തനിക്കും എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ വാങ്ങണം എന്ന് തോന്നി,.അതാ..
മോളെ വഴക്കു പറയണ്ട...,"

അഭിമുഖീകരിക്കാൻ അല്പം ബദ്ധപ്പെട്ടിട്ടാണെങ്കിലും,ശിവൻ പറഞ്ഞു.
പുക മണവും, തീയുടെ ചൂടും ഇരുട്ടിനെയും തണുപ്പിനെയും ഒരു വലയം തീർത്തു അകറ്റിയിരുന്നു, കരിയും മഞ്ഞപ്പും പടർന്നു നിറം മങ്ങിയ അടുക്കളയിൽ തീയിൽ പൊട്ടിച്ചുരുങ്ങുന്ന ചുള്ളിക്കമ്പുകളുടെ സ്വരം ഉയർന്നു നിന്നിരുന്നു.

"ഇതുവരെ ഇങ്ങനെ കാത്തിരിക്കേണ്ടി ഒന്നും വന്നിട്ടില്ല...
കാത്തിരുന്നിട്ടു എനിക്ക് നല്ല വാർത്തയൊന്നും കിട്ടിയിട്ടുമില്ല,
എട്ട് വര്ഷം മുൻപ് ചെറുതായിരുന്ന മോളെയും പിടിച്ചോണ്ട് ഒരിക്കെ ഇരുന്നപ്പോഴാ എന്റെ ജീവിതം ഒരിക്കെ തീർന്നു പോയത്....
അന്ന് മുതൽ നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് പേടിയാ....
അതോണ്ട്....
അതോണ്ട്.......ഇനിയെന്നെ പേടിപ്പിക്കരുത്...."

ഇതുവരെ കണ്ടിരുന്ന തളരാതെ പിടിച്ചു നിന്ന സുജ വിതുമ്പി നിൽക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ശിവനും വല്ലാതെ ആയി.
അവളുടെ തേങ്ങൽ കണ്ട ശിവന് നോക്കി നില്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല,
അവളെ തന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചേർക്കുമ്പോൾ ഒത്തിരി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതുപോലെ സുജ അവന്റെ മേലേക്ക് ചാരി കിടന്നു.

തന്റെ പെണ്ണിന് ആദ്യമായി തന്നോടുള്ള സ്നേഹം പുറത്തു കണ്ട ശിവനും മനം നിറയുന്ന അവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നു.
നെഞ്ചിലൊഴുക്കിയ കണ്ണീരിന്റെ നനവിന്, മേലെ തേങ്ങലൊതുങ്ങിയപ്പോൾ അവളുടെ ചുടു നിശ്വാസം വീണ് അവനെ പൊള്ളിക്കാൻ തുടങ്ങി.
അവളുടെ തലമുടി തഴുകി അവളെ ചേർത്തുപിടിച്ചു ആശ്വസിപ്പിച്ച ശിവൻ അവളുടെ മുഖം നെഞ്ചിൽ നിന്ന് എടുക്കാൻ ശ്രെമിച്ചപ്പോൾ, ഇഷ്ട്ടപ്പെടാത്ത പോലെ അവന്റെ ചൂടിൽ മയങ്ങി കൊതി തീരാത്ത പോലെ അവൾ ഒന്നുകൂടി അവനോടൊട്ടി നിന്നതെ ഉള്ളൂ.

"മോളെ...."

നനവോടെ അവളെ വിളിച്ച ശിവൻ അവളുടെ മുഖം നെഞ്ചിൽ നിന്നടർത്തി മാറ്റി അവളുടെ തിരയൊഴിയാത്ത കണ്ണിലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കി നിന്നു.

നാണചെവി പടർന്ന അവളുടെ കവിളിലും, ചുണ്ടിന് മേലെയും നെറ്റിത്തടത്തിലും എല്ലാം വിയർപ്പ് തുള്ളികൾ പറ്റിയിരുന്നു,
കുങ്കുമം പതിയെ ചാലിട്ട് ഒലിക്കാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്നു.

രണ്ടു പേരുടെയും കണ്ണുകളിൽ പ്രണയം തിളങ്ങി.
ശിവന്റെ ചുണ്ടവളുടെ നെറ്റിയിൽ അമർന്നപ്പോൾ കണ്ണടച്ചു അവൾ ആഹ് നിമിഷത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

"എന്റെ പെണ്ണിന്റെ മനസ്സ് ഇനി ഞാൻ നോവിക്കില്ലട്ടോ…..പകരം…"

ചെവിയിൽ അത്രയും പറഞ്ഞ ശേഷം ശിവന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ കവിളിലെ വിയർപ്പിനെ ഒപ്പി.
അവിടുന്ന് നിരങ്ങി നീങ്ങിയ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ വിയർപ്പ് ചാലിട്ട മുടിയൊഴുകി കിടന്ന വെൺകഴുത്തിലേക് താഴ്ന്നു.
പുകമണം ആവരണം ചെയ്തെങ്കിലും അവളുടെ കഴുത്തിൽ അവളുടെ ശരീരത്തിന്റെ ചന്ദനത്തിന്റെ ഗന്ധം അപ്പോഴും ഉയരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
മനം മയക്കുന്ന അവളുടെ ഗന്ധം മൂക്കിലേക്ക് അടിച്ചു കയറിയതും അവൻ അവളുടെ ശംഖുപോലുള്ള കഴുത്തിനെ അവൻ കടിച്ചു.

"ഹാ….സ്സസ്…...ഏട്ടാ…."

അവളുടെ ബ്ലൗസിന് ഇടയിലൂടെ വെണ്ണവയറിലൂടെ നടുവിനെ ചുറ്റി ശിവന്റെ കൈ അവളെ അവന്റെ മേലേക്ക് അമർത്തി.
തുടുത്തുയർന്ന മുലയും അതിലെ തരിച്ച മുലക്കണ്ണും അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് അവൻ ചതച്ചു വച്ചുകൊണ്ട് സുജയുടെ കഴുത്തിനെ കടിച്ചു ചപ്പി. അവന്റെ തലമുടിയിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ച സുജ പെരുവിരലിൽ ഉയർന്നു പൊങ്ങി.
അവളുടെ വിയർപ്പിന്റെയും മാംസത്തിന്റെയും രുചി നാവിലെടുത്തു തല ഉയർത്തുമ്പോളും സുജ അവനിൽ അടിമപ്പെട്ടപോലെ കണ്ണടച്ചു നിന്ന് വിറക്കുകയായിരുന്നു.

"പകരം...ഇതുപോലെ ഞാൻ, നോവിക്കും...നോവിച്ചോട്ടെ…"

വീണ്ടും ചെവിക്കരികിൽ ശിവൻ പറഞ്ഞു.

"പറ നോവിച്ചോട്ടെ…"

കണ്ണടച്ച് കേട്ടുകൊണ്ട് നിന്ന സുജയുടെ ഇടുപ്പിൽ അവൻ ഞെരിച്ചു ചോദിച്ചു.

"ഹാ….നോവിച്ചോ…..'"

കണ്ണ് തുറന്നു സുജ മുരണ്ടു.

"എന്നാൽ എന്റെ പെണ്ണ് കഴിക്കാൻ എടുത്തു വെക്ക്….
എനിക്കും എന്റെ മോൾക്കും വിശക്കുന്നുണ്ട്…."

കെട്ടിവെച്ച മുടി അവളുടെ കഴുത്തിനെ മൂടി മുന്നിലേക്ക് ഇട്ടുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു,
അവൻ കടിച്ച ഭാഗം അപ്പോഴേക്കും ചുവന്നിരുന്നു.

അവളുടെ തുടുത്ത ദേഹം വിടാൻ മടിയായിരുന്നെങ്കിലും, അകത്തെ മുറിയിൽ നിന്നും അനുവിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ അവൻ സുജയെ കയ്യിൽനിന്നും അയച്ചു.
പുറത്തേക്ക് നടന്നു.
മായിക ലോകത്തിൽ നിന്നും പുറത്തുകടക്കാൻ വിഷമിച്ചു സുജ അപ്പോഴും അവിടെ നിന്നിരുന്നു.

പുറത്തെത്തിയ ശിവന്റെ അവസ്ഥ മറ്റൊന്നായിരുന്നില്ല…
പെട്ടെന്ന് തോന്നിയ ആവേശത്തിന്റെ പുറത്ത് ചെയ്തതാണെങ്കിലും ആലോചിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ദേഹം കുളിര് കോരി.
സാഹചര്യത്തിൽ രണ്ടു പേർക്കും ഒന്നാവേണ്ടി വന്നെങ്കിലും തന്നെ എന്ന് സുജയ്ക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന കാര്യത്തിൽ അവനു ഉറപ്പില്ലായിരുന്നു, എന്നാലിന്ന് അനു തന്നെ അച്ഛനായി കണ്ടു തുടങ്ങിയ ദിവസം തന്നെ സുജയ്ക്ക് തന്നോടുള്ള സ്നേഹവും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞതോടെ ശിവന് സന്തോഷം കൊണ്ട് ബോധം പോവുന്ന അവസ്ഥയിലായിരുന്നു.

ആലോചിച്ച് പെട്ടെന്നുണ്ടായ തോന്നലിൽ ആണ് ശിവൻ കിണറ്റിലേക്ക് തൊട്ടിയിട്ടതും വെള്ളം കോരി ദേഹത്തെക്കൊഴിച്ചതും,.

പെട്ടെന്ന് തണുത്തുതുള്ളുന്ന വെള്ളം മേലെ വീണതും ഞൊടിയിട കൊണ്ട് ശിവൻ ഭൂമിയിലെത്തി.
ഒറ്റ തൊട്ടി വെള്ളത്തിൽ ശിവൻ വിറങ്ങലിച്ചുപോയി.

"അമ്മാ ദേ അച്ഛൻ തണുപ്പത്തു കുളിക്കുന്നൂ…"

അടുക്കളപ്പടിയിൽ വായ്പൊത്തി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അനുവിന്റെ നീട്ടി വിളി കൂടി ആയതോടെ, ചമ്മിയ ചിരിയുമായി ശിവന് അങ്ങനെ തന്നെ നിൽക്കാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളു.

"ശ്ശൊ….നിങ്ങൾക്കിതെന്തിന്റെ കേടാ... മരവിക്കുന്ന തണുപ്പത്താണോ കുളി…"

നെറ്റിക്കടിച്ചുകൊണ്ട് സുജ അടുക്കളയിൽ നിന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

"കൂടുതൽ മഞ്ഞുകൊണ്ട് നിൽക്കാതെ കുളിച്ചുകേറാൻ നോക്ക്…"

കണ്ണുരുട്ടി സുജ അകത്തേക്ക് പോയി.

"മോളെ അച്ഛന്റെ തോർത്തൊന്നു എടുത്തു തരാവോ…"

പല്ല് കൂട്ടിയിടിച്ചുകൊണ്ട് ശിവൻ ചോദിക്കുന്നത് കേട്ട അനു കുലുങ്ങിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അകത്തേക്കോടി.

****

പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ആഹ് വീട് കളി ചിരിയിലേക്ക് കൂപ്പുകുത്തി,
അനുവിന് ശിവനെന്നാൽ ജീവനായി മാറി.
ജോലി കഴിഞ്ഞു വരുന്ന ശിവനെ നോക്കിയിരിക്കാൻ പടിയിൽ തന്നെ അനുവുണ്ടായിരുന്നു.
ശിവന്റെ തേൻമിട്ടായി പൊതികൾക്കായി പിന്നീട് സുജയ്ക്ക് അനുവുമായി തല്ലുകൂടേണ്ട അവസ്ഥയായി.
ശിവന്റെ വാലിൽ തൂങ്ങിയുള്ള അനുവിന്റെ നടപ്പ് മൂലം ശിവന്റെയും സുജയുടെയും പ്രണയനിമിഷങ്ങൾ, നിമിഷാദ്രങ്ങളായി തുടർന്നുപോന്നു.

****

"ഡി പെണ്ണെ നേരമായി...അവനെത്തിയില്ലേ…"

താഴെ നിന്നു ശ്രീജ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു,

"ഇല്ലേച്ചി…..ഇന്ന് കാവില് പോണം നേരത്തെ വരണം എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞതാ…."

"സരമില്ലെടി...എന്തേലും പണിയിൽ പെട്ട് പോയിട്ടുണ്ടാവും,
നീ ഉടുത്തു നിന്നോ…"

"ഞാൻ ഉടുത്തു നിക്കുവാ ചേച്ചി…"

"എന്റെ കൊച്ചോടി.???"

"ഓഹ് അവള് ഉടുത്ത ഉടുപ്പിന്റെ ഭംഗി നോക്കാൻ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് കുറെ നേരമായി…"

പുത്തൻ പട്ടു പാവാടയും ബ്ലൗസും ഇട്ടു പാവാട നിവർത്തിയും ചുറ്റിച്ചും ആസ്വദിക്കുന്ന അനുവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് സുജ പറഞ്ഞു.

സെറ്റ് സാരിയിലും വാടാമുല്ല ബ്ലൗസിലും സുജയും അതിസുന്ദരിയായിരുന്നു.

അഴകളവുകളിലൂടെ ഒഴുകികിടന്ന സാരിയിൽ അവളുടെ രൂപഭംഗി

പതിന്മടങ്ങായി വർധിച്ചു.
വെണ്ണനിറമുള്ള അവളുടെ മേനിയിൽ വാടാമല്ലി നിറമുള്ള ബ്ലൗസ് കൂടി ആയപ്പോൾ അവളുടെ ദേഹം സ്വർണം പോലെ തിളങ്ങി.

"അമ്മാ ദേ അച്ഛ വന്നു…."

മുന്നിലേക്ക് വന്ന സുജ ശിവൻ തിടുക്കത്തിൽ കയറി വരുന്നത് കണ്ടു.അവന്റെ കയ്യിൽ തൂങ്ങിക്കൊണ്ട് അനുവും.

മുഖത്ത് കള്ളപരിഭവം പടർത്തി സുജ അവരെ നോക്കി.

"എടൊ...നേരത്തെ ഇറങ്ങിയതാ പക്ഷെ ഇതൊന്നു കിട്ടാൻ വേണ്ടി ഒന്നു ചുറ്റി കാവിനടുത്തുവരെ പോവേണ്ടി വന്നു അതൊണ്ടല്ലേ…"

"ഹായ് മുല്ലപ്പൂ…."

ശിവൻ നീട്ടിയ പൊതിയിൽ നിറഞ്ഞു പുറത്തേക്ക് കിടന്ന മുല്ലപ്പൂ നോക്കി അനു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

"യ്യോ തട്ടിപ്പറിക്കല്ലേ ന്റെ കൊതിച്ചിക്കുട്ടി,...നിനക്കും അമ്മയ്ക്കും, ശ്രീജേച്ചിക്കും കൂടി വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്…."

ശിവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും മുല്ലപ്പൂവും തട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ട് അനു അകത്തേക്കോടി.
അപ്പോഴും വിടർന്ന മുഖത്ത് ദേഷ്യം ഒളിപ്പിച്ചു സുജ നിന്നിരുന്നു.

"ഒന്ന് ചിരിക്കടോ….തന്നേം നമ്മടെ മോളേം ഒന്ന് സുന്ദരിയായി കാണാൻ വേണ്ടിട്ടല്ലേ…"

"മതി കൊഞ്ചിയത് വേഗം കുളിച്ചു വാ മനുഷ്യ,... ഇത്രേം നേരം കാത്തിരുന്ന് വലഞ്ഞു…."

പിടിച്ചുവച്ച ദേഷ്യം വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് സുജ ചിരിച്ചു.

"അച്ഛാ എങ്ങനെ ഉണ്ട്…."

മുടിയിലേക്ക് തിരുകിയ മുല്ലപ്പൂവുമായി അനു അവന്റെ മുന്നിൽ നിന്ന് ഒന്ന് കറങ്ങി കാണിച്ചു.

"അച്ഛേടെ മോള് എന്തായാലും സുന്ദരി അല്ലെ…"

കിന്നരിപ്പല്ല് മുഴുവൻ കാട്ടി ചിരിച്ച അനു കയ്യിൽ കരുതിയ മുല്ലപ്പൂവുമായി

പടിയിറങ്ങി ഓടി.

"അമ്മയ്ക്ക് പൂ കട്ടിലിലുണ്ടെ….
ഞാൻ ഇത് ശ്രീജമ്മയ്ക്ക് കൊടുക്കട്ടേ…."

"അതെന്താ മോളെ മാത്രേ സുന്ദരി ആയി തോന്നിയുള്ളൂ.."

കൈ കെട്ടി കണ്ണ് കൂർപ്പിച്ചു ശിവന്റെ നേരെ സുജ തിരിഞ്ഞു.

"നിന്നെ സുന്ദരി അല്ലെന്നു പറയാണോങ്കിൽ ആള് വല്ല കണ്ണുപൊട്ടനും ആയിരിക്കണം…
പെണ്ണെ എന്നെ കൊളുത്തി വലിക്കുവാ നീ…"

"അയ്യട…വേഗം പോയി കുളിച്ചൊരുങ്ങി വന്നേ…ഞാൻ ഉടുത്തിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് എത്ര നേരോയീന്നറിയോ…
അതോണ്ട് ഇനി കിന്നരിക്കാൻ ഒന്നും നേരമില്ല…"

ശിവനെ തള്ളിക്കൊണ്ട് സുജ നാണിച്ചു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മുറിയിലേക്ക് നീങ്ങി.

ശിവൻ തോർത്തുമെടുത്തുകൊണ്ട് കിണറ്റിൻ കരയിലേക്കും.

അനുവും കുട്ടുവും ഏറ്റവും മുന്നിലും അവർക്ക് പിന്നിൽ സുധയുടെ ഒപ്പം ശ്രീജയും സുജയും നടന്നു അവരുടെ ഒപ്പം ശിവനും.
ചിരിച്ചും നാട്ടുകാര്യം പറഞ്ഞും പെണ്ണുങ്ങൾ നടന്നു,
സുജയുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ ആകെ മയങ്ങിയ പോലെ സ്വപ്നത്തിലാണ്ട് ആണ് ശിവൻ നടന്നത്.
ഇടയ്ക്കിടെ സുജയുടെ കണ്ണുകളും അവന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.
കരിയെഴുതിയ കണ്ണുകൊണ്ടവൾ ശിവനെ കൊത്തിവലിക്കുമ്പോൾ
ഒരു യക്ഷിയുടെ വശ്യത അവൻ അവളിൽ കണ്ടു.
കാവ് വരെ കണ്ണുംകൊണ്ടും ചലനങ്ങൾ കൊണ്ടും അവർ മൗനത്തെ വാചാലമാക്കി.

കാവ് കുരുത്തോലയും തോരണങ്ങളും കൊണ്ട് അലംകൃതമായിരുന്നു. കരിയില മെത്ത വിരിച്ചിരുന്ന കാവിൽ പെണ്ണുങ്ങൾ കൂടി വൃത്തിയാക്കിയതിന്റെ ഫലമായി മണ്ണിൽ ചവിട്ടാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.
പന്തങ്ങളും ദീപങ്ങളും പെട്രോമാക്സും പകർന്ന സ്വർണ വെളിച്ചത്തിൽ കാവ് കുളിച്ചു നിന്നു.
കരുവാക്കുന്നുകാർക്ക് പുറമെ മറ്റുനാട്ടിലെ നാട്ടുകാരും കുന്നുകയറി എത്തിയിരുന്നു, ആളുകളെക്കൊണ്ട് കാവ് മുഴുവൻ നിറഞ്ഞു.
ശിവൻ ഒരു വശത്തുകൂടി പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് വഴിയൊരുക്കി മുന്നോട്ടു പോയി.

ചുവപ്പും വെളുപ്പും കറുപ്പും പച്ചയും കൊണ്ട് വരച്ച കളത്തിന് ചുറ്റും കൈകൂപ്പി ആളുകൾ കൂടി.

അരുളപ്പാടു അറിയിക്കാനായി കോമരം ഉറഞ്ഞു തുള്ളി തുടങ്ങിയതും,
കൂടി നിന്നവരുടെ നാവിൽ നിന്നും ദേവി സ്തുതികൾ ഉയർന്നു കേട്ടു,
കണ്ണ് നിറഞ്ഞു കൈകൂപ്പി നിൽക്കുന്ന വെൺശോഭ നിറഞ്ഞ സുജയുടെ മുഖത്തായിരുന്നു ശിവന്റെ കണ്ണുറച്ചത്,
ശ്രീജ മുട്ടുകൊണ്ട് തട്ടി കണ്ണുരുട്ടും വരെ അത് തുടർന്നു.
അരുളപ്പാടു കഴിഞ്ഞതോടെ,
ഭക്തിഗാനങ്ങൾ പാടാനായി എത്തിയ സംഘങ്ങൾ.
ആൽചുവട്ടിൽ തയ്യാറായി.

"അമ്മാ ദേ...അനിൽ അവിടെ ഉണ്ട് ഞാൻ അവരുടെ കൂടെ നിന്നോട്ടെ…"

അപ്പുറം നിന്ന കൂട്ടുകാരനെ കണ്ട കുട്ടു ശ്രീജയുടെ കയ്യിൽവലിച്ചു.
അവിടെക്കൊന്നു നോക്കി കുട്ടുവിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ കണ്ട ശ്രീജ തലയാട്ടിയതോടെ കുട്ടു ആളുകൾക്കിടയിലൂടെ നുഴഞ്ഞു നൂണ്ടു അപ്പുറത്തെത്തി.

ഭക്തിഗാന സംഘം അപ്പോഴേക്കും പാട്ടു തുടങ്ങി.
പാട്ടു കേൾക്കാൻ ആളുകൾ കൂടിയതോടെ തിരക്ക് വർധിച്ചു ശിവനും പെണ്ണുങ്ങളുമെല്ലാം തിരക്കൊഴിയാൻ പുറകിലേക്ക് നീങ്ങികൊണ്ടിരുന്നു.
തിങ്ങിക്കൂടിയ നാട്ടുകൂട്ടം മുന്നിലായതോടെ പാട്ടും തുള്ളലുമൊന്നും അനുവിന് കാണാൻ വയ്യാതെ ആയി.
തന്റെ നേരെ നോക്കി ചുണ്ടുമലർത്തിയ അനുവിനെ കണ്ടതും പിന്നെ മറ്റൊന്നും ശിവൻ ചിന്തിച്ചില്ല.
മോളെ പൊക്കിയെടുത്തു തോളിലിരുത്തുമ്പോൾ,
അമ്പരപ്പും സന്തോഷവും കൊണ്ട് അനു ആർത്തു ചിരിച്ചു.
സുജയും ശ്രീജയും അനുവിനെ കളിയാക്കുമ്പോഴും അവൾ ഒന്നിലും കൂസാതെ ശിവന്റെ കഴുത്തിൽ കൈചുറ്റിപ്പിടിച്ചു അഭിമാനത്തോടെ അവളുടെ അച്ഛന്റെ തോളിൽ ഇരുന്നു.
കരുവാക്കുന്നുകാർ ഒന്നടങ്കം കൂടിയ കാവിൽ പുതുമോഡിയിലായിരുന്ന സുജയേയും ശിവനെയും അസൂയയും ദേഷ്യവും നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ നോക്കിക്കൊണ്ട് മുത്തുവിന്റെ തോളിൽ കയ്യിട്ട് അരവിന്ദനും കാവിനുള്ളിൽ നിന്നിരുന്നു.
എന്നാൽ ആരെയും കൂസാതെ ശിവനും സുജയും അവരുടെ കുടുംബം നെയ്തുകൂട്ടുന്ന തിരക്കിൽ ആയിരുന്നു.
ചാന്തും പൊട്ടും കുപ്പിവളകളും, അനുവിനും കുട്ടുവിനും ചെറിയ കളിക്കോപ്പും വാങ്ങിയാണ് അവർ തിരികെ വന്നത്,
ഉടുപ്പുപോലും മാറാതെ അനു വീട്ടിലും ശിവനെയും ചുറ്റിപിടിച്ചിരിപ്പായിരുന്നു.

"ഉടുപ്പ് മാറ് പെണ്ണേ…"

"മ്മ്മ… ഹും"

ചിണുങ്ങികൊണ്ട് അവൾ മൂളി.
മുറിയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയ സുജ അപ്പോഴേക്കും കടുംപച്ച ബ്ലൗസിലേക്കും മുണ്ടിലേക്കും മാറിയിരുന്നു.
മാറിനും വയറിനും മേലെ മുണ്ടിന്റെ കോന്തലയും എടുത്തിട്ട് അവൾ ഇടുപ്പിൽ കൈകുത്തി
ശിവനോട് ഒട്ടിയിരിക്കുന്ന അനുവിനെ നോക്കി.

"ദേ…എന്റെ കയ്യീന്നു വാങ്ങിക്കല്ലേ അനു… പുതിയ ഉടുപ്പ് നാശമാക്കല്ലേ പോയി മാറ്റിയേച്ചും വാ…"

അതോടെ ഇഷ്ടമില്ലാഞ്ഞിട്ടും ചിണുങ്ങികൊണ്ട് അനു മുറിയിലേക്ക് കയറി.
വാതിലടഞ്ഞതും,
ശിവൻ തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ ഒരുങ്ങിയ സുജയുടെ കയ്യിൽ വലിച്ചു അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്കിട്ടു.
പെട്ടെന്നുള്ള വലിയിൽ കരയാൻ ആഞ്ഞ അവളുടെ ചുണ്ടിനെ അവന്റെ കരം പൊതിഞ്ഞു.

"എന്താടി…നിനക്ക് കുശുമ്പാ…"

നെഞ്ചിൽ ചതഞ്ഞു പരന്ന മുലയും ചുവന്ന മുഖവുമായി സുജ അവനെ നോക്കി കണ്ണടച്ചു കാട്ടി.

"നീയെന്റെ അല്ലെ….അനുമോളിപ്പോൾ അല്ലെ ഒരച്ഛന്റെ സ്നേഹോക്കെ അറിയുന്നെ, അപ്പോൾ കുറച്ചൊക്കെ ഒന്ന് കൊഞ്ചിച്ചുന്നു വച്ച് നമ്മുടെ മോള് ചീത്താവത്തൊന്നും ഇല്ല…"

അവൻ പറയുന്നത് കേട്ട് അവന്റെ കണ്ണിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി കിടന്ന സുജ അവന്റെ വയറിനെ ചുറ്റി കൈകൊണ്ട് കെട്ടിപ്പിടിച്ചു നെഞ്ചിലേക്ക് മുഖം വച്ചു.
അവളുടെ മുടിയിൽ തഴുകിയ ശിവൻ വിരിഞ്ഞു പതുങ്ങുന്ന ബ്ലൗസിനാൽ മൂടിയ പുറത്തിൽ കൈയ്യോടിച്ചതും സുജ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ഒന്ന് നുള്ളി.

"ഔ…."

ശബ്ദമടക്കി ശിവൻ പറഞ്ഞതും കുലുങ്ങി ചിരിച്ചു സുജ എഴുന്നേറ്റ് അടുക്കളയിലേക്കോടി.

രാത്രി അനുവിനെ കിടത്തി അടുക്കളയിൽ പാത്രം മോറുകയായിരുന്നു സുജ.

കാവിലെ ചടങ്ങുകൾ കഴിഞ്ഞു വൈകിയെത്തിയ അവരുടെ ചര്യകളും വൈകിയിരുന്നു,
അത്താഴം കഴിഞ്ഞതും കൂമ്പിയടഞ്ഞ മിഴികളുമായി അനു ഇരിക്കുന്നത് കണ്ട ശിവൻ തന്നെയാണ് അവളെ എടുത്തുകൊണ്ട് കട്ടിലിൽ കിടത്തി പുതപ്പിച്ചത്.

"ബാക്കി രാവിലെ കഴുകാം..പെണ്ണേ..."

പുറത്തെ പടിയിലിരുന്നു പാത്രം കഴുകുന്ന സുജയെ നോക്കി അവൻ പറഞ്ഞു.

"കഴിഞ്ഞു ഇതുകൂടെയെ ഉള്ളൂ..."

പിന്നിലേക്ക് ശിവനെ നോക്കി കണ്ണുകാണിച്ച സുജ അവസാന പാത്രം കൂടി മോറി കൈകഴുകി അകത്തു കയറി.

നടുമുറിയിലെ റാന്തൽ തെളിച്ചുവച്ച ശിവൻ തിരികെ എത്തുമ്പോൾ സുജ അടുക്കള വാതിൽ കുറ്റിയിട്ട് പാത്രങ്ങൾ അടക്കുകയായിരുന്നു.

അടുക്കളയിലെ ചെറിയ ചിമ്മിനി വിളക്കിന്റെ ചെറുനാളം അടുക്കളയിൽ നിറഞ്ഞു.
മുടി ചുറ്റിക്കെട്ടി തനിക്ക് നേരെ തിരിഞ്ഞ സുജയെ കണ്ടപ്പോൾ ശിവന്റെ നെഞ്ചു തുടിച്ചു.
കൈ ഉയർത്തിയപ്പോൾ വിടർന്ന വലിയ കക്ഷവും തുറിച്ചു പൊങ്ങിയ മുലകളും കണ്ടു ശിവന്റെ വായിൽ ഉമിനീര് കൂടി,
അവൻ വിയർത്തു തുടങ്ങി,

അവന്റെ കണ്ണിലെ തിളക്കവും കനത്ത ശ്വാസം എടുക്കലും കണ്ടുകൊണ്ടാണ് സുജ കൈ താഴ്ത്തിയത്.
ഉമിനീര് ഇറങ്ങിയതനുസരിച്ചു വീർത്തു ചുരുങ്ങിയ തൊണ്ടക്കുഴിയും രോമം അലങ്കരിച്ചു വെട്ടിവച്ചത് പോലെയുള്ള അവന്റെ വിരിഞ്ഞ നെഞ്ചും, ചാടാത്ത ഉറപ്പുള്ള പേശികൾ തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന വയറും.
കരിങ്കല്ല് പോലെ കെട്ടുറച്ച ഞരമ്പ് ഓടുന്ന പേശികൾ ഒഴുകി നടക്കുന്ന കൈകളും നിറഞ്ഞ ശിവന്റെ രൂപം അവളിൽ തരിപ്പുയർത്തി.
ദാഹം അവളിലും നിറയുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു.
മുലയിലും മുലക്കണ്ണിലും പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത തരിപ്പ് പടർന്നു.

ശിവൻ അവളുടെ നേരെ നടന്നു വരുമ്പോൾ അവളുടെ ശ്വാസഗതി ഉയർന്നു.
ബ്ലൗസിൽ തിങ്ങി നിറഞ്ഞ മുലകൾ ഉയർന്നു താഴാൻ തുടങ്ങി.
ചെന്നിയിൽ നിന്നും ഒലിക്കാൻ തുടങ്ങിയ വിയർപ്പ് കഴുത്തിനെ തൊട്ടു.
ശ്വാസം വലിക്കുന്നതിന് അനുസരിച്ചു അവളുടെ വെണ്ണവയറും കുഴിഞ്ഞു നിവർന്നും വിറക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ കഴുത്തിനെ തഴുകി മുഖം കൈയിലാക്കി.

"ഏട്ടാ…."

വിളിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ ചുണ്ട് വിറച്ചു.

"എനിക്ക് നിന്നെ നോവിക്കാൻ തോന്നുന്നു….മോളെ…..
ഞാൻ…..ഞാൻ...നോവിച്ചോട്ടെ…"

അവളുടെ മുലകൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർന്നു ഞെരിഞ്ഞിരുന്നു, അവളുടെ കണ്ണുകൾ കൂമ്പി തുടങ്ങി.

"മോളെ……"

മയക്കത്തിലേക്ക് വീണെന്ന കണക്കിൽ അവന്റെ ദേഹത്ത് ചാരി നിന്ന സുജയെ അവൻ വിളിച്ചു.

"ഉം…,"

"ഞാൻ ഉമ്മ വെച്ചോട്ടെ…"

"ഉം…"

ഉണരാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഉറക്കത്തിൽ നിന്നെന്ന പോലെ വീണ്ടും അവൾ മൂളി.

ശിവന്റെ ചുണ്ട് അവളുടേ മൂക്കിൻതുമ്പിൽ പൊടിഞ്ഞ വിയർപ്പ് ഒപ്പിയെടുത്തു, അവളുടെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു അവന്റെ ചുണ്ടു അവളുടെ മലർന്ന കീഴ്ചുണ്ടിനെ കടിച്ചപ്പോൾ സുജ ഒന്ന് പുളഞ്ഞു. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ചുംബനത്തിനെന്നോണം അവന്റെ ചുണ്ടിനെ പൂട്ടാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തിയപ്പോൾ അവൻ ചുണ്ടുവലിച്ചു.

"ഉം…ഹും…"

വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം തന്റെ ചുണ്ട് കൊതിച്ച ചുംബനം കിട്ടാത്ത കെറുവ് അവളിൽ നിന്നും പുറത്തുകടന്നു.
വീണ്ടും ചുംബനത്തിനായി മുന്നോട്ടാഞ്ഞ അവളെ കളിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ ചുണ്ടകത്തിയപ്പോൾ,
അവളിലെ പെണ്ണ് കൊതിപിടിച്ചവനെ കെട്ടിവരിഞ്ഞു അവന്റെ മേലെ പടർന്നു. അവന്റെ ചുണ്ടിനെ തന്റെ ചുണ്ടുകൊണ്ട് ചപ്പി വലിക്കുമ്പോൾ, തരിച്ചു തുടങ്ങിയ കൈവിരലുകൾ ആഴ്ത്താൻ അവൾ തേടിയത് അവന്റെ പുറത്തെ ആയിരുന്നു, എന്നാൽ തൊലിയും ഉരുക്കുപോലുള്ള പേശിയും തിങ്ങിയ അവന്റെ പുറത്തെ പിടിച്ചു വലിക്കാൻ കഴിയാതെ അവൾ കേണു.

അതെ സമയം പഞ്ഞിപോലെ പിതുങ്ങുന്ന സുജയുടെ കൊഴുത്തു മിനുപ്പുള്ള പുറത്തു തന്റെ വിരലുകൾ പൂഴ്ത്തി ചുവപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ശിവൻ.

മുലക്കണ്ണുകൾ അവന്റെ ഉറച്ചനെഞ്ചിൽ അമർത്തിയുരക്കുമ്പോൾ അവന്റെ നാവ് അവളുടെ നാവിനെ തഴുകുകയായിരുന്നു.

അടുക്കളയിൽ അവരുടെ നിശ്വാസങ്ങൾക്കൊപ്പം വായിലെ രസങ്ങൾ പരസ്പരം വലിച്ചു കുടിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള സ്വരങ്ങളാലും നിറഞ്ഞു.

അവളുടെ കാമസ്വരൂപം കത്തിപ്പിടിക്കുകയായിരുന്നു,
ഒരല്പം പണിപ്പെട്ടാണ് ശിവൻ തന്റെ ചുണ്ടിനെ സ്വതന്ത്ര്യമാക്കിയത്, എന്നിട്ടും അടങ്ങാൻ കഴിയാതെ സുജ അവന്റെ ചുണ്ടിനെ നാവ് നീട്ടി നക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
കണ്ണടച്ച് ചുവന്നു തുടുത്ത ചുണ്ടുകളും കൊതിപൂണ്ട നാവുകളുമായി തുള്ളുന്ന സുജയുടെ മുടിയിൽ കുത്തിപ്പിടിച്ചു തല പിന്നിലേക്ക് വലിച്ചു അല്പം മലർത്തിയ ശിവൻ വിയർപ്പടിഞ്ഞു തിളങ്ങുന്ന സുജയുടെ കഴുത്തിലേക്ക് ചുണ്ടമർത്തി ചപ്പിയപ്പോൾ ജെന്നിപ്പിടിച്ച പോലെ സുജ നിന്നു കുലുങ്ങി.

"ഹാ….ഏട്ടാ….."

കരച്ചിൽ തൊണ്ടവിട്ടുയരുമ്പോഴും ശിവൻ അവളുടെ കഴുത്തുമുഴുവൻ നാവുവലിച്ചു കടിച്ചു, അവന്റെ തലയെ ചുംബനം കിട്ടാത്ത ഭാഗത്തേക്ക് കൈകളാൽ തിരിക്കുകയായിരുന്നു ആഹ് സമയം സുജ.
കഴുത്തുമുഴുവൻ ശിവന്റെ തുപ്പലാൽ നനച്ചു അവൻ എഴുന്നേറ്റു.

സുജയുടെ മലർന്ന കണ്ണുകൾ നേരെ ആയതും കണ്ണുകളിൽ നാണത്തിന്റെ ലാഞ്ചന പടർന്നു.
തോളിൽ നിന്നും സാരിയുടെ മുന്താണി അഴിച്ചിട്ടതും അവനെ നോക്കാൻ കഴിയാതെ അവളുടെ കണ്ണുകൾ താഴ്ന്നു.
താടിക്ക് പിടിച്ചു ആഹ് മുഖം ഉയർത്തിയ ശിവൻ അവളുടെ ചുണ്ടുകളെ അവന്റെ ചുണ്ടുകളാൽ പൂട്ടുമ്പോൾ അവന്റെ പരുക്കൻ കൈകൾ ബ്ലൗസിൽ തിങ്ങിയ അവളുടെ മുലകളെ കയ്യിലുഴിഞ്ഞു.
നെഞ്ചിൽ നിറഞ്ഞ കഴപ്പ് സഹിക്കാനാവാതെ ശിവന്റെ ചുണ്ടവൾ കടിച്ചു പിടിച്ചു.
ബ്ലൗസിന് മുകളിലൂടെ അവളുടെ മുലക്കുടങ്ങൾ അവന്റെ ഇരുമ്പൻ കൈകൾ കുഴച്ചുകുടഞ്ഞു.

ചുണ്ടിനാൽ പൂട്ടിയ അവളുടെ വായിൽ നിന്ന് പൊങ്ങിയ കേഴലുകൾ അവന്റെ വായിൽ തട്ടി പൊട്ടിത്തെറിച്ചു.

അവളെ പതിയെ നീക്കി ചുമരിൽ ചാരി നിർത്തിയ ശിവൻ ചുണ്ടെടുത്തതും

ബ്ലൗസിൽ കൊള്ളാതെ പുറത്തു കണ്ട നെയ്ക്കുംഭങ്ങളുടെ ചാലിലേക്കും പൂഴ്ത്തിയത് പെട്ടെന്നായിരുന്നു.
മുലക്കിടയിൽ താൻകെട്ടിയ താലി കൂട്ടി അവന്റെ കുഞ്ഞു കടി അവളുടെ ചാല് ഏറ്റു വാങ്ങി.

"അയ്യോ.....ഏട്ടാ...എനിക്ക് പറ്റണില്ല..."

ശബ്ദം ഉയർത്തി അലറണം എന്നുണ്ടെങ്കിലും കടിച്ചുപിടിച്ചു സുജ മുരണ്ടു.

ശിവന്റെ കൈകൾ ഒരു മായജാലക്കാരന്റെത് പോലെ ബ്ലൗസിന്റെ ഹൂക്കുകൾ അഴിച്ചു.
ഒന്ന് പുറത്തുചാടാൻ കൊതിച്ചു നിന്ന മുലക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ അതോടെ ചാടിപ്പുറത്തു വീണു.
അവയെ താങ്ങാൻ എന്നോണം ശിവന്റെ കൈകൾ കാത്തു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
കയ്യിലേക്ക് വീണ ഉരുണ്ടു ചുവന്ന പാൽകുടങ്ങളെ ശിവൻ കൈകളാൽ താലോലിച്ചു.
പച്ചയായി കരസ്പർശം മുലകളിൽ അറിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ബ്ലൗസ് തന്നെ വിട്ടകന്നത് സുജ അറിഞ്ഞത്, ശിവന്റെ കൈക്കുടന്നയിൽ കിടന്ന് കൊതിപൂണ്ട് തുളുമ്പുന്ന സ്വന്തം മുലകൾ കണ്ടവൾ നാണിച്ചു.
അതെ സമയം അവന്റെ കയ്യുടെ പരുപരുപ്പ് മൃദുമാംസത്തിൽ അറിഞ്ഞ അവളുടെ മുലക്കണ്ണുകൾ തെറിച്ചു നിന്നു.
അവളുടെ അനുവാദത്തിനായി മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയ ശിവൻ കേഴുന്ന സുജയെ കണ്ടതും
മുലയിലേക്ക് വാ പിളർത്തി ചപ്പി വലിച്ചു.

"ഹൂ....അമ്മെ....ഏട്ടാ..."

കടിച്ചുപിടിക്കാൻ കഴിയാതെ സുജ ഏങ്ങിപ്പോയിരുന്നു.

അവളെ താങ്ങി പിടിച്ചു അടുക്കളയിലെ നിലത്തേക്കിരുന്ന ശിവൻ കാലു നീട്ടി വച്ച ശേഷം തന്റെ മടിയിലേക്ക് അവളെ ഇരുത്തി.
അപ്പോഴേക്കും ഉരിഞ്ഞു പോയ മുണ്ടിന്റെ തലപ്പെടുത്തു വായിൽ കടിച്ചുപിടിച്ച സുജ ശിവന്റെ തല ഊരിപ്പോയ മുലയിലേക്ക് വച്ചമർത്തിയിരുന്നു, മുലക്കണ്ണിൽ അമർത്തി ഞരടിയും മുലയാകെ കുഴച്ചും അവന്റെ കൈ കരുത്തുകാണിച്ചപ്പോൾ നാവുകൊണ്ട് അമർത്തിയും തഴുകിയും മുലയപ്പാടെ ചപ്പി വലിച്ചും കടിച്ചും അവൻ മുലകുടി തുടർന്നു.
തേങ്ങലുകൾ ഇടയ്ക്കെല്ലാം വായിലെ തുണിയെ കടന്നു പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
അവന്റെ തലയിലും മുടിയിലുമെല്ലാം ഒഴുകിനടന്ന അവളുടെ കൈകൾ അവന്റെ മുതുകിൽ പോറലുകൾ ഉണ്ടാക്കി.

രണ്ടു മുലയും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശിവന്റെ വാ ഒന്നാകെ പിളർന്നു ചപ്പിയപ്പോൾ അവന്റെ മടിയിൽ നിന്നുയർന്നു പോയ സുജ വായുവിൽ നിന്ന് അരക്കെട്ട് വെട്ടിച്ചു വിറച്ചു താഴെ വീണു.
ശിവന്റെ തോളിൽ ചാഞ്ഞു കിടന്നു വിറച്ചു കിതച്ച പെണ്ണിന്റെ മുടിയിൽ തഴുകി ശിവൻ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.
അപ്പോഴേക്കും പാവാടയും കടന്ന് അവളുടെ കൊഴുപ്പ് അവന്റെ മുണ്ടിനെ നനച്ചിരുന്നു.

അവന്റെ തോളിൽ ചാരി കിതക്കുന്ന പെണ്ണിന്റെ പിൻകഴുത്തിലും മുടിയിലും നെറുകയിലുമെല്ലാം കുഞ്ഞു മുത്തങ്ങൾ നൽകി അവളുടെ ക്ഷീണം മാറും വരെ അവനിരുന്നു കൊടുത്തു.
ക്ഷീണം മാറിയപ്പോൾ മയക്കം ബാധിച്ച കണ്ണുകളുമായി അവൾ അവനെ നോക്കി.

അവളുടെ ചുവപ്പൊഴുകി പടർന്ന നെറ്റിയിൽ ചുണ്ടു ചേർത്ത്,
ചുവന്നു വിങ്ങുന്ന മുലയിൽ അവൻ കൈചേർത്തു.

"നൊന്തോ….മോൾക്ക്….."

"മ്മ്മ ച്ചും…"

കണ്ണടച്ച് കാട്ടി ക്ഷീണിച്ചു ചിരിച്ചു സുജ.

അവളുടെ രണ്ടു സുന്ദരി മുലയിലും ഒന്ന് മുത്തി, ഊർന്നു കിടന്ന അവളുടെ മുണ്ടെടുത്തു തുപ്പലുകൊണ്ടു കുളിച്ച അവളുടെ മുലകളും കഴുത്തും മുഖവും അവൻ തുടച്ചുകൊടുത്തു.
തുടർന്ന് ബ്ലൗസിലെ ഹുക് എല്ലാം ഇട്ടു കൊടുത്ത് മുടി മാടിയൊതുക്കിയ ശിവൻ അവളെ താങ്ങിയെടുത്തു നടന്നു.
അപ്പോഴെല്ലാം അവനെ സാകൂതം നോക്കുകയായിരുന്നു സുജ.

"എന്നാടി…."

തന്നെ തന്നെ നോക്കികൊണ്ട് തന്റെ കയ്യിൽ കിടക്കുന്ന അവളെ നോക്കി അവൻ ചോദിച്ചു.

"ഏട്ടന് വേണ്ടേ…"

"അതിന് നീ എവിടേം പോവുന്നില്ലല്ലോടി...ഞാനും പോവുന്നില്ല…
നമുക്ക് ഇനിയും സമയം ഇല്ലേ…"

അവളുടെ നെറ്റിയിൽ നെറ്റി കൊണ്ടൊന്നിടിച്ചു അവളെ നോക്കി അവൻചിരിച്ചു.
കട്ടിലിൽ അനുവിനോട് ചേർത്ത് അവളെ കിടത്തി നെറ്റിയിലുമ്മ കൊടുത്തവൻ

പിൻവാങ്ങുമ്പോൾ, ഒന്നും അറിയാതെ കിടന്നുറങ്ങുന്ന അനുവിന്റെ മുടിയിൽ ഒന്ന് തലോടി പുതപ്പ് കൊണ്ട് രണ്ടു പേരെയും പുതപ്പിച്ചു സുജയോട് കണ്ണുകൊണ്ട് വിട പറഞ്ഞ ശിവൻ ശാന്തനായി കണ്ണുകളടച്ചു.

****

പിറ്റേന്നുണർന്ന സുജ വല്ലാതെ തളർന്നിരുന്നു, ഇന്നലത്തെ രതി അവളിൽ ക്ഷീണം പടർത്തിയത് കൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റത്തും വൈകി ആയിരുന്നു.
മുടി വാരിക്കെട്ടി ദേവിയെ വിളിച്ച അവൾ മുറിക്ക് പുറത്തേക്ക് കടന്നപ്പോൾ ശിവന്റെ പായ ചുരുട്ടിയ നിലയിൽ മൂലയിലുണ്ടായിരുന്നു.
പക്ഷെ പുറത്തു നിന്നും തെളിഞ്ഞകത്തു പടർന്ന വെളിച്ചം കണ്ടതോടെ സുജ ഞെട്ടി.

"ഈശ്വര...ഞാൻ ശെരിക്കും വൈകിയല്ലോ….ശ്ശൊ…."

അടുക്കളയിലേക്ക് പാഞ്ഞു കയറിയ സുജ അവിടെ കണ്ടത്. അടുപ്പുകൂട്ടി കലം കയറ്റി വെള്ളം തിളപ്പിക്കുന്ന ശിവനെ ആയിരുന്നു.
കഴുകി വെച്ചിരിക്കുന്ന അരി വെള്ളം തിളയ്ക്കാനായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

"എഴുന്നേറ്റോ…."

"ഹ്മ്…എന്നെ എന്താ വിളിക്കാതിരുന്നെ…."

"താൻ എന്നെക്കാളും മുന്നേ ഉണരുന്നതല്ലേ, ഇന്ന് ഞാൻ എണീറ്റപ്പോൾ തന്നെ നോക്കിയതാ അപ്പൊ നല്ല ഉറക്കം പിന്നെ വിളിക്കാൻ തോന്നിയില്ല."

അവന്റെ ചുണ്ടിലെ പുഞ്ചിരി, അവളിൽ ആശ്വാസം നിറച്ചു.

"താൻ പോയി തന്റെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ കഴിഞ്ഞു വാ...ഇത് ഞാൻ നോക്കിക്കോളാം…"

അവൻ പറഞ്ഞിട്ടും അവൾ അവിടെ നിന്ന് തിരിയുന്നത് കണ്ട ശിവൻ അവളെ നിർബന്ധിച്ചു വിട്ടു.

****

"മോളെന്ത്യേ…."

"അവള് ചേച്ചീടെ വീട്ടിലെണ്ട്…"

അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് സഞ്ചിയും ഇറച്ചിപൊതിയും വാങ്ങിക്കൊണ്ട് സുജ പറഞ്ഞു.

ഉടുപ്പ് മാറി കിണറ്റിൻ കരയിലേക്ക് നടന്ന ശിവൻ സുജയുടെ വിളികേട്ടാണ് തിരികെ ചെന്നത്.

"എന്താടി…
????"

"ദേ ഇതിൽ…."

മുന്നിൽ തുറന്നുവച്ചിരുന്ന പൊതിയിലേക്ക് നോക്കി അവൾ കണ്ണുകാട്ടി.
അതിൽ ഇറച്ചിയോടൊപ്പം തൊലി കളഞ്ഞു വെട്ടി നുറുക്കിയ നിലയിൽ മാടിന്റെ കാലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

"ഇതിനിപ്പോ എന്താ,...ഇടയ്ക്ക് ഇത് കഴിക്കണം നല്ലതാ…"

കൂസലേതുമില്ലാതെ ശിവൻ പറഞ്ഞു.

സുജ അവനെ നോക്കി കണ്ണുരുട്ടി നിന്നതെ ഉള്ളൂ.

"താൻ അതിൽ പണിയണ്ട കുളിച്ചു കയറിയിട്ട് ഞാൻ ചെയതോളാം….പോരെ…"

അവളെ നോക്കി ഒന്ന് കണ്ണുരുട്ടിച്ചിരിച്ചിട്ട് പുറത്തേക്കിറങ്ങിയ ശിവൻ കുളിക്കാൻ തുടങ്ങി.

തിരികെ അടുക്കളയിലെത്തിയ ശിവൻ അപ്പോഴും കള്ളപിണക്കം മുഖത്തണിഞ്ഞു നിക്കുന്ന സുജയെ ഒന്ന് തട്ടിയിട്ട്, നുറുക്കിയ കഷ്ണങ്ങൾ എല്ലാം ഒഴിഞ്ഞ ഒരു മൺചട്ടിയിൽ ഇട്ട ശേഷം കഴുകി വെളുപ്പിച്ചു.
മസാലയും ഇഞ്ചിയും വെളുത്തുള്ളിയും പച്ചമുളകും കൂട്ടിയരച്ച അരപ്പ് കഷ്ണങ്ങളിൽ ആകെ തേച്ചുപിടിപ്പിച്ചു,
ഉപ്പും മുളകുപൊടിയും മല്ലിപ്പൊടിയും കൂടെ തൂവിയ ശേഷം അടുപ്പിലെ തീയ്ക്ക് മേലെ വച്ചു.

"അച്ഛേ…."

ശിവന്റെ അരയിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു ഓടി വന്ന അനു നിന്ന് കിതച്ചു.

അവളുടെ മുടിയിൽ തലോടി ശിവൻ കൊഞ്ചിച്ചു.

അപ്പോഴേക്കും മൂക്കു നീട്ടിപ്പിടിച്ചു അനു അവിടെ പരന്ന മണം വലിച്ചു കയറ്റി.

"ഇന്ന് അനൂട്ടിക്ക് സ്പെഷ്യൽ അച്ഛേട വക…."

അടുപ്പിൽ തിളച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന സാമാന്യത്തിലും വലുതായ ചട്ടിയുടെ മൂടി തുണികൊണ്ട് മാറ്റി അനു ശിവനെ നോക്കി.

"ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ സ്പെഷ്യൽ ആണെന്ന്...
അനൂട്ടിക്ക് അച്ഛനെ പോലെ കരുത്തൊക്കെ വേണ്ടേ, അതിനാ ഇത്..."

അപ്പോഴും ശിവനെ വിടാതെ അവൾ അവന്റെ കയ്യിനെ ചുറ്റി നിന്നിരുന്നു.

വേവ് കാലമായ എല്ലിൻ കഷ്ണങ്ങളും അതിനോട് കൂടിച്ചേർന്നിരുന്ന മാംസവും നെയ്യും അരപ്പിനോട് ചേർന്ന് കുഴഞ്ഞ മണം അവിടെ നിറഞ്ഞിരുന്നു,
മൂടി ഉയർത്തിയപ്പോൾ ചുമരിൽ കള്ളപരിഭവം കാട്ടി നിന്ന സുജയും കണ്ണ് നീട്ടി കൊതിപ്പിക്കുന്ന ചട്ടിയിലേക്ക് എത്തിനോക്കി പോയി.

അനുവിന്റെ കണ്ണും ചട്ടിയിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിഭവത്തിൽ ആയിരുന്നത് കണ്ട ശിവൻ ചിരിയോടെ ഒരു പാത്രമെടുത്ത് രണ്ടുമൂന്നു കഷ്ണങ്ങൾ കോരിയെടുത്തു അതിൽ പകർത്തി അനുവിന് കൊടുത്തു.

"ദാ അവിടെ നോക്കി നിൽക്കുന്ന ആൾക്ക് കൂടെ കൊടുക്കണേ അനൂട്ടി...."

സുജയെ നോക്കി ശിവൻ പറഞ്ഞത് കേട്ട അനു പാത്രവുമായി അവളുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

അപ്പോഴേക്കും ഒരു പുതിയ ചട്ടി അടുപ്പിൽ വച്ച ശിവൻ വെളിച്ചെണ്ണ ഒഴിച്ചു കറിവേപ്പില ഇട്ടു,
അരിഞ്ഞു വച്ചിരുന്ന വെളുത്തുള്ളിയും ഇഞ്ചിയും സവാളയും കൂട്ടി വഴന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ മസാലയും മറ്റു പൊടികളും ഇട്ട് ചെഞ്ചുവപ്പ് നിറമായ കൂട്ട് അവൻ മാറ്റിവെച്ചിരുന്ന കറിയിലേക്ക് ചേർത്ത് കൂട്ടിയിളക്കി എണ്ണയും കുരുമുളകും കൂടി ചേർത്ത് അവൻ മൂടി വച്ചു.

തിരിഞ്ഞ ശിവൻ കണ്ടത് എല്ലിൻപുറത്തു നിന്ന് മാംസം കഷ്ടപ്പെട്ട് കിള്ളി തിന്നുന്ന അമ്മയേം മോളെയുമായിരുന്നു.

"ദൈവമേ രണ്ടിനെയും ഞാൻ ഇനി തിന്നാനും കൂടി പഠിപ്പിക്കണോ..."

ശിവൻ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു മാംസത്തോടെയുള്ള എല്ലൊരെണ്ണം കയ്യിലെടുത്തു അനുവിന്റെ വായ്ക്ക് നേരെ നീട്ടി.

"കടിച്ചെടുക്ക് അനുക്കുട്ടി..."

അവളെ നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞ ശിവന്റെ കയ്യിലിരുന്ന എല്ലിലെ ഇറച്ചിയിലേക്ക് പല്ലാഴ്ത്തി അനു വലിച്ചെടുത്തു വായിലിട്ട് ചവച്ചു.

ഇളിച്ചു പിടിച്ചപ്പോൾ കൊതിനൂല് കണക്കെ അനുവിന്റെ കിറിയിലൂടെ ഒലിച്ച ഉമിനീര് കണ്ട ശിവൻ ചിരിച്ചുപോയി,

"ഇനി നിന്നേം പഠിപ്പിക്കണോ…."

ശിവൻ തന്റെ കയ്യിലിരുന്ന എല്ല് അനുവിന് കൊടുത്തിട്ട് സുജയുടെ നേരെ നോക്കി.
അപ്പോഴേക്കും സുജയും കയ്യിലെടുത്തു കടിച്ചു തിന്നാൻ തുടങ്ങി.

എല്ല് വടിച്ചു ക്ലീൻ ആക്കിയ ശേഷം കളയാൻ എഴുന്നേറ്റ രണ്ടു പേരെയും അവിടെ ഇരുത്തി.
എല്ലുകൾ സ്റ്റീൽ പാത്രത്തിൽ മണിയടിക്കും പോലെ തട്ടിയ ശേഷം
കുഴൽ പോലെയുള്ള എല്ലിന്റെ ദ്വാരം ഉള്ള ഭാഗം അനുവിന്റെ വായിലേക്ക് ശിവൻ വച്ചുകൊടുത്തു.

"ഉള്ളിലേക്ക് വലിച്ചെ അനുകുട്ടി…"

ശിവന്റെ വാക്ക് കേട്ട് ഉള്ളിലേക്ക് വലിച്ച അനുവിന്റെ നാവിലേക്ക് വെന്ത് പാകമായ സത്ത് നാവിലെത്തി.

"ഇതാ ഇത് കൊണ്ടുപോയി കുട്ടുവിന്റെ വീട്ടിൽ കൊടുത്തിട്ട് വാ… "

ഒരു പാത്രത്തിൽ ഇന്നത്തെ വിഭവം വാഴയിലകൊണ്ട് മൂടി അനുവിനെ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ട് ശിവൻ പറഞ്ഞു.
എല്ലാ ശനിയാഴ്ചകളിലും ഇറച്ചിക്കറി ശിവന്റെ പതിവായിരുന്നു, അതിലൊരു പങ്ക് ശ്രീജയുടെ വീട്ടിലും കൊടുക്കും.

മുറ്റത്ത് നിന്ന് താഴേക്ക് ഇറങ്ങി പോവുന്ന അനുവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ അവിടെ നിന്നിരുന്നു.

"അവളെ തനിച്ചു വിടണ്ടായിരുന്നു, ഇരുട്ടാ…."

സുജ പേടിയോടെ അനുവിനെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

"അവൾ ഇരുട്ടിനെ പേടിക്കാൻ പാടില്ല….
വളർന്നു വരുവാ, പറഞ്ഞു പേടിപ്പിക്കുവാണേൽ എല്ലാത്തിനെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞു പേടിപ്പിച്ചു വളർത്താം…

അല്ലേൽ പേടി മാറ്റിക്കൊടുത്തു വളർത്താം.
എന്റെ മോള് ലോകം കണ്ട് പേടിച്ചു വളരണോന്നു എനിക്കില്ല…

….പിന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഞാൻ ഇവിടില്ലേ…
പിന്നെന്താ…"

സുജയെ നോക്കി ശിവൻ പറഞ്ഞതും സുജ ശിവന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ പുഴക്കരയിൽ മീൻ പിടിക്കാൻ പോയ ശിവൻ തിരികെ എത്തുമ്പോൾ ശ്രീജയുടെ വീടിനു മുന്നിൽ ജീപ്പ് കിടക്കുന്നത് കണ്ടു.
കുഞ്ഞൂട്ടി മുന്നിൽ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

"എന്നാടാ…."

"ആഹ് ശിവേട്ടനോ….
ഓഹ് ചേട്ടത്തിയുടെ അമ്മയ്ക്ക് ദീനം കൂടി,
ജീപ്പിൽ കൊണ്ടോയി ടൗണിലെ ആശുപത്രിയിൽ കാണിക്കാൻ ഇച്ഛായൻ എന്നെ വിട്ടതാ…."

അപ്പോഴേക്കും സുധാമ്മയെ താങ്ങിക്കൊണ്ട് സുജയും ശ്രീജയും വന്നു.

"ഇത് പെട്ടെന്നെന്നാ പറ്റി...ഞാൻ രാവിലെ പോകുംന്നേരം കുഴപ്പൊന്നും ഉണ്ടായില്ലല്ലോ, "

ജീപ്പിന്റെ പിൻവാതിൽ തുറന്നിട്ട ശിവൻ സുധാമ്മയെ കയ്യിലെടുത്തു സീറ്റിലേക്ക് കിടത്തി.

"നീ പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴാ തുടങ്ങിയെ...പിന്നെ കുട്ടൂനെ കവലയിൽ ജീപ്പ് നോക്കാൻ വിട്ടപ്പോൾ ഇവനെ കണ്ടു….
ഇച്ഛായനോട് പറഞ്ഞിട്ട് ഇവൻ ഇങ്ങ് പോന്നു…"

പുറകിൽ ഒരു സഞ്ചിയും മറ്റുമായി കുട്ടു നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.
ജീപ്പിൽ കയറിയ സുധ അപ്പോഴും അവശയായി ശ്വാസം വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

"ശ്രീജാമ്മെ പോവാം…"

പാവാടയും ബ്ലൗസും ഇട്ടു ഓടിപ്പാഞ്ഞിറങ്ങിയ അനു അപ്പോഴേക്കും അവിടെ എത്തി.

"ഇവളും വരുന്നുണ്ടോ…."

"കുട്ടുവിന് കൂട്ട് എന്നും പറഞ്ഞു പോരുന്നതാ…."

അനുവിനെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു ശ്രീജ ജീപ്പിലേക്ക് നടന്നു.

"നിക്ക് ശ്രീജേച്ചി ഒരു ഷർട്ട് ഇടട്ടെ ഞാനൂടെ വരാം….
എന്തേലും ആവശ്യം വന്നാലോ…"

"ഒന്ന് പോടാ ശിവാ...ഇവളെ ഇവിടെ ഒറ്റയ്ക്ക് നിർത്തിയിട്ടോ…
നീ വരേണ്ട കാര്യം ഒന്നുമില്ല,
കുഞ്ഞു ഉണ്ടല്ലോ….ഞങ്ങൾ പോയിട്ട് ഇരുട്ടും മുന്നേ ഇങ്ങു വരും…"

ശ്രീജ നേരെ ജീപ്പിനു പിന്നിലേക്ക് കയറി സുധമ്മയുടെ തല എടുത്തു മടിയിലേക്ക് വച്ചു.

"കേറ് പിള്ളേരെ…."

"ഞങ്ങൾ മുന്നിൽ കേറിക്കോളാം…"

അനുവിന്റെ കയ്യും പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ട് കുട്ടു മുന്നിലെ സീറ്റിൽ കയറിയിരുന്നു.

"എന്നാ പോയെക്കുവാ ചേട്ടായി…"

കുഞ്ഞൂട്ടി ജീപ്പ് സ്റ്റാർട്ട് ആക്കി.

"സൂക്ഷിച്ചു പോയി വാ…."

ശിവൻ അവരെനോക്കി പറഞ്ഞു.
അനു അവനെ നോക്കി കൈകാട്ടിയപ്പോൾ ജീപ്പ് മുന്നോട്ടു നീങ്ങി.

"അവരെ തനിച്ചു വിടണ്ടായിരുന്നു
…"

പടിക്കെട്ടുകൾ കയറി തന്റെ ഒപ്പം നടക്കുന്ന സുജയോട് അവൻ പറഞ്ഞു.

"സണ്ണി മുതലാളി ടൗണിൽ ഉണ്ട്….പേടിക്കാൻ ഒന്നുമില്ലന്നെ…
അമ്മയ്ക്ക് ഇടയ്ക്ക് ഇതുപോലെ വരാറുണ്ടല്ലോ ഇനി കൂടിയാൽ ടൗണിലെ ആശുപത്രിയിൽ കാണിച്ചാൽ മതിയെന്ന് മുതലാളി ചേച്ചിയോട് നേരത്തെ പറഞ്ഞതാ,അതുകൊണ്ടാ ഇന്ന് അവരങ് കൊണ്ടുപോയെ…"

സുജ പറഞ്ഞത് കേട്ട ശിവനും സമാധാനമായി.

"ഇന്നാ….നല്ലോണം മുളകും ഉപ്പും മസാലേം കൂട്ടി വറുക്കാം….
അനുമോൾക്ക് ഇഷ്ടാവും…"

കയ്യിലെ നീളൻ വള്ളിയിൽ കോർത്തിട്ടിരുന്ന വരാൽ സുജയ്ക്ക് കൊടുത്തിട്ട്

ശിവൻ പിന്നിലേക്ക് നടന്നു.

കിണറ്റിൽ നിന്നു വെള്ളം കോരി കയ്യും മുഖവും കാലുകളും കഴുകുമ്പോളായിരുന്നു, ചട്ടിയും മീനുകളുമായി സുജ അടുക്കള പുറത്തെ പടിയിൽ മീൻ നന്നാക്കാനായി വന്നിരുന്നത്.

രാവിലെ കുളിച്ചു മാറി കറുത്ത ബ്ലൗസും മുണ്ടുമാണ് സുജ ഉടുത്തത്,
മുടി ഒരു കെട്ട് കെട്ടിയിട്ടിരുന്നു,
കാല് നീട്ടി വച്ച് മുണ്ട് മുട്ട് വരെ ഉയർത്തി മീനോരോന്നും മുറിച്ചു വൃത്തിയാക്കി കഷ്ണങ്ങൾ ആക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഇളകുമ്പോൾ അവളുടെ മുണ്ടിന്റെ തലയിളകി കറുത്ത ബ്ലൗസിൽ വിങ്ങി തുളുമ്പുന്ന വെളുത്ത കുന്നുകളുടെ മുഴുപ്പ് അവനു കാണാമായിരുന്നു.
നീട്ടി വച്ചിരുന്ന അഴകൊത്ത പാദത്തിൽ നിന്ന് മുട്ടിലേക്ക് കയറിപോവുന്ന നനുത്ത കട്ടി അല്പം കൂടിയ ചെമ്പൻ രോമങ്ങൾ.
അവളിലെ അപ്സരസിനെ നോക്കി മയങ്ങിയിരുന്ന അവന്റെ കണ്ണുകൾ മുകളിലേക്ക് ഉയരുമ്പോൾ കരിയെഴുതി കറുപ്പിച്ച കണ്ണുകൾ കൊണ്ടവൾ അവനെ ചോദ്യം ചെയ്തു.

ചുമൽ കൂച്ചി, കഴുകി വൃത്തിയായ ദേഹവും തുടച്ചവൻ അകത്തേക്ക് കയറി.
പിറകിൽ സുജയുടെ കുണുങ്ങി ചിരി കേട്ട ശിവനും ചിരിച്ചു.

"സ്...ശ്ശോ…"

മുറിയിൽ തന്റെ ഷർട്ട് എടുത്തു കുടഞ്ഞു വിരിക്കുമ്പോൾ ആയിരുന്നു.

അവൻ ആഹ് ശബ്ദം കേട്ടത്,

"എന്താടോ…"

പടിക്കൽ ഇരുന്നു ഞെരിപിരി കൊള്ളുന്ന സുജയെ നോക്കി ശിവൻ ചോദിച്ചു.

"ഔ..എന്റെ മുതുകിൽ ഒരു ഉറുമ്പ്,...അതെന്നെ കടിച്ചു…"

പിന്നെയും ഇരുന്ന് പുളയുന്ന സുജയെ കണ്ട ശിവൻ അവളുടെ പിറകിൽ വന്നിരുന്നു.
വിളഞ്ഞ ഗോതമ്പ് പോലെ നിറം പിടിച്ച സുജയുടെ വിരിഞ്ഞ മാംസളമായ പുറത്ത് വിഹരിക്കുന്ന വിരുതനെ കണ്ടെത്താൻ ശിവന് അധികം മെനെക്കെടേണ്ടി വന്നില്ല.
വിരലുകൾ കൊണ്ട് ഉറുമ്പിന്റെ തല പിടിച്ചു ഞെരിച്ചു അവളുടെ മേലിൽ നിന്നെടുത്തു മാറ്റുമ്പോൾ കടിച്ച ഭാഗം ചുവന്നു തിണർത്തിരുന്നു.

"അവിടെയൊന്നു മാന്തുവോ...എനിക്ക് ചൊറിഞ്ഞു കേറുന്നു…"

സുജ മുതുകിളക്കി അവനോടു പറഞ്ഞു.
അവന്റെ കൈകൾ പട്ടുപോലെ തിളങ്ങുന്ന അവളുടെ മുതുകിൽ തഴുകി.

"മാന്തിയാൽ ചിലപ്പോൾ പൊട്ടും,..."

"പിന്നെന്താ ചെയ്യാ...എനിക്കവിടെ തരിച്ചിട്ട് പാടില്ല"

സുജ പറഞ്ഞതും ശിവന്റെ മുഖം താഴ്ന്നു.

തന്റെ മുതുകിൽ ചൂട് ശ്വാസം പതിയുന്നതറിഞ്ഞ സുജ ഒന്ന് വിറച്ചു.

"ഏട്ടാ…"

അവളുടെ വിളിക്ക് മറുപടി ഉണ്ടായില്ല പകരം നാവിന്റെ തണുപ്പും ചൂടും അവളുടെ മുതുകിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ പുളഞ്ഞു.
ശിവന്റെ നാവ് അവളുടെ മുതുകിലെ തിണർപ്പിൽ തുടങ്ങി, ചന്ദനം മണക്കുന്ന കഴുത്തിൽ ഉരഞ്ഞതും.
സുജ ഇരുന്നു വിറച്ചു.

"എന്താ….ഏട്ടാ,...ഞാൻ ഈ മീനൊന്നു വെട്ടിക്കഴിഞ്ഞോട്ടെ…"

അവനെ അറിയാനുള്ള കൊതി അവളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു.

"വെട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ട്….???"

പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ മീശ കൊണ്ട് അവളുടെ ശംഖുപോലുരുണ്ട കഴുത്തിൽ ഉരച്ചു ശിവൻ ചോദിച്ചു.

"എനിക്കറിയില്ല…..ഏട്ടൻ പറയുന്ന പോലെ…"

കണ്ണടച്ചു സുജ കേണു…

അവളുടെ പഞ്ഞി കവിളിൽ അമർത്തി ഉമ്മ വച്ച ശേഷം ശിവൻ പിൻവാങ്ങി.
ഇതുവരെയില്ലാത്ത വേഗത്തിലായിരുന്നു സുജ പിന്നീട് മീനിന് മേൽ പെരുമാറിയത്,
വെട്ടി കഴുകിയ മീനും കൊണ്ടവൾ അകത്തു കയറി ഉപ്പും മുളകും മസാലയും പുരട്ടി മൂടി വച്ച സുജ, മറപ്പുരയിൽ കയറി സോപ്പ് കൊണ്ട് കയ്യും മുഖവും കഴുകി,
പെട്ടെന്നെന്തോ ആലോചിച്ച പോലെ മുണ്ടും പാവാടയും ഉയർത്തി പിടിച്ചു

രോമം പടർന്ന കവക്കിട ഒന്ന് കഴുകി,
അവളുടെ ചുണ്ടിൽ ഒരു ചിരി വിടർന്നതും സ്വയം ഒന്നു നെറ്റിക്കടിച്ചു,
കഴുകി അവൾ പുറത്തിറങ്ങി.
അടുക്കള വാതിൽ കടക്കുമ്പോൾ ശിവനാൽ ഞെരിഞ്ഞുടയാൻ അവളുടെ മനസ്സും ശരീരവും ഒരുപോലെ കൊതിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
അടുക്കള വാതിൽ അകത്തുകയറി കുറ്റിയിട്ട് തിരിയുമ്പോൾ അവിടെ അവളെ കാത്തെന്ന പോലെ ശിവൻ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.
അവന്റെ കണ്ണിലേക്ക് നോക്കിയ സുജയുടെ ദേഹം ദാഹിച്ചു തളർന്നു.
ബ്ലൗസിൽ അവളുടെ നിറമുലകൾ ഉയർന്ന് താഴ്ന്നു.
വെറുമൊരൊറ്റ മുണ്ട് മാത്രം ചുറ്റിയ ശിവൻ അവൾക്ക് നേരെ നടന്നടുക്കുമ്പോൾ കരയ്ക്ക് പിടിച്ചിട്ട വർണ മത്സ്യത്തെ പോലെ സുജ വായു വലിച്ചു,
താങ്ങിനായി പുറകിലെ വാതിലിൽ ചാരി.
അവളുടെ അടുത്തെത്തിയ ശിവൻ അവളുടെ മെഴുക്ക് പോലെയുള്ള തോളിൽ കയ്യമർത്തിയപ്പോൾ കണ്ണിൽ പിടയ്ക്കുന്ന കൃഷ്ണ മണികളുമായി അവൾ അവനു നേരെ നോക്കി.
അവളുടെ മുഖം കയ്യിൽ എടുത്ത് പിടയ്ക്കുന്ന കണ്ണുകളെ അടക്കാൻ എന്നോണം അവളുടെ മിഴിരണ്ടിലും അവൻ ചുംബിച്ചു.

"എന്തിനാ പെണ്ണേ,...നിനക്കിത്ര പരവേശം…."

"അറിയില്ല,....ഏട്ടാ…"

അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ വിറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

വാതിലിലേക്ക് ചേർത്ത് നിർത്തി തന്റെ താടിയോളം ഉയരമുള്ള സുജയുടെ അല്ലിച്ചുണ്ടുകൾ തന്റെ ചുണ്ടിനാൽ ചപ്പിയെടുക്കുമ്പോൾ, ശ്വാസം കിട്ടിയപോലെ സുജ അവനെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു.
അവന്റെ ചുണ്ടിനെ കൊതിയോടെ അവൾ കടിച്ചു വലിച്ചു.
അവന്റെ മുതുകിൽ അള്ളിക്കൊണ്ടവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് തന്റെ തരിക്കുന്ന മാറിടം വച്ചമർത്തി.

അവന്റെ ചുണ്ടിനെയും നാവിനെയും വലിച്ചു കുടിക്കാനും കടിക്കാനും അവനെക്കാൾ ആവേശം സുജയ്ക്കായിരുന്നു.
അവന്റെ ഉമിനീര് പലതവണ നാവുകൊണ്ട് വലിച്ചവൾ രുചിച്ചു.
ശിവന്റെ കൈകൾ സുജയുടെ പുറത്തെ മിനുപ്പിനെ ഞെരിച്ചും തഴുകിയും എത്തി നിന്നത് ഉരുണ്ട് തള്ളി പഞ്ഞിപോലെ വിടർന്ന ചന്തിയിൽ ആയിരുന്നു.
ശിവന്റെ കൈകൾ തന്നെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യമേ അല്ല എന്ന നിലയിൽ അവളപ്പോഴും അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ഊമ്പി വലിക്കുന്ന തിരക്കിൽ ആയിരുന്നു.
ശ്വാസം പോലും അവൾക്ക് രണ്ടാമതാണെന്ന് തോന്നും വിധം സുജ ശിവന്റെ മേൽ ചുറ്റി നിന്നു.

അവളുടെ കൊഴുത്ത ചന്തിയിൽ തന്റെ രണ്ടു കയ്യും ചേർത്ത് അമർത്തിയപ്പോൾ കൂഴച്ചക്കയിൽ താഴും പോലെ മുണ്ടിന് മേലെ കൂടെ അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ ചന്തിയിൽ താഴ്ന്നു.

"മ്മ്മ...ഷ്മ്…"

ചുണ്ടെടുക്കാതെ സുജ അവന്റെ കഴുത്തിലൂടെ കൈചുറ്റി മൂളി.

അവളുടെ ചന്തിക്കുടങ്ങൾ ശിവന്റെ കൈക്കരുത്തിൽ ഞെരിഞ്ഞുടഞ്ഞപ്പോൾ മുനങ്ങിക്കൊണ്ട് സുജ ചുണ്ടിൽ ഉറിഞ്ചികടിച്ചു.
അവളെ കൈകളിൽ താങ്ങി അരയിലേക്ക് കയറ്റിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ അതിഷ്ടപ്പെട്ടെന്നപോലെ അവളുടെ കാലുകൾ അവനെ ചുറ്റി അവന്റെ അരയിൽ ചുറ്റി, അവനുമേലെ ഇരുന്നു.
തന്റെ അരയിൽ ഇരുന്നു തന്റെ ചുണ്ട് തിന്നുന്ന സുജയേയും താങ്ങിക്കൊണ്ട് അവൻ നടുമുറിയിലേക്ക് നടന്നു,
അവിടെ വിരിച്ചിട്ട പായയിൽ അരയിലിരുന്ന സുജയേയും കൊണ്ട് ഇരിക്കുമ്പോളും ഇതൊന്നും അറിയാത്ത പോലെ കണ്ണടച്ച് അധരപാനത്തിലായിരുന്നു സുജ.
തന്റെ ചുണ്ടു അവളിൽ നിന്നും വലിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രെമിച്ച ശിവൻ ചിണുങ്ങികൊണ്ട് തന്റെ ചുണ്ട് ഒന്നൂടെ കൂടുതലായി വായിലാക്കിയ സുജയുടെ കൊതിയിൽ വലഞ്ഞു.
ചന്തിയിൽ കുഴച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കൈകൾ മുകളിലേക്ക് കൊണ്ട് വന്നു നടുവിലെ കുഴിയിലും, പുറത്തുമെല്ലാം ഇഴച്ചും തഴുകിയും പിൻകഴുത്തിൽ ഇക്കിളിയിട്ടും ഒക്കെ നോക്കിയിട്ടും സുജയുടെ ചുണ്ടു കുടി നിന്നില്ല….
അവളുടെ കൊതിയിൽ ശിവനും ഒന്ന് അമ്പരന്നിരുന്നു.
കൈയിഴച്ചു മുന്നിലെ എടുത്തു പിടിച്ചു നിന്ന മുലയിൽ തഴുകിയതും, പെണ്ണിന്റെ കണ്ണൊന്നടഞ്ഞു തുറന്നു. പതിയെ മുലയാകെ ഒന്നുഴിഞ്ഞതും അവളുടെ വായിൽ നിന്ന് ഞെരക്കങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടത്തിനൊപ്പം, അവളുടെ വിരലുകൾ ശിവന്റെ മുടിയിൽ വലിച്ചു.
ശിവന്റെ വിരലുകൾ ബ്ലൗസിന് മുകളിലൂടെ അവളുടെ മുലഞെട്ടിൽ തെരു പിടിപ്പിച്ചതും.

"ഹാ…."

സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ സുജ വായെടുത്തു നെടുവീർപ്പിട്ടു. ആഹ് ഒരു നിമിഷമാണ് ശിവന് തന്റെ ചുണ്ട് തിരിച്ചു കിട്ടിയത്.
ഒരു നിമിഷം ഗ്യാപ് ഇട്ട സുജ വീണ്ടും തന്റെ ചുണ്ടിലേക്ക് വരുന്നത് കണ്ട ശിവൻ അവളുടെ മുല രണ്ടും ഒന്നാകെ കുഴച്ചു.
അതോടെ അവന്റെ മടിയിൽ മലർന്നിരുന്ന സുജ ശിവന്റെ മുഖത്താകെ കയ്യോടിച്ചു കൊണ്ട് പുളഞ്ഞു.

ഒന്ന് ദീർഘശ്വാസം എടുത്തു സുജയേയും അടക്കിയ ശിവൻ കയ്യെടുക്കുമ്പോൾ സുജ വലിച്ചു ശ്വാസം വിടുകയായിരുന്നു.
അവളുടെ ചുണ്ട് ചുവന്നു തുടുത്തിരിക്കുന്നത് കണ്ട ശിവൻ തന്റെ ചുണ്ടിന്റെ പാകം എന്തായിരിക്കുമെന്നോർത് ഒന്ന് പേടിച്ചു.
സുജ അപ്പോഴേക്കും അവന്റെ നെഞ്ചിൽ തല ചായ്ചിരുന്നു.

"എന്തായിരുന്നു പെണ്ണേ….എന്റെ ചുണ്ടു വല്ലതും ബാക്കി ഉണ്ടോ..."

അവളുടെ മുതുകിൽ തടവി അവൻ ചോദിച്ചു.
കുണുങ്ങിയുള്ള ചിരിയായിരുന്നു മറുപടി.

"തനിക്ക് അത്ര ഇഷ്ടായോ...എന്റെ ചുണ്ട്…"

ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ഒന്ന് പതിയെ പിച്ചി.

"എനിക്കും കൊതി തോന്നുന്നുണ്ടട്ടോ…."

നെഞ്ചിൽ മുഖം ചേർത്ത് അവന്റെ ഗന്ധം ആസ്വദിച്ചു കിടക്കുന്ന അവൾ ഒന്ന് മൂളി.

"എന്തിനാണെന്നോ….
അല്ലേൽ പറയേണ്ട...കാണിച്ചു തരാം…"

അവളുടെ ഒഴുകിപ്പടർന്നു കിടക്കുന്ന മുടിയിലൂടെ കയ്യോടിച്ച ശിവൻ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിനവൾ മൂളി.

അവളെ നെഞ്ചിൽ നിന്നകറ്റി വിയർപ്പ് പൊടിഞ്ഞു നിന്ന മുഖത്തെ ഓരോ കണികയും ശിവൻ ചുണ്ട്കൊണ്ടൊപ്പി.

അവന്റെ ഓരോ ചുംബനത്തിന്റെയും ചൂട് ഉള്ളിലേക്കെടുത്തവൾ മൂളി.
വിയർപ്പ് നെറുകിലെ കുങ്കുമവും കൊണ്ട് താഴേക്ക് യാത്ര തുടങ്ങിയിരുന്നു.
നെറ്റിയും മൂക്കും സ്വർണത്തിൽ ചോര പടർന്നത് പോലെ ചുവന്നു.
അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ കഴുത്തിലേക്ക് താഴ്ന്നപ്പോൾ സുജ തേങ്ങി.
കഴുത്തിലെ ഓരോ ഭാഗത്തും ശിവന്റെ ചുണ്ടുകളാൽ വലിച്ചു വിട്ടപ്പോൾ, അവന്റെ മുതുകിൽ അവൾ വീണ്ടും നഖങ്ങളാഴ്ത്തി കരഞ്ഞു.
അപ്രതീക്ഷിതമായി അവന്റെ കൈകൾ ഇടുപ്പിൽ നിന്നുയർന്നു ബ്ലൗസിലെ പാൽക്കുടത്തെ കുഴച്ചതും, അവന്റെ മടിയിൽ ഇരുന്നവൾ ഞെരിപിരി കൊണ്ടു.
പനിനീർ പൊടിഞ്ഞ അവളുടെ കഴുത്തും വെണ്ണ നെഞ്ചും മാംസം പൊതിഞ്ഞ തോളും എല്ലാം ശിവൻ ചുണ്ടിനാലും നാവിനാലും ചുവപ്പിച്ചിരുന്നു.
സുജയുടെ മുണ്ടിനെ ഉരിഞ്ഞു മാറ്റി ബ്ലൗസ് മറച്ചുവെച്ച അവളുടെ നിധിയിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തുമ്പോൾ മയക്കത്തിലെന്ന പോലെ സുജ പകുതിയും

അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.
താലി ഒളിച്ചു കിടക്കുന്ന മുലവിടവിൽ ശിവന്റെ കുറ്റിമീശയും നാവും ഉരഞ്ഞപ്പോൾ ചിണുങ്ങിക്കൊണ്ടവൾ അവനെ വിളിച്ചു.
അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ചുംബനം കൊതിക്കുന്നത് കണ്ട ശിവൻ ഉയർന്നു വന്നു അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ വായിലാക്കി, അതോടെ ആശ്വാസമായ സുജ അവന്റെ നാവിനെ തന്റെ ഉള്ളിലേക്കെടുത്തു കൊഞ്ചിച്ചു.
ഈ സമയം ശിവന്റെ കൈകൾ ബ്ലൗസിന്റെ തടവിൽ നിന്നും അവളുടെ മുയൽക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന തിരക്കിൽ ആയിരുന്നു.
അവൾ പോലും അറിയാതെ അവളുടെ ബ്ലൗസ് അവളെ വിട്ടകന്നു.
അരയ്ക്ക് മേലെ ആലിലതാലി മാത്രം കഴുതിലണിഞ്ഞു സുജ ശിവന്റെ ചുണ്ടിനെ ആക്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.
തന്റെ വായുടെ വാത്സല്യം കൊതിക്കുന്ന പ്രിയതമയുടെ നെഞ്ചിലെ മുലക്കുടങ്ങളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട ശിവൻ കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് സുജയുടെ വായിൽ നിന്ന് തന്റെ നാവിനെ മോചിപ്പിച്ചത്.
കൊതിപിടിച്ച കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് തട്ടിയെടുത്തത് പോലെ അവളുടെ വായിൽ നിന്നും കൊതിവെള്ളം ഒഴുകി നെഞ്ചിലേക്കിരുന്നു.
എന്നാൽ ശിവന്റെ കണ്ണുകൾ നെഞ്ചിൽ തന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുന്ന തുറിച്ചു തുള്ളുന്ന രണ്ടു കുഞ്ഞു മൊട്ടുകളിലായിരുന്നു.
ഉരുണ്ട് അഴകൊത്ത തൂങ്ങാതെ തുടിച്ചുയർന്നു നിൽക്കുന്ന വെള്ളകട്ടികൾക്ക് ചാരുതയേകി കടുംകാപ്പി വച്ച പോലെ കാപ്പി നിറത്തിൽ എരിയോളയും തുറിച്ചു നിൽക്കുന്ന മുലക്കകണ്ണുകളും,
അധികം നേരം കാത്തു നിർത്താതെ അവൻ ഒന്നിനെ കയ്യിലെടുത്തു ഞെരിച്ചു മറ്റൊന്നിനെ വായിലെടുത്തും ചപ്പി.

"ഏട്ടാ….കുടിക്ക്….നല്ലോണം….കുടിക്ക്…."

അവന്റെ തലയെ നെഞ്ചിലേക്ക് ഞെരിച്ചുകൊണ്ട് സുജ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.
അവളുടെ വിയർപ്പും മണവും നിറഞ്ഞ മുലകൾ അവൻ മാറി മാറി ചപ്പിക്കുടിച്ചു.
അധികം നേരം കുടിച്ചു അവളെ തളർത്തണ്ട എന്ന് തോന്നിയ ശിവൻ അവളെ പായയിലേക്ക് മലർത്തി കിടത്തി.
പാവാടയിൽ ഉരുകാൻ കൊതിക്കുന്ന ഇരുമ്പെന്നപോലെ പുളയുന്ന സുജയുടെ ഉയർന്നു താഴുന്ന വയറിൽ ശിവൻ കൈകൊണ്ട് ഞെരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരുരൂപ വട്ടത്തിലുള്ള കുഴിഞ്ഞ പൊക്കിളിൽ ചുംബിച്ചപ്പോൾ അവൾ വയർ ചുളുക്കി പുളഞ്ഞു.
അവന്റെ നാവു അതിലേക്കിഴഞ്ഞപ്പോൾ സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ കേണു.
ഇടയ്ക്ക് ഇടയ്ക്ക് അവളുടെ അരക്കെട്ട് പൊങ്ങി വന്നിരുന്നു.
അവന്റെ കൈകൾ പാവടയിലേക്ക് കടന്നു, കൈ കയറിയപ്പോൾ മുറുകിയ പാവാടയെ സുജ തന്നെ കെട്ടഴിച്ചു.

അടിവയറിലേക്കും അതിനു താഴേക്ക് അവളുടെ സ്വർഗ്ഗ കവാടത്തിലേക്കും സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയ ശിവന്റെ പരുക്കൻ കൈ ആദ്യം പിതുങ്ങുന്ന അടിവയറിലും പിന്നീട് വീർത്തു പൊങ്ങി, രോമം അതിരു കാക്കുന്ന അപ്പത്തിലും ഉഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ കൈകൾ പായയെ വലിച്ചു പിടിച്ചു.

"എനിക്ക്….പറ്റുന്നില്ല…..എന്തേലും ചെയ്യേട്ടാ…."

അവളുടെ കരച്ചിൽ ദയനീയമായിരുന്നു, അരയിൽ നിന്നും നിറം മങ്ങിയ ക്രീമോ മഞ്ഞയോ എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത തരത്തിലുള്ള പാവാട അവൻ ഊരി മാറ്റുമ്പോൾ, വെളുത്തു ഒരു വര പോലും വീഴാത്ത തുളുമ്പുന്ന വലിയ തടിച്ച തുടകളും, കട്ടികുറഞ്ഞ ചെമ്പൻ രോമങ്ങൾ മൂടിയ അപ്പവും അവന്റെ കണ്ണിനു വിരുന്നേകി.
അരയ്ക്ക് താഴെ പെട്ടെന്ന് തണുപ്പടിച്ചപ്പോൾ തല ഉയർത്തിയ സുജ തന്റെ നഗ്നത കണ്ടാസ്വദിക്കുന്ന ഭർത്താവിനെ കണ്ടതും നാണം കൊണ്ട് കൈകൊണ്ട് കൈയാൽ തന്റെ പെണ്ണിനെ മറക്കാൻ നോക്കിയതും അത് മുൻപേ കണ്ട ശിവൻ അവളുടെ കാലുകൾക്കിടയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അവളുടെ ചുവന്നു കിടന്ന ഇതളുകളെ കൈകളാൽ വിടർത്തി പിടിച്ചു, തേനൊഴുകിയ പൂവിൽ ചൂണ്ടു വിരൽ കൊണ്ടോടിച്ചു.
നടു വളച്ചു പൊങ്ങിയ സുജ അവനെ നോക്കി കൈ നീട്ടി വിളിച്ചു.

"ഏട്ടാ...വയ്യ...എനിക്ക്….ഞാൻ ചിലപ്പോ വീണുപോവും…"

അവളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട ശിവൻ അവൾക്ക് മേലേക്ക് കിടന്നു.
കൈ രണ്ടും അവൾക്കിരുവശവും കുത്തി.
അവളെ നോക്കി നിന്നു.

അവനെ തന്നെ നോക്കി കിടന്ന സുജ കൈ ചുറ്റി അവനെ തന്നിലേക്ക് കിടത്താൻ ശ്രെമിച്ചു.
വഴങ്ങാതിരുന്ന അവനെ നോക്കി ചുണ്ടു മലർത്തി കെഞ്ചി.

"നിനക്ക്...വേദനിക്കും മോളെ….
നമുക്ക് ,പതിയെ മതി…."

അവളുടെ കൈ പിടിച്ചു മുണ്ടിനിടയിലൂടെ കമ്പിപ്പാര പോലെ ഉറച്ചു നിന്ന അവന്റെ കുലച്ച കുണ്ണയിൽ പിടിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ മിഴിഞ്ഞു.
ഭയം പെട്ടെന്ന് കണ്ണിൽ നിന്ന് മറച്ച അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ശിവൻ സ്നേഹ ചുംബനം നൽകി നിരങ്ങി താഴെ എത്തി, തന്റെ തോളിലേക്കു വിടർത്തിവച്ച അവളുടെ തുടകളിൽ ഉമ്മവച്ചു അവൻ അവളുടെ പിളർപ്പിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൾ സ്വയം മുല പിടിച്ചുഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് കരഞ്ഞു തുടങ്ങി.
നാവു ഇതളിലും പിന്നീട് ഉള്ളിലേക്കും കടന്നു രാതിരസത്തെ ഉള്ളിൽ നിന്ന്

പുറത്തേക്ക് ഒഴുക്കുമ്പോൾ അവൾ പലവട്ടം അര വെട്ടിച്ചു പുളഞ്ഞു.
വിരലുകൾ ഓരോന്നായി ഉള്ളിൽ കയറി ഇളക്കി അവളെ ഒന്നാകെ കുലുക്കുമ്പോൾ മലർന്ന കണ്ണുകളുമായി അവൾ ശിവനെ നോക്കി.
ആഹ് നിമിഷം മുണ്ടു പറിച്ചുകളഞ്ഞ ശിവൻ തന്റെ കയ്യിൽ ഇരുന്നു വിങ്ങുന്ന ഒത്ത കുണ്ണയിന്മേൽ തുപ്പിയുഴിഞ്ഞ ശേഷം അവളുടെ മേലേക്ക് ചാഞ്ഞ ശിവൻ തന്റെ മകുടത്തെ
സുജയുടെ കീറലിൽ ഉഴിഞ്ഞുഉരച്ചുകൊണ്ട് തുളയിലേക്ക് കടത്തിവെച് സുജയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.
അവന്റെ പുറത്തൂടെ കയ്യിട്ട് പിടിച്ച അവൾ അവന്റെ വരവിനായി തയ്യാറായി.
അവളുടെ കൈ താഴേക്ക് വന്നു കുണ്ണയെ ഒന്നുഴിഞ്ഞു കൃത്യ സ്ഥലത്ത് വച്ച ശേഷം അവന്റെ ചെവിയിൽ മൂളി.
അവളുടെ കഴുത്തിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തിയ ശിവൻ കണ്ണടച്ച് തന്റെ കുണ്ണയെ സുജയ്ക്ക് കൊടുത്തു.
തിങ്ങി ഞെരിഞ്ഞു അവന്റെ മകുടം ഉള്ളിലേക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ സുജയുടെ വായ പൊളിഞ്ഞു പോയി.
അവശ്യത്തിനധികം വഴുക്കം ഉണ്ടായ പൂവിലേക്ക് ഇഞ്ചിഞ്ചായി ശിവന്റെ പ്രതിഷ്ഠ ഉരഞ്ഞു കയറിയപ്പോൾ കരച്ചിലടക്കാൻ സുജ ശിവന്റെ തോളിൽ പല്ലമർത്തി.

അവന്റെ പൗരുഷം ഒന്നാകെ ഉള്ളിലെടുത്തപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി.

"ഒന്നൂല്ല….കഴിഞ്ഞു….എന്റെ മോൾ…..ഏട്ടനെ എടുത്തു…."

അവളുടെ കഴുത്തിലും കവിളിലും മുഖത്തുമെല്ലാം ചുണ്ടോടിച്ചു അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു.

അറേയൊന്നിളക്കാൻ ശ്രെമിച്ച ശിവനെ തന്നിലേക്ക് തന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചവൾ തേങ്ങി, അതോടെ അവളെ കയിൽ താങ്ങിയ ശിവൻ അവളുടെ കൈ രണ്ടും മേലേക്ക് വച്ചുകൊണ്ട് രോമം തിങ്ങി നനഞ്ഞു കുതിർന്ന കക്ഷം ഉമ്മ വയ്ക്കാനും ചപ്പാനും തുടങ്ങി.
പതിയെ തന്റെ ശരീരത്തിൽ കാമം ഉരുണ്ട്കൂടിയതറിഞ്ഞ സുജ അര ശിവന്റേതുമായി ചേർക്കാൻ ശ്രെമിച്ചു.
അതോടെ ശിവൻ പതിയെ നെയ്യാൽ പൊതിഞ്ഞ കുണ്ണ ചെറുതായി ഊരാനും കുത്താനും തുടങ്ങി.
കട്ടിപ്പാലിൽ കുത്തും പോലെ അവന്റെ കുണ്ണ അവളെ ഊരിയടിക്കാൻ തുടങ്ങി…

"ആഹ്….ആഹ്….ഹ്മ്മ്…..ആഹ്…ഏട്ടാ…വേഗം…..വേഗം….
ഉമ്മാ…..ഉമ്മാ…എനിക്ക് ഉമ്മ താ…"

ചുണ്ട് കൂട്ടി പിടിച്ചു ചുണ്ടിന് വേണ്ടി കരയുന്ന സുജയെ കണ്ടതും ശിവൻ അവളിലേക്ക് വാതുറന്നു നാവു കൊടുത്തു.
വിശന്ന കുഞ്ഞിന് ചുണ്ടിൽ മുല കിട്ടിയപോലെ അവൾ അതുമുറുഞ്ചി കിടന്നു മൂളി.
വിയർപ്പൊട്ടി പരസ്പരം കൊതിയോടെ ഇണചേർന്ന സുജയും ശിവനും സമയം അറിയാതെ തങ്ങളിലേക്ക് ചുരുങ്ങി.

"ഉം...ഉം….ഉം…"

സുജയുടെ മൂളലുകൾ ഉയർന്നതറിഞ്ഞ ശിവൻ അതിവേഗം സുജയിലേക്ക് കടത്തിയടിച്ചു.
രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു പാല്മഴ പൊഴിക്കുമ്പോൾ,
ശിവന്റെ മുഖം മുഴുവൻ നാവിനാൽ തഴുകുകയായിരുന്നു സുജ.
അവന്റെ നെഞ്ചിൽ കിടന്നു അവസാനം കിതപ്പാറ്റുമ്പോഴും അവളുടെ കൈകൾ അവന്റെ ദണ്ഡിനെ ഉഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

****

"ആഹ്….ആഹ്….ഡാ പതിയെ…..
എനിക്ക് വേദനിക്കുന്നുണ്ട്…."

കുനിഞ്ഞു നിന്ന് അരവിന്ദന്റെ അടികൾ പൂറിലേറ്റു വാങ്ങുമ്പോൾ ഭാനു നിന്ന് കരഞ്ഞു.
ആഹ് കരച്ചിൽ കൂടെ കേട്ട അരവിന്ദൻ ദേഷ്യത്തോടെ തൂങ്ങിയാടുന്ന അവളുടെ മുലകൾ കൂടി വലിച്ചു ഞെരിച്ചു.

"വേദനിക്കട്ടെടി…..വേദനിക്കണം...വേദനിക്കാൻ വേണ്ടിയാ ഇങ്ങനെ അടിക്കുന്നെ…."

"ആഹ്...അമ്മെ…."

അവന്റെ കൈ ഓരോ അടിയിലും തെറിച്ചു ചാടുന്ന ഭാനുവിന്റെ ആന ചന്തിയിൽ ആഞ്ഞു പതിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ തേങ്ങി.
തന്റെ മേലെ തീർക്കുന്നത് കവലയിലെ നാണക്കേടാണ് എന്നറിഞ്ഞ ഭാനു പിന്നീടൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.
തന്റെ കരച്ചിൽ അവനു ഇന്ധനമാകും എന്ന് അറിയാവുന്ന ഭാനു വേദന കടിച്ചുപിടിച്ചു.

"അവനെന്നെ അറിയില്ല…അരവിന്ദൻ വിചാരിച്ചാൽ, അവളേം അവളുടെ

മോളേം കൂടെ കിടത്തും……
അതെ അതവൻ കാണണം…"

അരവിന്ദൻ മുരണ്ടു.

വൈകിട്ട് കവലയിൽ നിന്നും ഏറ്റ നാണക്കേടുമായി അരവിന്ദൻ എത്തിയത് പിള്ളയുടെ വീട്ടിൽ ആയിരുന്നു.
അരവിന്ദൻ വച്ച് നീട്ടിയ കുപ്പി കണ്ട പിള്ള വിഷമാണെങ്കിലും പച്ച എന്ന നിലയിൽ വലിച്ചു കയറ്റി കുഴഞ്ഞു കിടന്നു.
അകത്തു കയറിയ അരവിന്ദൻ ഭാനുവിനുമേൽ വലിഞ്ഞു കയറി.
കവലയിലെ സങ്കടങ്ങൾക്ക് ഒരാശ്വാസം ആയിക്കോട്ടെ എന്ന് കരുതിയ ഭാനു അത് സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.
എന്നാൽ കവലയിലെ കലി ഭാനുവിന്റെ ദേഹത്തു അവൻ തീർക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ അവൾ ആഹ് നിമിഷത്തെ ശപിച്ചു പോയി.
കലി മുഴുവൻ രേതസ്സായി ഭാനുവിന്റെ തുടയിടുക്കിൽ ഒഴുക്കി അരവിന്ദൻ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ, ഭാനുവിന്റെ ദേഹം നിറയെ ചുവന്ന പാടുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു.

ആടിയുലഞ്ഞു മുന്നിലെത്തിയ അരവിന്ദൻ തിണ്ണയിൽ മലർന്നു കിടന്നിരുന്ന പിള്ളയുടെ നെഞ്ചിൽ ചേർത്ത് വച്ചിരുന്ന ചാരായ കുപ്പി വലിച്ചെടുത് ഒരു കവിൾ കുടിച്ചു, തല കുലുക്കി.

ഷർട്ട് തോളിൽ ഇട്ട് മുണ്ടൊന്നു ഉരിഞ്ഞുകെട്ടി അരവിന്ദൻ ഇറങ്ങുമ്പോൾ, അവൻ പറിച്ചെറിഞ്ഞ മുണ്ടു മാത്രം വാരി ചുറ്റി, ഭാനു പടിയിൽ വന്നു ദഹിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടെ അവനെ നോക്കി.

"നിന്റെ പിള്ളയെ അകത്തു കയറ്റി കിടത്തെടി….ഇല്ലേൽ മഞ്ഞുകൊണ്ട് മരക്കും…
"

"ഡാ ഇനി മേലിൽ നീ ഈ പടി ചവിട്ടിപ്പോവരുത്.
…….കണ്ടവരുടെ കൈയ്യിന്നു തല്ലു വാങ്ങിക്കൂട്ടി നിനക്ക് കലി തീർക്കാനുള്ളതല്ല ഞാൻ…"

ഭാനു അവനെ നോക്കി അലറി.

"പ്ഫാ….പൂറിമോളെ….നിന്റെ കിളവൻ കേട്ട്യോന് പൊങ്ങില്ലെന്നു കരുതി ഒന്ന് കഴപ്പ് തീർത്തു സഹായിക്കാൻ വന്ന എന്റെ നേരെ കുരച്ചു ചാടുന്നോ…"

ഭാനുവിന് നേരെ മണ്ണിൽ നേരെ ചൊവ്വേ ഉറയ്ക്കാത്ത കാലുകളുമായി അവൻ കയ്യോങ്ങി ചെന്നതും ഭാനുവിന്റെ തള്ളിൽ അടിപതറി മുറ്റത്തേക്ക് വീണു.

"ഇറങ്ങി പോടാ നായെ…
എന്റെ കെട്യോന് പൊങ്ങിയില്ലെങ്കിലും എന്റെ കഴപ്പ് തീർക്കാൻ എനിക്കറിയാം ഇനി നിന്റെ സഹായം വേണ്ട…
ഇനിയും നിന്റെ കൊണാവധികാരം കാണിക്കാൻ എന്റടുക്കേ വന്നാൽ…."

ഭാനു അവനു നേരെ വാക്കത്തിയെടുത്തു ചൂണ്ടി.

"നീ പോടീ പിഴച്ചവളെ...രണ്ടുമാസം കഴിയുമ്പോൾ എന്റെ കുണ്ണയ്ക്ക് വേണ്ടി തന്നെ നീ വരും...നിന്നെ ഞാൻ അന്നെടുത്തോളാം…"

കുഴഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു മുണ്ടും വലിച്ചുടുത് അരവിന്ദൻ നടക്കുമ്പോൾ പിന്നിൽ ഭാനുവിന്റെ ആട്ടിയുള്ള തുപ്പും കേട്ടു.

****

ആടിക്കുഴഞ്ഞു വീട്ടിലേക്ക് നടക്കുമ്പോഴും അരവിന്ദന്റെ ഉള്ളിൽ കനൽ കെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

"നായിന്റെ മോൻ….അവനാരാ….
 ഒരുത്തിയുടെ കൂടെ കിടന്നതിന്റെ ചൂര് കാണിക്കാൻ എന്റെ നേരെ വന്നേക്കുന്നു…
തീർക്കാൻ എനിക്ക് അറിയാഞ്ഞിട്ടല്ലാ……"

കുഴയുന്ന നാവിന്റെ പരിധി മറികടന്നും അരവിന്ദൻ പുലമ്പിക്കൊണ്ട്, ഇരുൾ കുത്തികിടക്കുന്ന വഴിയിലൂടെ നടന്നു.
അപ്പോഴും അവന്റെ ഉള്ളിൽ വൈകീട്ട് നടന്ന കാര്യങ്ങൾ തികട്ടി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു, ചാരായം തലയ്ക്ക് പകർന്ന ഉന്മാദത്തിലും അവന്റെ മനസ്സിൽ ശിവനോടുള്ള അടങ്ങാത്ത കലി ആയിരുന്നു.

വൈകിട്ട് കവലയിൽ ജീപ്പ് വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ആണ് എല്ലാം ആരംഭിച്ചത്.
കുട്ടുവിന് കരപ്പൻ പൊങ്ങിയതുകൊണ്ടു ഇന്ന് അനുവിനെ കൂട്ടാൻ കവലയിൽ ശിവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ജീപ്പിറങ്ങി വന്ന അനു കവലയിൽ ശിവനെ കണ്ടതോടെ ഓടിച്ചെന്നു അവന്റെ മേലിൽ പറ്റിക്കൂടി.

കയ്യിലെ കുഞ്ഞു സഞ്ചി വാങ്ങി വീട്ടിലേക്ക് നടക്കും വഴിയാണ് അവളുടെ കുഞ്ഞു കണ്ണുകൾ വറീതിന്റെ കടയിലെ ചെറിയ ഷെൽഫിൽ നിറഞ്ഞിരുന്ന

പലഹാരങ്ങളിൽ പതിയുന്നത് ശിവന്റെ കണ്ണിൽ പെട്ടത്.

അതോടെ അവളുടെ കയ്യും വലിച്ചു ശിവൻ നേരെ കടയിൽ കയറി.
തന്റെ മനസ്സറിഞ്ഞ അച്ഛന്റെ കയ്യിൽ തൂങ്ങി കിടന്നു മുറുക്കെ പിടിച്ചു അവൾ അവളുടെ ഇഷ്ടം കാട്ടി.

"വറീതേട്ട ഒരു ചായ,....
മോൾക്ക് കഴിക്കാൻ എന്താ വേണ്ടേ…"

അവിടെയുള്ള പഴകി മെഴുക്ക് പിടിച്ച ബെഞ്ചിൽ അവളെ ഇരുത്തി ശിവൻ ചോദിച്ചു.

ആദ്യമായി അകത്തു നിന്ന് കണ്ട ചായക്കട ആകെ ഒന്ന് കണ്ണ്കൊണ്ട് പിടിച്ചെടുക്കുന്ന തിരക്കിൽ ആയിരുന്നു അനുവപ്പോൾ,
കണ്ണാടി ചില്ലുള്ള ഷെൽഫും അതിലവളെ നോക്കി ചിരിച്ച ഉഴുന്നുവടയും, പരിപ്പുവടയും പഴംപൊരിയും,
ഷെൽഫിനോട് ചേർന്ന് ഒരപൂർവ നിധിപോലെ വറീത് കാത്തു സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന റേഡിയോയും,
ആവി തള്ളിക്കൊണ്ട് ഇരിക്കുന്ന സമോവറും,
ഓല കാണാൻ കഴിയാതെ പുകയടിച്ചു കറുത്തുപോയ മേൽക്കുരയിലുമെല്ലാം അവൾ കണ്ണോടിച്ചു.
തിരികെ എത്തിയപ്പോൾ അവളെ നോക്കി ചിരിക്കുന്ന ശിവനെ അവൾ കണ്ടു.

"കണ്ടു തീർത്തോ….
ഇനി കഴിക്കാൻ എന്ത് വേണമെന്ന് പറ…"

"അത്…."

ഷെൽഫിൽ ഇരുന്ന തവിട്ട് നിറത്തിൽ മൊരിഞ്ഞു ഉരുണ്ടു കൊതിപ്പിച്ച ഉഴുന്നുവട നോക്കി അനു കൈ ചൂണ്ടി.

"ചായേടെ കൂടെ ഒരു വടയും പഴംപൊരിയും കൂടെ എടുത്തോ…
വറീതേട്ട…."

അനുവിന് നേരെ കണ്ണിറുക്കി ശിവൻ പറഞ്ഞു.

"മോളാദ്യായായ ഇവിടെ വരുന്നേ...അല്ലെ…"

ചെറുപാത്രത്തിൽ വടയും പഴംപൊരിയും അനുവിന്റെ മുന്നിലേക്ക് നീട്ടിക്കൊണ്ട് വറീത് വെളുക്കനെ ചിരിച്ചു.

"സ്സ്സ്…"

എരിവുള്ള ഉള്ളിച്ചമ്മന്തിയിൽ തൊട്ടു വട വായിലേക്ക് വച്ചപ്പോൾ അനു വലിച്ചു കൊണ്ട് വറീതിനെ നോക്കി തലയാട്ടി.

"ആഹ് ഇനി ഇപ്പോൾ അച്ചന്റെ കൂടെ ഇടയ്ക്ക് വരാലോ…."

കൊതിയോടെ വടയും പഴംപൊരിയുമെല്ലാം കഴിക്കുന്ന അനുവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് വറീത് പറഞ്ഞു.

"മോള് ചായ കൂടെ കുടിക്കട്ടോ,
…..വറീതേട്ട കുറച്ചു വടയും പഴംപൊരിയും പരിപ്പുവടയും പൊതിഞ്ഞു വേണം….കുറച്ചു ഉള്ളിച്ചമ്മന്തി കൂടി എടുത്തോ…"

"ആഹ് ശിവാ…."

വറീതിന്റെ ഉത്തരം കേട്ട ശിവൻ തിരികെ വന്നു ബെഞ്ചിലിരുന്നു.

"അച്ഛയ്ക്ക് വേണ്ടേ…"

വട കുറച്ചു കീറി അവന്റെ നേരെ അവൾ നീട്ടി.

"അച്ഛ നേരത്തെ കഴിച്ചതാ ഇപ്പോൾ മോള് കഴിച്ചോ…."

അപ്പോഴേക്കും പത്രത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ കടികളും വാഴയിലയിൽ കൂട്ടിയെടുത്ത ചമ്മന്തിയും വറീത് അവർക്ക് മുന്നിൽ വച്ചിട്ട് അടുത്ത കാര്യത്തിലേക്ക് പോയി.

"അമ്മയ്ക്ക് വാങ്ങീതാ…."

മുന്നിലിരുന്ന പൊതി നോക്കി കണ്ണുയർത്തി അവനോടു ചോദിച്ച അനുവിനോട് അവൻ പറഞ്ഞു.

കഴിച്ചു തീർന്ന് അനുവിന്റെ കയ്യിൽ പൊതി കൊടുത്ത് കയ്യും പിടിച്ചിറങ്ങാൻ നേരമായിരുന്നു,
അരവിന്ദൻ ചായക്കടയിലേക്ക് കയറിയത്.

വന്നതും ശിവന്റെ നേരെയാണ് അവന്റെ നോട്ടം പാഞ്ഞത്.

"ഹ്മ്…കണ്ട വരാത്തന്മാരു വന്നു കയറി ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കുടുംബം തുടങ്ങി….
ഇനി എന്തൊക്കെ കാണേണ്ടി വരുമോ എന്തോ…."

സുജയെ സ്വന്തമാക്കിയതിൽ ശിവനോടുള്ള ചൊരുക്ക് അരവിന്ദനിൽ

പൊട്ടിയിളകി,

"ഹ....ഒന്ന് മിണ്ടാതെ പോടാ അരവിന്ദാ, നിനക്കിതെന്നതിന്റെ കേടാ...."

വറീതങ്ങോട്ടു ചെന്ന് അവനെ ശകാരിച്ചു.

"താൻ ഒന്നുപോഡോ മാപ്പിളെ....ഇവനെയൊക്കെ നിർത്തേണ്ടിടത് നിർത്തിയില്ലേൽ ഇവിടുത്തെ പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് പിന്നെ നമ്മളൊന്നും പോരാതെ വരും.
ഇപ്പോ തന്നെ കണ്ടില്ലേ ഒരുത്തി, ചാടിയത്, പിന്നെ നിക്കക്കള്ളി ഇല്ലാതെ ആയപ്പോൾ അങ്ങ് കെട്ടേണ്ടി വന്നു ,....."

അരവിന്ദന്റെ നാവ് വിഷം തുപ്പാൻ
തുടങ്ങിയിരുന്നു,
അവന്റെ വായിൽ വന്നതൊക്കെ കേട്ട് വിറഞ്ഞു തുടങ്ങിയ ശിവന്റെ കയ്യിൽ മുറുക്കെ പിടിച്ചു അതിനോടകം ഏതാണ്ടൊക്കെ മനസ്സിലായ അനു കണ്ണ് നിറച്ചു.

"ഹ്മ് ഇവന്റെ മനസ്സിലിരിപ്പൊക്കെ അരിയാഹാരം കഴിക്കുന്ന ഏതവനും മനസിലാവും....
ആഹ് പെണ്ണിനെ കണ്ടില്ലേ തള്ളെ കൂട്ട് വെട്ടിവെച്ച മാതിരി,
ഒന്ന് മൂക്കണ്ട കാലെയുള്ളൂ....തള്ളേം മോളേം ഒരേ തരവാ അവന്....."

പിന്നെ ഒന്ന് വായടക്കാൻ അരവിന്ദന് കഴിഞ്ഞില്ല, കടയുടെ ഒരു മൂലയിൽ താങ്ങിന് വെച്ചിരുന്ന മുളംകുറ്റിയും പറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പഴംതുണികെട്ടു പോലെയാണ് അരവിന്ദൻ കവലയിലേക്ക് വീണത്.

എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് കണ്ടു നിന്നവർക്ക് ഒരൂഹം മാത്രമേ ശിവൻ കൊടുത്തുള്ളൂ.
കടയുടെ മുന്നിൽ നിന്നവരുടെ കണ്മുന്നിലൂടെ മിന്നായം പോലെ എന്തോ പറന്നു പോവുന്നതും കടയുടെ മുൻവശം ഒന്ന് താഴ്ന്നതും അവർ കണ്ടു,
അടുത്ത നിമിഷം കടയുടെ മുന്നിലെ കവലയിൽ ഞെരങ്ങിക്കൊണ്ട് അരവിന്ദൻ നടുവിനടി കിട്ടിയ പഴുതാരയെ പോലെ ചുരുണ്ടു കൂടുന്നതും കണ്ടു.

അനുവിനെ കടയുടെ മുന്നിൽ നിർത്തിയ ശിവൻ മുണ്ടൊന്നു മടക്കിക്കുത്തി അരവിന്ദന് നേരെ നടന്നു. അവന്റെ കണ്ണുകൾ ചുവന്നിരുന്നു.

ഷർട്ടിന്റെ കോളറിൽ കൈകൂട്ടി അവനെ വലിച്ചുയർത്തി മുഖം നേരെയാക്കിയതും ചുറ്റും കൂടി നിന്നവർ കേൾക്കും പാകത്തിൽ ശിവന്റെ കല്ല് പോലുള്ള കൈ അരവിന്ദന്റെ ചെകിട്ടിൽ പതിഞ്ഞു.
അതോടു കൂടെ കണ്ണ് മിഴിഞ്ഞു മലർന്ന അരവിന്ദനെ കുത്തിപ്പിടിച്ചു കൈകളിൽ ശിവൻ ഉയർത്തി.

ബോധം പോവുന്ന കണക്ക് നിന്നിരുന്ന അവന്റെ കവിളിൽ തട്ടിക്കൊണ്ടു ശിവൻ അവന്റെ കണ്ണ് നേരെയാക്കി.
മിഴിഞ്ഞു വന്ന കണ്ണിൽ ഇരുട്ടിലും തെളിഞ്ഞു വന്ന ശിവന്റെ മുഖം കണ്ടതും അരവിന്ദൻ ഒന്ന് പിടഞ്ഞു.

"ഇനി നിന്റെ ഈ പുഴുത്ത നാവിൽ നിന്ന് സുജയെക്കുറിച്ചോ എന്റെ മോളെക്കുറിച്ചോ വിഷം ചീറ്റിയാൽ...
നാവും കാലിനിടയിലെ ആണത്തവും ഇല്ലാതെ ഈ കവലയിൽ നിന്നെ ഞാൻ തുണിയുരിച്ചു നടത്തും...."

എവിടെ നിന്നോ മുഴങ്ങികേൾക്കുന്ന പോലെ അത്രയും അവന്റെ കർണപടത്തിൽ തുളഞ്ഞു കേട്ടു.

അടുത്ത നിമിഷം ശിവന്റെ കയ്യിൽ തൂങ്ങി കിടന്ന അരവിന്ദനെ ശിവൻ ചാക്കുകെട്ടെറിയുംപോലെ തൂക്കി എറിഞ്ഞു,

ഇതുവരെ ഒന്നുയർന്നു കേൾക്കാത്ത ശിവന്റെ സ്വരത്തിന് പകരം അവന്റെ കയ്യുയർന്നു ചെയ്ത ആഹ് ഒരു പ്രവർത്തി മാത്രം മതിയാകുമായിരുന്നു കരുവാക്കുന്നിലെ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾക്കും അവന് സുജയും അനുവും ആരാണെന്നു തിരിച്ചറിയാൻ,
ഇതുവരെ അവരാരും കാണാത്ത ശിവനെ നോക്കി കവലയിൽ കൂടി നിന്ന കൂട്ടം വായ്മൂടിക്കെട്ടി ശിവനെ നോക്കി നിന്നു.

"കുറ്റി വച്ച് തട്ട് ഞാൻ നാളെ നേരെയാക്കിക്കോളാം... വറീതേട്ടാ...."

"ഓഹ്...ആയിക്കോട്ടേ ശിവാ..."

കണ്ടതത്രയും സ്വപ്നമാണോ സത്യമാണോ എന്നറിയാതെ പകച്ച വറീത് ശിവൻ പറഞ്ഞതിന് തമ്പ്രാൻ പറഞ്ഞത് തല കുനിച്ചു നിന്ന് കേട്ട അടിയാളിനെ കണക്കെ സമ്മതം പറഞ്ഞു.

അമ്പരന്നു നിന്ന അനുവിന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചപ്പോഴാണ് നടന്നതൊക്കെ കണ്ട ഞെട്ടലിൽ മരവിച്ചു പോയ അവൾക്ക് ബോധം വന്നത്.

"നമുക്ക് വീട്ടിൽ പോവാ...അനൂട്ടിയെ..."

അവളെ നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ശിവൻ ചോദിക്കുമ്പോൾ...
ഇതാണെന്റെ അച്ഛൻ എന്ന് തൊണ്ടപൊട്ടുമാറുച്ചത്തിൽ അവരോടെല്ലാം വിളിച്ചു പറയണം എന്നവൾക്ക് തോന്നി,
എങ്കിലും അവന്റെ കയ്യിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു അവനോട് ചേർന്ന് നടന്ന് അവളതങ്

പ്രഖ്യാപിച്ചു.

കയ്യും പിടിച്ചു തിരിഞ്ഞ അച്ഛനും മോളും കണ്ടത് ഇതെല്ലാം കണ്ടു തങ്ങളെ തന്നെ നോക്കി നില്ക്കുന്ന സുജയെയായിരുന്നു.

അപ്പോഴാണ് ചുറ്റും കൂടിയ പുരുഷാരത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ എല്ലാം തങ്ങളിൽ ആണെന്ന് ശിവനും അനുവും മനസ്സിലാക്കുന്നത്.
ചെറിയ ഒരു ജാള്യത തോന്നിയെങ്കിലും,
വലിച്ചു കയറ്റി വീർപ്പിച്ചു പിടിച്ച വായു പുറത്തേക്ക് വിടാതെ ശിവൻ ആഹ് നിമിഷങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തു.
കനത്ത ചുവടുകളോടെ നടന്നെത്തിയ സുജ രണ്ടു പേരെയും ദഹിപ്പിച്ചൊന്നു നോക്കിയിട്ട് നടവഴിയിലേക്ക് നടന്നു.

ടീച്ചർ ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ മുറിയിലേക്ക് വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോവുന്ന കുരുത്തം കെട്ട കുട്ടികളുടെ കണക്ക്,
ശിവനും അനുവും അവളുടെ പിന്നാലെ നീങ്ങി.

ശിവൻ അല്പം നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോളാണ്, കടയിലെ പിള്ളയും വറീതും കൂടെ വഴിയിൽ ചവിട്ടി തേച്ച പഴം പോലെ കിടന്നിരുന്ന അരവിന്ദന്റെ അടുത്തെത്തിയത്.

"പിള്ളേച്ചൻ പോയി ഇത്തിരി വെള്ളം എടുത്തിട്ട് വാ ഇവന്റെ ബോധം പോയീന്നാ തോന്നണെ....

"പിന്നെ പോവാതിരിക്കുവോ.....അമ്മാതിരി അടി അല്ലായിരുന്നോ...."

അരവിന്ദന്റെ കിടപ്പ് കാണാൻ അങ്ങോട്ടെത്തിയ ഏതോ ഒരുത്തൻ തോൾമേലെത്തിനോക്കി പറഞ്ഞു.

അപ്പോഴേക്കും മൊന്തയിൽ വെള്ളവുമായി പിള്ള എത്തിയിരുന്നു.

"നോക്കി നിൽക്കാതെ അങ് തളിക്ക് പിള്ളെ...
ബോധം തെളിഞ്ഞിട്ട് വേണം ഉഴിയാനോ പിടിക്കാനോ ഉണ്ടൊന്നു നോക്കി വൈദ്യരുടെ അടുത്ത് കൊണ്ടുപോവാൻ...."

വറീത് ഒച്ചയിട്ടതോടെ പിള്ള വെള്ളം അരവിന്ദന്റെ മുഖത്തേക്കു തളിച്ചു.
കണ്ണ് ചിമ്മി മുഖം ഒന്നു വലിച്ചു വിട്ട് എങ്ങനെയൊക്കെയോ അരവിന്ദൻ കണ്ണ് തുറന്നു.

"ഓഹ് ഇവന് തല നേരെ നിക്കുന്നില്ല, ഒന്ന് പിടിച്ചേ വറീതേ... ആഹ് തിണ്ണയിലേക്ക് പിടിച്ചിരുത്താം...."

അതോടെ എല്ലാവരും കൂടെ പിടിച്ചു താങ്ങി അവനെ പിള്ളയുടെ തിണ്ണയിൽ ഭിത്തിയിൽ ചാരി ഇരുത്തി.

"ഹ പോയിനെടാ എല്ലാം അവനിത്തിരി കാറ്റു കിട്ടിക്കോട്ടെ…"

ചെറു വിശറിയെടുത്തു അവനു നേരെ വീശിക്കൊണ്ട് പിള്ള ചൊടിച്ചു.

അതോടെ കൂടി നിന്നവർ ഒന്നും രണ്ടും പറഞ്ഞു പതിയെ പിരിഞ്ഞു.

തലയിലെ മൂളക്കം ഒന്ന് താഴ്ന്നപ്പോഴാണ് ചുറ്റുമുള്ളതും കുറച്ചു മുൻപ് നടന്നതുമെല്ലാം അരവിന്ദന്റെ തലയിലേക്ക് എത്തിയത്.
അതോടെ അവന്റെ ഞരമ്പ് വലിഞ്ഞു മുറുകി,
ചുറ്റും കൂടി നിന്നവരുടെ മുഖത്തെ ആക്കിയ ചിരി കൂടി കണ്ടതോടെ അരവിന്ദൻ ദേഷ്യത്തോടെ കൈകുത്തി എഴുന്നേറ്റു.
ഒന്ന് വേച്ചു പോയെങ്കിലും വീർത്തു തുടങ്ങിയ കവൾതടവുമായി അരവിന്ദൻ നിലത്തു കാലുറപ്പിച്ചു വച്ചുകൊണ്ട് കവലയിൽ നിന്നും നടന്നു നീങ്ങി.
കോരയുടെ ചാരായ ഷാപ്പ് വരെ എത്തിയ നടത്തം തിരികെ നടക്കുമ്പോൾ വയറ്റിൽ നൂറു മില്ലിയും കയ്യിൽ രണ്ടു കുപ്പിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.
ഉള്ളിൽ എരിയുന്ന പകയുമായി അവൻ എത്തിയത് പിള്ളയുടെ വീടിനു മുന്നിൽ ആയിരുന്നു.

****

"ഇനി ഇതിന്റെ പേരിലെന്തൊക്കെ ഉണ്ടാവുമോ, ഈശ്വരാ…."

പിറകിൽ വരുന്ന ശിവനെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി പറഞ്ഞു.
അപ്പോഴും അവളുടെ നേരെ നോക്കി ഒന്നും സംഭവിക്കാത്ത പോലെ ശിവൻ നടന്നു.

"വല്ലോരും എന്തേലും പറയുന്നത് കേട്ടാൽ മിണ്ടാതെ ഇങ്ങ് പോന്നാൽ പോരെ….."

"എന്നെ എന്ത് വേണേ പറഞ്ഞോട്ടെ...നിന്നേം മോളേം വായിതോന്നിയത് വിളിച്ചു പറഞ്ഞാലതും കേട്ട് വായും പൊത്തിപ്പോരാൻ, എനിക്ക് പറ്റത്തൊന്നുമില്ല…."

"എന്നിട്ടിപ്പോൾ എന്താ,..
വല്ലതും പറ്റി അയാൾക്ക് വല്ലോം പറ്റിപ്പോയിരുന്നേൽ ഞങ്ങൾക്ക് പിന്നെ ആരാ…
"

സുജയുടെ ഒച്ചയുയർന്നപ്പോൾ ശിവനും ഉത്തരമുണ്ടായില്ല,
നഷ്ടപ്പെട്ടാലോ എന്ന തോന്നൽ കൊണ്ടാവണം അനുവിന്റെ കൈ ശിവന്റെ കയ്യിനെ മുറുക്കി.

"അയ്യേ…..എന്തിനാ മോള് കരയണേ,…അമ്മ അങ്ങനെ പലതും പറയും, അതൊന്നും കേട്ട് എന്റെ മോള് പേടിക്കണ്ട…"

നിറഞ്ഞു തുടങ്ങിയ കണ്ണ് തുടച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ശിവൻ അനുവിനെ ചേർത്ത് നിർത്തി.
ഏങ്ങലടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന അനുവിന്റെ മുഖം ഉയർത്തി,

"മോള് തെറ്റൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ,….പിന്നെന്തിനാ കരയണേ…
മോളുടെ മനസ്സിൽ ന്യായം എണ്ടെന്ന് തോന്നുന്ന ഏതു കാര്യത്തിനും ഏതറ്റം വരെയും പൊയ്ക്കോ അച്ഛനെണ്ടാവും മോള്ടെ കൂടെ…"

അനുവിനോട് പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ എഴുന്നേറ്റ് സുജയെ നോക്കി.

"കണ്ടവര് പറയുന്നതെല്ലാം വായ്മൂടി കേട്ട് വളരാൻ എന്റെ മോളെ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല,…."

അതോടെ സുജ ഒന്നടങ്ങി.
****

രാത്രി വൈകി ശിവനെയും തെറി പറഞ്ഞു, നിഴലും ഇരുളും ഇടകലർന്ന വഴിയിലൂടെ ആടിയാടി അരവിന്ദൻ അവന്റെ വീടിനു അടുത്തെത്തി.
പിന്നിലൂടെയുള്ള കുഴിഞ്ഞ വഴിയിലൂടെ ഇറക്കം ഇറങ്ങി പിടിച്ചും തപ്പിയും വീടിനു പിന്നിലെത്തിയ അരവിന്ദൻ മറപ്പുരയിൽ കയറി ഒന്ന് മുഖം കഴുകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ആയിരുന്നു പുറത്തു എന്തൊക്കെയോ സംസാരം കേട്ടത്.
കള്ളൻ ആണോ എന്ന് വിചാരിച്ചു മറപ്പുരയിൽ പതുങ്ങിയ അരവിന്ദൻ ഓല നീക്കി കണ്ണ് മിഴിച്ചു.
അവന്റെ കണ്ണുകൾ ചുളുങ്ങി.
ഇരുട്ടിൽ ഒരു രൂപം തന്റെ വീടിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു പുറത്തേക്ക് വരുന്നത് അവൻ കണ്ടു, പിറകിൽ താഴ്ത്തി വച്ച ചിമ്മിനിയുമായി മറ്റൊരാളും.
കണ്ണ് പൊരുത്തപ്പെട്ട അരവിന്ദന്റെ നെഞ്ചിൽ വെള്ളിടി വെട്ടി.
വീരാൻ കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ കിടന്നു പുളയുന്ന തന്റെ ഭാര്യ അമ്പികയെ കണ്ട അരവിന്ദൻ താങ്ങാനാവാതെ നിലത്തേക്കിരുന്നു പോയി.

"മതി…പോവാൻ നോക്ക് ഇക്ക,…ഏട്ടൻ എപ്പോൾ വന്നു കയറും എന്നറിയില്ല…"

തന്റെ കഴുത്തിൽ മുഖം അമർത്തി നക്കുന്ന വീരാനെ വലിച്ചകത്തി അംബിക ചൊടിച്ചു.

"ഇയ്യ് പിടയ്ക്കാതിരി പെണ്ണേ...ഓൻ തല്ലും വാങ്ങി കോരയുടെ ഷാപ്പിൽ വന്നതാ, രണ്ടു കുപ്പിയും കൊണ്ട് പോരേം ചെയ്തു. അതും മോന്തി ഏടേലും ചുരുണ്ടിട്ടുണ്ടാവും."

അവളുടെ മുലയിൽ പിഴിഞ്ഞ് കൊണ്ട് വീരാൻ മൊഴിഞ്ഞു.

"ഈശ്വരാ ഒന്നും വരുത്തതിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു…..
ഇക്ക,...ഇക്ക ഇനി വരണ്ട….
എനിക്കിനിയും വയ്യ…"

"ഹ അതെന്ന പെണ്ണേ...ഓനോ അന്നെ വേണ്ട ഓന് ഇപ്പോഴും കിട്ടാത്ത മുന്തിരിയും നോക്കി നടക്കുവാ...ഇയ്യ് ഇങ്ങനെ വെറുതെ കാലം കയ്ക്കണ്ട….അനക്ക് വേണ്ടത് ഞമ്മളും തരാം...ആരും അറിയാണ്ട് ഞമ്മക്ക് നോക്കാന്നെ…."

അവളുടെ മുലകൾ രണ്ടും അപ്പോഴും അയാളുടെ കയ്യിലായിരുന്നു.
ഇതെല്ലാം കണ്ട അരവിന്ദൻ മറപ്പുരയിൽ ഇരുന്നു ഉരുകുകയായിരുന്നു, അങ്ങോട്ട് ചെന്ന് രണ്ടിനെയും പിടിക്കാനും തല്ലാനും ആണ് ആദ്യം തോന്നിയതെങ്കിലും, തന്റെ കർമം തന്നെ തന്നെ പിന്തുടർന്നതാണെന്ന് ആഹ് മറപ്പുരയിൽ വച്ചു അരവിന്ദന് ബോധം ഉണ്ടായി.
ഒന്നും മിണ്ടാനാവാതെ അതിനകത്തു തന്നെ ഇരുന്നു കരയേണ്ടി വന്നു അരവിന്ദന്.

"ശെരി….മോൾക്ക് വേണ്ടേൽ ഇക്ക വരുന്നില്ല….എങ്കിൽ ഈ രാത്രി മുഴുവൻ ഇക്കായ്ക്ക് തന്നൂടെ…."

അവളെ കെട്ടിമുറുക്കി വീരാൻ ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല ഇക്ക…..ഇനി വേണ്ട…."

അംബിക ദയനീയമായി പറഞ്ഞു.

"എങ്കിൽ ഇജ്ജ് ഇവനെയൊന്നു താഴ്ത്തിയെങ്കിലും താ…
അല്ലാണ്ടെങ്ങനാ…,"

മുണ്ടു മാറ്റി ഉയർന്ന കുണ്ണ അവളെ കാട്ടി വീരാൻ മുഖം മുഴുവൻ ദയനീയത വരുത്തി.

"ഹ്മ്…."

മനസ്സില്ലാ മനസ്സോടെയുള്ള അമ്പികയുടെ മൂളൽ കേട്ടതും വീരാൻ ഉള്ളിൽ ചിരിച്ചു.

"എന്നാ വാ മുത്തേ ഞമ്മക്ക് അകത്തേക്ക് പോവാം...."

അവളെ പൂണ്ടടക്കം പിടിച്ചു വീരാൻ അകത്തേക്ക് തള്ളിയതും, അത് പിടിക്കാത്ത മട്ടിൽ അംബിക അയാളെ തടഞ്ഞു, അകത്ത് വേണ്ട...
ഇക്കായ്ക്ക് കളഞ്ഞാൽ പോരെ...അതിവിടെ വച്ച് ഞാൻ കളഞ്ഞു തരാം.
അയാളുടെ കുണ്ണയെ പിടിച്ചു മുട്ടിൽ ഇരുന്ന അംബിക ഒന്ന് വായിൽ ഇട്ട് ചപ്പിയതും, വീരാൻ അവളെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു.
തിരിച്ചു നിർത്തിയ അമ്പികയുടെ പാവാടയെ വലിച്ചു പൊക്കുന്നത് കണ്ട അരവിന്ദൻ മറപ്പുരയിലെ നിലത്തേക്ക് അത് കാണാൻ കഴിയാതെ ഇരുന്നു പോയിരുന്നു.

അമ്പികയുടെ ഞെരങ്ങലും വീരാന്റെ മുക്കലും അൽപനേരം ഉയർന്നു കേട്ടു, ചെളിക്കുഴിയിൽ കയ്യിളക്കുന്ന സ്വരവും അതിനു അകമ്പടി സേവിച്ചു.
അല്പം കഴിഞ്ഞ വീരാന്റെ മുരൾച്ചയ്ക്കൊപ്പം അമ്പികയുടെ നിശ്വാസവും അവിടെ കേട്ടു.

"ഇനിയെന്നാ മോളെ...."

അരയിൽ മുണ്ടു കെട്ടിയുടുക്കുന്നതിനിടയിൽ വീരാൻ ചോദിച്ചു.

"ഇനിയില്ല ഇക്ക....ഇതുവരെ ചെയ്ത തെറ്റ് തന്നേ എനിക്ക് സഹിക്കാൻ വയ്യ...
ചതിയൻ ആണേലും ദുഷ്ടൻ ആണേലും എനിക്കങ്ങേരു മതി.
ഇനിയൊരിക്കലും ആർക്കു വേണ്ടിയും ഞാൻ രാത്രി കൂട്ടിന് കതക് തുറക്കില്ല...."

അവളുടെ വാക്കിലെ ഉറപ്പ് കേട്ടിട്ടാവണം വീരാൻ തിരികെ പോയി.
കുടിച്ച ചാരായം മുഴുവൻ ആവിയായി പോയാ നിലയിൽ മറപ്പുരയിൽ അരവിന്ദൻ തളർന്നിരുന്നു.
മുഖം കഴുകാൻ എത്തിയ അംബിക
മറപ്പുര തുറന്നപ്പോൾ കണ്ട രൂപം കണ്ടു ഭയന്നു പിന്നോട്ട് വീണു.
മറപ്പുരയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് വന്ന അരവിന്ദനെ കണ്ടതും അവളുടെ ഉള്ളു പിടച്ചു കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി.
എല്ലാം അവൻ അറിഞ്ഞെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ അംബിക വാവിട്ടു കരഞ്ഞു.
തെറ്റുകളാൽ മുങ്ങിയ അരവിന്ദന് അവളെ ഈ നിമിഷം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.
കൈ നീട്ടി അവളെ പിടിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ച അരവിന്ദൻ അവളെ നെഞ്ചോടു ചേർക്കുമ്പോൾ അംബികയിൽ നിറഞ്ഞ സങ്കടത്തോടൊപ്പം കുറ്റബോധം ആയിരുന്നെങ്കിൽ അരവിന്ദന്റെ ഉള്ളിൽ ഭാനുമതി അന്ന് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഉയർന്നു കേട്ടു.

****
പിറ്റേന്ന് ഫാക്ടറിയിലേക്ക് നടന്ന സുജയ്ക്ക് മേൽ ഒരാളുടെയും തുളയ്ക്കുന്ന നോട്ടം നീണ്ടില്ല.
നടക്കുമ്പോൾ ഇളകുന്ന അരയിലെ വീണക്കുടങ്ങളെ ആരും തുറിച്ചു നോക്കിയില്ല.

സാരി മാറി വയറിലെ തൊലിയുടെ ഒരു നിഴലെങ്കിലും കാണാനായി സദാ കണ്ണ് പൂഴ്ത്തിവെക്കുന്ന പിള്ള പോലും അന്ന് സുജയുടെ നേരെനോക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല.
ഒറ്റ ദിവസം കൊണ്ട് കരുവാക്കുന്നിലെ ആണുങ്ങളിലെ അട്ട സ്വഭാവം ശിവൻ പറിച്ചു കളഞ്ഞിരുന്നു.
പിറ്റേന്ന് സന്മാർഗിയായി മാറിയ അരവിന്ദനെയും കരുവാക്കുന്ന് കണികണ്ടു, ആരോടും അധികം മിണ്ടാതെ സ്വന്തം കാര്യം നോക്കി വീട്ടിലേക്ക് ഒതുങ്ങിയ അരവിന്ദനെക്കണ്ട കാര്യം മുഴുവൻ അറിയാത്ത കരുവാക്കുന്നുകാർ അവനു രണ്ടു തല്ലിന്റെ കുറവുണ്ടായിരുന്നു അത് കിട്ടിയപ്പോൾ അവനങ് നേരെയായെന്ന് ഒന്നടങ്കം പറഞ്ഞു.
അന്ന് ഒട്ടൊരിടവേളക്ക് ശേഷം സണ്ണിയും ശ്രീജയും ഗോഡൗണിലെ ഇരുട്ടിൽ വിയർപ്പിൽ കുളിച്ചു പരസ്പരം പുൽകി,
അതെ സമയം,കാലം കരുതിവച്ചിരുന്ന വിധി പോലെ പാണ്ടിതാവളത്തിൽ കയ്യാങ്കളിയിൽ കൂട്ടത്തിലൊരാളെ ചവിട്ടി ഇട്ട ശ്രീജയുടെ ഭർത്താവിനെ എതിരിടാൻ മുച്ചീട്ട് ഇട്ടിരുന്നവന്റെ കൈ തിളങ്ങുന്ന പിച്ചാത്തിയിൽ പിടിമുറുക്കിയിരുന്നു.

കരുവാക്കുന്നുകാർ ഇതൊന്നും അറിയാതെ സമയം നീക്കി.
രാത്രി അനുവിന്റെ ഉറക്കത്തിന്റെ ആഴം അളന്ന സുജ, പുതപ്പ് ഒന്നൂടെ വലിച്ചവളെ പുതപ്പിച്ച ശേഷം പൂച്ചയെ പോലെ പതുങ്ങി, ഇപ്പുറത്തു കിടക്കുന്ന തന്റെ ജീവനിലേക്ക് എത്തി.
അവൻ പുതച്ചിരുന്ന കമ്പിളി ഉയർത്തി അതിലേക്ക് നൂണ്ടു കയറുമ്പോൾ ചുറ്റിയിരുന്ന സ് തിണ്ണയിൽ കിടന്നിരുന്നു.
ബ്ലൗസും അടിപ്പാവാടയും ഉടുത്തു ശിവന്റെ മേലേക്ക് വള്ളി പോലെ പടർന്നു കയറിയ സുജ ചുണ്ടിൽ അമർത്തിയൊരുമ്മ കൊടുത്തവനെ കള്ള ഉറക്കത്തിൽ നിന്നുണർത്തി.

"എന്താ….വേണ്ടേ എന്റെ പെണ്ണിന്…"

തന്റെ മേലെ അരയിൽ അര അമർത്തി നെഞ്ച് നെഞ്ചോടു ചേർത്ത് മുഖം മുഖത്തിനുമേലെ വെച്ച് അവൾ അവനെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

"ഉം...ഹും…"

കണ്ണിൽ നോക്കി ചുമൽ കൂച്ചി സുജ കൊഞ്ചി.

അവളുടെ പാവാടയിൽ പൊതിഞ്ഞ ചന്തിക്കുടങ്ങൾ അവൻ ഞെരിച്ചപ്പോൾ,ഉയർന്നു നിന്ന് കൊണ്ട് അവൾ ബ്ലൗസ് സ്വയം ഊരി മാറ്റി തുടിച്ചു കുറുകിയ മുല അവന്റെ വായിലേക്ക് വച്ച് കൊടുത്തു.

"എന്റെ കള്ളൻ കുടിച്ചോ…."

അവൾ മുലയിൽ കിട്ടുന്ന സുഖത്തിൽ മുനങ്ങി.
തന്റെ പാവാട കെട്ടും അഴിച്ചു ശിവന്റെ മുണ്ടും അഴിച്ചു മാറ്റി.
നനഞ്ഞൊലിക്കുന്ന പൂവ് അവന്റെ രോമം നിറഞ്ഞ കുണ്ണയിലിട്ടു ഉരയ്ക്കുമ്പോൾ ശിവൻ മുല വായിൽ നിന്നെടുത് അവളെ നോക്കി.

"ഡി...പെണ്ണേ...എന്ത ഉദ്ദേശം...അപ്പുറെ മോളുണ്ട്…."

"എനിക്ക് വേണം….ഏട്ടാ….ഞാൻ, ഒച്ചയെടുക്കില്ല…..
മോള് നല്ല ഉറക്കവാ…"

അവന്റെ കഴുത്തിൽ മൂക്കുരച്ചു അവന്റെ മണം മൂക്കിലേക്കെടുത്തു അവൾ പറഞ്ഞു.

"എങ്കിൽ കുഞ്ഞി പെണ്ണിനെ കൊണ്ട് താ…"

"വേണ്ട...എനിക്ക് ഏട്ടന്റെ ചുണ്ടും കുടിച്ചോണ്ട് മതി…."

"നിനക്ക് ചുണ്ടിൽ ആരാടി പെണ്ണേ കൈവിഷം തന്നെ…"

മറുപടിക്ക് പകരം ചിരിച്ചുകൊണ്ട് സുജ ഒന്നുയർന്നു, അവന്റെ അതിനോടകം തന്റെ തേനിനാൽ കുളിപ്പിച്ച കുണ്ണയെ എടുത്തു പൂവിലേക്കാഴ്ത്തി.

"ആഹ്….ഏട്ടാ…."

അവളുടെ കണ്ഠം വിട്ടുയർന്ന ശബ്ദം മാറ്റൊലി കേൾക്കും മുന്നേ ശിവൻ അവളുടെ ചുണ്ടിനെ ചപ്പിയെടുത്തു.

മുരണ്ടുകൊണ്ട് സുജ അവനെ അവളിലേക്കാവാഹിച്ചു…
ഓരോ താഴ്ചയിലും അവൾ അവനെ അള്ളിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്, ഇരുട്ടിൽ അവരുടെ സ്വർഗം തീർത്തു.

"ഉറങ്ങിപ്പോവും മുന്നേ മോളുടെ കൂടെ പോയി കിടന്നേക്കണേ…."

ചരിഞ്ഞു കിടന്നു സുജയെ തന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് ചൂടിൽ പറ്റിച്ചേർത്, ഒരേ കമ്പിളിയിൽ അവളുടെ ദേഹത്ത് കൂടെ കയ്യോടിച്ചു മുഴുപ്പുകളെ തഴുകി പിൻകഴുത്തിൽ മുത്തങ്ങൾ
നൽകുമ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു.
കേട്ടതും അവന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞ സുജ തുട അവന്റെ മേലെ ഇട്ടു അവനെ അള്ളിപ്പിടിച്ചു അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് മുലയും അമർത്തിവച്ചു കിടന്നു.

"ഏട്ടാ......എനിക്ക്, ഒരു സംശയം..."

"ഷ്മ്….എന്നാടി..."

അവളുടെ പുറത്തും പായയിലും പടർന്നു കിടന്ന മുടിയിലൂടെ കയ്യോടിച്ചു ശിവൻ ചോദിച്ചു.

"ഏട്ടന് എന്നെയാണോ മോളെയാണോ കൂടുതലിഷ്ടം…."

"മോളെ…."

ഒട്ടും ആലോചിക്കാതെയാണ് ശിവൻ പറഞ്ഞത്…
എന്നാൽ അതിൽ പെട്ടെന്ന് മിണ്ടതായത് സുജ ആയിരുന്നു…

"എന്ത് പറ്റി…."

"ഉം...ഹും…"

"എന്താ എനിക്ക് മോളെ അത്ര ഇഷ്ടം എന്ന് ചോദിക്കാത്തത് എന്താ…"

സുജ മൗനം പാലിച്ചു.

"നമ്മൾ തമ്മിൽ കണ്ടാൽ അറിയാത്ത അത്രയും മാറിപോയല്ലേ…."

നേരെ കിടന്നു മുകളിലേക്ക് നോക്കിയ ശിവൻ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞതിന്റെ അർഥം അറിയാത്ത സുജ സംശയഭാവത്തിൽ അവനെ കേട്ടിരുന്നു.

"നിന്നെ എനിക്ക് കാട്ടി തന്നത് മോളാ….ഒരിക്കൽ കണ്ടു മറന്ന സ്വപ്നം എന്നിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതും മോളാ….അതുകൊണ്ടാ...എനിക്ക് മോളെ എന്നെക്കാളും ഇഷ്ടം…"

"എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല…"

ഉള്ളിലെ അസ്വസ്ഥത സുജ മറച്ചു വച്ചില്ല, അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് തല കയറ്റി

വച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു.

"നീ ഇതിനു മുൻപ് ഇവിടെ കാണും മുൻപ് എപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ…"

ഇരുട്ടിൽ തിളങ്ങുന്ന അവളുടെ കണ്ണിലേക്ക് നോക്കി ശിവൻ ചോദിച്ചതിന് ഇല്ല എന്നുള്ള അവളുടെ തലകുലുക്കൽ കണ്ട ശിവൻ തുടർന്നു.

"ശ്രീ സരസ്വതി ഹൈ സ്കൂൾ….
അവിടെ 10ആം ക്ലാസ് പഠിച്ചിരുന്ന ശിവനെ തനിക്കോർമയുണ്ടോ എന്നറിയില്ല….അന്നും പേരിനു മുന്പിലോ പിന്പിലോ വയ്ക്കാൻ വാലും തലയുമൊന്നും ഇല്ലാത്ത ഒരുത്തൻ ആയിരുന്നു ഞാൻ."

ശിവന്റെ വാക്കുകൾ അവളെ സ്കൂളിലേക്ക് കൊണ്ട് പോയി,
അവിടെ നിന്നും അന്നുള്ള ശിവന്റെ ഒരു രൂപം അവൾ ഉള്ളിലേക്ക് കൊണ്ട് വന്നു…
ആഹ് രൂപത്തിന് ഇന്ന് താൻ തലചേർത് കിടക്കുന്ന ആണിന്റെ ഒരു ചായയുമില്ലയിരുന്നു.

"അനാഥന് ആലശ്ശേരിയിലെ കൊച്ചു തമ്പുരാട്ടി ഒരു നോട്ടത്തിന് പോലും അകലെയാണെന്ന് തോന്നിയതുകൊണ്ട് ഉള്ളിൽ തോന്നിയ ഇഷ്ടം ഉള്ളിൽ തന്നെ മൂടിയിട്ട്, സ്വപ്നം കാണാൻ തുടങ്ങി.
പത്താം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞു അനാഥാലയത്തിൽ നിന്നും പുറത്തുചാടി, അകത്തു പട്ടിണി കിടക്കുന്നതിലും നല്ലത് പുറത്തു പട്ടിണി കിടക്കുന്നതല്ലേ എന്ന് തോന്നി.
പിന്നെ വിശപ്പിന്റെ കാളൽ ഉയർന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ കിട്ടിയ പണി മുഴുവൻ ചെയ്തു,
കുറെ നാട് കുറെ ജോലി, അവസാനം ഇവിടെ, കുന്നുകേറുമ്പോൾ അധികം നാൾ ഇവിടെ കൂടണം എന്നൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു,
പക്ഷെ ഒരിക്കെ എന്റെ മുൻപിലേക്ക് ജീപ്പിറങ്ങി വന്ന നമ്മുടെ മോൾ,....
എനിക്ക് ആഹ് പഴയ പ്രേമം കൂടി കാട്ടി തന്നു, നിന്നെ......
അവളുടെ മുഖവും ഓരോ ഭാവങ്ങളും എല്ലാം നീ ആയിരുന്നു,
അന്നത്തെ പത്താം ക്ലാസ്സിൽ എന്റെ ഉള്ളിൽ കയറിയ നീ….
കഥകൾ അറിഞ്ഞതോടെ ദൂരത്തു നിന്ന് നിങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ മതി എന്ന ആശ കൊണ്ട് ഇവിടെ ഒരു കൂര കൂട്ടി കൂടി,
പിന്നെ നടന്നതൊക്കെ നിനക്ക് അറിയാലോ…….
എങ്കിലും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ഇങ്ങനൊരു ജീവിതം കിട്ടിയപ്പോൾ ആദ്യം തോന്നിയത് തന്നെ എനിക്ക് അർഹതയുണ്ടോന്നാ…
പിന്നെ നിനക്കും മോൾക്കും താങ്ങായി എന്റെ കാലം ജീവിക്കുന്നതിലും വലുതൊന്നും എനിക്ക് ആയുസ്സിൽ കിട്ടാനില്ലന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ, പിന്നൊന്നും ചിന്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല…..
എങ്കിലും എന്നെങ്കിലും ഒരിക്കെ മോളും നീയും എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു കാലം

വരുമെന്ന് കൊതിച്ചിരുന്നു….
പക്ഷെ ഇത്ര പെട്ടെന്ന് ഇതൊന്നും എനിക്ക് ചിന്തിക്കാൻ കൂടി പറ്റിയില്ല….
…..ഇനി പറ നിന്നെ എനിക്ക് വീണ്ടും കാട്ടി തന്ന നമ്മുടെ മോളെ അല്ലെ ഞാൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കണ്ടേ…."

അവനെ വരിഞ്ഞുമുറുക്കി ചുണ്ടിൽ അമർത്തി ഉമ്മ വെച്ചായിരുന്നു സുജ അവളുടെ ഉള്ളം കാട്ടിയത്, അവളുടെ കണ്ണീരിൽ കുതിർന്ന ചുംബനം ശിവൻ നിറ കണ്ണുകളോടെ ഏറ്റുവാങ്ങി.

സുജയുടെ പുറത്തു തലോടി അവളെ തന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ഒതുക്കുമ്പോൾ ശിവന്റെ ഉള്ളിൽ അന്ന് വൈകിട്ട് വറീതിന്റെ റേഡിയോയിൽ കേട്ടൊരു പാട്ടു തത്തി കളിച്ചു.

"ആകാശം താഴുന്നു…
നീഹാരം തൂവുന്നു….
കതിരൊളികൾ പടരുന്നൂ….
ഇരുളലകൾ അകലുന്നൂ…
പുലർന്നു പുലർന്നു തെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞു….
ചുവന്നു തുടുത്ത മാനം നോക്കി.."

സ്നേഹപൂർവ്വം...❤️❤️❤️